

**REFERAT FRA
REGULERINGSMØTET
6. OG 7. NOVEMBER 2013**

Fiskeridirektoratet

Del 1 av 2

REGULERINGSMØTET 6. OG 7. NOVEMBER 2013

SAKSLISTE

Sak 7/2013

Orientering om kvoteforhandlinger med andre land

Sak 8/2013

Økosystembasert forvaltning – orientering om videre prosess

Sak 9/2013

Regulering av fisket etter torsk nord for 62° N i 2014

Sak 10/2013

Regulering av fisket etter hyse nord for 62° N i 2014

Sak 11/2013

Regulering av fisket etter sei nord for 62° N i 2014

Sak 12/2013

Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2014

Sak 13/2013

Regulering av fisket etter uer i 2014

- a) nasjonalt
- b) internasjonalt
- c) Irmingerhavet

Sak 14/2013

Regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2014

Sak 15/2013

Regulering av fisket etter breiflabb og kveite i 2014

Sak 16/2013

Regulering av fisket etter sei sør for 62° N i 2014

Sak 17/2013

Regulering av fisket etter torsk sør for 62° N i Nordsjøen og Skagerrak i 2014

Sak 18/2013

Regulering av fisket etter rødspette i Skagerrak og Nordsjøen i 2014

Sak 19/2013

Regulering av fisket etter sjøtunge i 2014

Sak 20/2013

Regulering av fisket etter

a) bunnfisk ved Grønland i 2014

b) torsk i NAFO-området i 2014

Sak 21/2013

Regulering av dyphavsarter i internasjonale farvann i 2014

Sak 22/2013

Regulering av fisket etter reker i 2014

a) Ved Grønland

b) I Nordsjøen og Skagerrak

c) I NAFO-området

Sak 23/2013

Regulering av fisket etter norsk vårgytende sild i 2014

Sak 24/2013

Regulering av fisket etter makrell i 2014

Sak 25/2013

Regulering av fisket etter sild sør for 62° N i 2014

Sak 26/2013

Regulering av fisket etter brisling i 2014

Sak 27/2013

Regulering av fisket etter kolmule i 2014

Sak 28/2013

Regulering av fisket etter hestmakrell i 2014

Sak 29/2013

Regulering av fisket etter lodde i Barentshavet i 2014

Sak 30/2013

Regulering av fisket etter vassild i 2014

Sak 31/2013

Regulering av fisket etter tobis i 2014

Sak 32/2013

Regulering av fisket etter øyepål i 2014

Sak 33/2013

Regulering av fisket etter pigghå, brugde, håbrann og silkehai i 2014

Sak 34/2013

Orientering om makrellstørje

Sak 35/2013

Eventuelt

Sak 8/2013

Økosystembasert forvaltning –
orientering om videre prosess

SAK 8/2013

ØKOSYSTEMBASERT FORVALTNING – ORIENTERING OM VIDERE PROSESS

I Bakgrunn

Det vises til sak 4/2013 "Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer for 2014" som ble behandlet i reguleringsmøtet 5. juni 2013.

Begrepet økosystembasert forvaltning brukes ofte for å beskrive et av de grunnleggende hensyn fiskeriforvaltningen bygger på, hvor økosystemet, ressursene, næringsutøverne og samfunnet hensyntas. En økosystembasert forvaltning som tar hensyn til all påvirkning fiskeriene har på økosystemene, krever omfattende kunnskap om økosystemets funksjonalitet og fiskerienes direkte og indirekte påvirkninger på det marine økosystemet. Bestands- og fiskeritabellen representerer således en praktisk tilnærming til en økosystembasert fiskeriforvaltning. Tabellene er et verktøy for å skaffe en samlet oversikt over problemstillinger knyttet til alle bestander samt redskapsbruk og fiskeri som er aktuelle for norsk fiskeriforvaltning. Tabellene gir også grunnlag for gode prioriteringsdiskusjoner mellom forskning, forvaltning, berørte interesser på nærings- og miljøsidene og de politiske myndighetene.

Forvaltningsprinsippet som skal sikre at ressursene blir forvaltet på en ansvarlig og god måte er nedfelt i havressursloven. Forvaltningsprinsippet innebærer blant annet at forvaltningen skal overvåke bestandene og ved jevne mellomrom vurdere om det er behov for å innføre tiltak for å sikre en ansvarlig forvaltning. Som en del av arbeidet med økosystembasert fiskeriforvaltning, vil forvaltningsprinsippets krav bli ivaretatt.

II Fiskeridirektørens forslag til prioriteringer

Fastsetting av norsk forvaltningsmål skal konkretisere hva vi ønsker med ressursene, og forvaltningstiltakene skal reflektere denne målsettingen. Fiskeridirektøren ønsket å starte en grunnleggende diskusjon om forvaltningsmålet til nye arter som etablerer seg i norske farvann, og ba derfor om reguleringsmøtets synspunkter knyttet til å fastsatte forvaltningsmål på arter som tidligere ikke har vært vanlige i norske farvann.

I sakspapirene til reguleringsmøtet var det forberedt forslag til prioriterte bestander og prioriterte utviklingstiltak under fiskeritabellen. Fiskeridirektøren ba om reguleringsmøtets innspill på om det var bestander eller problemstillinger knyttet til fiskeritabellen som var uteglemt fra fiskeridirektørens forslag til prioriteringer for 2014. Videre ba fiskeridirektøren om innspill på hvilke av de prioriterte bestandene og utviklingstiltakene som burde prioriteres først i 2014.

I brev av 20. juni 2013 til Fiskeri- og kystdepartementet oppsummerte fiskeridirektøren arbeidet med en praktisk tilnærming til økosystembasert forvaltning. Dokumentet viser hvordan fiskeridirektøren ønsker å prioritere i 2014. Disse prioriteringene er basert på

diskusjonen i reguleringsmøtet og forventet utredningskapasitet i 2014. En oversikt over forslaget til prioriterte tiltak finnes i vedlagte brev av 20. juni 2013, tabell 4.1 (Prioriterte bestander i 2014) og tabell 4.2 (Prioriterte utviklingstiltak overfor fiskeri i 2014).

III Fiskeri- og kystdepartementets prioriteringer

I forslag til statsbudsjett for kommende år (Prop. 1 S) gir Fiskeri- og kystdepartementet en oversikt over hvilke bestander det skal rettes særlig forvaltningsmessig oppmerksomhet mot i 2014. Denne oversikten er gjengitt i tabell 1 (ref. tabell 6.14 i Prop. 1 S (2013-2014)). Disse bestandene er vurdert til å ha et stort behov for overvåkning og eventuelt nye tiltak for å fylle kravene som følger av forvaltningsprinsippet i havressursloven.

Tabell1. Oversikt over bestander med behov for forvaltningsmessig prioritering i 2014.

Art/bestand	Merknad
Bruskfisk generelt (haiarter, havmusarter og skatearter)	Vurdere behov for tiltak for flere bruskfiskarter og videreføre arbeidet med utkast til en overordnet forvaltningsplan og felles forskrift. Kunnskapsoppbygging.
Pigghå spesielt	Etablere rapporteringskrav som gir økt kunnskap om bestandsutviklingen.
Hummer	Evaluere eksisterende tiltak og vurdere nye.
Kongekrabbe	Ferdigstille evaluering av forvaltningen.
Kveite i sør	Gjennomføre tiltak som sikrer bærekraftig høsting.
Leppefisker	Vurdere bærekraftig uttak og bruk av leppefisk.
Makrell og NVG-sild	Forhandle frem ny kyststatsavtale.
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan.
Vanlig uer (<i>Sebastes marinus</i>)	Vurdere tiltak for å hindre ytterligere bestandsnedgang.
Snabeluer (<i>Sebastes mentella</i>)	Arbeide for å etablere et multilateralt (flerparts) forvaltningsregime.

Sammenlignet med fiskeridirektørens forslag til prioriteringer er det marginale endringer. Kysttorsk sør for 62°N ikke inkludert på listen, og pigghå har fått mer fokus ved at den er trukket ut i egen linje.

IV Videre prosess

Bestands- og fiskeritabellen inneholder mye informasjon som skal gjennomgås, samtidig som en prioriteringsdiskusjon tar opp problemstillinger knyttet til alle bestander og fiskeri som er relevante for norsk fiskeri. Dette er en omfattende og krevende prosess som det er nødvendig å bruke god tid på. Det har vist seg vanskelig å gå dypere inn i de enkelte elementene på en hensiktsmessig måte når saken er blitt diskutert på de årlige vårmøtene.

Frem til nå har en i forberedelsene hatt en dialog med Havforskningsinstituttet i forkant av reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet ønsker å videreføre dette ved også å inkludere næringen i en dialog i forkant av reguleringsmøtet. Målet er å gi flere anledning til å sette seg grundig inn i de ulike problemstillinger og til å komme med innspill som kan behandles i forberedelsen til reguleringsmøtet.

Forvaltningsprinsippet krever at en følger opp alle arter og bestander, også de som ikke høstes kommersielt. Forvaltningen av mange arter og bestander vurderes i de årlige reguleringsmøtene. For arter og bestander som ikke behandles særskilt i reguleringsmøtene og marginale arter som per i dag behandles summarisk i bestandstabellen, er det behov for et annet system for å følge opp forvaltningsprinsippet. Det kan hevdes med rette at disse artene/bestanden har vi ikke klart å dekke tilstrekkelig med bestandstabellen. Fiskeridirektoratet arbeider derfor med en tilleggstabell. Denne sammen med bestandstabellen, vil kunne gi oss tilstrekkelig oversikt til at vi kan si at forvaltningsprinsippet er fulgt opp. Dette arbeidet er i startfasen.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Anne Marie Abotnes
Telefon: 46803662
Seksjon: Utviklingsseksjonen
Vår referanse: 13/5457
Deres referanse:
Vår dato: 20.06.2013
Deres dato:

Att:

ØKOSYSTEMBASERT FISKERIFORVALTNING – DISKUSJON AV PRIORITERINGER FOR 2014

Innledning

Det vises til sak 4/2013 ”Økosystembasert forvaltning – diskusjon av prioriteringer for 2014” som ble behandlet i reguleringsmøtet 5. juni 2013. Basert på foreslåtte prioriteringer, mottatte innspill og diskusjonen i reguleringsmøtet har fiskeridirektøren utarbeidet et forslag til hvilke oppgaver som bør prioriteres i 2014.

Tabellene er viktige prioriteringsverktøy for Fiskeridirektoratet, men disse prioriteringene vil imidlertid ofte også ha betydning for Havforskningsinstituttets prioriteringer. Oversikten over prioriterte oppgaver oppdateres årlig. Formålet er å få de endelige prioriteringene inn i de føringene som regjeringen legger i forslag til statsbudsjett for neste år og i Fiskeri- og kystdepartementets tildelingsbrev for kommende år til Fiskeridirektoratet og til Havforskningsinstituttet. Tildelingsbrevet utarbeides på høsten med utgangspunkt i forslag til statsbudsjett.

Forvaltningsmål

Artsdatabanken har utarbeidet ”Fremmede arter i Norge – med norsk svartliste 2012”. IUCN’s definisjon av fremmede arter er lagt til grunn i dette arbeidet, og en art regnes som fremmed hvis den har fått hjelp inn i landet, aktivt eller passivt, via menneskelig aktivitet. Stillehavsøsters, snøkrabbe, kongekrabbe og amerikansk hummer er svartlistet og vurdert til å ha svært høy risiko (SE). Disse artene har fått verdien 6 i kolonnen *Rødliste/Fremmede arter*.

Fastsetting av norsk forvaltningsmål konkretiserer hva vi ønsker med ressursene, og forvaltningstiltakene skal reflektere denne målsetningen. Hva vi vil med nye arter som etablerer seg i norske farvann må derfor besluttes før forvaltningstiltak kan utvikles. I

kolonnen *Forvaltningsmål* har stillehavsøsters og amerikansk hummer forvaltningsmål 5 (desimering) og kongekrabbe og snøkrabbe forvaltningsmål 0 (uavklart/ikke entydig). Fiskeridirektøren hadde ikke foreslått å endre disse forvaltningsmålene, men ønsket reguleringsmøtets synspunkter knyttet til det å fastsette forvaltningsmål på arter som tidligere ikke har vært vanlige i norske farvann.

Flere av høringsinstansene viste til dagens forvaltning av kongekrabbe. Pelagisk forening ga uttrykk for at kongekrabben spiste lodderogn og dermed er en fare for loddebestanden, og at kongekrabbe bør prioriteres høyt i arbeidet med prioriterte bestander. FHL stilte spørsmål ved hvorfor kongekrabbe står oppført med forvaltningsmålet uavklart i bestandstabellen. I stortingsmelding nr. 40 (2006-2007) er forvaltningsmålet til kongekrabbe avklart.

Fiskeridirektøren viste til at forvaltningen av kongekrabbe skal evalueres i inneværende år, og at innspill til kongekrabbeforvaltningen kunne gis i forbindelse høringsnotat av 8. mai 2013. Kongekrabbe er oppført med uavklart i kolonnen *Forvaltningsmål* fordi en har ulike forvaltningsmål avhengig av om en er innenfor eller utenfor et avgrenset område for kommersiell fangst.

Fiskekjøpernes forening stilte spørsmål ved om det faktisk ville være mulig å desimere snøkrabbe dersom en ønsket det. Havforskningsinstituttet viste til at det er urealistisk at artssammensetningen i norske farvann skal forbli uendret. Vi må heller forberede oss på at nye arter kommer. Det er derfor viktig å øke kunnskapen om sammenhengene i økosystemet, for å kunne forstå hvordan de nye artene påvirker miljøet.

Fiskeridirektøren ønsket å reise en begynnende debatt knyttet til forvaltningen av nye arter som har etablert seg norske farvann. Debatten har til nå dreid seg om et lite antall arter, men blant annet klimaendringer kan føre til at flere arter etablerer seg i norske farvann, noe som kan gjøre denne utfordringen mer omfattende i fremtiden. Fiskeridirektoratet vil arbeide videre med dette spørsmålet.

Reguleringsmøtet hadde ingen forslag til å endre forvaltningsmål, og fiskeridirektøren foreslår at de fastsatte forvaltningsmålene beholdes uendret.

Forslag til prioriteringer for 2014

Fiskeridirektøren hadde i forkant av reguleringsmøtet utarbeidet forslag til prioriteringer for 2014 som skulle være et utgangspunkt for en diskusjon i reguleringsmøtet om hvilke utviklingstiltak som skal prioriteres.

Noen av de prioriterte oppgavene er ”enkle” og kan løses relativt raskt og greit, mens andre er mer komplekse og må arbeides med i forholdsvis lang tid. Fremdriften i arbeidet med å utrede, foreslå og iverksette tiltak vil også avhenge av tilgjengelige utredningskapasitet. Noen av de prioriterte oppgavene vil derfor måtte videreføres over flere år.

Når forslaget til prioriterte oppgaver ble utarbeidet i forkant av reguleringsmøtet, tok en hensyn til at enkelte av oppgavene som var prioriterte i 2013 er avsluttet eller vil bli avsluttet i 2013. Disse oppgavene vil ikke bli prioritert i 2014. For prioriterte bestander gjelder dette kveite nord for 62°N, kysttorsk, pigghå og stillehavsøsters. For fiskeritabellen gjelder dette følgende utviklingsoppgaver; kartlegge fangstsammensetningen i trålfisket etter reker i Nordsjøen, slipping av fangst i notfisket etter makrell, reduksjon i tap av fangst og

halingsdødelighet i banklinefisket, konsekvenser av røktingsfrekvenser i fiske med garn etter blåkveite, harmonisering av det tekniske regelverket i Skagerrak og Nordsjøen, følge opp utviklings- og regelverksarbeid med friere redskapsvalg, vurdering av notfiske i kystnære områder samt vurdering av bruk av flytetral i fisket etter hestmakrell.

Bestandstabellen

Som grunnlag for diskusjonen i reguleringsmøtet foreslo fiskeridirektøren at følgende arter skulle prioriteres i 2014;

Tabell 1: Forslag til prioriteringer for 2014 som grunnlag for diskusjon i reguleringsmøtet.

Bestand	Merknader
Bruskfisk generelt (haiarter, havmusarter og skatearter)	Vurdere behov for tiltak for flere bruskfiskarter og videreføre arbeidet med utkast til en overordnet forvaltningsplan og felles forskrift. Kunnskapsoppbygging
Hummer	Evaluere eksisterende tiltak og vurdere nye
Hvitting i Nordsjøen	Revisjon av forvaltningsplan
Hyse i Nordsjøen	Revisjon av forvaltningsplan
Kolmule	Revisjon av forvaltningsplan
Kongekrabbe	Evaluere forvaltningen
Kveite Sør	Vurdere og følge opp tiltak
Leppefisker	Vurdere bærekraftig uttak og bruk av leppefisk
Makrell	Forhandle ny kyststatsavtale
Nordøstarktisk sei	Revisjon av forvaltningsplan
Nvg-sild	Forhandle ny kyststatsavtale
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan
Sild sør for 62°N	Revisjon av forvaltningsplan
Snabel uer (Sebastes mentella)	Arbeide for å etablere et multilateralt forvaltningsregime
Torsk i Nordsjøen/Skagerrak	Revisjon av forvaltningsplan
Vanlig uer (Sebastes marinus)	Vurdere tiltak for å hindre en ytterligere bestandsnedgang

Norges Fiskarlag viste til raudåte som nå bare fiskes til forskningsformål. Det antas at raudåte snart vil kunne brukes til svært mange formål, og det ble stilt spørsmål ved om forskerne kan måle størrelsen på raudåtebestanden. Som svar på dette viste Havforskningsinstituttet til at ny teknologi (ekkolodd) kan måle bestandsstørrelsen bedre enn hva som var mulig tidligere. Samtidig må vi huske på at det er svært små individ som skal måles.

Fiskeridirektøren viste til at det er nødvendig å utvikle og implementere en forvaltningsplan før det eventuelt åpnes opp for et kommersielt fiske etter raudåte. Raudåte er prioritert i 2014, men fremdriften vil avhenge av Havforskningsinstituttets prioriteringer.

Norges Fiskarlag viste til at fiskerne får mye ål som bifangst, spesielt i fisket etter leppefisk, og stilte spørsmål ved mulighetene for å sette i gang et forskningsfiske på ål. Det er forbudt å fiske ål i sjøen og i norske vassdrag. Et forskningsfiske som skulle sikre datamateriale og overvåking av bestanden ble etablert i 2010, men er ikke videreført pga. omsetningsproblemer. Ål har derfor ikke vært en prioritert bestand i 2013 og er ikke foreslått prioritert i 2014.

Norges Fritids- og småfiskerforbund (NFSF) viste til deres innspill til sak 2.3.2 *Torsk i Nordsjøen og Skagerrak*, hvor det argumenteres for å innføre et forbud mot garnfiske etter torsk i Nordsjøen/Skagerrak i gyteperioden (februar, mars). De viste også til innspill av 2. mai 2013 til sak 4/2013, hvor det bes om Direktoratet for naturforvaltning sitt syn på økosystembasert forvaltning i Oslofjorden og Skagerrak.

Havforskningsinstituttet viste til at en ikke har kunnskap om årsaken til bestandsnedgangen på torsk i Nordsjøen/Skagerrak, men flere teorier har vært diskutert. Direktoratet for naturforvaltning viste til at dersom samlet belastningen på økosystemet er for høyt, kan en vurdere tiltak knyttet til enkeltelement med det formål å redusere den totale belastningen. Økosystembasert forvaltning forutsetter mye kunnskap og at en har kunnskap om flere arter på samme tid. Videre viste Direktoratet for naturforvaltning til at når en ikke har tilstrekkelig kunnskap om hva som påvirker torskebestanden, er det vanskelig å anbefale tiltak. Det ble så referert til Havforskningsinstituttets undersøkelser som viser at brisling ikke er viktig føde for kysttorsken i områder hvor disse undersøkelsene fant sted.

Fiskeridirektøren viste til at Fiskeridirektoratet gjennomførte en høring om kysttorskforvaltningen på Vestlandet og langs Skagerrakkysten i 2009. En oppsummering av denne høringen, sammen med Fiskeridirektoratets forslag til tiltak ble oversendt til Fiskeri- og kystdepartementet. Noen av disse forslagene er innført. Det er mulig at dette arbeidet må tas frem igjen. "Arbeidsgruppen Fiske i Sør" har levert sin rapport til Fiskeri- og kystdepartementet. Denne rapporten behandler også kysttorsk i sør. Fiskeridirektøren antar at det vil komme en bestilling fra Fiskeri- og kystdepartementet om det videre arbeid i denne saken.

Havforskningsinstituttet viste til at rapporten fra "Arbeidsgruppen Fiske i Sør" tar for seg alle aspekter ved fisket langs kysten. Havforskningsinstituttet har gjennomført et merkeforsøk i perioden 2005 til 2011. Resultatet fra dette forsøket viste at 70 % av gjenfanget torsk tas i fritidsfisket. Dette viser at fritidsfisket også må hensyntas ved utvikling av regulerings tiltak.

Pigghå er ikke foreslått på prioriteringslisten for 2014. Både Norges Fiskarlag og Norges Kystfiskarlag viste til gjeldende regulering for pigghå. Fiskere i enkelte område har problemer med å holde seg innenfor tillatt bifangst. Norges Fiskarlag ønsker avregning på årsbasis, samt bifangstregler i trålfiske etter reker. Pigghå er ført opp med "til observasjon" i kolonnen for nye eller reviderte tiltak, og Fiskeridirektoratet vil følge utviklingen i uttaket av bestanden. I fisket med reketrål kan fiskerne fritt benytte sorteringsrist uten oppsamlingspose for å unngå bifangst av pigghå.

Havforskningsinstituttet viste til at de norske fiskerne står for halvparten av det totale uttaket fra pigghåbestanden. Det er derfor viktig at det legges vekt på prøvetaking av de norske fangstene for å gjøre ICES sine bestandsvurderinger bedre. Dersom myndighetene ønsker å bygge opp igjen bestanden må det innføres strengere reguleringer. Direktoratet for naturforvaltning viste til at pigghå er rødlistet som kritisk truet, og det er viktig å redusere uttaket så mye som mulig.

Norges Kystfiskarlag tok opp problemstillingen knyttet til bifangst av hummer i leppefiske teiner. Redskapen en fisker leppefisk med har ikke samme krav til fluktåpninger som det er i andre fiskeri hvor en benytter teiner. Hummer og leppefisk er oppført på prioriteringslisten for 2014.

Kysttorsk sør var ikke foreslått som en prioritert bestand i 2014, men basert på innspill og diskusjon i reguleringsmøtet har fiskeridirektøren valgt å prioritere kysttorsk i sør. Ved å prioritere kysttorsk i sør, vil Fiskeridirektoratet arbeide med å utarbeide og foreslå tiltak knyttet til kystfisket i sør, herunder også eventuell oppfølging av forslagene fra ”Arbeidsgruppen Fiske i Sør”. Med unntak av kysttorsk sør er listen over prioriterte bestander uendret.

Fiskeritabellen

Som grunnlag for diskusjonen i reguleringsmøtet foreslo fiskeridirektøren at følgende utviklingstiltak skulle prioriteres i 2014;

Tabell 2: Forslag til prioriteringer for 2014 som grunnlag for diskusjon i reguleringsmøtet.

Utfordring	Utviklingstiltakene kan knyttes til	Merknad
Selektivitet og utkast	Blandingsfiske med stormasket trål i Skagerrak	Kartlegge fangstsammensetning i blandingsfiske med stormasket trål i Skagerrak
	Diverse fiskeri	Bistå med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskeri
	Fiske etter torsk og hyse nord 62°N	Estimere omfanget av utkast i torske- og hysefisket nord for 62°N
	Fiske med trål etter vassild	Tiltak for å redusere bifangst i fiske med trål etter vassild
	Reketral nord for 62°N	Revisjon av kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket
	Trål og snurrevadfiske i Nordsjøen og Skagerrak	Vurdere videre utvikling av RTC systemet i Nordsjøen og Skagerrak
	Trålfiske i Skagerrak	Utvikle et system for å overvåke utkast i norsk fiske i Skagerrak
	Trålfiske med småmasket trål	Videreutvikle prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetning i industritrålfisket
Bidødelighet	Diverse (garn)fiskeri	Opprensning av tapte fiskeredskaper - posisjonsangivelse av tapte redskap
	Fisket etter torsk, hyse, sei nord 62°N	Vurdere utsortering av fisk i havoverflaten i fiske med trål og snurrevad
	Notfiske etter makrell	Dokumentasjon av fangstkvalitet for å redusere faren for slipping ved fangstoverføring i makrell fiske
	Snurrevadfiske etter torsk og hyse nord 62°N	Vurdere løsninger som kan bidra til å redusere faren for for store fangster i snurrevadfisket
	Trålfiske etter torsk, hyse og sei nord 62°N	Fangstbegrensningssystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei
	Trålfiske etter torsk, hyse og sei nord 62°N	Vurdere nye seleksjonssystem i trålfisket etter torsk, hyse og sei
Bunnpåvirkning	Diverse trålfiskeri	Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat

Norges Kystfiskarlag viste til trålfiske med småmasket trål, og hva en vet om artssammensetningen i disse fangstene. Da en nå har utviklet en teknologi med bruk av sorteringsrist og som fungerer bør det ikke gis dispensasjoner med fritak i å benytte denne teknologien.

Arbeidet med å videreutvikle prøvetrekkeren er i gang og fiskeridirektøren opplyste reguleringsmøtet om at det har vært avholdt to møter i arbeidsgruppen som behandler denne problemstillingen. Næringen deltar i arbeidet. Dette arbeidet forventes ikke avsluttet i 2013, og videreutvikling av prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetningen i industritrålfisket er derfor et prioritert utviklingstiltak i 2014.

Fiskeridirektoratet bistår i arbeidet med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskeri. Naturvernforbundet viste til at flere sjøfugl er rødlistet, og stilte spørsmål ved hvordan en tok hensyn til sjøfuglens behov for føde. Fiskeridirektøren viste til at sjøfuglens konsum av fisk er indirekte inkludert i beregnet naturlig dødelighet i bestandsberegningene og derfor i prinsippet tatt hensyn til i kvoterådene. Norges Fiskarlag viste i denne sammenheng til bestandsstørrelsen på skarv, som de mener beskatter torskebestanden i Nordsjøen og Skagerrak hardt.

Norges Fiskarlag viste til at de prioriterte utviklingstiltakene tar opp i seg relevante spørsmål i forhold til utøvelsen av fisket som også Fiskarlaget er opptatt av. Det ble også vist til at det er viktig å ha kunnskap om den reelle fangstsammensetningen i de ulike fiskeriene, da dette vil få mer og mer fokus i de kommende årene.

Fiskeridirektøren opplyste at spørsmål knyttet til slipping av fangst i notfisket etter makrell vil bli avgjort i løpet av juni.

Innspillene i reguleringsmøtet ga ikke grunnlag for å endre de foreslåtte prioriteringene, og fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag til prioriterte utviklingstiltak knyttet til fiskeritabellen.

Oppsummering

Basert på diskusjonen i reguleringsmøtet og forventet utredningskapasitet i 2014, gir tabellene nedenfor en oversikt over hvilke utviklingstiltak fiskeridirektøren ønsker å prioritere i 2014. Rekkefølgen i tabellene gir ikke uttrykk for en innbyrdes prioritering.

Tabell 3: Prioriterte bestander i 2014

Bestand	Merknader
Bruskfisk generelt (haiarter, havmusarter og skatearter)	Vurdere behov for tiltak for flere bruskfiskarter og videreføre arbeidet med utkast til en overordnet forvaltningsplan og felles forskrift. Kunnskapsoppbygging
Hummer	Evaluere eksisterende tiltak og vurdere nye
Hvitting og hyse i Nordsjøen, kolmule, nordøstarktisk sei, sild sør, torsk i Nordsjøen/Skagerrak	Revisjon av forvaltningsplan
Kongekrabbe	Evaluere forvaltningen
Kveite Sør	Vurdere og følge opp tiltak
Kysttorsk Sør	Vurdere og følge opp tiltak
Leppefisker	Vurdere bærekraftig uttak og bruk av leppefisk
Makrell og Nvg-sild	Forhandle ny kyststatsavtale
Raudåte	Utvikle og implementere forvaltningsplan
Snabel uer (Sebastes Mentella)	Arbeide for å etablere et multilateralt forvaltningsregime
Vanlig uer (Sebastes Marinus)	Vurdere tiltak for å hindre en ytterligere bestandsnedgang

Tabell 4: Prioriterte utviklingstiltak overfor fiskeri i 2014.

Utfordring	Merknader
Selektivitet og utkast	Kartlegge fangstsammensetning i blandingsfiske med stormasket trål i Skagerrak
	Bistå i arbeidet med kartlegging av bifangst av sjøfugl i ulike fiskeri
	Estimere omfanget av utkast i torske- og hysefisket nord for 62°N
	Tiltak for å redusere bifangst i fiske med trål etter vassild
	Revisjon av kriteriene for tillatt innblanding av yngel i rekefisket
	Vurdere videre utvikling av RTC systemet i Nordsjøen og Skagerrak
	Utvikle et system for å overvåke utkast i norsk fiske i Skagerrak
Bidødelighet	Videreutvikle prøvetrekker for bedre å kunne fastslå fangstsammensetning i industritrålfisket
	Opprenskning av tapte fiskeredskaper - posisjonsangivelse av tapte redskap
	Vurdere utsortering av fisk i havoverflaten i fiske med trål og snurrevad
	Dokumentasjon av fangstkvalitet for å redusere faren for slipping ved fangstoverføring i makrell fiske
	Vurdere løsninger som kan bidra til å redusere faren for for store fangster i snurrevadfisket
Bunnpåvirkning	Fangstbegrensningsystem med fiskeutslipp i trålfisket etter torsk, hyse og sei
	Vurdere nye seleksjonssystem i trålfisket etter torsk, hyse og sei
	Vurdere tiltak for å redusere belastning på bunnhabitat

I etterkant av reguleringsmøtet har Fiskeridirektoratet diskutert et utkast til oversendelsesbrev med Havforskningsinstituttet. Havforskningsinstituttet støtter i hovedsak forslagene til prioriteringer for 2014. Havforskningsinstituttet gjør oppmerksom på de vanskelige prioriteringene som instituttet må gjøre mellom forskningsinnsatsen på de store kommersielle bestandene og de mindre bestandene i bestandstabellen.

Med hilsen

Liv Holmefjord
fiskeridirektør

Aksel Eikemo
direktør

Sak 9/2013

Regulering av fisket etter torsk nord
for 62° N i 2014

SAK 9/2013

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK NORD FOR 62°N I 2014

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter torsk for 62°N og kysttorsk i 2014 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter. Sametingets innspill vil bli lagt ved i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Bestanden av torsk ligger stabilt på et historisk høyt nivå, og totalkvoten reduseres med 0,7 % til neste år. De høye torskekvotene vil ha betydning for avviklingen av andre fiskerier, og vil også stille krav til aktører både på sjø og land for å få til en god ressursutnyttelse og verdiskapning i alle ledd.

Erfaringer fra inneværende års torskefiske viser at mottakssiden og markedene sliter med å absorbere de store torskekvantaene som kommer i land i den mest hektiske torskesesongen i vinter- og vårmånedene. Dette har resultert i oppbygging av lagre, lavere pris og vansker med å få levert torsk for deler av fiskeflåten. Det meldes nå om mindre torsk på lager, høyere pris og økt etterspørsel etter torsk, men det forventes at også neste års torskesesong blir krevende.

Fiskeridirektøren ønsker med neste års regulering av fisket etter torsk nord for 62°N å legge til rette for et fiske gjennom hele året, og dette kan stimuleres gjennom romslige ferskfisk- og bonusordninger. Siden endringen i totalkvoten er marginal til neste år, legger Fiskeridirektøren til grunn at bonusordningen for havfiskeflåten og ferskfiskordningen i kystfiskeflåten videreføres i 2014 på samme nivå som i inneværende år.

Mengden torsk som skal fiskes i 2014 tilsier vesentlig større bifangstutfordringer i forhold til utøvelse av en rekke fiskerier. Vi opplever at store deler av flåten i inneværende år sliter med for høy innblanding av hyse i torskefangstene i forhold til kvotenivået på hyse, jf. sak 10/2013 med hensyn til denne utfordringen.

Fiskeridirektøren legger opp til en videreføring av avsetningen på 7 000 tonn torsk til ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningen skal dekke både registrert og uregistrert fangst i fritids- og turistfiske. Fiskeridirektøren legger også til grunn at ordningen med kvotebonus for levende lagring av torsk skal videreføres og foreslår å avsette 1 000 tonn til kvotebonus for levende lagring også i 2014. Videre legges det til grunn at avsetningen til kystfiskekvoten på 3 000 tonn videreføres.

I 2014 er det lagt opp til at forskning og overvåking ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter, men gjennom en generell forskningsavgift på førstehåndsomsetningen. I 2013 er det avsatt 7 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål, mens Fiskeridirektøren for 2014 foreslår at det avsettes 150 tonn til undervisningskvoter.

Havfiskeflåten foreslås gitt fartøyskvoter uten overregulering, mens det i kystflåten legges opp til overregulerte fartøyskvoter fra årets start. Som følge av at fartøy i åpen kystgruppe og lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde ikke klarer å ta årets gruppekvoter, foreslår Fiskeridirektøren å øke overreguleringen vesentlig fra årets begynnelse i 2014.

For øvrig innebærer reguleringsforslaget i det vesentlige en videreføring av årets opplegg.

Fiskeridirektøren ønsker at Reguleringsmøtet blant annet skal diskutere:

- Størrelse på avsetninger
- Størrelse på overregulering i kystgruppens fiske etter torsk
- Ferskfiskordningen i kystgruppens fiske etter torsk
- Bonusordning for havfiskeflåtens fiske etter torsk

Fiskeridirektøren ser behovet for forenkling, men erkjenner at det er mange næringspolitiske hensyn som må vektlegges ved regulering av torskefisket. Fiskeridirektøren ønsker synspunkt på om og eventuelt hvordan man skulle grepet an en forenklingsprosess.

2 GENERELT OM TORSK

2.1 FISKET I 2012

Tabell 1 gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehåndsverdi av torsk nord for 62°N i 2012. Totalt ble det landet vel 356 000 tonn torsk i 2012, noe som innebærer en kvoteutnyttelse på 99,7 %.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi år 2012

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi ³ (1.000 kr)
Trål totalt	112 166	110 714	1 452	98,7 %	1 164 026
Gruppekvote torsketrål	108 994	108 486	508	99,5 %	1 144 047
Bonusordning torsketrål	2 422	1 904	518	78,6 %	16 322
Avsetning seitrål	750	324	426	43,2 %	3 657
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	227 730	231 193	-3 463	101,5 %	2 485 491
Lukket gruppe ¹ :	176 915	177 872	-957	100,5 %	1 859 581
<i>Gruppekvote under 11 meter hj.lengde</i>	44 393	45 004	-611	101,4 %	483 174
<i>Gruppekvote 11 - 14,99 meter hj.lengde</i>	42 774	47 723	-4 949	111,6 %	528 084
<i>Gruppekvote 15 - 20,99 meter hj.lengde</i>	43 832	43 826	6	100,0 %	494 678
<i>Bifangst under 21 meter hj.lengde</i>	13 559	8 272	5 287	61,0 %	
<i>Gruppekvote over 21 meter hj.lengde</i>	31 659	32 765	-1 106	103,5 %	353 645
<i>Bifangst over 21 meter hj.lengde</i>	698	282	416	40,4 %	
Konvensjonelle havfiskefartøy:	29 172	29 373	-201	100,7 %	378 458
<i>Gruppekvote konvensjonelle havfiskefartøy</i>	28 542	28 820	-278	101,0 %	373 033
<i>Bonusordning konvensjonelle havfiskefartøy</i>	630	553	77	87,8 %	5 425
Åpen gruppe:	21 643	23 948	-2 305	110,7 %	247 452
<i>Gruppekvote åpen gruppe</i>	19 613	23 076	-3 463	117,7 %	
<i>Bifangst åpen gruppe</i>	2 030	872	1 158	43,0 %	
Bonus levendelagring	300	143	157	47,7 %	
Forskning og forvaltning	7 000	6 092	908	87,0 %	63 682
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	7 000	7 000	0	100,0 %	18 909
Kystfiskeutvalget for Finnmark	3 000	744	2 256	24,8 %	
Annet⁴		339	-339		3 239
Totalt	357 196	356 225	971	99,7 %	3 735 347

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet og statistikk fra Norges Råfisklag pr. 18. oktober 2013

¹ Fangst føres på hjemmelengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

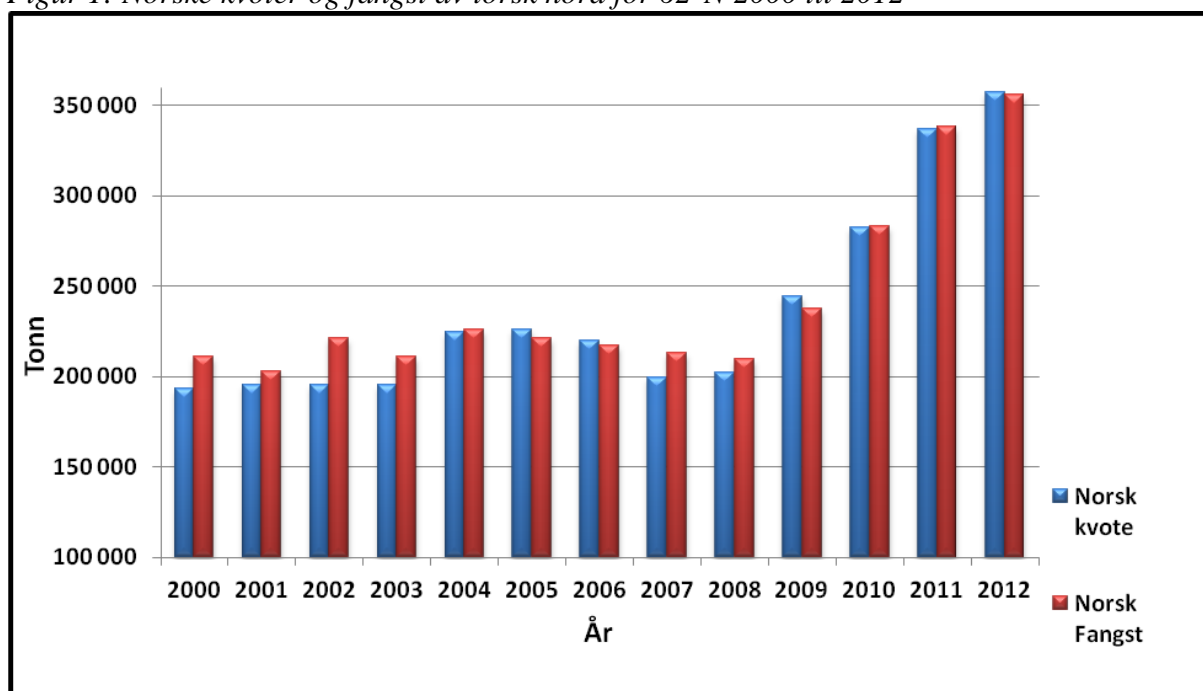
² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 1 791 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

³ Ved fiske innenfor ferskfiskordningen, bonusordning ved levende lagring og kystfiskekvoten spesifiseres det ikke verditall på de ulike ordningene, men verdien oppgis som aggregerte tallstørrelser innenfor åpen gruppe og lukket gruppe totalt for alle kvoteordninger

⁴ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av torsk nord for 62°N i årene 2000 til 2012.

Figur 1: Norske kvoter og fangst av torsk nord for 62°N 2000 til 2012

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 18. oktober 2013

Det ble i løpet av året overført 17 339 tonn fra avsetningen til tredjeland til nasjonal kvote, og norsk kvote ble da 357 196 tonn torsk.

Det er estimert vel 9 400 tonn torsk landet innenfor bifangstordningen i åpen og lukket kystgruppe i 2012, hvorav bifangst i åpen kystgruppe er beregnet til nesten 900 tonn.

Det ble avsatt 300 tonn til dekning av kvotebonus ved levende lagring av torsk i fisket med konvensjonelle redskap i 2012, og levende lagret fangst ble avregnet med 80 % av kvantumet på sluttседdelen. I henhold til statistikk fra Norges Råfisklag er totalt 719 tonn registrert som levende lagret fangst med konvensjonelle redskap i kystgruppen, og kvotebonusen utgjør 143 tonn.

Torsketrålerne ble regulert med fartøykvoter uten overregulering, men fikk i løpet av året refordelt ubenyttet avsatt tredjelandskvantum og restkvoter fra seitrålerne og kystfiskekvoten. Kvotenyttelsen for trålerne samlet lå på nesten 99 % i 2012.

Konvensjonelle havfiskefartøy ble regulert med fartøykvoter uten overregulering gjennom hele året, og fikk kun mindre kvoteøkninger som følge av refordeling av ubenyttet tredjelandskvantum og kystfiskekvote. Gruppekvoten ble overfisket med ca. 300 tonn, det vil si 1 %.

Kystfiskeflåten overfisket kvoten med nesten 3 300 tonn i 2012. Overfisket skyldes i hovedsak svært god tilgjengelighet, og i tillegg hadde åpen kystgruppe et meget godt vinter-

og vårfiske. Fisket ble stoppet på maksimalkvotene 20. april i åpen kystgruppe, men fisket fortsatte innenfor garanterte kvoter og bifangstordningen.

2.2 KVOTER OG FANGST i 2013

2.2.1 Kvoter i 2013

Norge og Russland ble enige om en totalkvote på 1 021 000 tonn, inkludert 21 000 tonn ”murmanskorsk” og 21 000 tonn kystorsk. Av totalkvoten er 139 520 avsatt til tredjeland i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon, og det resterende er delt likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6 000 tonn fra Russland til Norge er fordelingen som følger:

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2013

Land	Kvote (tonn)
Norge	446 740
Russland	434 740
Tredjeland	139 520
Sum	1 021 000

Ved årsskiftet ble det tilbakeført 15 000 tonn torsk fra avsetning til tredjeland i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon til nasjonal kvote. Fiskeri- og kystdepartementet overførte i mars ytterligere 10 600 tonn av ubenyttet tredjelandskvantum og den nasjonale kvoten på torsk utgjør nå 472 340 tonn. Den videre fremstillingen tar utgangspunkt i gruppekvoter etter refordeling av hele det ubenyttede tredjelandskvantumet.

Av den norske kvoten er 7 000 tonn disponert til forsknings- og forvaltningsformål. Det er dessuten avsatt 7 000 tonn til ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, 3 000 tonn til oppfølging av Kystfiskeutvalget og 1 000 tonn til kvotebonus for levende lagret torsk. Videre er 600 tonn avsatt for å dekke innblanding av torsk i fisket etter lodde, konvensjonelle havfiskefartøy er kompensert med 2 200 tonn ekstra som følge at vi ikke har noen bilateral fiskeriavtale med Færøyene og åpen gruppe er styrket med 2 000 tonn før fordeling mellom trål og konvensjonell. Den resterende kvoten på 449 540 tonn er fordelt etter den vedtatte ”trålstigen” med 148 348 tonn (33 %) til trålere og 301 192 tonn (67 %) til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

Tabell 3 viser kvotefordeling på de ulike gruppene i 2013:

Tabell 3: Gruppekvoter i 2013

Fartøygrupper	Kvoter i tonn
Torske trål (inkl. bonusordning)	147 598
Sei trål	750
Sum trål	148 348
Konvensjonelle havfiskefartøy (inkl. bonusordning)	38 583
Lukket gruppe	214 828
Åpen gruppe	26 280
Avsetning til ferskfiskordning	21 501
Sum konvensjonelle redskaper	301 192

2.2.2 Status i fisket i 2013

Tabell 4 gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehåndsverdi av torsk nord for 62°N i 2013. Nesten 78 % av kvoten er oppfisket pr. 18. oktober, og det betyr at det gjenstår vel 106 000 tonn. På tilsvarende tidspunkt i fjor var nesten 83 % av kvoten er oppfisket, og det vil si at det gjenstod nesten 59 000 tonn. For havfiskeflåten (trålere og konvensjonelle havfiskefartøy) gjenstår nesten 69 000 tonn hittil i år mot 46 000 i 2012, mens det i kystgruppen gjenstår om lag 31 000 tonn hittil i år mot 9 500 tonn i 2012.

Tabell 4: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi år 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi ³ (1.000 kr)
Trål totalt	148 348	92 960	55 388	62,7 %	288 355
Gruppekvote torsketrål	144 848	91 828	53 020	63,4 %	286 543
Bonusordning torsketrål	2 750	733	2 017	26,7 %	
Avsetning seitrål	750	399	351	53,2 %	1 812
Konvensjonelle fartøygrupper totalt	305 392	260 761	44 631	85,4 %	1 720 777
Lukket gruppe ¹ :	233 985	211 590	22 395	90,4 %	1 438 861
<i>Gruppekvote under 11 meter hj.lengde</i>	59 980	47 839	12 141	79,8 %	358 469
<i>Gruppekvote 11 - 14,99 meter hj.lengde</i>	57 359	56 787	572	99,0 %	422 927
<i>Gruppekvote 15 - 20,99 meter hj.lengde</i>	58 412	55 376	3 036	94,8 %	401 919
<i>Gruppekvote over 21 meter hj.lengde</i>	39 077	38 105	972	97,5 %	255 546
<i>Ferskfiskordning lukket gruppe</i>	19 157	13 483	5 674	70,4 %	
Konvensjonelle havfiskefartøy:	40 783	27 284	13 499	66,9 %	135 992
<i>Gruppekvote konvensjonelle havfiskefartøy</i>	40 033	27 284	12 749	68,2 %	135 992
<i>Bonusordning konvensjonelle havfiskefartøy</i>	750		750		
Åpen gruppe:	30 624	21 887	8 737	71,5 %	145 924
<i>Gruppekvote åpen gruppe</i>	28 280	20 519	7 761	72,6 %	145 924
<i>Ferskfiskordning åpen gruppe</i>	2 344	1 368	976	58,4 %	
Bonus levendelagring	1 000	795	205	79,5 %	
Forskning og forvaltning	7 000	3 897	3 103	55,7 %	15 505
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	7 000	7 000	0	100,0 %	4 457
Kystfiskeutvalget for Finnmark	3 000	171	2 829	5,7 %	
Avsetning innblanding av torsk i loddefisket	600	352	248	58,7 %	
Annet					
Totalt	472 340	365 936	106 404	77,5 %	2 029 094

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet og statistikk fra Norges Råfisklag pr. 18. oktober 2013

¹ Fangst føres på hjemmelslengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 648 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas

³ Ved fiske innenfor ferskfiskordningen, bonusordning ved levende lagring og kystfiskekvoten spesifiseres det ikke verditall på de ulike ordningene, men verdien oppgis som aggregerte tallstørrelser innenfor åpen gruppe og lukket gruppe totalt for alle kvoteordninger

Det er i år avsatt 1 000 tonn til en ordning med kvotebonus for fartøy som leverer levende lagret torsk, og levende lagret torsk kvoteavskrives med 50 % på fartøyets kvote. Hittil er det levert 1 589 tonn torsk gjennom denne ordningen (fartøy i lukket kystgruppe), og ni fartøy har deltatt i ordningen hittil i år. Dette gir en kvotebonus på 795 tonn. Konvensjonelle kystfiskefartøy sin fangst er redusert for kvotebonusen ved levende lagret fangst, men verdien er inkludert i verdioversikten til kystfiskefartøy.

En nærmere redegjørelse av utviklingen i fisket i de ulike fartøygruppene blir gjort i kapittel 2.3.

2.3 ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 2013

2.3.1 Trålgruppen

Etter avsetning til seitrålerne tilsvarende 750 tonn torsk, er torsketrålernes gruppekvote på 147 598 tonn torsk, hvorav 2 750 tonn er avsatt til en bonusordning.

Torsketrålernes gruppekvote av torsk er fordelt som fartøykvoter uten overregulering. Fartøy med kvotefaktor 1,0 kan fiske og lande innenfor en fartøykvote på inntil 1 647 tonn torsk. Det er ikke foretatt kvoteøkninger i løpet av året. Det er landet nesten 92 000 tonn i denne fartøygruppen pr. 18. oktober, og det betyr at ca. 53 000 tonn (37 %) av kvoten gjenstår. På samme tid i fjor gjenstod ca. 37 000 tonn, og det vil si 33 % av kvoten. Det forventes at gruppekvoten blir oppfisket.

Intensjonen med bonusordningen er å stimulere til ferske leveranser fra havfiskeflåten til landindustrien fra 4. september og ut året. Fartøyene får et kvotetillegg som bare kan leveres som rund eller sløyd, hodekappet fersk torsk. 28 torsketrålere er påmeldt denne sesongen, og kvotetillegget er på 106 tonn. Pr. 18 oktober er det landet 733 tonn torsk innenfor bonusordningen og åtte fartøy har deltatt så langt.

Seitrålerne har en avsetning på 750 tonn torsk til dekning av bifangst.

Fartøy med seitråltillatelse kan ha bifangst inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og landet fangst. På grunn av problemer med innblanding av torsk er bifangstprosenten satt til 30 % i perioden 1. januar til 31. mai. Pr. 18. oktober er det i følge Landings- og sluttseddelregisteret landet ca. 400 tonn torsk av fartøy med seitrålkonsesjon.

2.3.2 Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Reguleringsopplegget i 2013 har vært tredelt: Konvensjonelle havfiskefartøy og lukket og åpen kystgruppe. Kvoten til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er på totalt 301 192 tonn i 2013. I tillegg til fartøykvoter har reguleringsgruppene landet fangst på diverse avsetninger som ferskfiskordning, bonusordning, bonus levende lagring og kystfiskekvote. Nedenfor følger en gjennomgang av de enkelte reguleringsgruppene.

2.3.2.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Det er avsatt 38 583 tonn til denne fartøygruppen, noe som utgjør 12,81 % av kvoten til den konvensjonelle flåten. Av dette kvantumet er 750 tonn forbeholdt bonusordningen. Fisket er regulert med fartøykvoter og eventuell bifangst må dekkes innenfor fartøykvotene. Kvoteenheten er satt til 407 tonn, og det vil si at et fartøy med kvotefaktor 1,0 har fartøykvote på 407 tonn. Kvotene for denne fartøygruppen er satt uten overregulering.

Fiskeri- og kystdepartementet valgte å kompensere konvensjonelle havfiskefartøy i mars i år med 2 200 tonn ekstra som følge av manglende fiskeriavtale med Færøyene. Kompensasjonen er delt ut som en tilleggskvote på 70 tonn pr. fartøy uavhengig av sum kvotefaktorer.

Pr. 18. oktober er det landet ca. 27 300 tonn, og det gjenstår dermed vel 12 700 tonn (32 %) av gruppeknoten. På samme tid i fjor gjenstod ca. 9 700 tonn, og det vil si 34 % av kvoten. Det forventes at gruppeknoten blir oppfisket.

Denne gruppen består nå av 29 fartøy med totalt 92,6876 kvotefaktorer pr. 20. oktober 2013. Fiskeri- og kystdepartementet åpnet i år for at konvensjonelle havfiskefartøy kan tildeles fem kvotefaktorer av torsk og hyse, mot tre tidligere. Dette har ført til at seks fartøy har gått ut av fartøygruppen.

I likhet med torsketrålerne, kan konvensjonelle havfiskefartøy delta i en bonusordning som skal stimulere til ferske leveranser til landindustrien fra 4. september og ut året. Delta kende fartøy kan oppnå et kvotetillegg som bare kan leveres som rund eller sløyd, hodekappet fersk torsk. 14 konvensjonelle havfiskefartøy er påmeldt denne sesongen, og kvotetillegget er på 54 tonn. Pr. 18 oktober er det ikke landet torsk av konvensjonelle havfiskefartøy innenfor denne ordningen.

2.3.2.2 Lukket kystgruppe

Fartøy i lukket kystgruppe med mindre enn 500 m³ lasteromsvolum har i 2013 en samlet gruppekvote på 214 828 tonn, og fartøyene er innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde.

Det er i tillegg avsatt 19 157 tonn torsk for fartøy i lukket kystgruppe til en ferskfiskordning. Ferskfiskordningen har som formål å stimulere til fiske etter hyse, sei og andre arter i ellers rolige perioder, særlig om høsten. I tillegg er det en målsetting å få kystflåten til å lande torsk etter at det tradisjonelle vinter- og vårfisket er avsluttet. Avsetningen er forbeholdt fartøy som leverer all fangst fersk, og ordningen innebærer at kystfiskefartøy med lasteromskapasitet under 500³ som fisker med konvensjonelle redskaper får et kvotetillegg på torsk. Kvotetillegget gis uavhengig av om fartøyet har torskquote igjen, og det kan være i rene torskfangster bokført delvis på egen kvote og delvis på ferskfiskordningen. Det er videre et vilkår at torskfangsten leveres fersk som rund eller sløyd, hodekappet torsk og registreres med tilhørende produkttilstand og konserveringsmåte på landings- og sluttseddel. Fra og med 8. april var kvotetillegget 20 % av hele ferske fangster på ukebasis, og kvotetillegget har utgjort 30 % siden 1. juli.

Tabell 5 viser antall deltakeradganger (aktive og passive) for fartøy i lukket kystgruppe med lasteromsvolum under 500 m³ ved årets begynnelse og pr. 18. oktober 2013, fordelt etter fartøyenes hjemmelslengde og største lengde.

Tabell 5: Antall deltakeradganger i lukket kystgruppe fordelt på hjemmelslengde og største lengde pr. 1. januar og pr. 18. oktober 2013

Antall deltakeradganger 1. januar 2013					
	Største lengde				
Hjemmelslengde	Under 11 m	11 - 14,9 m	15 - 20,9 m	21 - 27,9 m	Totalt
Under 11 m	1 031	127	11	4	1 173
11 - 14,9 m	27	397	24	20	468
15 - 20,9 m	2	22	104	61	189
21 - 27,9 m		5	4	80	89
Totalt	1 060	551	143	165	1 919
Antall deltakeradganger 18. oktober 2013					
	Største lengde				
Hjemmelslengde	Under 11 m	11 - 14,9 m	15 - 20,9 m	21 - 27,9 m	Totalt
Under 11 m	1 022	135	12	4	1 173
11 - 14,9 m	27	388	20	23	458
15 - 20,9 m	1	22	102	61	186
21 - 27,9 m		3	4	80	87
Totalt	1 050	548	138	168	1 904

Kilde: Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 18. oktober 2013

Tabell 6 gir en oversikt over overreguleringen og kvoteenheter for fartøy i lukket kystgruppe ved årets begynnelse i 2013.

Tabell 6: Overregulering og kvoteenheter for kystfiskefartøy i lukket kystgruppe pr. 1. januar 2013

Hj. lengde	St. lengde	Faktorer	%-andel	Gruppekvote ¹	Overregulering	Kvoteenhet ¹
Under 11 m	Under 11 m	2 528,2000	27,92 %	59 980	40,0 %	33,2141
	Over 11 m				20,0 %	28,4693
11 - 14,9 m	Under 11 m	2 417,4400	26,70 %	57 359	10,0 %	26,0999
	Over 11 m				5,0 %	24,9135
15 - 20,9 m	Under 11 m	2 462,6120	27,19 %	58 412	10,0 %	26,0915
	Over 11 m				5,0 %	24,9055
21 - 27,9 m	Under 11 m	1 647,5240	18,19 %	39 077	2,0 %	24,1930
	Over 11 m				1,0 %	23,9558
		9 055,7760		214 828		

Kilde: Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 1. januar 2013

¹Basert på gruppekvote og kvoteenheter etter refordeling av tredjelandskvantum 8. mars 2013

Gruppekvoteene er beregnet på grunnlag av fartøysammensetningen ved årsskiftet. Utskiftninger som skjer i løpet av året vil derfor ikke medføre at gruppekvoteene endres, men vil kunne påvirke graden av overregulering i de enkelte reguleringsgruppene.

Pr. 18. oktober har lukket kystgruppe landet nesten 212 000 tonn torsk og av dette utgjør fiske innenfor ferskfiskordningen ca. 13 500 tonn. Det vil si at det gjenstår nesten 22 400 tonn totalt i lukket kystgruppe. Til sammenligning var det landet 155 000 tonn og 165 000 tonn på tilsvarende tidspunkt henholdsvis i 2011 og 2012.

Kystgruppens torskefiske vinter og vår 2013 var kjennetegnet av mottaks- og leveringsproblemer, oppbygging av fiskelagre, markedsutfordringer og lave priser. Fangststatistikken viser at det er de minste kystfartøyene som har hatt de største utfordringene knyttet til å utnytte de rekordhøye torskekvotene. På sensommeren hadde mottaks- og markedssituasjonen bedret seg, og det meldes nå om økt etterspørsel og bedre priser på ferske torskeprodukter.

Myndighetene har gjennom årets sesong avveid målsettingen om å legge til rette for at gruppekvoter tas opp mot mottaks- og markedsmessige utfordringer med de store torskekvotene som skulle landes og omsettes. Landindustrien frarådet refordelinger våren 2013 da de mente at mer torsk på mottak og i markedet ville forverre situasjonen.

Tabell 7 gir en oversikt over refordelingsdatoer og overregulering i de enkelte lengdegruppene så langt i år. Det ble refordelt først til små kystfartøy siden dette var fartøygruppen som ikke fikk leveringsavtaler i vinter/vår. Hele kystflåten har hatt fritt fiske etter torsk siden 4. november.

Refordelingene har ikke gitt forventet effekt på fisketakten og tilbakemeldinger fra næringen tyder på bifangstprosenten på hyse er for lav i forhold til innblandingen.

Tabell 7: Overregulering i de enkelte lengdegruppene i løpet av 2013

Hjemmelslengde	Største lengde	1. jan - 6. mai	7. mai - 2. juni	3. juni - 18. aug	19. aug - 22. sept	23.sept - 13. okt	14. okt - 3. nov	4. nov - dags dato
Under 11 m	Under 11 m	40 %	60 %	200 %	300 %	500 %	<i>Fritt fiske</i>	<i>Fritt fiske</i>
	Over 11 m	20 %	30 %	100 %	150 %	250 %	Fritt fiske	Fritt fiske
11 - 14,9 m	Under 11 m	10 %	10 %	20 %	40 %	60 %	110 %	Fritt fiske
	Over 11 m	5 %	5 %	10 %	20 %	30 %	55 %	<i>Fritt fiske</i>
15 - 20,9 m	Under 11 m	10 %	10 %	20 %	40 %	60 %	110 %	Fritt fiske
	Over 11 m	5 %	5 %	10 %	20 %	30 %	55 %	<i>Fritt fiske</i>
21 - 27,9 m	Under 11 m	2 %	2 %	2 %	2 %	16 %	40 %	Fritt fiske
	Over 11 m	1 %	1 %	1 %	1 %	8 %	20 %	<i>Fritt fiske</i>

I gruppen under 11 meter hjemmelslengde gjenstår vel 12 000 tonn av gruppekvoten dersom vi justerer for estimert fiske innenfor ferskfiskordningen.

Fartøy på og over 11 og under 15 meter hjemmelslengde har i følge oversikten i tabell 4 nesten 570 tonn igjen av gruppekvoten justert for torsk landet innenfor ferskfiskordningen.

For fartøy på og over 15 og under 21 meter hjemmelslengde gjenstår i følge oversikten i tabell 4 vel 3 000 tonn justert for torsk landet innenfor ferskfiskordningen.

Det gjenstår nesten 1 000 tonn for fartøygruppen på og over 21 meter hjemmelslengde justert for torsk landet innenfor ferskfiskordningen.

2.3.2.3 Lukket kystgruppe - samfiske

Fiskeri- og kystdepartementet innførte en ordning med samfiske for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter i 2010. Samfiske innebærer at et fartøy kan fiske hele eller deler av kvoten av torsk, hyse og sei som er tildelt et annet fartøy. Det andre fartøyet har ikke adgang til å drive fiske så lenge samfisket pågår.

Adgangen til å drive samfiske med to fartøy med samme eier ble i april 2013 utvidet slik at ordningen gjelder for fartøy med samme eier før 22. mars 2013 (mot 1. januar tidligere). En tilsvarende skjæringsdato er ikke satt for fartøy som deltar i samfiske med ulike eiere.

Pr. 21. oktober 2013 var 148 samfiskelag påmeldt (296 fartøy). Til sammenligning var det i slutten av oktober i 2012 (2011) påmeldt 142 (139) samfiskelag.

I likhet med i 2012 kan hvert fartøy kun drive samfiske med ett annet fartøy i 2013. Dersom et fartøy som deltar i et samfiskelag blir skiftet ut, kan det nye fartøyet imidlertid gå inn i samfiskelaget. Dersom et fartøy A som deltar i et samfiskelag der samfisket er påbegynt selges og ikke blir erstattet, kan fartøy B i samfiskelaget ikke finne seg et nytt fartøy å samfiske med.

2.3.2.4 Åpen kystgruppe

Gruppekvoten for åpen gruppe er på 30 624 tonn torsk, herav er det avsatt 2 344 tonn fiske innenfor ferskfiskordningen. Jf. beskrivelse av ferskfiskordning i lukket kystgruppe punkt 2.3.2.2. Tabell 8 viser kvotetildeling ved årets start.

Tabell 8: Kvoter i åpen kystgruppe pr. 1. januar 2013

Fartøylengde	Ordinære maksimumkvoter	Ordinære garanterte kvoter	Maksimumkvoter i virkeområdet	Garanterte kvoter i virkeområdet
Under 8 m	18	15	30	27
8 – 9,99 m	26	21	38	33
Over 10 m	28	24	40	36

Fartøy i åpen gruppe har pr. 18. oktober landet vel 20 500 tonn totalt, hvorav estimert fiske innenfor ferskfiskordningen utgjør ca. 1 400 tonn. Fiske innenfor kystfiskekvotene er fratrukket og utgjør ca. 170 tonn.

De siste årene har Fiskeridirektoratet stoppet fisket innenfor maksimumkvotene i åpen kystgruppe allerede i april/mai, men årets fisketakt har vært mye lavere. Fartøy i åpen kystgruppe er i likhet med fartøy i lukket kystgruppe under 11 meter hjemmelslengde den fartøygruppen som ble hardest rammet av den vanskelige mottaks- og markedssituasjonen i årets vinter-/vårsesong. For å legge til rette for bedre kvoteutnyttelse i åpen kystgruppe ble

kvotene økt i mars og mai i år med henholdsvis 25 % og 20 %. Fartøy har hatt mulighet til å fiske uten begrensninger i kvoten siden 3. juni i år. Ved innføring av fritt fiske blir all fangst bokført på gruppekvote og ikke på ferskfiskordning eller kystfiskekvote.

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET I 2014

3.1 BESTANDSITUASJONEN

ICES (*The International Council for the Exploration of the Sea*) vurderer bestanden av nordøstarktisk torsk til å ha god reproduksjonsevne, og beskatningen er bærekraftig. Gytebestandens størrelse er den høyeste observert i perioden 1946 til i dag. Gytebestandens størrelse er godt over føre-var-grensen (B_{pa}), noe den har vært siden 2002. Fiskedødeligheten har blitt redusert betydelig fra godt over kritisk nivå (F_{lim}) i 1999 til under føre-var-nivået F_{pa} i 2007, og er nå nær den laveste verdien som er observert i etterkrigstiden. Toktene indikerer at årsklassene 2010 - 2012 er i overkant over gjennomsnittet.

I rapporten fra den felles norsk-russiske arbeidsgruppen som beregner totalfangsten av torsk i Barentshavet og Norskehavet, ble IUU-fangstene (Illegal, Urapportert og Uregulert) satt til null for 2012.

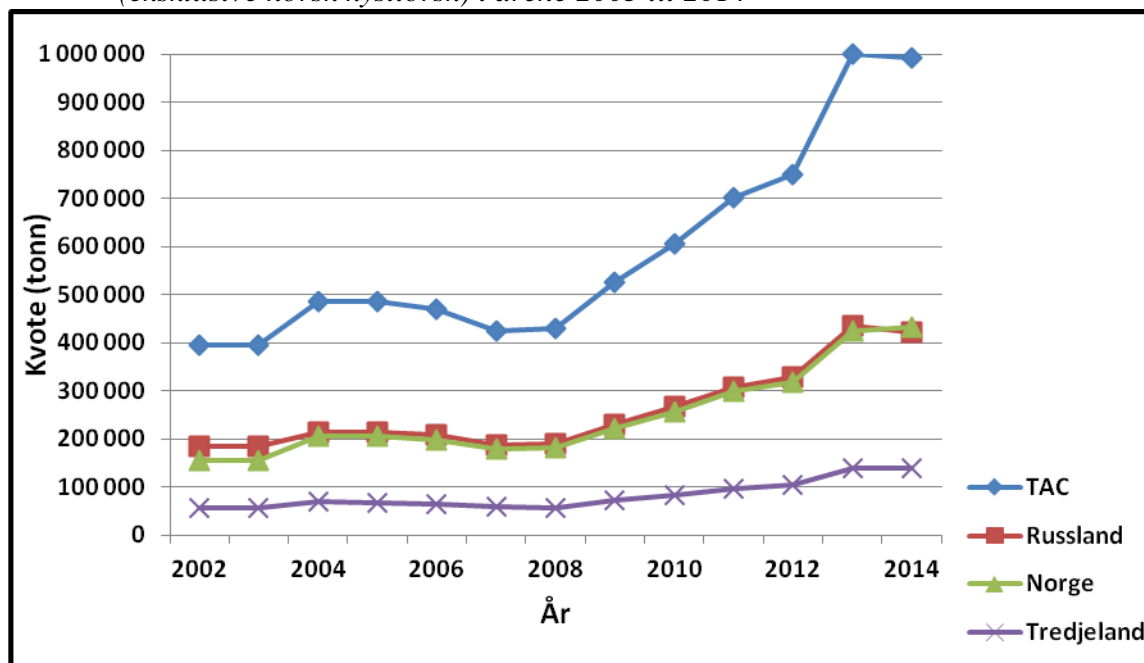
Forventet gytebestand i 2014 er 2 106 000 tonn. ICES anbefaler å følge høstingsregelen som innebærer en TAC (*Total Allowable Catch*) neste år på 993 000 tonn.

3.2 KVOTESITUASJONEN I 2014 – FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN

Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon fastsatte TAC på 993 000 tonn i henhold til den vedtatte forvaltningsregelen. I tillegg kommer 21 000 tonn norsk kysttorsk, og det avsettes 138 530 tonn torsk til tredjeland. De resterende 875 470 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Figur 2 viser utviklingen i TAC og kvoter av torsk nord for 62°N i årene 2003 til 2014. Kvotene har økt med om lag 150 % i perioden, og TAC var på 395 000 tonn i 2003.

Figur 2: TAC og kvoter til Norge, Russland og tredjeland av torsk nord for 62°N (eksklusive norsk kysttorsk) i årene 2003 til 2014

Etter en overføring på 6 000 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av torskekvoten i 2014 som følger:

Tabell 9: Kvotesituasjonen for 2014 (inklusive 21 000 tonn kysttorsk)

Land	Kvote i tonn
Norge	443 735
Russland	431 735
Tredjeland	138 530
Sum	1 014 000

Av dette kan inntil 14 000 tonn, 7 000 tonn til Russland og 7 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. I 2014 er det lagt opp til at forskning og overvåking ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter, men gjennom en generell forskningsavgift på førstehåndsomsetningen. Hovedtyngden av det som tidligere har blitt tildelt som forskningskvoter, vil derfor gå tilbake til fiskerne som vanlige kommersielle kvoter. Fiskeridirektøren legger likevel til grunn at det vil være behov for forskningskvoter i enkelte tilfeller, for eksempel for å dekke unngåelig fangst ved bruk av forskningsfartøy til gjennomføring av forskning, praktiske redskapsforsøk og lignende. Behovet for disse avsetningene er ennå ikke kjent, men Fiskeridirektoratet arbeider for å få avklart dette. Det legges dessuten til grunn at det fremdeles skal avsettes kvoter til undervisningsordningen

(skolekvoter). Av norsk kvote legges det til grunn at 150 tonn torsk blir disponert til skolekvoter i 2014.

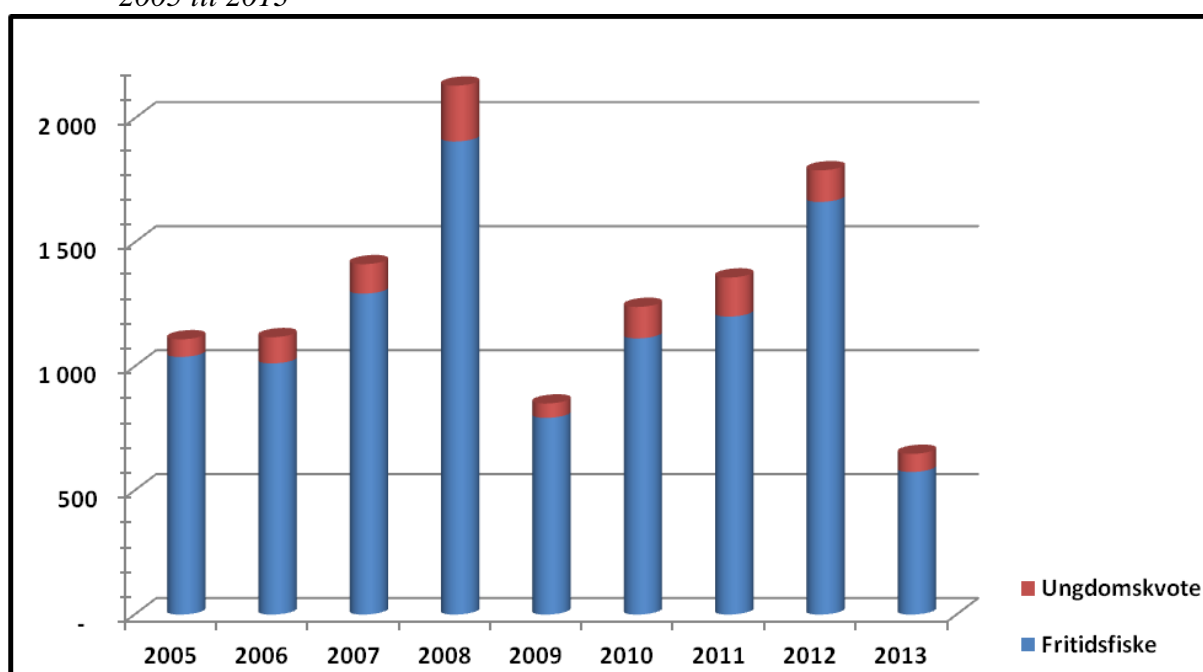
Basert på siste års erfaringer, legger man til grunn at det vil stå igjen en del ubenyttet tredjelandskvantum. Fra årets begynnelse overføres 15 000 tonn av ubenyttet tredjelandskvantum til nasjonal kvote. Disponibel kvote for norske fiskere blir dermed 458 585 tonn i 2014.

3.2.1 Avsetning til ungdoms- og rekreasjonsfisket (turist- og fritidsfiske)

I årene 2010 til 2013 ble det avsatt 7 000 tonn til dekning av både registrert og uregistrert fangst fra ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningene ble gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

Figur 3 viser omsatt fritidsfangst og fangst fra ungdomsfiskeordningen de siste årene. Samlet omsatt fangst fra fritids- og ungdomsfiske var vesentlig lavere i 2009 sammenlignet med de andre årene som følge av den vanskelige markedssituasjonen dette året, og mye tyder på at dette blir tilfellet for 2013 også. I gjennomsnitt har det blitt omsatt om lag 1 400 tonn gjennom disse ordningene de siste åtte årene.

Figur 3: Omsatt fangst (tonn) av torsk i fritids- og ungdomsfisket i perioden 2005 til 2013

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 18. oktober 2013

Havforskningsinstituttet har kartlagt den kommersielle delen av turistfisket og har estimert at uttaket av torsk nord for 62°N utgjør om lag 1 500 tonn årlig. I tillegg kommer uregistrert fangst fra fritidsfiske og turistfiske som ikke går gjennom kommersielle turistfiskeanlegg, og

her har vi foreløpig ingen gode estimat på ressursuttak. Det er rimelig å legge til grunn at hele avsetningen på 7 000 tonn tas.

Vi forventer at torsken blir like tilgjengelig for fangst i kystnære strøk i 2014 som inneværende år, og Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at *all* fangst skal avregnes totalkvote.

Fiskeridirektøren foreslår at det også i 2014 avsettes 7 000 tonn torsk til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

3.2.2 Avsetning til kvotebonus for levende lagring av torsk

I år ble det avsatt 1 000 tonn til kvotemessig dekning av kvotebonus ved levende lagring. Kvotebonusen utløses ved at endelig kvotebelastning ved levende lagret torsk blir beregnet til 50 % av kvantumet på slutteddelen.

Fiskeridirektøren legger til grunn at ordningen med kvotebonus for levende lagring skal videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 1 000 tonn til dekning av kvotebonus ved levende lagring i 2014, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap. Levendefanget torsk avregnes med 50 % av kvantumet på slutteddelen.

3.2.3 Oppfølging av Kystfiskeutvalget

I 2013 er det satt av 3 000 tonn til oppfølging av Kystfiskeutvalget. Kvantumet tildeles fartøy som fisker i åpen gruppe i Finnmark og Nord-Troms, samt øvrige kommuner i Troms og Nordland som er omfattet av det geografiske virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning. Før fisket starter må fartøyene melde seg på ordningen til Fiskeridirektoratet.

Ordningen innebærer at fartøy i åpen gruppe kan fiske innenfor et kvotetillegg når ordinær maksimal- eller fartøykvote er oppfisket, og dette kvotetillegget er på 12 tonn i inneværende år. Beregninger pr. 18. oktober i år viser at ca. 170 tonn er registrert på avsetningen på 3 000 tonn. Åpen gruppe har hatt fritt fiske siden mai i år og det har etter dette tidspunktet ikke vært aktuelt å benytte seg av kystfiskekvoten. Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket innenfor denne ordningen skal videreføres til neste år.

Fiskeridirektøren foreslår å avsette 3 000 tonn til oppfølging av Kystfiskeutvalget i 2014, og foreslår at dette avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap.

3.2.4 Fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap

Som grunnlag for fordeling av den norske kvoten av torsk, ble følgende stige vedtatt på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2001 og anbefalt videreført på Norges Fiskarlags Landsmøte i 2007:

- ved en norsk totalkvote på mindre enn 130 000 tonn får konvensjonelle redskaper 72 % av totalkvoten, mens trålerne får 28 %
- ved en norsk totalkvote på 130 000 tonn og høyere utvikles gruppens prosentandeler lineært til ved en norsk totalkvote på inntil 330 000 tonn, og fordeles med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trål
- ved en norsk kvote på 330 000 tonn og høyere fordeles gruppens andeler tilsvarende som ved 330 000 tonn, med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trålerne

I vedtaket er det lagt til grunn at kvoten av norsk kysttorsk skal inngå i beregningsgrunnlaget for fordelingen mellom konvensjonelle fartøy og trål. Den norske kvoten blir 447 585 tonn etter avsetning til skolekvoter, rekreasjons- og ungdomsfiske, kvotebonus ved levende lagring og oppfølging av Kystfiskeutvalget, samt tilbakeføring av utbenyttet tredjelandskvantum på 15 000 tonn. Dette betyr at kvoten skal fordeles med 67 % til konvensjonelle redskaper og 33 % til trålerne.

Fiskeridirektøren foreslår at man for 2014 følger Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 om fordelingen av den norske kvoten. Dette innebærer at konvensjonelle redskaper får 67 % og trål 33 %. Dette betyr 299 882 tonn til konvensjonelle redskaper og 147 703 tonn til trål.

4 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2014

4.1 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for konsesjon videreføres i 2014, noe som innebærer at fartøyene må ha konsesjonspliktig torsketråltillatelse eller seitråltillatelse for å delta.

4.2 FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Det forventes at deltakervilkår i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N i all hovedsak videreføres i 2014.

5 REGULERINGSFORSLAG FOR 2014

5.1 FERSKFISK- OG BONUSORDNINGER

Ferskfisk- og bonusordningen har som målsetting å stimulere fiskeflåten til ferske leveranser av råstoff til landindustrien i ellers rolige perioder i andre halvår. Det legges til grunn at ordningene videreføres i 2014 på samme nivå og med samme vilkår som i inneværende år.

Bifangstordningen på torsk for konvensjonelle kystfiskefartøy ble erstattet av en ny og mer fleksibel ordning kalt ferskfiskordningen i 2013.

Bonusordningen i havfiskeflåten ble innført i 2012 og innebærer et kvotetillegg på torsk for fartøy som leverer ferskt råstoff i høstmånedene.

Ettersom gruppekvoter fordeles etter etablerte fordelingsnøkler, legges det til grunn at avsetninger til ferskfisk- og bonusordninger avsettes fra de respektive gruppekvoter.

Fiskeridirektøren foreslår at nivået på ferskfisk- og bonusordninger for ferskleveranse av torsk inneværende år videreføres i 2014, samt at gjeldene vilkår videreføres.

Størrelsen på avsetningene i de enkelte reguleringsgruppene fremgår av tabellen nedenfor, og vil bli nærmere redegjort for under de enkelte reguleringsgruppene.

Tabell 10: Oversikt over ulike ferskfisk- og bonusordninger

Ferskfisk- og bonusordninger	Avsetning (tonn)
Ferskfiskordning - lukket kystgruppe	19 157
Ferskfiskordning - åpen kystgruppe	2 344
Bonus konvensjonelle havfiskefartøy	750
Bonus torskestrålere	2 750
Totalt	25 001

5.2 FORSLAG TIL REGULERING AV TRÅLGRUPPEN

Trålerne gruppekvote av torsk vil utgjøre 147 703 tonn i 2014 etter forslaget i punkt 3.2.4.

Fiskeridirektøren foreslår at det fortsatt avsettes 750 tonn torsk til seitrålerne.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om at seitrålerne kan ha inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og av landet fangst. I perioden 1. januar til 31. mai er tillatt bifangst inntil 30 %.

Avsetningen til seitrålerne innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvoteene i 2014 blir 146 953 tonn torsk, hvorav 2 750 tonn avsettes til bonusordning.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket på bonusordningen starter 1. september 2014.

Torsketrålerne har tradisjonelt ikke hatt problemer med å ta gruppekvoteene av torsk, og Fiskeridirektøren foreslår derfor at fartøykvotene fordeles uten overregulering.

Pr. 20. oktober 2013 er det 87,9265 kvotefaktorer i Konesjons- og deltakerregisteret fordelt på 37 fartøy. Fartøykvoter på 1 640 tonn torsk pr. kvotefaktor innebærer ingen overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålerne reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 1 640 tonn torsk.

5.3 FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap får en torsk kvote på 299 882 tonn i 2014 etter forslaget i punkt 3.2.4.

5.3.1 Forslag til regulering av konvensjonelle havfiskefartøy

Fiskeridirektøren foreslår å følge Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 hvor det foreslås at andelen av den konvensjonelle gruppekvoteen for konvensjonelle havfiskefartøy settes til 12,81 %, det vil si 38 415 tonn, hvorav 750 avsettes til bonusordning.

Erfaring tilsier at alle fartøy utnytter sine fartøykvoter, og det er således ikke behov for å legge inn overregulering av betydning. Fartøyene har dessuten anledning til å gjøre bruk av slumpfiskordningen, noe som ytterligere reduserer behovet for overregulering. Dersom kvoteenheten settes til 406 tonn pr. kvotefaktor, innebærer dette ingen overregulering. Pr. 20. oktober 2013 er det til sammen 92,6876 kvotefaktorer fordelt på 29 fartøy i denne fartøygruppen.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med fartøykvoter, og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 406 tonn torsk.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket på bonusordningen starter 1. september 2014.

5.3.2 Forslag til regulering av lukket kystgruppe

Gruppekvoten for konvensjonelle kystfartøy blir på 261 467 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at lukket kystgruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 232 967 tonn, det vil si 89,1 %. 19 157 tonn avsettes til en ferskfiskordning, jf. punkt 5.1.

Fiskeridirektøren foreslår at vi benytter Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 11 under. Gruppekvote fastsettes på grunnlag av summen av kvotefaktorene i de ulike hjemmelslengdegruppene pr. 1. september 2012.

Det enkelte fartøys kvote beregnes med utgangspunkt i en kvotefaktor som korresponderer med fartøyets hjemmelslengde.

Dette innebærer følgende gruppeandeler og gruppekvoter for 2014:

Tabell 11: Gruppeinndeling og gruppekvoter i 2014

Lengdegrupper	Andel (tonn)	Gruppekvote
Under 11 meter hjemmelslengde	59 696	27,92 %
11 - 14,9 meter hjemmelslengde	57 087	26,70 %
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	58 135	27,19 %
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	38 892	18,19 %
Totalt	213 810	100,00 %

Deltakelse og utnyttning av kvotene i kystflåten er avhengig av hvor god tilgjengeligheten av torsk er i fjorder og kystnære strøk. Det forventes like god tilgjengelighet i 2014 som de siste årene. Værforholdene i hovedsesongen har også vesentlig betydning for kvoteutnyttelsen, særlig for de mindre fartøyene. I år har vi erfart at mottaks- og markedssituasjon har påvirket kvoteutnyttelsen, særlig har fartøy under 11 meter hjemmelslengde vært rammet av den vanskelige mottaks- og markedssituasjonen i torskenæringen.

Fiskeridirektøren mener de forskjellige lengdegruppene må underlegges variabel overregulering fra årets begynnelse. Det er grunnlag for en overregulering for fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 11 meter på 50 % og 25 % for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter og største lengde over 11 meter. For øvrig foreslås 5 % for gruppene 11 – 14,9 meter og 15 – 20,9 meter, samt 1 % for gruppen på eller over 21 meter. I tråd med reguleringsopplegget for 2013, vil en slik overregulering gjelde for fartøy med

største lengde over 11 meter. For fartøy med største lengde under 11 meter, vil overreguleringen være dobbelt så stor som for fartøy med største lengde over 11 meter. Det foreslås å dele ut kvotene som fartøykvoter (garanterte kvoter).

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i lukket gruppe kyst reguleres med fartøykvoter, slik som det fremgår av i tabell 12.

Tabell 12: Forslag til fartøykvoter lukket gruppe i 2014

Hjemmelslengde	Kvotefaktor 2013	Fartøykvote største lengde under 11 m	Fartøykvote største lengde over 11 m
under 7 meter	1,21	42,9	35,7
7 - 7,9	1,43	50,6	42,2
8 - 8,9	1,70	60,2	50,2
9 - 9,9	2,08	73,7	61,4
10 - 10,9	2,25	79,7	66,4
11 - 11,9	3,06	79,5	75,9
12 - 12,9	3,63	94,3	90,0
13 -13,9	4,40	114,3	109,1
14 -14,9	5,01	130,1	124,2
15 - 15,9	5,92	153,7	146,7
16 - 16,9	6,59	171,1	163,3
17 -17,9	7,27	188,8	180,2
18 - 18,9	8,03	208,5	199,0
19 - 19,9	8,71	226,2	215,9
20 - 20,9	9,31	241,8	230,8
21 - 21,9	8,91	214,5	212,4
22 - 22,9	9,30	223,9	221,7
23 - 23,9	9,67	232,8	230,6
24 - 24,9	10,04	241,7	239,4
25 - 25,9	10,34	249,0	246,5
26 - 26,9	10,73	258,4	255,8
27 - 27,9	11,02	265,3	262,7

Markert område i tabellen over viser kvotene til fartøy som har hjemmelslengde og største lengde under 11 meter eller som har hjemmelslengde og største lengde over 11 meter. Fartøy som har hjemmelslengde under 11 meter og en største lengde over 11 meter, har halvparten så stor overregulering som fartøy som har både en største lengde og hjemmelslengde under 11 meter. Fartøy med hjemmelslengde over 11 meter og største lengde under 11 meter, har dobbelt så stor overregulering som fartøy som både har hjemmelslengde og største lengde over 11 meter.

Fiskeridirektøren har fått tilbakemelding om at tidspunktene for oppstart av årets ferskfiskordning har fungert tilfredsstillende, og foreslår derfor å videreføre denne.

Fiskeridirektøren foreslår at ferskfiskordningen starter opp med en tillatt torskeandel på 20 % på ukesbasis fra og med 7. april 2014.

Fiskeridirektøren foreslår videre at torskeandelen økes til 30 % på ukesbasis fra og med 30. juni 2014 med adgang til å justere den etter behov utover høsten.

5.3.3 Samfiske i lukket kystgruppe

Da samfiskeordningen ble innført i 2010 var meningen at den skulle legge til rette for å sikre avvikling av fisket og bedre lønnsomhet for de minste fartøyene gjennom økt kvotegrunnlag og bemanning på det enkelte fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår at en for 2014 viderefører samfiskeordningen i henhold til reguleringen for 2013.

5.3.4 Forslag til regulering av åpen kystgruppe

Som tidligere skrevet, blir gruppekvoten for konvensjonelle kystfartøy på 261 467 tonn. Fiskeridirektøren foreslår at åpen kystgruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 28 500 tonn, det vil si 10,9 %. 2 344 tonn avsettes til en ferskfiskordning, jf. punkt 5.1.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får samme andel som tidligere. Dette utgjør 28 500 tonn torsk, det vil si 10,9 %, hvorav 2 344 tonn avsettes til ferskfiskordningen.

Fiskeridirektøren foreslår å øke overreguleringen av maksimalkvotene som følge av at fartøy i åpen gruppe har problemer med å ta årets gruppekvote. De garanterte kvotene forblir uendret som følge av at endring i norsk totalkvote er omtrent på samme nivå som fjoråret. Dersom det skulle vise seg at fisketakten i åpen gruppe blir høy utover våren, bør deler av overreguleringen tas ned på et tidlig tidspunkt slik at vi unngår en for tidlig stopp i fisket. Vi har erfart at fartøy i åpen har stor fangstkapasitet, og fisket ble stoppet på maksimalkvotene allerede i april/mai i årene 2010 til 2012.

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter torsk for fartøy i åpen gruppe reguleres med maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn fra årets begynnelse. Kvotene fremgår av tabellen nedenfor.

Tabell 13: Forslag til kvoter for fartøy i åpen gruppe 2014

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Herav garantert
Under 8 m	1,0	23	15
8 – 9,99 m	1,4	32	21
Over 10 m	1,6	35	24

5.4 REGULERING AV KYSTFISKEKVOTE

Fiskeridirektøren legger til grunn videreføring av ordningen, jf. punkt 3.2.3. Tilleggskvoten på 12 tonn har i inneværende år kommet i tillegg til garanterte kvoter og maksimalkvoter i åpen kystgruppe.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre kystfiskekvoten med tilleggskvoter på 12 tonn til alle fartøy i åpen gruppe i virkeområdet til Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning. Kvotene fremgår av tabell 14.

Tabell 14: Forslag til kystfiskekvoter 2014

Fartøylengde	Maksimalkvoter i virkeområdet	Garanterte kvoter i virkeområdet
Under 8 m	35	27
8 – 9,99 m	44	33
Over 10 m	47	36

6 UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Ungdomsfiskeordningen gir ungdom mellom 12 og 25 år adgang til å drive fiske i sommerferien. For 2010 ble ordningen utvidet fra å omfatte fiske etter torsk, hyse og sei nord for 62°N til å omfatte hele landet og de fiskerier som omfattes av forskrift av 27. november 2009 om adgang til å delta i kystfartøygruppens fiske for 2010. Ordningen ble videreført i årene etter.

Omsatt torskefangst fra fritidsfisket og fra ungdomsfiskeordningen har tradisjonelt blitt avregnet gruppekvoten til åpen gruppe. I 2013 er det avsatt 7 000 tonn torsk til dekning av ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningen ble gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap. Tabell 15 viser antall fiskere som har deltatt i ungdomsfiskeordningen og levert fangst til Norges Råfisklag de siste årene.

Tabell 15: Antall deltakere og fangst (tonn) i ungdomsfiskeordningen i årene 2007 - 2013

År	Antall fiskere	Torsk	Hyse	Sei	Annet	Total fangst
2007	221	120	21	57	21	219
2008	292	223	31	50	33	337
2009	80	57	2	24	6	89
2010	149	128	8	54	26	216
2011	168	158	15	37	26	236
2012	181	127	13	71	31	242
2013	132	73	12	34	19	138

Kilde: Norges Råfisklag

Fiskeridirektøren legger til grunn at ungdomsfiskeordningen videreføres i 2014.

7 BIFANGST TIL FARTØY SOM IKKE KAN DELTA I LUKKET ELLER ÅPEN KYSTGRUPPE

I utgangspunktet er det et vilkår for å delta i åpen gruppe i fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N at fartøyet har en største lengde under 11 meter. Fartøy som ikke fyller vilkårene for å delta i åpen gruppe, og som heller ikke kan delta i lukket gruppe, kan ved fiske etter andre arter ha inntil 10 % bifangst til sammen av torsk, hyse og sei ved landing. Samlet torskefangst må i løpet av året ikke overstige 2 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av bifangstreguleringen for fartøy som ikke kan delta i åpen eller lukket gruppekyst.

8 KYSTTORSK

Det er utarbeidet en gjenoppbyggingsplan for kysttorsk nord for 62°N. Det internasjonale råd for havforskning (ICES) har vurdert gjenoppbyggingsplanen til å være i tråd med en føre-var tilnærming, forutsatt at den følges opp med nødvendige tiltak.

Gjenoppbyggingsplanen fastsetter et mål om å gjenoppbygge kysttorskbestandene nord for 62°N til fullt reproduksjonspotensiale, og samtidig oppnå tilfredsstillende vern av lokale bestandskomponenter. Inntil det foreligger en bestandsberegning som aksepteres av ICES og et vitenskapelig råd for hvor stor gytebestand som gir fullt reproduksjonspotensiale, skal bestanden betraktes som gjenoppbygget når toktindeksen for gytebestand i to etterfølgende år ligger over 60 000 tonn. Så lenge toktindeksen for gytebestand ikke øker, skal reguleringene sikte mot å redusere fiskedødeligheten med minst 15 % pr. år relativt til 2009-verdien.

Gytebestanden av kysttorsk måles ved gjennomføringen av Havforskningsinstituttets høsttokt, og resultatene fra toktet er ikke klare før i begynnelsen av desember. Dersom toktindeksen

indikerer iverksettelse av strengere vernetiltak, kan slike tiltak vanskelig komme på plass allerede fra starten av det påfølgende reguleringsåret.

Toktindeksen viste en oppgang fra 2010 til 2011 på 30 %, mens den viste en nedgang fra 2011 til 2012 på 15 %. Fiskeri- og kystdepartementet endret vernetiltakene for kysttorsk i 2010 med virkning for 2011. Fra februar 2012 har fartøy under 11 meter som fisker med konvensjonelle redskaper bortsett fra snurrevad vært unntatt fiskeforbudet i ”Henningsvær-boksen”. Departementet besluttet å videreføre vernetiltakene fra 2012 til 2013.

Fiskeri- og kystdepartementet har signalisert at ytterligere tiltak vil bli vurdert i lys av bestandssituasjon og oppdaterte råd fra ICES. Inntil videre legger Fiskeridirektøren til grunn at gjeldende kysttorskreguleringer videreføres i 2014.

Reguleringsmøtet sak. 9/2013 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter torsk nord for 62 gr. N. i 2014

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter og tilgang til fiske og marine ressursen. I denne forbindelse ønsker Sametinget å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2014, slik at man ikke forverrede forhold for bevaring og utvikling av samisk språk, næring, kultur og bosetting.

Sametinget har hele tiden etter sin opprettelse i 1989, arbeidet for at driftsgrunnlaget for de minste fartøyene skal sikres. Sametinget kan derfor ikke lengre godta at de store båtene forsetter å fiske opp kvotene til de små fartøyene. Sametinget vil prioritere denne saken.

Ut fra overstående, dagens bestandssituasjon og problemer med at store båter fiske opp kvotene som er avsatt til de miste fartøyene, vil Sametinget fokusere på avsetting av kvote til kystflåten, kystfiskekvoten og regulering av denne.

Sametingets forslag til torsk generelt:

- *Revisjon av fordelingsnøkler (eks. trålstigen) som nyttes i forvaltning av torsk, hyse, sei og lignende, slik at man gjennom dette kan styrke driftsgrunnlaget for kyst- og fjordfisket*
- *Skjerpe kontrollen med utkastforbudet i fiskeriene*
- *Fiskerettighetene til trålere som ikke overholder sine leveringsforpliktelser, overflyttes til kystflåten*
- *Kvotene og overregulering må baseres på fartøyets faktiske lengde og ikke på hjemmelslengde*
- *Sikre de minste flåtegruppene en tilpasset overreguleringsprosent*
- *Sikre en tilfredsstillende ungdomsfiske- og rekrutteringsordning*

Kystfiskekvote spesielt:

- *Kystfiskekvoten på 3000 tonn, justeres og gjenspeiler økningen i TAC i perioden 2010 – 2014.*
- *Tilleggskvoten per fartøy settes til 20 tonn*
- *Den 1. juni gjennomføres det en refordeling av gjenstående kvantum blant deltagerne*

Kysttorsk spesielt:

- *Kysttorsk kvoten skal i sin helhet tildeles og fiskes av den konvensjonelle flåten*
- *Forbud mot fiske med trål innenfor 12. n.mil*
- *Forbud mot fiske innenfor 12. n.mil med fartøy som driver med innfrysning av fangst*
- *Forbud mot fiske med fartøy over 21 fisker innenfor 4 n. mil*
- *Forbud mot å fiske etter torsk innenfor gjeldende fjordlinjene med fartøy over 15 meter*

Begrunnelse

For å motvirke at de store båtene fisker opp kvotene til de minste fartøyene har Sametinget i en årrekke gått inn for at båtens lengste lengde og ikke hjemmelslengde legges til grunn for kvotefordeling og regulering. I tilfelle Sametinget hadde fått gjennomslag for sitt forslag har man på et tidlig tidspunkt ville en forhindret at dagens 50-foting (14,98 meter) med hjemmelslengde under 11 meter – med en nimeters hysekvote på 9,7 tonn - kan drive et fritt ”overfiske” på 836 tonn. Dvs. 100 ganger den tillatte kvoten. Grunnen til at de store båtene i dag kan drive et fritt overfiske på småbåtkvotene, er at hjemmelslengde og ikke lengste lengde legges til grunn ved kvotefastsetting og forvaltning av fiskeressursene. Et slikt overfiske kan med letthet foregå i alle fiskerier der en har inndeling i ulike fartøygrupper og benytter fartøyets hjemmelslengde.

NAC:

Sametinget har merket seg at fordeling av de marine ressursene (torsk, hyse, sei, sild, etc.) skjer etter fordelingsnøkler (eks. trålstigen) som ikke har vært reviderte siden 1990. Vi vet at forholdene som omhandler bestandssituasjon, flåte, industri, miljøhensyn og samfunnet generelt er totalt annerledes en hva som var gjeldende i 1990. Ettersom mye av utviklingen innen ressursgrunnlaget, flåte, landindustri og demografisk utvikling henger nøye sammen, må fordeling av fiskeressurser også stå i forhold til dagens samfunn og ikke hva som var tilfelle i 1990.

Når det gjelder fordelinga av norsk arktisk torsk har både Norges Kystfiskarlag og Bivdi ved gjentatte anledninger foreslått at trål får tildelt 30% av torsk (NAC) og kystflåten får 70 % til kystflåten. Det foreslås også at kvoten av Norsk kysttorsk i sin helhet blir tildelt kystflåten under 28 meter. Bivdi har tidligere tatt opp forslaget om å revidere trålstigen, slik at ressursene i større grad tilfeller kystflåten. Sametinget støtter disse forslagene.

Sametinget går inn for kvoter som tilhører trålere som ikke overholder sine leveringsforpliktelser, blir inndratt og overført i sin helhet til kystflåten som leverer sine fangster til mottaksanlegg på land.

Tildeling av kvoter og overreguleringer må baseres på fartøyets faktisk lengde og ikke på hjemmelslengde. Sametinget støtter ikke ordninger som fører til at kvoterettigheter flyttes fra nord til sør i Norge og at store fartøy kjøper fiskekvoter fra andre grupper enn den som fartøyet tilhører etter lengste lengde.

Kystfiskekvote:

Kystfiskekvoten ble gjort gjeldende f.o.m. år 2010 og har årlig blitt satt til 3 000 tonn torsk. I konsultasjoner med FKD om Kystfiskeutvalgets innstilling ble det snakket om en kvote på denne størrelsen som nedre grense for en avsetning av torsk i denne forbindelse. Det låg til grunn for Sametinget forståelse at kystfiskekvoten på 3 000 tonn torsk var en nedre grense for denne kvoten, og at man justeres denne kvoten oppover i h.h.t. til økning av TAC. Sametinget forutsetter at Fiskeridirektøren justerer kystfiskekvote for 2014 slik at kvoten gjenspeiler økningen av TAC i perioden 2010 – 2014.

Prisprognosene for torsk i 2014 viser ikke noen stor økning fra hva som var gjeldende i 2013 som var et ”bunnår” når det gjaldt prisen som fisker fikk for fisken. I tilfelle kystfiskekvoten ikke blir oppjustert i h.h.t. økningen av TAC vil dette medføre en redusert kjøpekraft til de fiskerne som er avhengig av å fiske på kystfiskekvoten. Slik Sametinget tolker Stortingets vedtak i behandlingen av Prop. 70 L (2011-2012), var det ingen ønske om at de fiskerne som fisker på kystfiskekvoten skal få redusere sin kjøpekraft. Stortingets ønske var heller det motsatte. Stortinget og Sametingets ønske er å styrke og trygge det samiske samfunn gjennom nettopp å avsette en egnet kystfiskekvote. For å oppfylle Stortingets og Sametingets ønske, er det derfor både nødvendig og påkrevd at kystfiskekvote for 2014 blir justert i h.h.t. gjeldende TAC for norsk arktisk torsk.

Norsk kysttorsk

Sametinget går inn for at kvoten av kysttorsk i sin helhet skal tildes og fiskes av den konvensjonelle flåten. For å bygge opp bestanden av kysttorsk, samt legge forholdene bedre til rette for fjord- og kystfiske for de miste båtene, går Sametinget inn for at forbud mot fiske innenfor fjordlinjene med fartøy over 15 meter opprettholdes.

Ungdomsfiske

Sametinget anser rekruttering av ungdom og andre som viktig for å videreføre samisk språk, kultur, næring og levesett. Sametinget støtte derfor de innkomne forslagen om avsetning av egn kvoter til ungdomsfiskeordning.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Magne Svineng
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
seniorráđdeaddi/seniorrådgiver

Sak 10/2013

Regulering av fisket etter hyse nord for
62° N i 2014

SAK 10/2013

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62°N I 2014

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter hyse for 62°N i 2014 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter. Sametingets innspill vil bli lagt ved i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren viser til den store nedgangen i hysebestanden. Norsk totalkvote av hyse er redusert fra 158 453 tonn i 2012 til 88 115 tonn i 2014, og reduksjonen utgjør ca. 44 %. Kombinert med historiske høye torskekvoter, kan kvotereduksjonen føre til utfordringer med hensyn til avvikling av torskefiskeriene.

I 2014 er det lagt opp til at forskning og overvåking ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter, men gjennom en generell forskningsavgift på førstehåndsomsetningen. I 2013 er det avsatt 2 000 tonn til forsknings- og forvaltningsformål, mens Fiskeridirektøren for 2014 foreslår at det avsettes 50 tonn til undervisningskvoter.

Fiskeridirektøren legger opp til en videreføring av avsetningen på 300 tonn hyse til ungdoms- og rekreasjonsfisket. Avsetningen skal dekke både registrert og uregistrert fangst i fritids- og turistfiske.

Havfiskeflåten foreslås gitt fartøyskvoter uten overregulering, mens det for kystfiskeflåten legges opp til diskusjon rundt valg av reguleringsmodell for 2014. Fiskeridirektøren mener fartøyskvoter med noe overregulering som flåten selv kan husholdere innenfor er den beste løsningen. Det foreslås å videreføre Finnmarksmodellen i lukket kystgruppe med varierende overregulering avhengig både av fartøyenes hjemmelslengde og største lengde. Med tanke på den langsiktige strukturutviklingen i kystflåten er det viktig at størst mulig grad av stabilitet i ressursfordeling mellom flåtegruppene opprettholdes og videreføres.

For øvrig innebærer reguleringsforslaget i det vesentlige en videreføring av årets opplegg.

Fiskeridirektøren ønsker at Reguleringsmøtet blant annet skal diskutere:

- Utfordringer knyttet til lavere hysekvoter i kombinasjon med historisk høye torskekvoter
- Valg av reguleringsmodell og grad av overregulering i kystfiskeflåtens fiske etter hyse i 2014

2 GENERELT OM HYSE

2.1 FISKET I 2012

Tabellen nedenfor gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehandsverdi av hyse i 2012. Den norske hysekvoten ble overfisket med ca. 1 360 tonn i 2012 og dette utgjør 0,9 %.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi år 2012

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt	59 338	66 835	-7 497	-12,6 %	539 414
Torsketrål	58 588	66 578	-7 990	113,6 %	537 357
Seitrål	750	257	493	34,3 %	2 057
Konvensjonelle	96 815	90 925	5 890	93,9 %	750 127
Lukket gruppe ¹ :	71 643	59 315	12 328	82,8 %	398 629
<i>Gruppekvote under 11 meter hj.lengde</i>		9 419			69 331
<i>Gruppekvote 11 - 14,99 meter hj.lengde</i>		13 490			98 668
<i>Gruppekvote 15 - 20,99 meter hj.lengde</i>		18 831			121 459
<i>Gruppekvote over 21 meter hj.lengde</i>		17 575			109 171
Konvensjonelle havfiskefartøy	17 427	29 306	-11 879	168,2 %	335 731
Åpen gruppe	7 745	2 304	5 441	29,7 %	15 767
Forskning og forvaltning	2 000	1 725	275	86,3 %	14 007
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	300	300	0	100,0 %	581
Annet³		32	-32		190
Totalt	158 453	159 817	-1 364	100,9 %	1 304 319

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 24. oktober 2013

¹ Fangst føres på hjemmelengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

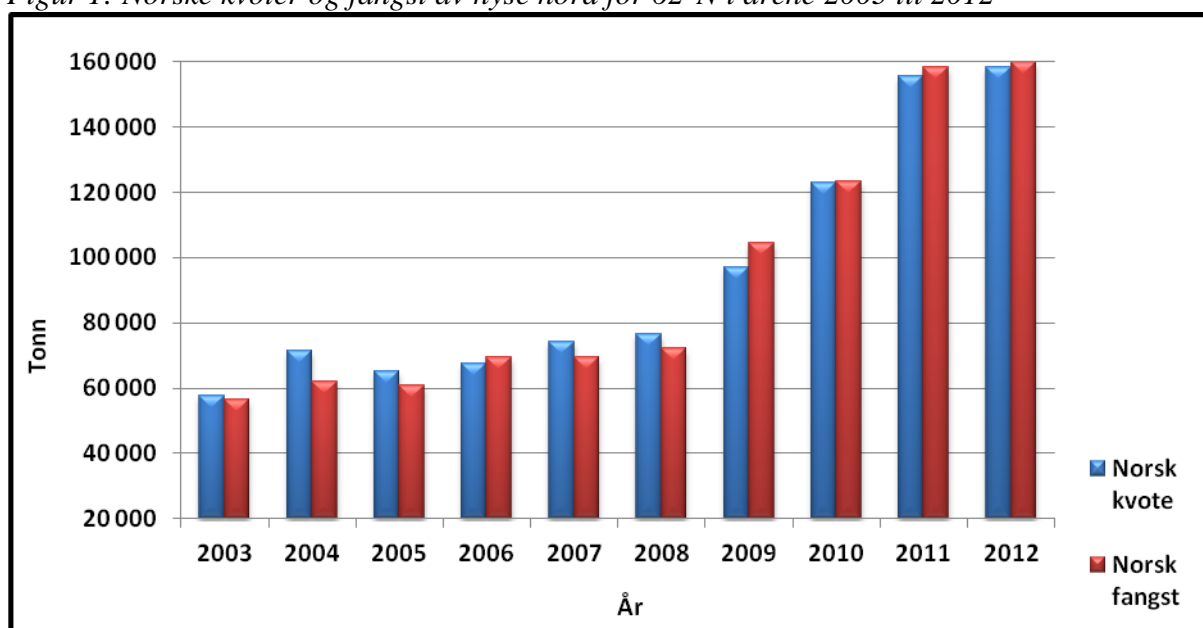
² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 85 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen ble tatt

³ Fangst som ikke kan plasseres på gyldige fiskeritillatelser

Konvensjonelle havfiskefartøy og torsketrålere overfisket gruppekvotene i 2012. På bakgrunn av store restkvoter i kystgruppen var kvotene til konvensjonelle havfiskefartøy og torsketrålere overregulerte for å sikre at totalkvoten ble tatt i løpet av året

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av hyse i årene 2003 til 2012.

Figur 1: Norske kvoter og fangst av hyse nord for 62°N i årene 2003 til 2012

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 24. oktober 2013

2.2 KVOTER OG FANGST I 2013

2.2.1 Kvoter i 2013

På 42. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble det enighet om en totalkvote for 2013 på 200 000 tonn hyse. 12 692 tonn ble avsatt til tredjeland, og de resterende 187 308 tonn ble fordelt likt mellom Norge og Russland.

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland ble fordelingen av hysekvoten som følger:

Tabell 2: Kvotesituasjonen for 2013

Land	Kvota (tonn)
Norge	98 154
Russland	89 154
Tredjeland	12 692
Totalt	200 000

Av dette kunne inntil 8 000 tonn, 4 000 til Russland og 4 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. Av den norske kvoten ble det besluttet å disponere 2 000

tonn til forsknings- og forvaltningsformål. I tillegg ble det avsatt 300 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfisket. Disponibel kvote til fordeleing til norske fartøy utgjør da 95 854 tonn.

Trål har en gruppekvote på 36 425 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy har en gruppekvote på 59 429 tonn (62 %).

Tabell 3 viser kvotefordeling på de ulike fartøygruppene i 2013:

Tabell 3: Gruppekvoter i 2013

Fartøygrupper	Kvoter i tonn
Torsketrål	35 675
Seitrål	750
Sum trål	36 425
Konvensjonelle havfiskefartøy	10 697
Lukket kystgruppe	43 978
Åpen kystgruppe	4 754
Sum konvensjonelle redskaper	59 429

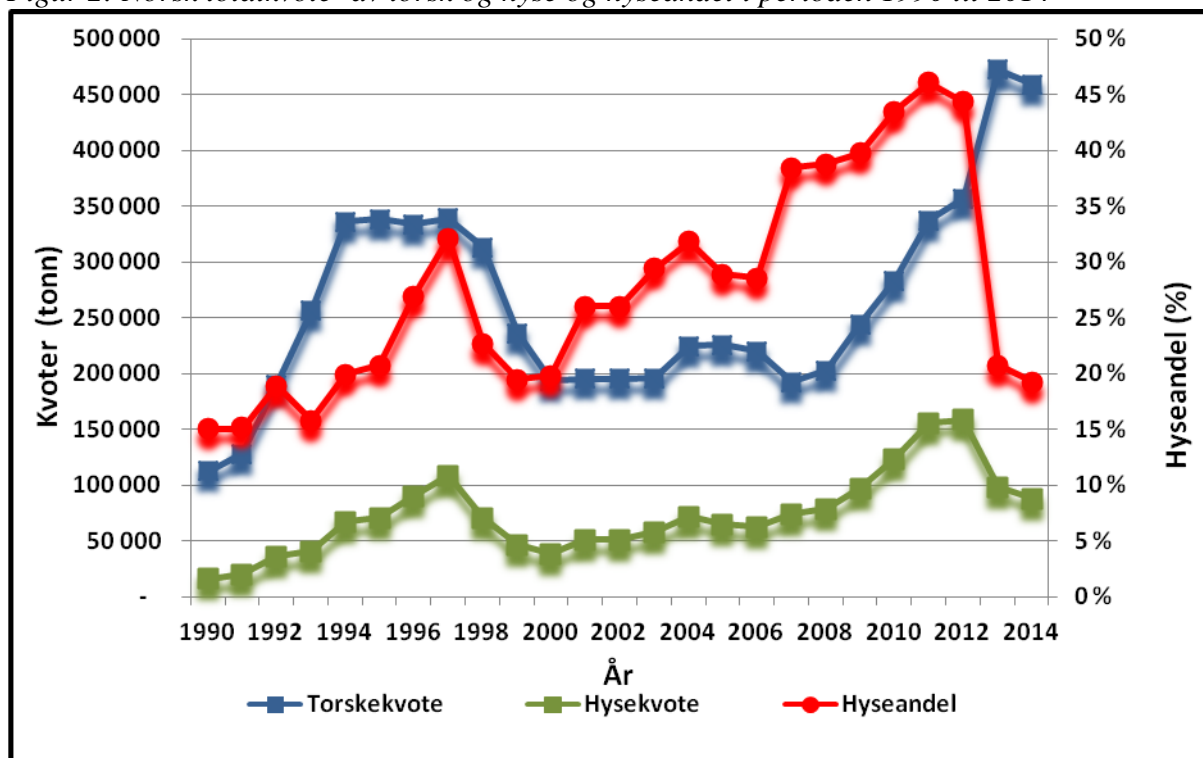
2.2.2 Blandingsforholdet mellom torsk og hyse

Blandingsforholdet mellom torske- og hysekvotene har vært og er utfordrende med tanke på å få gjennomført torskefisket i inneværende år. Hittil i år har de kystnære torskefiskeriene vært preget av høy innblanding av hyse til tross for at hysebestanden er på vei ned.

Havforskningsinstituttet og Overvåkningstjenesten bekrefter dette da stor, gammel hyse har en tendens til å trekke kystnært sør- og vestover (de sterke årsklassene fra 2004 til 2006). Selv om total mengde hyse er mindre i hysens utbredelsesområde nord for 62°N, tar det tid før innblandingen av hyse langs kysten reflekterer at bestanden er i nedgang. Torskeinnsiget langs kysten som kommer om høsten er i tillegg sent i år, og dette medvirker til ytterligere utfordringer for kystflåten med tanke på å utnytte torskekvotene uten for høy innblanding av hyse i fangstene.

Figur 2 viser oversikt over torske- og hysekvoter og hyseandel av torskekvoten de siste 23 årene. I årene 2008 til 2011 var hysekvoten høy og hyseandelen lå på 40 % og mer, mens den i inneværende år ligger på 21 %. For 2014 kommer hyseandelen til å utgjøre enda mindre av torskekvoten, ned mot 19 %. I perioder på nittitallet lå hyseandelen på 15 %, og det meste av hysekvoten i kystfiskeflåten gikk da med som bifangst i torskefisket. Tillatt bifangstprosent av hyse i torskefiskeriene lå på 10 % i perioder. Fiskerinæringen har tilpasset seg den høye hyseandelen de siste årene, og halveringen av hyseandelen fra 2012 til 2013/2014 har skapt utfordringer da deler av næringen har spesialisert seg på perioder med nærmest rent hysefiske.

Figur 2: Norsk totalkvote¹ av torsk og hyse og hyseandel i perioden 1990 til 2014

¹TAC avtalt i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon justert for kysttorsk, kysthyse og overføring/tilbakeføring tredjelandskvoter

2.2.3 Status i fisket i 2013

Tabell 4 gir en oversikt over kvoter, fangst og førstehandsverdi av hyse nord for 62°N i 2013. Ca. 80 % av kvoten er oppfisket pr. 24. oktober, og det betyr at det gjenstår ca. 19 000 tonn. På tilsvarende tidspunkt i fjor var ca. 82 % av kvoten er oppfisket, og det vil si at det gjenstod ca. 28 000 tonn. For havfiskeflåten (trålere og konvensjonelle havfiskefartøy) gjenstår nesten 12 000 tonn hittil i år mot 2 100 tonn i 2012, mens det i kystgruppen gjenstår om lag 6 800 tonn hittil i år mot 25 000 tonn i 2012.

Tabell 4: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi år 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelsesgrad (%)	Verdi (1.000 kr)
Trål totalt	36 425	27 494	8 931	75,5 %	286 938
Torsketrål	35 675	27 218	8 457	76,3 %	283 751
Seitrål	750	276	474	36,8 %	3 187
Konvensjonelle	59 429	49 603	9 826	83,5 %	409 723
Lukket gruppe ¹ :	43 978	40 083	3 895	91,1 %	295 739
<i>Gruppekvote under 11 meter hj.lengde</i>	11 619	7 754	3 865		55 487
<i>Gruppekvote 11 - 14,99 meter hj.lengde</i>	11 680	8 021	3 659		54 578
<i>Gruppekvote 15 - 20,99 meter hj.lengde</i>	13 044	14 792	-1 748		100 760
<i>Gruppekvote over 21 meter hj.lengde</i>	7 635	9 516	-1 881		84 914
Konvensjonelle havfiskefartøy	10 697	7 686	3 011	71,9 %	102 993
Åpen gruppe	4 754	1 834	2 920	38,6 %	10 991
Forskning og forvaltning	2 000	1 371	629	68,6 %	14 313
Rekreasjons- og ungdomsfiske²	300	300	0	100,0 %	369
Annet					
Totalt	98 154	78 768	19 386	80,2 %	711 343

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 24. oktober 2013

¹ Fangst føres på hjemmelslengde til fartøy som lander fangsten og tar ikke hensyn til leiefartøyordningen

² Registrert ungdoms- og rekreasjonsfiske utgjør 54 tonn, men det legges til grunn at hele avsetningen tas

2.3 ERFARINGER FRA REGULERINGENE I 2013

2.3.1 Trålgruppen

Etter avsetning til seitrålerne tilsvarende 750 tonn torsk, er torsketrålerne gruppekvote på 35 675 tonn hyse. Torsketrålerne ble fra årsskiftet regulert med maksimumkvoter på 446 tonn pr. kvotefaktor, hvorav 406 tonn er garantert. Maksimumkvoten var overregulert med 10 %. I samråd med fiskerinæringen ble fisket stoppet på maksimumkvoten den 7. mars som følge av at det er lite sannsynlig at det vil bli en disponibel restkvote i kystflåten i 2013. Det er derfor ikke lenger rom for overregulering av hysekvotene i havfiskeflåten slik som vi har sett de siste årene.

Det er landet ca. 27 000 tonn i denne fartøygruppen pr. 24. oktober, og det betyr at ca. 8 500 tonn (24 %) av kvoten gjenstår. På samme tid i fjor gjenstod ca. 4 300 tonn, og det vil si 7 % av kvoten. Det forventes at gruppekvoten blir oppfisket.

Seitrålerne har en avsetning på 750 tonn hyse til dekning av bifangst i seifisket. Fartøy med seitråltillatelse kan ha bifangst inntil 15 % torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og landet fangst. På grunn av problemer med innblanding av torsk er bifangstprosenten satt til 30 % i perioden 1. januar til 31. mai. Pr. 24. oktober er det i følge Landings- og sluttседdelregisteret landet ca. 280 tonn hyse av fartøy med seitrålkonsesjon.

2.3.2 Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap

Reguleringsopplegget i 2013 har vært tredelt: Konvensjonelle havfiskefartøy og lukket og åpen kystgruppe. Kvoten til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap er på totalt 59 429 tonn i 2013. Nedenfor følger en gjennomgang av de enkelte reguleringsgruppene.

2.3.2.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Konvensjonelle havfiskefartøy har 18 % av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy, det vil si 10 697 tonn. Fartøy med kvotefaktor 1,00 kunne fra årets begynnelse fiske og lande en maksimalkvote på 150 tonn, hvorav 120 tonn er garantert. Maksimalkvotene var overregulerte med om lag 25 %. Fisket ble stoppet på maksimalkvotene 7. mars, jf. samme argumentasjon som overregulering torsketral.

Pr. 24. oktober er det landet ca. 7 700 tonn, og det gjenstår således vel 3 000 tonn (28 %) av gruppekvoten. På samme tid i fjor var gruppekvoten tatt og konvensjonelle havfiskefartøy fisket på kystfiskeflåtens ubenyttede kvoter ut året.

2.3.2.2 Lukket kystgruppe

Lukket kystgruppe har 74 % av gruppekvoten til konvensjonelle fartøy, det vil si 43 978 tonn i 2013. Som følge av den romslige kvotesituasjonen på hyse de siste årene, har det vært fritt fiske fra årets start med garanterte kvoter i bunn i hele kystfiskeflåten.

Som en konsekvens av stor nedgang i hysekvoten i 2013, ble det ved året start ble det fastsatt en regulering med maksimalkvoter og garanterte kvoter da det ikke lenger er rom for fritt fiske i hele kystfiskeflåten. Den nye reguleringsmodellen fulgte ikke etablert kvotestige og hadde ikke egne gruppekvoter til hver av de fire lengdegruppene i Finnmarksmodellen. Fartøy på eller over 11 meter hjemmelslengde ble regulert med maksimalkvoter fra årets start, med garanterte kvoter i bunn. Fartøy under 11 meter hjemmelslengde og i åpen gruppe fikk fremdeles fiske hyse uten noen begrensninger i kvoten. Det var en periode uklart hvorvidt den nye modellen gav uttelling for strukturering.

Den 8. februar ble maksimalkvotene "konvertert" til å passe inn i etablert kvotestige for kystflåtens fiske etter hyse. Ingen fartøy kom kvotemessig dårligere ut, og det ble slått fast at tidligere strukturering gav uttelling som vi kjenner fra andre fiskerier. Utfordringen har vært at overreguleringen ble for høy, jf. tabell 4. Fartøy i lukket gruppe ble innplassert i Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde og hver lengdegruppe har egne gruppekvoter basert på summen av kvotefaktorer i den enkelte lengdegruppen, jf. tabell 5.

I motsetning til reguleringsmodellen i kystfiskeflåtens fiske etter torsk, har overregulering i hysefisket ikke blitt påvirket av fartøyenes største lengde. Fiskeridirektoratet får tilbakemeldinger på at dette gir uheldige utslag, da enkeltfartøy med liten hjemmelslengde og stor største lengde og fangstkapasitet fisker store andeler av gruppekvotene.

Tabell 4: Kvoteenheter og overregulering fordelt på lengdegrupper lukket kystgruppe i fisket etter hyse nord for 62°N pr. 8. februar 2013

Hjemmelslengde	Kvoteenhet maksimalkvote	Overregulering
Under 11 meter hj. lengde	Fritt fiske	
11 - 14,99 meter hj. lengde	35,00	598 %
15 - 21,99 meter hj. lengde	21,10	321 %
Over 21 meter hj. lengde	25,50	409 %

Tabell 5: Kvotefaktorer og gruppekvote i fordelt på lengdegrupper lukket kystgruppe i fisket etter hyse nord for 62°N i 2013

Hjemmelslengde	Sum kvotefaktorer	Andel	Gruppekvote
Under 11 meter hj. lengde	2 317,10	26,42 %	11 619
11 - 14,99 meter hj. lengde	2 329,34	26,56 %	11 680
15 - 21,99 meter hj. lengde	2 600,62	29,66 %	13 044
Over 21 meter hj. lengde	1 522,52	17,36 %	7 635
Totalt	8 769,58	100,00 %	43 978

Pr. 24. oktober er det registrert landet ca. 40 000 tonn i lukket kystgruppe, og det gjenstår således nesten 3 900 tonn av gruppeknoten. Til sammenligning var det landet 44 000 tonn og 52 000 tonn på tilsvarende tidspunkt henholdsvis i 2011 og 2012. Reduksjonen i landet kvantum av hyse kombinert med rekordhøye torskekvote tyder på at maksimalkvotereguleringen i lukket kystgruppe har hatt en viss effekt.

Det har vært mye frustrasjon og uro rundt årets hyseregulering. Myndighetene har avveid hensynet til å ha nok hyse som bifangst i torskefisket ut året opp mot hensynet til å la deler av flåten få drive direktefiske etter hyse i perioder. Tabell 6 gir en oversikt over stopp- og refordelingsdatoer, overregulering og bifangst i de enkelte lengdegruppene så langt i år.

Tabell 6: Overregulering, stopp og bifangst i de enkelte lengdegruppene 2013

Hjemmelslengde	1. jan - 7. feb	8. feb - 30. juni	1. jul - 18. aug	19. aug - 1. sept	2. sept- 13. okt	14. okt- 3. nov	4. nov- dags dato
Under 11 m	Fritt fiske	Fritt fiske	Fritt fiske	Fritt fiske	Fritt fiske	Fritt fiske	Fritt fiske
11 - 14,9 m	?	598 %	299 % ²	598 % ²	598 % ²	598 % ³	598 % ⁵
15 - 20,9 m	?	321 %	161 % ²	161 % ²	Stoppet ¹	Stoppet ¹	Stoppet ⁴
21 - 27,9 m	?	409 %	Stoppet ¹	Stoppet ¹	Stoppet ¹	Stoppet ¹	Stoppet ⁴

¹ Fisket har fortsatt innenfor garanterte kvoter og fartøy som var ferdig med garanterte kvoter har kunnet hatt inntil 25 % bifangst av hyse i andre fiskerier på ukebasis

² 10 % bifangst av hyse på ukebasis for fartøy som er ferdige med maksimalkvote

³ 25 % bifangst av hyse på ukebasis for fartøy som er ferdige med maksimalkvote

⁴ 30 % bifangst av hyse på ukebasis for fartøy som er ferdige med garantert kvote

⁵ 30 % bifangst av hyse på ukebasis for fartøy som er ferdige med maksimalkvote

Fartøy på eller over 15 meter hjemmelslengde har overfisket gruppekvoteene med til sammen mer enn 3 600 tonn pr.24 oktober, mens fartøy under 15 meter hjemmelslengde har restkvoter på til sammen ca. 7 500 tonn.

2.3.2.3 Åpen kystgruppe

Åpen kystgruppe har 8 % av gruppekvoteen til konvensjonelle fartøy, det vil si 4 754 tonn i 2013. Pr. 24.oktober er det registrert landet ca. 1 800 tonn, og det gjenstår således ca. 3 000 tonn av gruppekvoteen. Åpen kystgruppe har fisket uten begrensninger i kvoten hele året.

3 RAMMEVILKÅR FOR REGULERING AV FISKET I 2014

3.1 BESTANDSITUASJONEN

ICES (*The International Council for the Exploration of the Sea*) klassifiserer hysebestanden til å ha god reproduksjonsevne, men beskatningen er for tiden for høy til å være bærekraftig. Gytebestandens størrelse har vært over føre-var-grensen (B_{pa}) siden 1990. Fiskedødeligheten ble redusert fra et nivå over det kritiske (F_{lim}) i 1988 til under føre-var-nivået i 1989 og har siden ligget i underkant av føre-var-nivået. Fiskedødeligheten var over føre-var-nivået i 2012. Årsklassene i årene 2004 til 2006 er vurdert som meget sterke og dominerer nå gytebestanden. Toktene viser at årsklassene i 2010 og 2012 er under langtidsgjennomsnittet, mens 2011 er litt over gjennomsnittet.

Kritisk verdi for gytebestanden (B_{lim}) er 50 000 tonn, og kritisk verdi for fiskedødeligheten (F_{lim}) er 0,77. Føre-var-grensen for gytebestanden (B_{pa}) er 80 000 tonn og føre-var-grensen for fiskedødelighet (F_{pa}) er 0,47. På bakgrunn av en antatt fiskedødelighet på 0,56 i 2013, har ICES beregnet at gytebestanden i 2014 vil være på 178 000 tonn.

Forvaltningsregelen vedtatt av Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2007 er av ICES vurdert til å være i samsvar med før-var-tilnærmingen. ICES revurderte de biologiske referansepunktene i 2011 og den modifiserte høstingsregelen er vurdert til å være i tråd med føre-var-tilnærmingen og MSY-rammeverket (*maximum sustainable yield*).

Den vedtatte forvaltningsregelen tilsier en TAC (*Total Allowable Catch*) i 2014 på 150 000 tonn. Dette er bestemt av kravet om maksimal kvoteendring på 25 % fra det ene år til et annet så lenge gytebestanden er over føre-var-nivået.

Havforskningsinstituttet påpeker at det i 2013 er økte bekymringer for utkast av hyse siden hysekvoten er lavere i forhold til torskekvoten enn det som har vært tilfellet de siste årene.

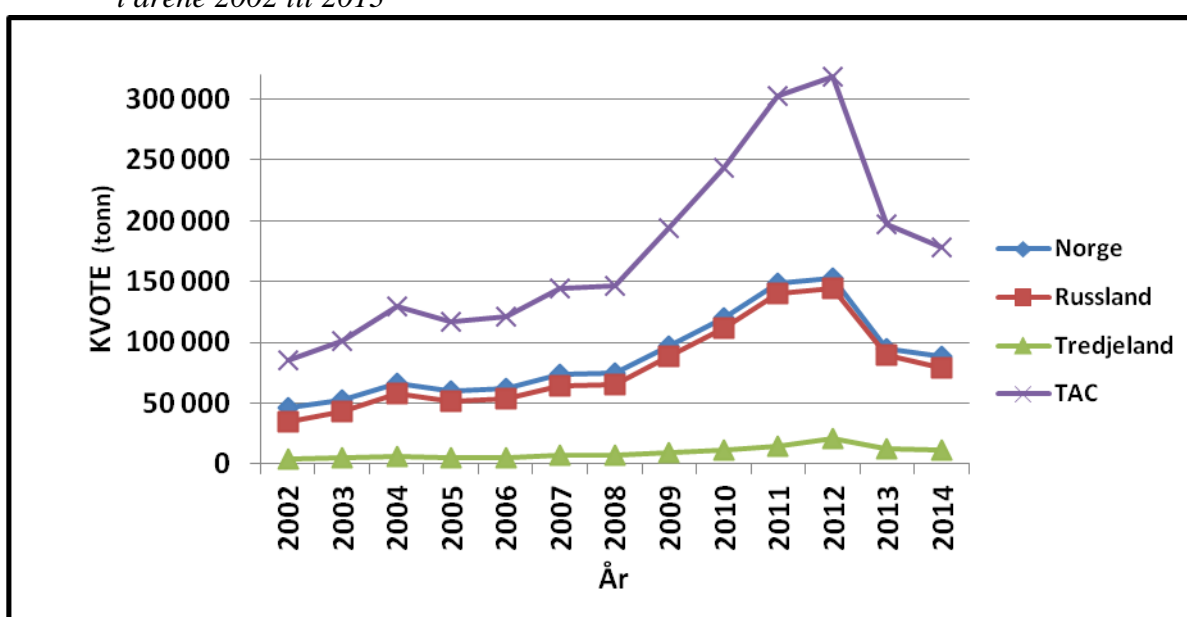
Totalbestanden hadde en topp i 2010 og gytebestanden en topp i 2011. Årets bestandsbergninger indikerer at bestanden vil synke til et mer "normalt" nivå i kommende år siden rekrutterende årsklasser er på et mye lavere nivå enn årsklassene i perioden 2004 til 2006. Det må derfor forventes ytterligere kutt i hysekvoten for 2015.

3.2 KVOTESITUASJONEN I 2014 – FORDELING AV DEN NORSKE KVOTEN

På 43. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble partene enige om å fastsette en totalkvote for 2014 på 178 500 tonn, 28 500 tonn over anbefalt nivå fra ICES. Totalkvoten ble fastsatt i henhold til forvaltningsregelen dersom forvaltningsregelen for hyse hadde blitt fulgt ved kvotefastsettelsen for 2013. Det ble avsatt 11 270 tonn til tredjeland, og de resterende 167 230 tonn deles likt mellom Norge og Russland.

Figur 3 viser utviklingen i TAC og kvoter av hyse nord for 62°N i årene 2002 til 2013. Kvotene har økt med over 270 % i perioden fram til 2012, og TAC var på 85 000 tonn i 2002.

Figur 3: TAC og kvoter til Norge, Russland og tredjeland av hyse nord for 62°N i årene 2002 til 2013

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten i 2014 som følger:

Tabell 7: Kvotesituasjonen for 2014

Land	Kvote (tonn)
Norge	88 115
Russland	79 115
Tredjeland	11 270
Totalt	178 500

Av dette kan inntil 8 000 tonn, 4 000 til Russland og 4 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. I 2014 er det lagt opp til at forskning og overvåking ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter, men gjennom en generell forskningsavgift på førstehåndsomsetningen. Hovedtyngden av det som tidligere har blitt

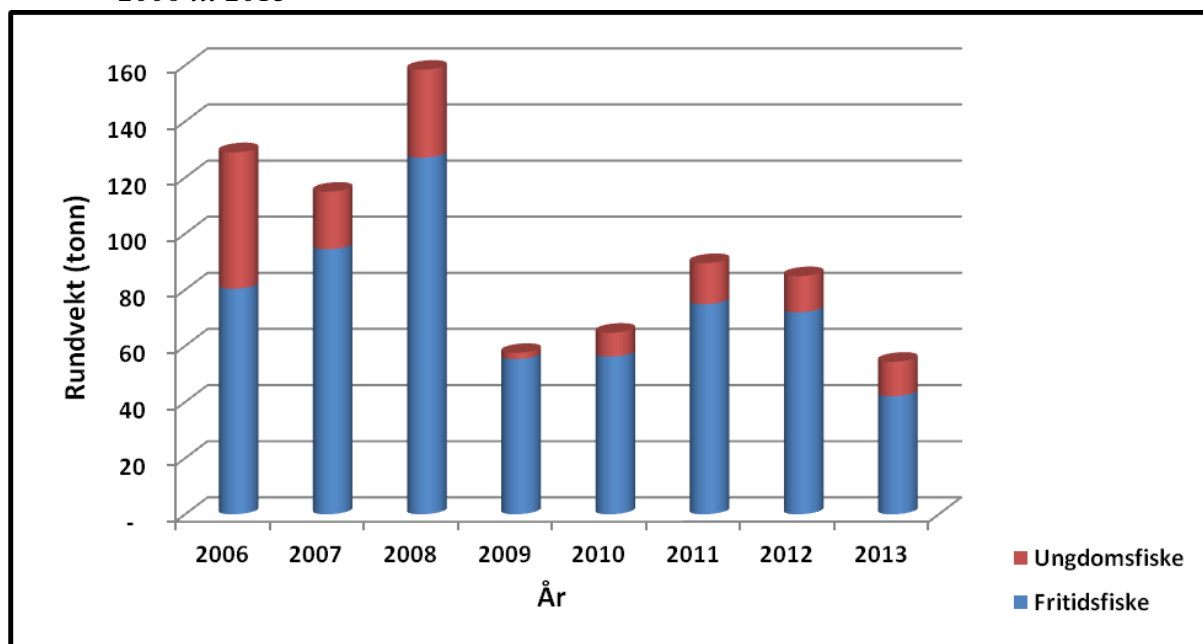
tildelt som forskningskvoter, vil derfor gå tilbake til fiskerne som vanlige kommersielle kvoter. Fiskeridirektøren legger likevel til grunn at det vil være behov for forskningskvoter i enkelte tilfeller, for eksempel for å dekke unngåelig fangst ved bruk av forskningsfartøy til gjennomføring av forskning, praktiske redskapsforsøk og lignende. Behovet for disse avsetningene er ennå ikke kjent, men Fiskeridirektoratet arbeider for å få avklart dette. Det legges dessuten til grunn at det fremdeles skal avsettes kvoter til undervisningsordningen (skolekvoter). Av norsk kvote legges det til grunn at 50 tonn hyse blir disponert til skolekvoter i 2014.

3.2.1 Avsetning til ungdoms- og rekreasjonsfisket (turist- og fritidsfiske)

I 2013 er det avsatt 300 tonn hyse til dekning av registrert og uregistrert fangst fra ungdoms- og rekreasjonsfisket. Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at *all* fangst skal avregnes totalkvote og at det derfor avsettes hyse til dette formålet i også 2014.

Figur 4 viser omsatt fritidsfangst og fangst av hyse fra ungdomsfiskeordningen de siste årene. I gjennomsnitt har det blitt omsatt ca. 100 tonn gjennom disse ordningene de siste syv årene. I tillegg kommer det uregistrerte uttaket av hyse fra turist- og fritidsfiske.

Figur 4: Omsatt fangst (tonn) av hyse i fritids- og ungdomsfisket i perioden 2006 til 2013

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 24. oktober 2013

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2014 avsettes 300 tonn hyse til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

Dette innebærer en disponibel kvote av hyse nord for 62°N for norske fiskere på 87 765 tonn.

3.2.2 Fordeling mellom trål og konvensjonelle redskap

Norges Fiskerilags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 foreslår en ressursfordeling som gir en trålandel på 38 %. Forslaget vil gi en gruppekvote til trålerne på 33 351 tonn, mens konvensjonelle fartøy kan fiske inntil 54 414 tonn.

Fiskeridirektøren tilrår at trål får en gruppekvote på 33 351 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 54 414 tonn (62 %).

4 REGULERING AV DELTAKELSEN I FISKET I 2014

4.1 TRÅLGRUPPEN

Fiskeridirektøren legger til grunn at gjeldende vilkår for konsesjon videreføres i 2014, noe som innebærer at fartøyene må ha konsesjonspliktig torsketråltillatelse eller seitråltillatelse for å delta.

4.2 FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Det forventes at deltakervilkår i fisket etter torsk, hyse og sei for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap nord for 62°N i all hovedsak videreføres i 2014.

5 REGULERINGSFORSLAG FOR 2014

5.1 FORSLAG TIL REGULERING AV TRÅLGRUPPEN

Trålernes gruppekvote av hyse vil utgjøre 33 351 tonn i 2014 etter forslaget i punkt 3.2.2.

Fiskeridirektøren foreslår at det fortsatt avsettes 750 tonn torsk til seitrålerne.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre bestemmelsen om at seitrålerne kan ha inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og av landet fangst. I perioden 1. januar til 31. mai foreslås tillatt bifangst å være inntil 30 %.

Avsetningen til seitrålerne innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvotene i 2014 blir 32 601 tonn hyse.

Torsketrålerne har tradisjonelt ikke hatt problemer med å ta gruppekvote av hyse, og Fiskeridirektøren foreslår derfor at fartøykvotene fordeles uten overregulering.

Pr. 20. oktober 2013 er det 87,9266 kvotefaktorer i Konesjons- og deltakerregisteret fordelt på 37 fartøy. Fartøykvoter på 371 tonn hyse pr. kvotefaktor innebærer kvoter uten overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at torsketrålerens fiske reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 371 tonn hyse.

5.2 FORSLAG TIL REGULERING AV FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap får en hysekvote på 54 414 tonn i 2014 etter forslaget i punkt 3.2.2.

5.2.1 Forslag til regulering av konvensjonelle havfiskefartøy

Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 foreslår at 18 % av den konvensjonelle kvoten tildeles konvensjonelle havfiskefartøy. Dette er den samme kvoteandelen som denne fartøygruppen har hatt i år.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy blir tildelt en kvote på 9 795 tonn (18 %).

Erfaring tilsier at konvensjonelle havfiskefartøy ikke har problemer med å ta gruppekvote av hyse, og Fiskeridirektøren foreslår derfor at fartøykvotene fordeles uten overregulering.

Pr. 20. oktober 2013 er det 89,0492 kvotefaktorer i Konesjons- og deltakerregisteret fordelt på 29 fartøy. Fartøykvoter på 110 tonn hyse pr. kvotefaktor innebærer kvoter uten overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøys fiske reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 110 tonn hyse.

5.2.2 Forslag til regulering av lukket kystgruppe

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket kystgruppe får samme kvoteandel som inneværende år, det vil si 74 %, noe som gir en gruppekvote på 40 266 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at lukket kystgruppe får en gruppekvote på 40 266 tonn.

Det vises til diskusjon i avsnitt 2.2.2 og 2.3.2.2 vedrørende utfordringer knyttet opp mot reguleringen av kystgruppes hysefiske i inneværende år.

Fiskeridirektøren mener det er viktig å videreføre Finnmarksmodellen for kystgruppens fiske etter hyse siden torskereguleringen følger denne inndelingen. Fartøy i lukket kystgruppe har dessuten benyttet seg av strukturvoteordningen på torsk, hyse og sei basert på gjeldende kvotefaktorer og kvotestiger. Med tanke på den langsiktige strukturutviklingen i kystflåten er det viktig at størst mulig grad av stabilitet i ressursfordeling mellom flåtegruppene opprettholdes og videreføres. Dette vil ikke minst være viktig i situasjoner med knappe kvoter.

Hensikten med Finnmarksmodellen var å opprettholde en fortsatt variert kystflåte og å få til et mer rettferdig konkurransegrunnlag mellom fartøyene. Hovedprinsippet i Finnmarksmodellen er at kystfartøyenes gruppekvote deles mellom de fire lengdegruppene. Fartøyene konkurrerer da bare om sin andel av gruppekvoten med fartøy innen den samme lengdegruppen. Modellen gir dermed en mer jevnbyrdig konkurranse fartøyene imellom og bidrar til at små fartøy kan konkurrere om ressursene på linje med de største fartøyene i kystfiskeflåten.

Finnmarksmodellen gir også grunnlag for å variere overreguleringen mellom de fire lengdegruppene. Dette gir dermed reguleringssystemer som er bedre tilpasset den enkelte gruppe. Overreguleringen kan på denne måten også justeres underveis for den enkelte lengdegruppe, når en ser utviklingen i fisket over året.

Fiskeridirektøren foreslår å benytte Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 8. Gruppekvote fastsettes på grunnlag av summen av kvotefaktorene i de ulike hjemmelslengdegruppene pr. januar 2008.

Det enkelte fartøys kvote beregnes med utgangspunkt i en kvotefaktor som korresponderer med fartøyets hjemmelslengde.

Dette innebærer følgende gruppeandeler og gruppekvoter for 2014:

Tabell 8: Kvotefaktorer og gruppekvoter i 2014

Lengdegrupper	Kvotefaktorer	Andel kvote-faktorer	Gruppekvoter (tonn)
Under 11 meter hjemmelslengde	2 317,1000	26,42 %	10 638
11 - 14,9 meter hjemmelslengde	2 329,3400	26,56 %	10 695
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	2 600,6200	29,66 %	11 943
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	1 522,5200	17,36 %	6 990
Totalt	8 769,5800	100,00 %	40 266

Siden det har vært fritt fiske etter hyse de siste årene, har det ikke vært fordelt strukturgevinsten siden reguleringsmøtet høsten 2006. Fiskeridirektøren tar sikte på å fordele strukturgevinsten og justere kvotefaktorene for lukket kystgruppe med hensyn til hyse i nær fremtid.

I sak 9/2013 foreslår Fiskeridirektøren at lukket kystgruppe får en torskekvote på 232 967 tonn (inklusive ferskfiskordning). Hyseandelen av torskekvoten i lukket kystgruppe ligger da på ca. 17 % i 2014.

I valg av reguleringsmodell for kystfiskeflåten sitt fiske etter hyse i 2014 må det avveies mellom ulike interesser:

1. På hvilken tid av året skal kystfiskeflåten fiske torskekvote?
Innblanding av hyse i fangstene varierer over torskesesongen.
2. Skal det tilrettelegges for et direktefiske etter hyse i deler av året?
3. Skal myndighetene overlate ansvaret til næringen med å husholdere innenfor de gjeldende torske- og hysekvoter eller skal man velge en modell der det settes av deler av hysekvoten til fiske i andre halvår?
4. Hvilken overregulering bør legges til grunn ved årets start?

Fiskeridirektøren presenterer videre tre alternative modeller for reguleringen av fisket etter hyse i lukket kystgruppe, og ber Reguleringsmøtet diskutere hensiktsmessig regulering av hysefisket i 2014.

- I. Fartøykvotemodell
- II. Fartøykvotemodell med periodisering
- III. Bifangstmodell

I. Fartøykvotemodell

Gruppekvotene av hyse deles ut som fartøykvoter med varierende grad av overregulering fra årets begynnelse, og næringen husholderer selv innenfor fartøykvotene slik at de varer ut sesongen til torskekvotene er oppfisket. Fiskeridirektøren anser denne modellen som mest formålstjenelig da den enkelte aktør best kan tilpasse seg og planlegge i forhold til sesong, værforhold, tilgjengelighet, marked, bifangst i andre fiskerier etc. Forutsetningen for en slik modell er at flåten tar høyde for at hysekvotene skal vare ut hele torskesesongen.

Fangststatistikken (tabell 4) viser at det er rom for en del overregulering for fartøy under 15 meter hjemmelslengde, mens fartøy på eller over 15 meter hjemmelslengde ikke har problem med å ta gruppekvotene.

For å unngå at fartøy med største lengde større enn hjemmelslengde skal konkurrere med mindre fartøy om ressursgrunnlaget i de minste lengdegruppene, foreslås det at det skilles mellom hjemmelslengde og største lengde slik som i torskemodellen i kystfiskeflåten. Dette medfører åtte kvoteenheter som skiller mellom hel og halv overregulering avhengig av fartøyenes største lengde.

Fiskeridirektøren mener de ulike lengdegruppene må underlegges variabel overregulering fra årets begynnelse. Vi har lite erfaring med overregulering i kystfiskeflåtens fiske etter hyse de siste årene, men erfaringen fra årets regulering (jf. tabell 6) tilsier at overreguleringen må betydelig ned i 2014.

Overreguleringen for fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 11 meter foreslås til 30 % og 15 % for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter og største lengde over 11 meter. For øvrig foreslås 10 % for fartøy på eller over 11 meter hjemmelslengde og under 15 meter hjemmelslengde og 5 % for fartøy på eller over 15 meter hjemmelslengde. I tråd med reguleringsopplegget for torsk, vil en slik overregulering gjelde for fartøy med største lengde over 11 meter. For fartøy med største lengde under 11 meter, vil overreguleringen være dobbelt så stor som for fartøy med største lengde over 11 meter. Det foreslås å dele ut kvotene som fartøykvoter (garanterte kvoter).

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i lukket kystgruppe reguleres med fartøykvoter, slik som det fremgår av i tabell 9.

Tabell 9: Forslag til fartøykvoter lukket gruppe i 2014

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor 2013	Fartøykvote største lengde under 11 m	Fartøykvote største lengde over 11 m
under 7 meter	1,12	6,7	5,9
7 - 7,9	1,31	7,8	6,9
8 - 8,9	1,56	9,3	8,2
9 - 9,9	1,93	11,5	10,2
10 - 10,9	2,06	12,3	10,9
11 - 11,9	2,85	15,7	14,4
12 - 12,9	3,38	18,6	17,1
13 -13,9	4,10	22,6	20,7
14 -14,9	4,67	25,7	23,6
15 - 15,9	7,83	39,6	37,8
16 - 16,9	7,83	39,6	37,8
17 -17,9	7,83	39,6	37,8
18 - 18,9	7,83	39,6	37,8
19 - 19,9	7,83	39,6	37,8
20 - 20,9	7,83	39,6	37,8
21 - 21,9	7,83	39,6	37,8
22 - 22,9	7,83	39,6	37,8
23 - 23,9	7,83	39,6	37,8
24 - 24,9	7,83	39,6	37,8
25 - 25,9	7,83	39,6	37,8
26 - 26,9	7,83	39,6	37,8
27 - 27,9	7,83	39,6	37,8

Markert område i tabellen over viser kvotene til fartøy som har hjemmelslengde og største lengde under 11 meter eller som har hjemmelslengde og største lengde over 11 meter. Fartøy som har hjemmelslengde under 11 meter og en største lengde over 11 meter, har halvparten så stor overregulering som fartøy som har både en største lengde og hjemmelslengde under 11 meter. Fartøy med hjemmelslengde over 11 meter og størstelengde under 11 meter, har dobbelt så stor overregulering som fartøy som både har hjemmelslengde og største lengde over 11 meter.

Forslaget innebærer at det ikke åpnes for bifangst av hyse etter at den enkeltes fartøykvote er oppfisket, og det foreslås derfor heller ikke at det avsettes et kvantum til dekning av slik bifangst.

II. Fartøykvotemodell med periodisering

Samme modell og overregulering som i alternativ I. Fartøykvotemodell, men nå holdes deler av hysekvoten igjen til andre halvår for å sikre at det er nok hyse igjen til at torskefiskeriene kan pågå i andre halvår.

Tabell 10 viser prosentvis fangst av hyse nord for 62°N i de ulike lengdegruppene fordelt på fangstmåned.

Vi ser at fartøy under 15 meter hjemmelslengde i all hovedsak lander ca. 50 % av hysefangstene før 1. august, mens fartøy over 15 meter hjemmelslengde lander ca. 60 – 70 % av hysefangstene før 1. august.

I dette alternativet vil for eksempel 60 % av hysekvoten i alternativ I kunne deles ut ved årets begynnelse som fartøykvoter, og det vil si 24 160 tonn. 1. august deles resten ut som fartøykvoter, og det vil si 16 106 tonn.

Tabell 10: Prosentvis fordeling av hysefangster pr. måned 2011 og 2012 fordelt på hjemmelslengde

2011	Hjemmelslengde				
Måned	0-10,99 m	11-14,99 m	15-20,99 m	21 m og over	Total
JAN	10,4 %	8,8 %	6,1 %	1,8 %	6,0 %
FEB	7,4 %	6,5 %	6,2 %	4,0 %	5,8 %
MAR	2,7 %	5,2 %	7,5 %	7,0 %	6,1 %
APR	2,2 %	6,6 %	8,9 %	17,0 %	9,9 %
MAI	5,2 %	10,9 %	17,5 %	26,3 %	16,9 %
JUN	12,5 %	9,0 %	9,6 %	5,0 %	8,5 %
JUL	10,5 %	8,5 %	9,1 %	7,2 %	8,6 %
JAN-JUL	51,0 %	55,4 %	64,8 %	68,2 %	61,8 %
AUG	6,6 %	8,7 %	10,7 %	14,2 %	10,8 %
SEP	10,8 %	10,7 %	7,3 %	10,7 %	9,6 %
OKT	13,1 %	7,9 %	6,2 %	2,9 %	6,5 %
NOV	10,4 %	8,9 %	6,2 %	1,9 %	6,1 %
DES	8,1 %	8,4 %	4,8 %	2,1 %	5,2 %
	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %
2012	Hjemmelslengde				
Måned	0-10,99 m	11-14,99 m	15-20,99 m	21 m og over	Total
JAN	9,9 %	8,0 %	5,0 %	0,9 %	5,2 %
FEB	7,1 %	6,0 %	5,4 %	3,7 %	5,3 %
MAR	4,3 %	7,4 %	12,7 %	11,7 %	9,9 %
APR	4,5 %	6,1 %	12,0 %	16,5 %	10,8 %
MAI	2,9 %	5,8 %	10,6 %	14,1 %	9,3 %
JUN	5,4 %	10,3 %	12,7 %	11,8 %	10,7 %
JUL	11,2 %	10,5 %	10,7 %	15,8 %	12,3 %
JAN-JUL	45,4 %	54,1 %	69,1 %	74,5 %	63,5 %
AUG	11,0 %	11,9 %	11,8 %	12,5 %	11,9 %
SEP	10,9 %	9,7 %	5,7 %	9,1 %	8,4 %
OKT	13,3 %	8,4 %	5,0 %	3,0 %	6,5 %
NOV	12,6 %	9,7 %	5,3 %	0,6 %	6,1 %
DES	6,8 %	6,2 %	3,1 %	0,3 %	3,5 %
	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %

III. Bifangstmodell

En tredje alternativ modell er at hele hysekvoten i lukket kystgruppe går til bifangst i torskefiskeriene, og at fartøy i lukket kystgruppe i fisket etter andre arter kan ha inntil 20 % bifangst av hyse regnet i all fangst i tidsrommet fra og med mandag kl 00:00 til søndag kl 23:59.

Dersom fisketakten blir lavere enn forventet, kan tillatt bifangst eventuelt økes i løpet av året.

Dersom nedgangen i hysebestanden holder frem de neste årene kombinert med en stabil høy torskekvote, kan alternativ III. være eneste reelle reguleringsalternativ i fremtiden.

5.3.4 Forslag til regulering av åpen kystgruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får tilsvarende andel av konvensjonell kvote som i inneværende år, det vil si 8 %. Dette utgjør 4 353 tonn.

I år har fartøy i åpen gruppe hatt fritt fiske etter hyse med et garantert kvantum på 5 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske innenfor gruppekvoten i 2014.

Fiskeridirektøren foreslår videre å fastsette garanterte kvoter på 5 tonn pr. fartøy slik at dersom det mot formodning skulle være nødvendig å stoppe fisket, kan fartøyene som ikke har fisket den garanterte kvoten fortsette fisket inntil denne er oppfisket.

Reguleringsmøtet sak 10/2013 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter hyse nord for 62 gr. N. i 2014

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter og tilgang til fiske og marine ressurser. I denne forbindelse ønsker Sametinget å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fisket i 2014, slik at man ikke forverrer forhold for bevaring og utvikling av samisk språk, næring, kultur og bosetting.

Sametinget har hele tiden etter sin opprettelse i 1989, arbeidet for at driftsgrunnlaget for de minste fartøyene skal sikres. Sametinget kan derfor ikke lengre godta at de store båtene forsetter å fiske opp kvotene til de små fartøyene. Sametinget vil prioritere denne saken.

Ut fra overstående, dagens bestandssituasjon og problemer med at store båter fiske opp kvotene som er avsatt til de miste fartøyene, vil Sametinget fokusere på avsetting av hysekvote til kystflåten og regulering av denne.

Sametingets forslag:

- *Foredeling av hysekvoten: Kystflåten 75 % (fra 68 %) og Havfiskeflåten 25 % (fra 38 %), slik at man gjennom dette kan styrke driftsgrunnlaget for kyst- og fjordfisket*
- *Kvotene og overregulering må baseres på fartøyets faktiske lengde og ikke på hjemmelslengde*
- *Skjerpe kontrollen med utkastforbudet i fiskeriene*
- *Fiskerettighetene til trålere som ikke overholder sine leveringsforpliktelser, overflyttes til kystflåten*
- *Sikre de minste flåtegruppene en tilpasset overreguleringsprosent*
- *Sikre en tilfredsstillende ungdomsfiske- og rekrutteringsordning*

Bakgrunn

For å motvirke at de store båtene fisker opp kvotene til de minste fartøyene har Sametinget i en årrekke gått inn for at båtens lengste lengde og ikke hjemmelslengde legges til grunn for kvotefordeling og regulering. I tilfelle Sametinget hadde fått gjennomslag for sitt forslag har man på et tidlig tidspunkt ville en forhindret at dagens 50-foting (14,98 meter) med hjemmelslengde under 11 meter – med en nimeters hysekvote på 9,7 tonn - kan drive et fritt

”overfiske” på 836 tonn. Dvs. 100 ganger den tillatte kvoten. Grunnen til at de store båtene i dag kan drive et fritt overfiske på småbåtkvotene, er at hjemmelslengde og ikke lengste lengde legges til grunn ved kvotefastsetting og forvaltning av fiskeriressursene. Et slikt overfiske kan med letthet foregå i alle fiskerier der en har inndeling i ulike fartøygrupper og benytter fartøyets hjemmelslengde.

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Magne Svineng
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
seniorráðdeaddi/seniorrådgiver

Sak 11/2013

Regulering av fisket etter sei nord for
62° N i 2014

SAK 11/2013

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 2014

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter sei nord for 62°N i 2014 for Sametinget som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter. Sametingets innspill er vedlagt i sin helhet.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren viser til siste års nedgang i seibestanden. Seikvoten er fastsatt til 119 000 tonn i 2014, en nedgang på 15 %. Reguleringsopplegget for sei har båret preg av en romslig kvotesituasjon, med relativt høy overregulering i flere grupper og fritt fiske for kystflåten. Fiskeridirektøren mener at grunnlaget for fritt fiske ikke lenger er til stede for alle kystfartøy i lukket gruppe.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre fire reguleringsgrupper basert på Finnmarksmodellen etter hjemmelslengde for kystfartøy i lukket gruppe. Hver lengdegruppe får en egen gruppekvote basert på sum kvotefaktorer i lengdegruppen. Fiskeridirektøren foreslår en reguleringsmodell med maksimalkvoter og garanterte kvoter i bunn.

Reguleringsopplegget fra 2013 for øvrige grupper foreslås i hovedsak videreført i 2014.

2 FISKET I 2012

Totalkvoten for sei nord for 62°N ble fastsatt til 164 000 tonn, hvorav 18 800 tonn ble avsatt til andre lands fiske, 800 tonn ble avsatt til forsknings- og undervisningsformål, 2 000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, og 400 tonn til agnformål. Tabell 1 gir en oversikt over kvoter og fangst fordelt på de ulike redskapsgruppene i 2012.

Tabell 1: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i 2012

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	52 540	55 873	-3 333	106,3 %	485 929
Torsketrålere	42 032	47 461	-5 429	112,9 %	415 565
Seitrålere	10 008	8 235	1 773	82,3 %	70 323
Andre trålere	500	177	323	35,4 %	41
Not	35 500	42 952	-7 452	121,0 %	225 957
Konvensjonelle	53 960	42 738	11 222	79,2 %	341 630
Lukket gruppe:	40 470	32 186	8 284	79,5 %	244 975
<i>U 11 m hj.l.</i>		5 882			42 426
<i>11 - 14,99 m hj.l.</i>		10 817			82 577
<i>15 - 20,99 m hj.l.</i>		8 209			60 651
<i>21 m og over</i>		7 278			59 321
Åpen gruppe	7 554	4 181	3 373	55,3 %	31 485
Konvensjonelle havfiskefartøy ¹	5 936	6 371	-435	107,3 %	65 170
Forskning - og forvaltning	800	735	65	91,9 %	4 014
Agn	400	319	81	79,8 %	991
Rekreasjon og ungdomsfiske²	2 000	2 000	0	100,0 %	3 930
Totalt	145 200	144 617	583	100 %	1 062 451

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 13. oktober 2013

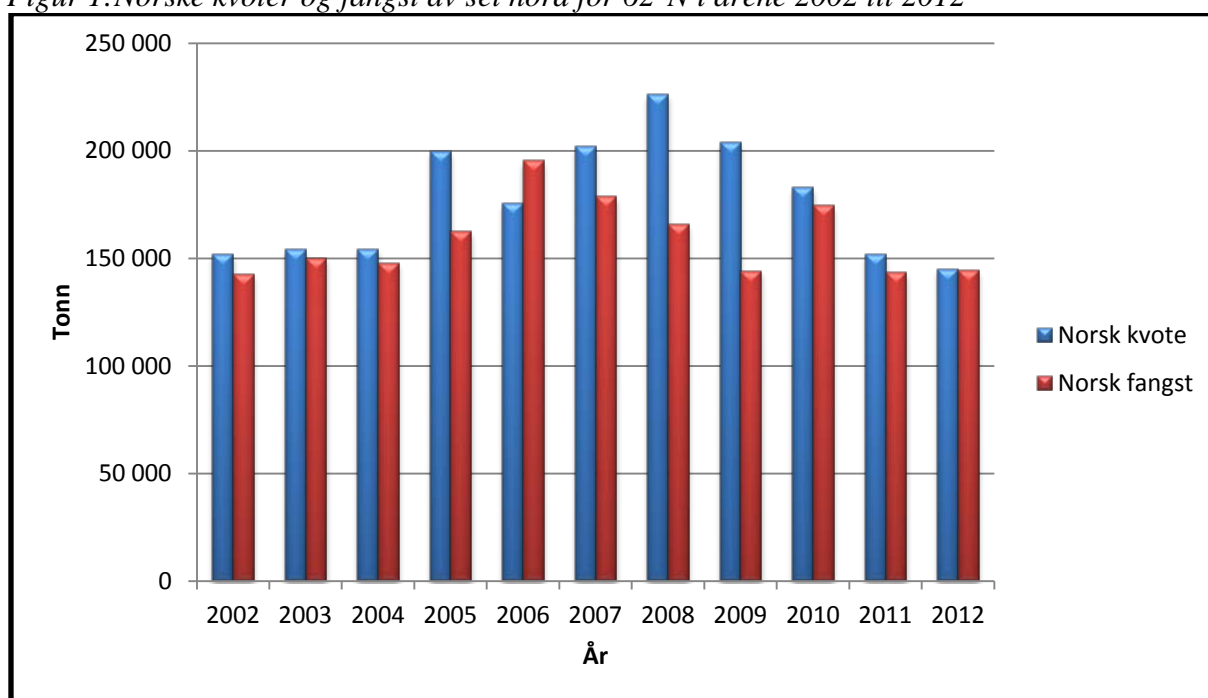
¹ Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn har fisket 4 654 tonn, mens 1 717 tonn er tatt som bifangst av konvensjonelle havfiskefartøy uten adgang til å delta i det direkte garnfisket

² Registrert rekreasjon- og ungdomsfiske utgjør 434 tonn, men man antar at hele avsetningen ble tatt

I 2012 ble det i alt fisket vel 144 600 tonn sei nord for 62 °N til en førstehandsverdi av over 1 062 millioner kroner.

Figur 1 viser norsk totalkvote og fangst av sei i årene 2002 til 2012. Kvoten har i 2012 blitt fullt utnyttet for første gang siden 2006, da kvoten ble overfisket. I de andre årene har stått igjen mellom 3 000 og 60 000 tonn ved årets slutt.

Figur 1: Norske kvoter og fangst av sei nord for 62°N i årene 2002 til 2012

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 13. oktober 2013

3 GENERELT OM FISKET I 2013

Tabell 2: Kvotesituasjonen i 2013

Land	Kvote
Norge	122 625
Andre land	17 375
Totalt	140 000

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fastsatt til 140 000 tonn hvorav 17 375 tonn ble avsatt til andre lands fiske, 1 275 tonn til forsknings- og undervisningsformål, 2 000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske og 350 tonn til agnformål. Dette ga en disponibel kvote på 119 000 tonn til fordeling mellom de ulike fartøygruppene.

Tabell 3: Gruppekvoter i 2013

Fartøygrupper	Gruppekvoter (tonn)
Not	29 750
Konvensjonelle	45 220
Lukket gruppe	33 915
Åpen gruppe	6 331
Havfiskefartøy	4 974
Trål	44 030
Torskestråltillatelse	35 224
Seistråltillatelse	8 306
Pelagiske trålere	500
Totalt	119 000

Tabell 4: Gruppekvoter, fangst og førstehåndsverdi i 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1 000 kr)
Trål	44 030	34 560	9 470	78,5 %	238 334
Torskestrålere	35 224	28 200	7 024	80,1 %	201 750
Seistrålere	8 306	6 300	2 006	75,8 %	36 518
Pelagiske trålere	500	60	440	12,0 %	67
Not	29 750	32 212	-2 462	108,3 %	134 823
Konvensjonelle	45 220	30 278	14 942	67,0 %	198 180
Lukket gruppe:	33 915	22 770	11 145	67,1 %	144 538
<i>U 11 m hj.l.</i>		3 933			24 541
<i>11 - 14,99 m hj.l.</i>		8 053			51 159
<i>15 - 20,99 m hj.l.</i>		5 530			34 346
<i>21 m og over</i>		5 254			34 493
Åpen gruppe	6 331	3 266	3 065	51,6 %	22 142
Konvensjonelle havfiskefartøy ¹	4 974	4 242	732	85,3 %	31 500
Forskning og forvaltning	1 275	806	469	63,2 %	3 258
Agn	350	228	122	65,1 %	594
Rekreasjon og ungdomsfiske²	2 000	2 000	0	100,0 %	1 542
Totalt	122 625	100 084	22 541	82 %	576 731

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 13. oktober 2013

¹ Konvensjonelle havfiskefartøy som har adgang til å delta i fisket etter sei med garn har fisket 3 182 tonn, mens 1 060 tonn er tatt som bifangst av konvensjonelle havfiskefartøy uten adgang til å delta i det direkte garnfisket

² Registrert rekreasjon- og ungdomsfiske utgjør 242 tonn, men man antar at hele avsetningen ble tatt

Ifølge Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister og Konesjons- og deltakerregister er det per 13. oktober fisket nesten 100 100 tonn, det vil si 82 % av totalkvoten.

3.1 NOTFISKET

Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N for kystfartøy med største lengde på 13 meter og over har vært lukket siden 1999. Fartøy med største lengde under 13 meter kan delta i åpen gruppe. Notfisket med fartøy med lasteromsvolum over 500 m³ krever spesiell tillatelse (tidligere seinotkonsesjon). Det er fire fartøy som har slik tillatelse per medio oktober 2013. I tillegg er det 138 fartøy med mindre enn 500 m³ lasteromsvolum som har deltakeradgang i notfisket etter sei nord for 62°N.

Tabell 5: Maksimalkvoter 2013

Hjemmelslengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Under 15m	1,00	158	70
15 – 20,9	1,50	237	105
21 – 22,9	2,03	321	142
23 – 25,9	2,43	384	170
26 meter og over	2,82	446	197
Seinotkonsesjon	5,64	891	395

Notfisket var fra årets begynnelse regulert med differensierte maksimalkvoter som vist i tabell 5.

Det vises til pressemelding fra Fiskeri- og Kystdepartementet 14. juni 2013¹, der det går fram at det ikke lenger refordelles fra andre redskapsgrupper til notgruppen.

Fisket på maksimalkvotene ble stoppet med virkning fra 29. juli, det sto da igjen vel 1 000 tonn. Fisket fortsatte innenfor garanterte kvoter.

Per 13. oktober har not overfisket gruppekvoten med nesten 2 500 tonn. Tre fartøy med største lengde under 13 meter har deltatt, og disse har til sammen fisket 3 tonn. Fartøy i lukket gruppe har til sammen fisket vel 31 000 tonn. Fire fartøy med seinotkonsesjon har deltatt, og har fisket til sammen vel 1 200 tonn. Fartøy med ringnotkonsesjon har levert 151 tonn gjennom Norges Sildesalgslag. Dette er sei som er tatt som bifangst i sildefisket.

Høsten 2012 sendte Fiskeri- og kystdepartementet ut en høring vedrørende minstemål for sei nord og sør for 62°N. Høringen førte til en gjeninnføring av den opprinnelige dispensasjonsregelen i utøvelsesforskriften, slik at dispensasjonen fra 40 cm minstemål i området mellom 66°33'N og 62°N opphører når de første 3 000 tonn er oppfisket, uavhengig av faktisk størrelsessammensetning i fangstene. Minstemålet på 35 cm ble opphevet 20. juni, og dermed gjelder et minstemål på 40 cm i dette området ut året.

¹ <http://www.regjeringen.no/nb/dep/fkd/presSESenter/pressemeldinger/2013/nye-tiltak-for-a-spare-den-minste-seien.html?id=730601>

Som det framgår av nevnte pressemelding, ble adgangen til å ha undermåls sei i notfisket redusert fra 30 til 20 %, unntatt i området mellom 62°N og 66°33'N hvor 30 % innblanding videreføres når minstemålet er 40 cm.

Et annet resultat av høringen var at det i juni 2013 ble åpnet for at fartøy over 15 meter største lengde kan fiske sei med not innenfor fjordlinjene i et område innenfor Sørøya til og med 30. november, forutsatt at fartøyet er påmeldt hos Fiskeridirektoratet og rapporterer i henhold til krav som stilles. Området ble utvidet i juli samme år. For fartøy under 21 meter største lengde som fisket etter hyse og sei med line ble det i oktober åpnet for å fiske innenfor fjordlinjene i området fra og med Vestfjorden i Nordland og sørover frem til og med 31. mars 2014.

3.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper kan fiske 45 220 tonn i 2013. Per 13. oktober har denne gruppen samlet sett fisket vel 30 300 tonn.

På bakgrunn av erfaringene fra det konvensjonelle fisket i de foregående årene, ble det fra årets begynnelse gitt fritt fiske for alle kystfartøy. Kystflåten har per 13. oktober fisket i underkant av 23 000 tonn av en kvote på 33 915 tonn.

I 2013 ble gruppeknoten for konvensjonelle havfiskefartøy fastsatt til 4 974 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Gruppeknoten utgjør 11 % av den samlede gruppeknoten til fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper. Det ble fastsatt en maksimalkvote på 400 tonn per fartøy med kvotefaktor 1,0. Denne maksimalkvoten innebar en overregulering på 120 %, når en la til grunn at det ved årsskiftet var 23,094 kvotefaktorer i fartøygruppen.

Havgående fartøy har fisket nesten 4 250 tonn, hvorav 1 060 tonn er tatt som bifangst per 13. oktober. Dette tilsvarer et overfiske av bifangstavsetningen med vel 300 tonn, men ettersom gruppeknoten ikke er oppfisket har man valgt å la fisket få fortsette.

3.3 TRÅLFISKET ETTER SEI

Den samlede trålknoten nord for 62°N er på 44 030 tonn sei. Denne kvoten ble fordelt med 35 224 tonn til torsketrålere og 8 306 tonn til seitrålere. Det ble avsatt et kvantum på 500 tonn til dekning for bifangst av sei i industrifisket.

Tabell 6 viser utviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketrålere, trålere med seitrålere og trålere med nordsjø-/pelagisk trållatelse.

Tabell 6: Fangst fordelt på de ulike trålgruppene

Fartøygruppe	Gruppekvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)
Torsketrålere	35 224	28 200	7 024
Seitrålere	8 306	6 300	2 006
Pelagiske trålere	500	60	440
Totalt	44 030	34 560	9 470

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 13. oktober 2013

3.3.1 Torsketrålerne

Torsketrålerne gruppekvote på 35 224 tonn ble fordelt som maksimalkvoter med et garantert kvantum i bunn etter følgende kvotefaktorer:

Tabell 7: Torsketrålerne kvotefaktorer og fartøykvoter i 2013

Trålgruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvoter 1.1.13	Maksimalkvoter 12.7.13	Herav garanterte
Småtrålere	0,58	254	304	198
Ferskfisk- /rundfrysetrålere	1,00	438	526	342
Fabrikktrålere	1,32	578	694	451

Maksimalkvotene per 1. januar innebar i utgangspunktet en overregulering på 28 %.

Fisketakten har vært relativt lav, og for å sikre at gruppekvoten blir tatt ble maksimalkvotene økt med 20 % den 12. juli.

Per 13. oktober har torsketrålerne fisket vel 28 200 tonn og det gjenstår vel 7 000 tonn av gruppekvoten.

3.3.2 Seitrålerne

Seitrålernes gruppekvote på 8 306 tonn ble fordelt på følgende måte:

Tabell 8: Seitrålernes kvotefaktorer og fartøykvoter i 2013

Trålgruppe	Kvotefaktor	Maksimal- kvoter 1.1.13	Makismal- kvoter 12.7.13	Herav garanterte
Fartøy med kvotefaktor	0,35	336	403	232
Fartøy med kvotefaktor	0,75	721	865	497
Fartøy med kvotefaktor	0,85	817	980	564
Fartøy med kvotefaktor	1,00	961	1 153	663

Seitrålerne sine maksimalkvoter var overregulert med ca 45 % fra årets begynnelse. Seitrålerne har fisket 6 300 tonn per 26. september og det står igjen vel 2 000 tonn av gruppeknoten.

Fisketakten har vært relativt lav, og for å sikre at gruppeknoten blir tatt ble maksimalkvotene økt med 20 % den 12. juli.

På grunn av problemer med innblanding av torsk, ble det i 2012 tillat en økt bifangstprosent på våren. I årets regulering kan seitrålerne ha 30 % bifangst av torsk og hyse av landet fangst i fra 1. januar til og med 31. mai. Resten av året kan seitrålerne ha 15 % bifangst av torsk og hyse.

3.3.3 Pelagiske trålere

For å dekke bifangst av sei for de pelagiske trålerne, herunder også i fisket etter vassild, nord for 62°N, ble det avsatt et kvantum på 500 tonn. For å unngå overskridelse av avsetningen og begrense seifisket med småmasket trål, ble det satt et tak på 150 tonn sei per tråler fra årets begynnelse. Denne kvoten har ikke blitt endret i løpet av året.

I det pelagiske fisket nord for 62°N er det hittil i år registrert til sammen ca. 60 tonn sei av avsetningen på 500 tonn.

4 SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2014

4.1 BESTANDSSITUASJONEN

Høstingsregelen for nordøstarktisk sei er:

1. Totalkvoten for nordøstarktisk sei skal baseres på gjennomsnittet av de totalkvoter som en fiskedødelighet lik 0,32 med referansealder 4-7 år vil innebære de neste tre år.
2. Totalkvoten skal likevel ikke endres fra år til år med mer enn 15 %.
3. Dersom gytebestanden faller under B_{pa} , skal det legges til grunn en fiskedødelighet som endres lineært fra F_{pa} ved B_{pa} til null ved en gytebestand lik null. Ved slike lave gytebestandsnivå setter en ikke noe grense på variasjonen i totalkvote fra et år til et annet.

Gytebestanden av nordøstarktisk sei har minnet siden 2005 og ICES vurderer den til trolig å være nær føre-var nivå i 2013, og det kan være øket risiko for redusert reproduksjonsevne. Fiskedødeligheten var under føre-var nivå fra 1996 til 2009, men begynte å øke i 2005 og er trolig nær føre-var nivå i 2013. Det kan dermed være økt risiko for at bestanden ikke høstes bærekraftig.

ICES mener at de siste bestandsberegningene er for usikre til å kunne gi råd i henhold til høstingsregelen. Imidlertid er scenarioer basert på stabil gytebestand og som gir en fangst på 140 000 tonn i 2014 i samsvar med målene i høstingsregelen.

ICES sin bestandsvurdering for sei er basert på ett sett med inngangsdata som er benyttet på samme måte over flere år. Informasjonen som benyttes i tillegg til fangsstatistikken er fangst per enhet innsats for norsk trål og en akustisk indeks fra forskningstokt. I 2012 ble det svært tydelig at disse to ikke lenger viste de samme trendene. Fangst per enhet innsats i trål ser ut til å holde seg noenlunde stabilt, mens forskningstoktet viser en ikke ubetydelig nedgang de siste årene. Derfor anbefalte Havforskningsinstituttet overfor norske myndigheter å legge en bestandsberegning som ikke inkluderer fangst per enhet innsats til grunn for kvotefastsettelsen for 2013. Dette ville i henhold til fangstregelen gi en totalkvote for sei i 2013 på 129 000 tonn.

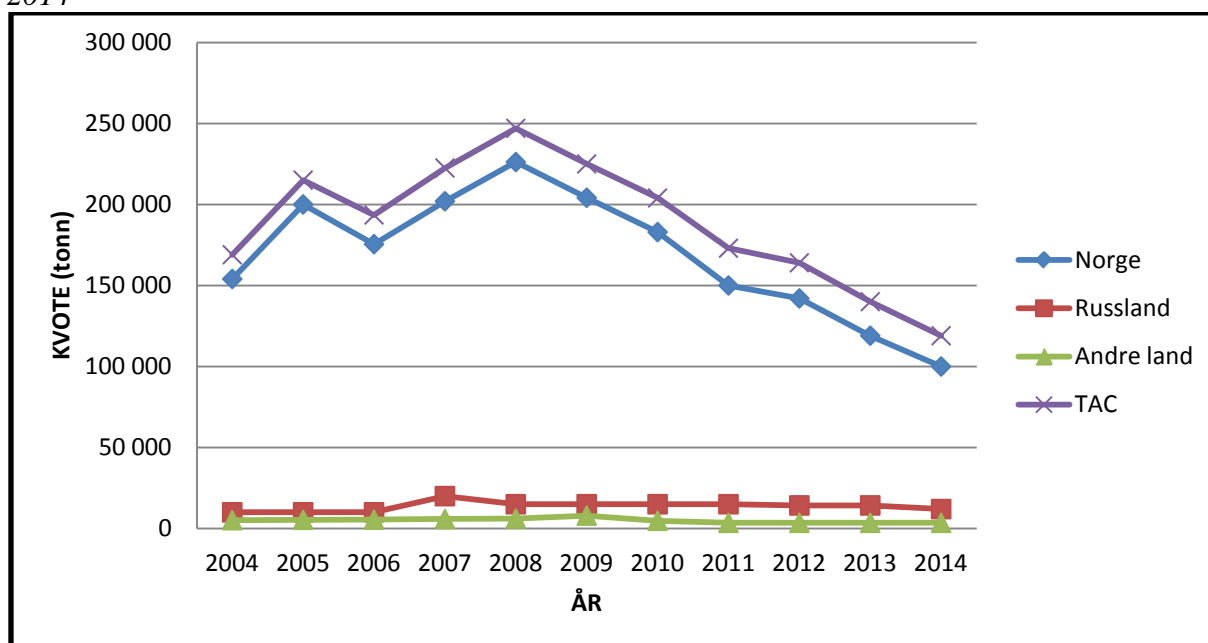
ICES kunne ikke akseptere årets bestandsberegninger for nordøstarktisk sei. To scenarioer, et med og et uten fangst per enhet innsats data og som gir avvikende syn på bestandssituasjon og beskatningsnivå, ble evaluert og anses å fange opp hovedtrekkene i bestandsdynamikken. ICES anbefaler derfor å videreføre årets kvote på 140 000 tonn også for 2014. Havforskningsinstituttet anbefaler at man bør vurdere en lavere kvote for å øke sannsynligheten for at bestanden høstes bærekraftig og har god reproduksjonsevne. Siden 2005 har rekrutteringen vært om lag 20 % under langtidsgjennomsnittet. Høstingsregelen sier at kvoten maksimalt skal endres med $\pm 15\%$ fra år til år så lenge gytebestanden er over føre-var nivå. En reduksjon på 15 % i forhold til årets kvote tilsvarer 119 000 tonn. Dersom gytebestanden allerede er under føre-var nivå, vil høstingsregelen gi en lavere kvote.

4.2 KVOTESITUASJONEN

I lys av usikkerheten rundt bestandssituasjonen har Fiskeri- og kystdepartementet fastsatt en TAC på 119 000 tonn, tilsvarende 15 % reduksjon fra inneværende år.

Etter en stipulert avsetning på til sammen 19 000 tonn til dekning for kvoter til andre land og avsetning til agn, undervisningsformål, ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske, blir disponibel kvote til norske fiskere 100 000 tonn. Avsetningen til andre land omfatter en kvote til Russland og tradisjonelle avsetninger til EU, Færøyene og Grønland. Hvor mye som faktisk skal avsettes er avhengig av de kommende kvoteforhandlingene med andre land, og kvotestørrelsene kan bli noe endret som følge av dette.

Figur 2: TAC og kvoter til Norge, Russland og andre land av sei nord for 62°N i årene 2004-2014

Figur 2 viser utviklingen i TAC og kvoter av sei nord for 62°N i årene 2004 til 2014. Den norske kvoten var på sitt høyeste i 2008 og utgjorde da 226 150 tonn.

4.2.1 Forskningskvoter

I 2014 er det lagt opp til at forskning og overvåking ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter, men gjennom en generell forskningsavgift på førstehåndsomsetningen. Hovedtyngden av det som tidligere har blitt tildelt som forskningskvoter, vil derfor gå tilbake til fiskerne som vanlige kommersielle kvoter. Fiskeridirektøren legger likevel til grunn at det vil være behov for forskningskvoter i enkelte tilfeller, for eksempel for å dekke uunngåelig fangst ved bruk av forskningsfartøy til gjennomføring av forskning, praktiske redskapsforsøk og lignende. Behovet for disse

avsetningene er ennå ikke kjent, men Fiskeridirektoratet arbeider for å få avklart dette. Det legges dessuten til grunn at det fremdeles skal avsettes kvoter til undervisningsordningen (skolekvoter).

For skoleåret 2013/2014 ble det tildelt 50 tonn sei til undervisningsordningen. Tidligere år har denne tildelingen vært på 200 tonn sei.

4.2.2 Agn

Som i de foregående årene ble det i 2013 avsatt et kvantum til agnkvoter på henholdsvis 350 tonn sei, 1 450 tonn makrell og 700 tonn norsk vårgytende sild. Kvantumet har vært disponert av S/L Fiskernes Agnforsyning (Agnforsyningen), og har vært trukket fra den norske kvoten før den ble fordelt mellom de ulike fartøygruppene. Fiskeridirektoratet er kjent med at Agnforsyningen har meldt inn et lavere behov for norsk vårgytende sild og et høyere behov for makrell til agn i 2014 enn i inneværende år. Agnbehovet for sei er meldt å være på tilsvarende nivå til neste år som i år. Det er derfor i dokumentet tatt høyde for 350 tonn i reguleringsforslaget for 2014.

4.2.3 Avsetning til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske)

Havforskningsinstituttet har kartlagt den kommersielle delen av turistfisket og har estimert at uttaket for sei nord for 62°N utgjør om lag 800 tonn årlig.

I tillegg kommer uregistrert fangst fra fritidsfiske og turistfiske som ikke går gjennom kommersielle turistfiskeanlegg, og her har vi foreløpig ingen gode estimat på ressursuttak. Uttaket antas å være minst like høyt som i den kommersielle delen av turistfisket.

Fiskeridirektøren ønsker å følge prinsippet om at *all* fangst skal avregnes totalkvoten og det er i inneværende år avsatt 2 000 tonn til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske.

Per 13. oktober 2013 er det registrert 242 tonn omsatt i fritidsfisket, men man legger til grunn at hele avsetningen tas.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2014 avsettes 2 000 tonn sei til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske).

4.3 MINSTEMÅL

Det alminnelige minstemålet på sei nord for 62°N er 45 cm. I fisket etter sei med not gjelder i utgangspunktet et minstemål på 42 cm nord for Lofotodden, og 40 cm i området sør for Lofotodden til 62°N. I området mellom 66°33'N (polarsirkelen) og 62°N er det dessuten fastsatt et minstemål på 35 cm, dette minstemålet opphører når de første 3 000 tonn sei er oppfisket uavhengig av faktisk størrelsesasmmensetning i fangstene.

4.4 FORDELING PÅ REGULERINGSGRUPPER

Med utgangspunkt i en disponibel kvote på 100 000 tonn, vil Fiskeridirektøren, - i tråd med landsmøtevedtak 7/01 i Norges Fiskarlag om fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper og vedtaket om videreføring i landsmøtesak 6/07 foreslå følgende fordeling på de ulike fartøygruppene:

Tabell 9: Gruppekvoter 2013

Redskapsgruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38	38 000
Notgruppen	25	25 000
Trålgruppen	37	37 000
Sum	100	100 000

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.5 REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Gruppekvoten for seinotfisket i 2014 på 25 000 tonn innebærer en nedgang på 4 750 tonn (16 %) sammenliknet med inneværende år.

På fartøynivå har notfisket vært regulert med maksimalkvoter med en relativt høy overregulering av gruppekvoten, der fangstutviklingen i stor grad har vært bestemt av tilgjengelighet og mottakskapasitet. Fiskeridirektøren mener det er hensiktsmessig å regulere notfisket med maksimalkvoter, og med et garantert kvantum i bunn.

Fiskeridirektøren foreslår at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum.

Notfisket foregår i hovedsak på kysten av Møre på vårparten og fortsetter på Finnmarkskysten i sommermånedene. Hvor stor maksimalkvote en setter i utgangspunktet og tidspunktet for eventuelle refordelinger, vil kunne ha betydning for den geografiske fordelingen av fisket. En

balansert maksimalkvote kan i utgangspunktet sikre en rimelig geografisk fordeling. For stor overregulering kan imidlertid ved gode fangstforhold føre til et uforutsigbart styrtfiske med stopp i fisket og redusert lønnsomhet som konsekvens for både fangstledd og landside.

Tabell 10: Forslag til kvoter i notfisket

Hjemmelslengde	Kvotestige	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
under 15 meter	1,00	118	59
15 – 20,9 meter	1,50	177	86
21 – 22,9 meter	2,03	240	120
23 – 25,9 meter	2,43	287	143
26 meter og over	2,82	333	166
Seinotkonsesjon	5,64	666	333

Det er til sammen 421,58 kvotefaktorer i den lukkede delen av seinotfisket, dvs. fartøy over 13 meter med deltakeradgang og fartøy med seinotkonsesjon. Sett hen til reduksjonen i gruppekvoten og at notflåten ble ferdig med gruppekvoten sin allerede ultimo juli, samt et overfiske av gruppekvoten fire år på rad, synes det hensiktsmessig å redusere overreguleringen i forhold til inneværende år.

Når man ser på fisketakten i inneværende år, ser man at et kvantum tilsvarende neste års gruppekvote var fisket opp innen uke 28. I 2012 hadde denne gruppen fisket 25 000 innen uke 27, og innen uke 25 i 2011 og 2010.

Forslaget i tabell 10 gir en overregulering på ca. 100 % mot ca. 125 % i inneværende år. Dette innebærer en kvotereduksjon på ca. 30 %.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvotene i notfisket fastsettes som vist i tabell 10.

4.6 REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.6.1 Konvensjonelle havfiskefartøy

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy skal ha en andel på 11 % av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 4 180 tonn i 2014.

Tidligere år har et kvantum på 750 tonn av gruppekvoten til konvensjonelle havfiskefartøy vært avsatt til dekning av bifangst. Når det direkte fisket stoppes eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Bifangst av sei for konvensjonelle havgående fartøy har de siste år vært betraktelig høyere enn avsetningen på 750 tonn, henholdsvis 1 717 tonn i 2012 og 1 955 tonn i 2011. På grunn av den romslige kvotesituasjonen har man valgt ikke å stoppe fisket. Som følge reduksjon i seikvoten

og en høy torskekvote, ser Fiskeridirektøren det som nødvendig at avsetningen til konvensjonelle havgående fartøy dekker faktisk bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår at avsetningen til bifangst settes til 1 500 tonn i 2014.

Fisket etter sei med garn er deltakerregulert, og har vært regulert med maksimalkvoter med relativt stor overregulering de siste årene. Gruppen består av 14 fartøy med rett til å delta i garnfisket etter sei som disponerer i alt 23,094 kvotefaktorer. Denne gruppen har en overregulering på ca. 120 % i inneværende år.

Ettersom totalkvoten går ned, kvotesituasjonen ikke lenger er romslig i de enkelte reguleringsgrupper og det settes av et høyere kvantum til bifangst, bør overreguleringsgraden være lavere enn den har vært tidligere år.

Det har vært relativt lav kvoteutnyttelse for fartøy som fisker med seigarn. I 2012 (2011) hadde 35 % (50 %) av fartøyene mer enn 50 % kvoteutnyttelse. Dersom man ser på fangst per kvotefaktor for fartøy som har deltatt, ligger den på rundt 300-400 i 2011 da man hadde en kvote på 500 tonn fra årets begynnelse (fritt fiske fra 16. mars). I 2012 var fangst per kvotefaktor rundt 200-350 tonn, og da var kvoten 500 tonn fra årets begynnelse (ingen refordelinger).

Dersom en avsetning på 1 500 tonn legges til grunn, vil fartøy som fisker med seigarn få en gruppekvote på 2 680 tonn. En maksimalkvote på 220 tonn vil gi ca. 90 % overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med maksimalkvoter på 220 tonn.

4.6.2 Fartøy i lukket gruppe

Fiskeridirektøren legger til grunn at lukket gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs. 75 %.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for fartøy i lukket gruppe settes til 28 500 tonn.

Fartøy i lukket gruppe har de senere år hatt fritt fiske etter sei innenfor gruppekvoten på grunn av den romslige kvotesituasjonen. Det har vært fastsatt garanterte kvoter uten overregulering, men det har ikke vært nødvendig å stoppe fisket. Fangst av fartøy i denne gruppen har de siste årene vært høyere enn den foreslåtte gruppekvoten for 2014, slik det framgår av tabell 11. Ettersom kvoten har blitt redusert, er grunnlaget for fritt fiske ikke lenger til stede for hele gruppen.

Fiskeridirektøren foreslår å benytte Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 11. Gruppekvotene fastsettes på grunnlag av summen av kvotefaktorene i de ulike hjemmelslengdegruppene.

Fiskeridirektøren mener det er viktig å videreføre Finnmarksmodellen og etablert kvotestige for kystgruppens fiske etter sei, ettersom torsk- og hysereguleringen følger denne inndelingen. Fartøy i lukket kystgruppe har dessuten benyttet seg av strukturkvoteordningen på torsk, hyse og sei basert på gjeldende kvotefaktorer og kvotestiger. Med tanke på den langsiktige strukturutviklingen i kystflåten er det viktig at størst mulig grad av stabilitet i ressursfordeling mellom flåtegruppene opprettholdes og videreføres. Dette vil ikke minst være viktig i situasjoner med knappe kvoter.

Hensikten med Finnmarksmodellen var å opprettholde en fortsatt variert kystflåte og å få til et mer rettferdig konkurransegrunnlag mellom fartøyene. Hovedprinsippet i Finnmarksmodellen er at kystfartøyenes gruppekvote deles mellom de fire lengdegruppene. Fartøyene konkurrerer da bare om sin andel av gruppekvoten med fartøy innen den samme lengdegruppen. Modellen gir dermed en mer jevnbyrdig konkurranse fartøyene imellom og bidrar til at små fartøy kan konkurrere om ressursene på linje med de største fartøyene i kystfiskeflåten.

Finnmarksmodellen gir også grunnlag for å variere overreguleringen mellom de fire lengdegruppene. Dette gir dermed reguleringssystemer som er bedre tilpasset den enkelte gruppe. Overreguleringen kan på denne måten også justeres underveis for den enkelte lengdegruppe, når en ser utviklingen i fisket over året.

Det enkeltes fartøys kvote beregnes med utgangspunkt i en kvotefaktor som korresponderer med fartøyets hjemmelslengde.

Tabell 11: Sum kvotefaktorer, forslag til gruppekvoter 2014 og fangst av konvensjonelle kystfartøy i lukket gruppe i årene 2009-2012

Hjemmelslengde	Sum faktorer	Prosentandel	Gruppekvoter 2014	Fangst 2012	Fangst 2011	Fangst 2010	Fangst 2009
Under 11 m	2710,4	30 %	8 439	5 882	6 167	6 514	5 562
11-14,99 m	2204,7	24 %	6 865	10 817	11 249	13 262	12 106
15-20,99 m	2345,7	26 %	7 304	8 209	7 492	8 612	7 213
21 m -500 m ³	1892,4	21 %	5 892	7 278	7 722	7 783	5 508
Totalt	9153,2	100 %	28 500	32 186	32 630	36 171	30 389

Fordelingen av sum kvotefaktorer er hentet fra saksdokumentet til reguleringsmøtet høsten 2006. Siden det har vært fritt fiske etter sei de siste årene, har det ikke blitt fordelt strukturgevinster siden reguleringsmøtet høsten 2006. Fiskeridirektøren tar sikte på å fordele strukturgevinster og justere kvotefaktorene for lukket kystgruppe med hensyn til sei i nær framtid.

Tabell 12 viser at 78 % av fartøy i lukket gruppe fisket under 10 tonn i 2012. 18 % av fartøyene i denne gruppen fisket mellom 10 og 100 tonn, mens kun 3 % fisket mer enn 100 tonn.

Tabell 12: Mengde fangst i 2012 fordelt på antall fartøy og andel av fartøy

Hjemmelslengde	Under 11 m		11-14,99 m		15 - 20,99 m		21 m og over		Totalt	
Fangst	Antall	Andel	Antall	Andel	Antall	Andel	Antall	Andel	Antall	Andel
Under 10 tonn	1 203	87 %	428	70 %	134	59 %	48	48 %	1 813	78 %
10-25 tonn	125	9 %	77	13 %	28	12 %	16	16 %	246	11 %
25-50 tonn	40	3 %	42	7 %	21	9 %	6	6 %	109	5 %
50-100 tonn	10	1 %	30	5 %	19	8 %	9	9 %	68	3 %
100-200 tonn	2	0 %	27	4 %	21	9 %	8	8 %	58	3 %
over 200 tonn	0	0 %	4	1 %	6	3 %	13	13 %	23	1 %
Totalt	1 380		608		229		100		2 317	

Seifisket er ikke så nært knyttet sammen som torsk- og hysefisket, og man har ikke de samme utfordringene med bifangst. For å legge til rette for en smidig regulering gjennom året mener Fiskeridirektøren at det kan være hensiktsmessig å regulere lukket gruppe med maksimalkvoter med garanterte kvoter uten overregulering i bunn. Da kan man justere overreguleringen tilpasset den enkelte lengdegruppe.

Fangststatistikken (tabell 11) viser at det er rom for en del overregulering for fartøy under 11 meter hjemmelslengde, mens fartøy på eller over 11 meter hjemmelslengde ikke har problem med å ta gruppekvote.

For å unngå at fartøy med største lengde større enn hjemmelslengde skal konkurrere med små fartøy om ressursgrunnlaget i de minste lengdegruppene, forslås det at det skilles mellom hjemmelslengde og største lengde slik som i torskemodellen i kystfiskeflåten. Dette medfører åtte kvoteenheter som skiller mellom hel og halv overregulering avhengig av fartøyenes største lengde.

Fiskeridirektøren mener de ulike lengdegruppene må underlegges variabel overregulering fra årets begynnelse. Vi har lite erfaring med overregulering i kystfiskeflåtens fiske etter sei de siste årene, men ser av tabell 12 at det er mange fartøy som ikke utnytter seikvotene sine.

Fiskeridirektøren forslår at kystfartøy i lukket gruppe tildeles kvoter som vist i tabell 13. Fiskeridirektøren ønsker innspill på hvor høy overreguleringen skal være.

En forsiktig overregulering på maksimalkvotene for fartøy med hjemmelslengde og største lengde under 11 meter kan være på 50 % og 25 % for fartøy med hjemmelslengde under 11 meter og største lengde over 11 meter. For øvrig foreslås 10 % for fartøy på eller over 11 meter hjemmelslengde. I tråd med reguleringsopplegget for torsk, vil en slik overregulering gjelde for fartøy med største lengde over 11 meter. For fartøy med største lengde under 11

meter, vil overreguleringen være dobbelt så stor som for fartøy med største lengde over 11 meter.

Markert område i tabellen over viser kvotene til fartøy som har hjemmelslengde og største lengde under 11 meter eller som har hjemmelslengde og største lengde over 11 meter. Fartøy som har hjemmelslengde under 11 meter og en største lengde over 11 meter, har halvparten så stor overregulering som fartøy som har både en største lengde og hjemmelslengde under 11 meter. Fartøy med hjemmelslengde over 11 meter og størstelengde under 11 meter, har dobbelt så stor overregulering som fartøy som både har hjemmelslengde og største lengde over 11 meter.

Tabell 13: Forslag til maksimalkvoter og garanterte kvoter i 2014

Hjemmelslengde	Kvotefaktor 2013	Største lengde under 11 meter		Største lengde over 11 meter	
		Maksimalkvote	Herav garantert	Maksimalkvote	Herav garantert
under 7 meter	1,12	5,2	3,5	4,4	3,5
7 - 7,9	1,31	6,1	4,1	5,1	4,1
8 - 8,9	1,56	7,3	4,9	6,1	4,9
9 - 9,9	1,93	9,0	6,0	7,5	6,0
10 - 10,9	2,06	9,6	6,4	8,0	6,4
11 - 11,9	2,82	10,5	8,8	9,7	8,8
12 - 12,9	3,35	12,5	10,4	11,5	10,4
13 - 13,9	4,05	15,1	12,6	13,9	12,6
14 - 14,9	4,61	17,2	14,4	15,8	14,4
15 - 15,9	5,65	21,1	17,6	19,4	17,6
16 - 16,9	6,30	23,5	19,6	21,6	19,6
17 - 17,9	6,95	26,0	21,6	23,8	21,6
18 - 18,9	7,67	28,7	23,9	26,3	23,9
19 - 19,9	8,31	31,1	25,9	28,5	25,9
20 - 20,9	8,89	33,2	27,7	30,4	27,7
21 - 21,9	8,54	31,9	26,6	29,2	26,6
22 - 22,9	8,90	33,3	27,7	30,5	27,7
23 - 23,9	9,26	34,6	28,8	31,7	28,8
24 - 24,9	9,62	35,9	30,0	32,9	30,0
25 - 25,9	9,90	37,0	30,8	33,9	30,8
26 - 26,9	10,26	38,3	31,9	35,1	31,9
27 - 27,9	10,55	39,4	32,8	36,1	32,8

Tabell 14 viser prosentvis fangst av sei i de ulike lengdegruppene fordelt på fangstmåned. Det fiskes mest sei fra januar til april, rundt 50 % av fangsten leveres i disse månedene.

Tabell 14: Prosentvis fordeling av seifangster per måned 2011 og 2012 fordelt på hjemmelslengde

2011	Hjemmelslengde				
Måned	0-10,99 m	11-14,99 m	15-20,99 m	21 m og over	Total
JAN	12,30 %	14,47 %	11,15 %	10,45 %	12,34 %
FEB	12,19 %	34,02 %	22,45 %	34,08 %	27,24 %
MAR	6,68 %	9,01 %	10,53 %	17,55 %	10,94 %
APR	3,85 %	2,53 %	5,20 %	1,05 %	3,04 %
MAI	4,32 %	2,96 %	7,23 %	7,66 %	5,31 %
JUN	4,85 %	1,89 %	1,20 %	1,36 %	2,17 %
JUL	3,47 %	1,09 %	1,60 %	0,83 %	1,59 %
AUG	10,07 %	6,35 %	7,24 %	3,80 %	6,65 %
SEP	13,28 %	7,61 %	15,45 %	6,30 %	10,18 %
OKT	10,71 %	7,13 %	6,46 %	5,03 %	7,16 %
NOV	11,12 %	6,87 %	5,25 %	8,72 %	7,74 %
DES	7,17 %	6,08 %	6,25 %	3,17 %	5,64 %
	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %
2012	Hjemmelslengde				
Måned	0-10,99 m	11-14,99 m	15-20,99 m	21 m og over	Total
JAN	10,48 %	12,51 %	10,95 %	9,72 %	11,09 %
FEB	10,05 %	13,49 %	14,57 %	20,69 %	11,96 %
MAR	12,80 %	13,73 %	14,00 %	21,32 %	13,51 %
APR	11,49 %	9,45 %	9,52 %	15,67 %	10,82 %
MAI	6,32 %	5,02 %	7,71 %	9,40 %	6,22 %
JUN	6,36 %	5,88 %	5,52 %	2,82 %	6,00 %
JUL	3,73 %	3,92 %	3,90 %	3,45 %	3,80 %
AUG	7,02 %	6,63 %	7,14 %	3,76 %	6,81 %
SEP	8,01 %	6,90 %	6,48 %	3,76 %	7,36 %
OKT	9,31 %	7,53 %	6,67 %	3,76 %	8,28 %
NOV	8,30 %	8,43 %	7,52 %	3,45 %	8,07 %
DES	6,14 %	6,51 %	6,00 %	2,19 %	6,09 %
	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %	100,00 %

4.6.3 Fartøy i åpen gruppe

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år på 14 % av den konvensjonelle kvoten i 2013. Dette gir en gruppekvote på 5 320 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten.

4.7 REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En andel på 37 % av en norsk totalkvote på 100 000 tonn gir en trålkvote på 37 000 tonn i 2013.

4.7.1 Bifangst av sei for pelagiske trålere nord for 62°N

I de foregående årene har det blitt avsatt 1 000 tonn av gruppeknoten til seitrålerne til dekning av bifangst for de pelagiske trålerne i fisket etter vassild, sild og øyepål. I 2012 ble avsetningen redusert til 500 tonn. Per 13. september 2013 er det seddelført 60 tonn sei, som det fremgår av tabell 4 foran. I 2012 (2011) utgjorde dette 177 (296) tonn.

Ved fiske med småmasket trål sør for 64° N er det i utgangspunktet tillatt å ha inntil 20 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Ved fiske etter vassild er det nord for 64°N tillatt å ha inntil 10 % bifangst av torsk, hyse og sei til sammen i vekt av de enkelte fangster og ved landing.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller pelagisk tråltillatelse kan tråle etter nordsjøsild, øyepål, tobis m.v sør for 64°N og etter torsk, hyse, hvitting, sei mv. sør for 62°N og øst for 4°V. Tillatelsen gjelder også tråling etter kolmule i de områder og til de tider departementet bestemmer.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig trålfiske og hensynet til å begrense bifangstgangen så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Basert på erfaringene fra de tre siste år, kan det synes hensiktsmessig å videreføre avsetningen til bifangst på nivå med inneværende år.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 500 tonn sei til dekning av bifangst i trålfisket nord for 62°N etter vassild, sild og øyepål, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

Som følge av reduksjon i seiknoten, ser Fiskeridirektøren behov for å redusere totalt kvantum per tråler fra 150 tonn til 100 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske inntil 100 tonn sei som bifangst.

4.7.2 Fordeling mellom trålere med torskestråltillatelse og trålere med seitråltillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 37 000 tonn blir fordelt med en andel på 80 % til torskestrålerne og 20 % til trålere med seitråltillatelse.

Når bifangstavsetningen på 500 tonn til industritrålfiske trekkes fra seitrålerne gruppekvote, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 6 900 tonn, mens torskestrålerne får en gruppekvote på 29 600 tonn.

4.7.3. Torskestrålerne

Basert på siste års erfaringer mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere trålerne med maksimalkvoter, men med et garantert kvantum til alle. Begrunnelsen for at Fiskeridirektøren velger en ordning med maksimalkvoter og med et garantert kvantum uten overregulering, er at en ønsker å tilrettelegge for en smidig justering av kvotene i løpet av året.

Fiskeridirektøren foreslår at torskestrålerne reguleres med maksimalkvoter og garanterte kvoter.

Tabell 15: Torskestrålerne kvotefaktorer og kvoter 2014

Trålggruppe	Faktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Småtrålere	0,58	200	166
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	344	287
Fabrikktrålere	1,32	454	379

Sett hen på kvotereduksjonen bør overreguleringen være noe lavere enn foregående år. Dette forslaget gir en overregulering på 20 %, mot en overregulering på ca 30 % de to foregående år. Torskestrålerne disponerer medio oktober 102,9713 kvotefaktorer.

4.7.4 Fartøy med seitråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålerne gruppekvote i 2014 satt til 6 900 tonn.

På bakgrunn av kvotesituasjonen mener Fiskeridirektøren det er hensiktsmessig å regulere seitrålerne med maksimalkvoter, men med et garantert kvantum til alle. Begrunnelsen for at Fiskeridirektøren velger en oppdeling i maksimalkvoter med et garantert kvantum uten overregulering, er at en ønsker å tilrettelegge for en smidigere justering av kvotene i løpet av året.

Fiskeridirektøren foreslår at seitrålerne reguleres med maksimalkvoter og garanterte kvoter.

Tabell 16.: Seitrålernes kvotefaktorer og kvoter 2014

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Fartøy med kvotefaktor	0,35	251	193
Fartøy med kvotefaktor	0,75	537	413
Fartøy med kvotefaktor	0,85	609	468
Fartøy med kvotefaktor	1,00	716	551

Sett hen på kvotereduksjonen bør overreguleringen være noe lavere enn foregående år. Dette forslaget gir overregulering på 30 %, mot ca. 45 % i inneværende år. Per medio oktober er det i alt 12,5225 kvotefaktorer i seitrålgruppen.

Reguleringsmøte Sak 11/2013 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter sei nord for 62 grader N i 2014

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter og tilgang til fiske og marine ressurser. I denne forbindelse ønsker Sametinget å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2014, slik at man ikke forverrer forhold for bevaring og utvikling av samisk språk, næring, kultur og bosetting.

Sametinget har hele tiden etter sin opprettelse i 1989, arbeidet for at driftsgrunnlaget for de minste fartøyene skal sikres. Sametinget kan derfor ikke lengre godta at de store båtene forsetter å fiske opp kvotene til de små fartøyene.

Ut fra overstående, dagens bestandssituasjon og problemer med at store båter fiske opp kvotene som er avsatt til de minste fartøyene, vil Sametinget fokusere på avsetning av kvoter til kystflåten og på en friere regulering av den minste kystflåten og deres mulighet til å fiske.

Sametinget forslag:

- *Sametinget går inn for at lengste lengde på fartøyet legges til grunn ved inndeling av bruksgrupper og reguleringer*
- *Minstemålet for nordostarktiske sei settes til 45 cm, og gjøres gjeldende for alle redskapsgrupper.*
- *All sei som fiskes må bløgges etter gjeldende forskrifter*
- *Forbudt mot fiske etter sei med fartøy over 15 meter innenfor gjeldende fjordlinjer, videreføres*
- *Kvotene og overregulering i fiske etter sei, må baseres på fartøyets lengste lengde og ikke på hjemmelslengde*

Bakgrunn

For å motvirke at de store båtene fisker opp kvotene til de minste fartøyene har Sametinget i en årrekke gått inn for at båtens lengste lengde og ikke hjemmelslengde legges til grunn for kvotefordeling og regulering. I tilfelle Sametinget hadde fått gjennomslag for sitt forslag har man på et tidlig tidspunkt ville en forhindret at dagens 50-foting (14,98 meter) med hjemmelslengde under 11 meter – med en nimeters hysekvote på 9,7 tonn - kan drive et fritt ”overfiske” på 836 tonn. Dvs. 100 ganger den tillatte kvoten. Grunnen til at de store båtene i dag kan drive et fritt overfiske på småbåtkvotene, er at hjemmelslengde og ikke lengste lengde

legges til grunn ved kvotefastsetting og forvaltning av fiskeriressursene. Et slikt overfiske kan med letthet foregå i alle fiskerier der en har inndeling i ulike fartøygrupper og benytter fartøyets hjemmelslengde.

Sametinget har gjentatte gang fått henvendelser fra fiskere og organisasjoner om at minstemålet for sei bør samordnes, og at store og havgående fartøy ikke må få tilgang til å fiske innenfor fjordlinjene.

Mange fjordfiskere har i en årrekke hevdet at ved å øke mistemål på sei til 45 cm, så vil en på sikt bedre seibestandens biologiske bærekraft, betraktelig. Dette gjelder både i sør og i nord for 62 °N.

Når det gjelder fiske med store fartøy innenfor fjordlinjene har det vakt stor oppmerksomhet blant fiskere og folk flest at det ennå i noen områder, drives et utstrakt fiske med havgående fartøy innenfor gjeldende fjordlinjer. Flere kommunestyre og formannskap i fjord- og kystkommuner i Finnmark har fattet vedtak om å forby fiske med store fartøy på fjordene og oppe i fjærsteinene. Det er også verd å merke seg at også på Landsmøte til Norges Fiskarlag både i 2011 og 2012, tok opp og var i mot at store havgående fartøy fisker innenfor fjordlinjene. Forslaget om å forby fartøyene o/15 meter å drive fiske i kystnære farvann og innenfor gjeldende fjordlinjer, ble også støttet av sentrale medlemmer i Norges Fiskarlag.

Dearvvuodáiguin/Med hilsen

Magne Svineng
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
seniorráđđeaddi/seniorrådgiver

Maja Kirkegaard Brix

Saksbehandler: Maja Kirkegaard Brix
 Telefon: 41691457
 Seksjon: Reguleringsseksjonen
 Vår referanse: 13/8443
 Deres referanse:
 Vår dato: 06.12.2013
 Deres dato:

Att:

FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER TORSK, HYSE OG SEI NORD FOR 62°N I 2014

Vedlagt følger forslag til forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2014. Reguleringsopplegget ble behandlet i Reguleringsmøtet 6. november 2013, og innspill og merknader som fremkom i møtet er kort referert. Referatet må sees i sammenheng med skriftlige innspill fra de ulike organisasjonene tilgjengelig på www.fdir.no. I tillegg har det i etterkant av møtet vært en prosess knyttet opp til reguleringen av hyse og sei. Vedlagt (./.) er brev fra Fiskeridirektoratet samt innspill fra næringen. Resultatet av prosessen fremkommer også under referatet og Fiskeridirektørens anbefaling.

Under Reguleringsmøtet ble Fiskeridirektøren og næringen enige om å gå i dialog i etterkant av møtet når det gjaldt regulering av kystgruppens fiske etter hyse og sei nord for 62°N. Bakgrunnen var at næringens innspill og Fiskeridirektørens forslag til regulering lå et stykke fra hverandre. Fiskeridirektøren så det derfor som hensiktsmessig å undersøke om det var mulig å revidere forslagene sine. I etterkant av møtet har næringen og Fiskeridirektoratet vært i tett dialog, og Fiskeridirektøren har med bakgrunn i denne dialogen funnet å kunne endre sine forslag til regulering av kystgruppens fiske etter hyse og sei nord for 62°N. Endringene samt begrunnelsen for disse er inntatt i vedlagt referat. Endringene er også inkorporert i vedlagt forslag til forskrift om regulering av fisket etter torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2014.

Når det gjelder kvoteenhetene i forskriftforslaget for lukket gruppe på hyse forutsettes det at disse er midlertidige ved årets begynnelse da gjennomgangen av kvotefaktorer, rekrutteringskvoter og strukturevinster først vil være klar i løpet av januar 2014.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Maja Kirkegaard Brix
rådgiver

K O P I

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK NORD FOR 62°N 2014

Fiskeridirektørens tilrådninger for 2014 er i det alt vesentlige en videreføring av årets reguleringer med vesentlig vekt på å oppnå et jevnere fiske og derved større landinger i andre halvår.

Fiskeridirektøren viste innledningsvis til at hun i 2012 satte fokus på behov for forenkling i regelverket. Hun pekte på at hun i sammendraget til reguleringen av torsk nord for 62°N igjen har tatt dette behovet opp, og ba i den forbindelse om innspill fra næringen på om og eventuelt hvordan man skal gripe en forenklingsprosess an.

Norges Fiskarlag berømmet Fiskeridirektøren for å ta problemstillingen opp, og var enige i at reguleringsopplegget har blitt for komplisert. Fiskarlaget konkluderte imidlertid med at en forenklingsprosess vil være av et slikt omfang at den kun i liten grad vil kunne få virkning for reguleringen i 2014. Organisasjonen mente imidlertid at man som et skritt mot forenkling allerede i 2014 kunne nedjustere avsatt kvantum til ulike ordninger, så som ferskfiskordning og bonusordning.

Norges Råfisklag støttet initiativet til forenkling. Råfisklaget opplever frustrasjon blant fiskerne, og Råfisklagets Kontrollavdeling bruker mye tid og ressurser på å opplyse om kvoter og restkvoter på de ulike kvoteordninger og avsetninger.

Sametinget støttet også tanken om å iverksette en forenklingsprosess, mens *Pelagisk Forening* ønsket å komme tilbake til Fiskeridirektørens utspill.

Kommunenes Sentralforbund minnet om at enhver regulering har sin historiske begrunnelse og tilblivelse og at mye av det gjeldende regelverket er politisk initiert. Sentralforbundet mente imidlertid at den enkelte fisker i all hovedsak vil være i stand til å få oversikt over de reguleringene som vedkommende er berørt av, og at man derfor ikke bør overdrive problemstillingen.

Norges Kystfiskarlag viste til sitt innspill vedrørende forenkling av regelverket, og mente blant annet at bruk av hjemmelslengde bidro til et komplisert reguleringsregime.

Fiskeri- og kystdepartementet benyttet anledningen til å vise til at statsråd Elisabeth Aspaker har informert om at mindre justeringer av reguleringene gjennom året fremover nå er lagt til Fiskeridirektoratet, noe som bidrar til en forenkling. Departementet syntes at det var bra at Fiskeridirektøren igjen åpner for en diskusjon rundt spørsmålet om forenkling av regelverket, og viste til at en slik forenkling også er en del av den nye politiske plattformen.

Fiskeridirektøren oppsummerte med å informere om at hun ville vurdere å invitere næringen både på sjø og land til en nærmere diskusjon om forenkling av regelverket.

NORSK TOTALKVOTE – FORDELINGS- OG AVSETNINGSSPØRSMÅL

Kvotesituasjonen for 2014*Behandlingen i Reguleringsmøtet:*

Fiskeridirektøren viste til at Norge og Russland ble enige om en totalkvote på 993 000 tonn inkludert 21 000 tonn ”murmanskorsk”. I tillegg kommer 21 000 tonn kysttorsk. Det avsettes 138 530 tonn torsk til tredjeland. De resterende 875 470 tonn deles likt mellom Norge og Russland. Etter en overføring på 6 000 tonn fra Russland fra Norge blir fordelingen av torskekvoten i 2014 som følger:

Tabell 1: Kvotesituasjonen for 2014

Land	Kvote i tonn
Norge	443 735
Russland	431 735
Tredjeland	138 530
Sum	1 014 000

Av dette kan inntil 14 000 tonn, 7 000 tonn til Russland og 7 000 tonn til Norge, disponeres til forsknings- og forvaltningsformål i 2014. I 2014 er det fra årets begynnelse lagt opp til at forskning og overvåkning ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter, men gjennom en generell forskningsavgift på førstehåndsomsetningen. Hovedtyngen av det som tidligere har blitt tildelt som forskningskvoter vil derfor gå tilbake til fiskerne som vanlige kommersielle kvoter. Fiskeridirektøren legger likevel til grunn at det vil være behov for forskningskvoter i enkelte tilfeller, for eksempel for å dekke uungåelig fangst ved bruk av forskningsfartøy til gjennomføring av forskning, praktiske redskapsforsøk og lignende. Det legges dessuten til grunn at det fremdeles skal avsettes kvoter til undervisningsordningen (skolekvoter). Av norsk kvote legges det til grunn at 150 tonn torsk blir disponert til skolekvoter i 2014.

Fiskeridirektoratet viser til at det er fremlagt forslag om å sette av 563 tonn torsk til dekning av forsknings- og undervisningsfangst i 2014.

Basert på siste års erfaringer legger man til grunn at det vil stå igjen en del ubenyttet tredjelandskvantum. Fra årets begynnelse overføres 15 000 tonn av ubenyttet tredjelandskvantum til nasjonal kvote. Disponibel kvote for norske fiskere blir dermed 458 585 tonn i 2014.

Fiskeridirektøren foreslo at det ble avsatt 7 000 tonn til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordeling av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

Norges Fiskarlag ba om at det ble foretatt en evaluering av avsetningen. Organisasjonen mente at det ikke var gitt at avsetningen skulle videreføres, og at det heller ikke var gitt at avsetningen skal trekkes før fordelingen av den nasjonale kvoten.

Fiskeridirektøren noterte innsigelsene, men signaliserte at hun mest sannsynlig kom til å fastholde forslaget.

Det var ingen kommentarer for øvrig til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Avsetning til levendelagringsbonus

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å videreføre avsetningen på 1 000 tonn til dekning av kvotebonus ved levendelagring i 2014. Hun henviste til at kvantumet så ut til å bli tatt i 2013. Hun foreslo også å avsette kvantumet før fordeling på trålere og konvensjonelle fartøy.

Norges Fiskarlag viste til at organisasjonen på generell basis er imot avsetninger. Organisasjonen etterlyste evaluering av ordningene som har blitt innført med sikte på å ivareta landindustrien og få en jevnere leveranse av råstoff gjennom året, og mente at det kanskje ikke var nødvendig med en så lav kvotebelastning som 50 %. Fiskarlaget pekte videre på at det er viktig å diskutere om man ønsker alle de ulike avsetningene nå når kvoten på torsk er høy. I tillegg mente organisasjonen at man bør ta opp spørsmålet om kvotefleksibilitet på torsk med russerne.

Kommunenenes Sentralforbund støttet Fiskeridirektørens forslag om kvantum på avsetning til levendelagring. Forbundet mente imidlertid at det kunne være behov for en høyere kvotebelastning enn det som har vært i 2013.

FHL støttet også Fiskeridirektørens forslag. Organisasjonen henviste til at de ulike avsetningene innenfor torskefiskeriet nord for 62°N totalt ikke utgjør mer enn 6 – 7 % av den norske totalkvoten. FHL ga videre uttrykk for at organisasjonen støttet ethvert tiltak som bidrar til å jevne ut landinger av torsk gjennom året.

NOFIMA henviste til at de har et stort program som knytter seg opp mot torsk og lønnsomhet i torskenæringen, og at det i dette programmet er rom for å gjøre en evaluering av de ulike avsetningene innenfor torskefiskeriet nord for 62°N.

Det var ingen kommentarer for øvrig til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Oppfølging av kystfiskeutvalget

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å avsette 3 000 tonn til oppfølging av kystfiskeutvalget i 2014. Dette innebar at kvantum avsettes før fordeling på trål og konvensjonelle redskap. *Fiskeridirektøren* opplyste videre om at ca. 170 tonn er registrert på fisket av kystfiskekvoten pr. 18. oktober i 2013. *Fiskeridirektøren* viste til at åpen gruppe har hatt fritt fiske siden juni i år og at det etter dette tidspunktet ikke har vært aktuelt å benytte seg av kystfiskekvoten. *Fiskeridirektøren* foreslo å videreføre tilleggskvoter på 12 tonn til alle fartøy i åpen gruppe i virkeområdet for Sametingets søkerbaserte tilskuddsordning tilsvarende tabell 2.

Tabell 2: Forslag til kystfiskekvoter 2014

Fartøylengde	Maksimalkvoter i virkeområdet	Garanterte kvoter i virkeområdet
Under 8 m	35	27
8 – 9,99 m	44	33
Over 10 m	47	36

Norges Fiskarlag viste til at kvoten ikke blir tatt i 2013, og at det derfor er viktig at gjenstående kvantum refordes til hele gruppen etter gjeldende fordelingsnøkler. Organisasjonen ba om at refordeling så tidlig som mulig i 2014 dersom det også da skulle vise seg at kvoten ikke ble tatt. Når det gjaldt tilleggskvoten mente *Fiskarlaget* at denne burde være lavere enn 12 tonn.

Sametinget avviste at ubenyttet kvote kunne refordes til andre grupper. De ønsket en økning av kvoten til 20 tonn pr. fartøy. *Sametinget* henviste videre til at man som følge av det frie fisket ikke hadde noe godt tall på hvor mye som egentlig ble benyttet av kvoten.

Fiskeridirektøren sa at hun vil følge utviklingen i fisket og vurdere hvorvidt tilleggskvoten på 12 tonn virker begrensende på fartøyene som går inn under ordningen og eventuelt øke kvoten når fartøy er i ”kvotetaket”.

Det var ingen kommentarer for øvrig til forslaget.

Sametinget har etter Reguleringsmøtet tatt kontakt og henvist til sitt innspill til Reguleringsmøtet samt til konsultasjonsavtalen. Sametinget ønsker en økning av kvotene i forhold til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

FORDELING MELLOM TRÅLERE OG KONVENSJONELLE FARTØY

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at det ikke ble foreslått å avsette noe kvantum til dekning av innblanding av torsk i loddefisket i Barentshavet i Reguleringsmøtet siden det på dette tidspunkt ikke var planlagt noe kommersielt loddefiske i 2014. TAC lodde har blitt justert i etterkant av møtet, og det foreslås derfor å avsette 200 tonn torsk til innblanding i loddefisket i 2014. Dette medfører at alle tallstørrelser foreslått i Reguleringsmøtet må justeres tilsvarende. Justeringen gjenspeiles i vedlagt forslag til forskrift.

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å fordele den norske kvoten i tråd med kvotestigen vedtatt på Norges Fiskarlags landsmøte i 2001 og i 2007. Norsk kysttorsk inngår i beregningsgrunnlaget. Dette innebærer at konvensjonelle redskaper får 299 882 tonn (67 %) og trål 147 703 tonn (33 %).

Det var ingen kommentarer i møtet til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Ferskfisk - og bonusordning for konvensjonelle fartøy

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å videreføre nivået på ferskfisk- og bonusordningen for ferskleveranse av torsk i inneværende år i 2014, samt at gjeldende vilkår videreføres.

Tabell 3: Oversikt over ulike ferskfisk- og bonusordninger

Ferskfisk- og bonusordninger	Avsetning (tonn)
Ferskfiskordning - lukket kystgruppe	19 157
Ferskfiskordning - åpen kystgruppe	2 344
Bonus konvensjonelle havfiskefartøy	750
Bonus torsketralere	2 750
Totalt	25 001

Fiskeridirektøren gikk deretter over til regulering av trålgruppen og foreslo oppstart på bonusordning for konvensjonelle havfiskeflåten den 1. september 2014.

Norges Fiskarlag var uenig i en videreføring av bonusordningen for havfiskeflåten og mente også at markedet og ikke politikerne som burde få bestemme hvilket råstoff som skal leveres. Fiskarlaget viste til at bonusordningen i realiteten innebærer en omfordeling av kvote internt i reguleringsgruppene, og mente videre at ordningen straffet enkelte fartøy som i stor grad bidrar til å holde landindustrien i gang. Fiskarlaget ba om at kvantumet til bonusordninger ble redusert i 2014, og at det burde settes krav til bearbeiding av råstoff før det eksporteres.

FHL viste til at ferske leveranser fra havfiskeflåten ikke eksporteres ubearbeidet, men bearbeides og bidrar til arbeidsplasser i landindustrien i høstmånedene.

Sametinget viste til at det ikke bare var snakk om økonomi men også arbeidsplasser, og at bonusordningen bidro til sistnevnte.

Det var ingen kommentarer for øvrig til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fiskeridirektøren viste til forslagene om at det avsettes 750 tonn til seitrålerne, og om videreføringen av bestemmelsen om at seitrålerne kan ha inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og av landet fangst. Med unntak av perioden 1. januar til 31. mai der tillatt bifangst er foreslått inntil 30 % av landet fangst.

Det var ingen kommentarer til forslaget

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fiskeridirektøren viste deretter til at avsetningen til seitrålerne innebærer at torsketrålernes andel av gruppekvote i 2014 blir 146 953 tonn, hvorav 2 750 avsettes til bonusordning.

Fiskeridirektøren foreslo at torsketrålernes reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 1 640 tonn torsk.

Det var ingen kommentarer til forslaget

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fiskeridirektøren gikk deretter over til regulering av fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og foreslo at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med fartøykvoter og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 406 tonn torsk. Hun informerte om at Fiskeri- og kystdepartementet i 2013 valgte å kompensere konvensjonelle havfiskefartøy i mars i år med 2 200 tonn ekstra kvote som følge av manglende fiskeriavtale med Færøyene. Kompensasjonen ble delt ut som en tilleggskvote på 70 tonn pr. fartøy uavhengig av sum kvotefaktorer. Det er for 2014 ikke lagt opp til en slik kompensasjon da forhandlingene med Færøyene ikke er avsluttet enda.

Fiskeridirektøren viste til forslaget om regulering av lukket kystgruppe. I likhet med inneværende år foreslås det at Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde som vist i tabell 4 under benyttes, og at gruppekvote fastsettes på grunnlag av kvotefaktorene i de ulike hjemmelslengdegruppene pr. september 2012.

Tabell 4: Gruppeinndeling og gruppekvote i 2014

Lengdegrupper	Andel (tonn)	Gruppekvote
Under 11 meter hjemmelslengde	59 696	27,92 %
11 - 14,9 meter hjemmelslengde	57 087	26,70 %
15 - 20,9 meter hjemmelslengde	58 135	27,19 %
21 - 27,9 meter hjemmelslengde	38 892	18,19 %
Totalt	213 810	100,00 %

Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøy i lukket gruppe reguleres med fartøykvoter slik som det fremgår av tabell 5. Hun viste til at forslaget innebærer en høyere overregulering for fartøy under 11 meter hjemmelslengde i 2014 enn i inneværende år.

Tabell 5: Forslag til fartøykvoter lukket gruppe i 2014

Hjemmelslengde	Kvotefaktor 2013	Fartøykvote største lengde under 11 m	Fartøykvote største lengde over 11 m
under 7 meter	1,21	42,9	35,7
7 - 7,9	1,43	50,6	42,2
8 - 8,9	1,70	60,2	50,2
9 - 9,9	2,08	73,7	61,4
10 - 10,9	2,25	79,7	66,4
11 - 11,9	3,06	79,5	75,9
12 - 12,9	3,63	94,3	90,0
13 - 13,9	4,40	114,3	109,1
14 - 14,9	5,01	130,1	124,2
15 - 15,9	5,92	153,7	146,7
16 - 16,9	6,59	171,1	163,3
17 - 17,9	7,27	188,8	180,2
18 - 18,9	8,03	208,5	199,0
19 - 19,9	8,71	226,2	215,9
20 - 20,9	9,31	241,8	230,8
21 - 21,9	8,91	214,5	212,4
22 - 22,9	9,30	223,9	221,7
23 - 23,9	9,67	232,8	230,6
24 - 24,9	10,04	241,7	239,4
25 - 25,9	10,34	249,0	246,5
26 - 26,9	10,73	258,4	255,8
27 - 27,9	11,02	265,3	262,7

Norges Kystfiskarlag viste til at forslaget fra Fiskeridirektøren lå nært opp til innspillet fra Kystfiskarlaget når det gjaldt overreguleringsgrad. Kystfiskarlaget mente imidlertid at overreguleringen kunne settes 10 – 15% høyere fordi fangstenhet pr. stamp viste en betydelig nedgang i 2013 sammenlignet med 2012, noe som kan tyde på at torskebestanden har nådd sin topp og er på vei nedover. Det vil derfor være vanskeligere for fartøyene å ta kvoten sin. Kystfiskarlaget signaliserte også at de foretrekker høyere overregulering og en stopp i slutten av november eller slutten av desember heller enn fiske ut desember.

Norges Fiskarlag mente at det var rom for en høyere overregulering enn det som fremkom i forslaget fra Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektøren viste til at den foreslåtte overreguleringen baserte seg på at hun ikke ønsket å legge opp til at enkelte grupper skal fiske seg inn på andres gruppekvoter allerede fra årets start. Bakgrunnen for å velge fartøykvoter heller enn maksimalkvoter var ønsket om forutsigbarhet og ønsket om å unngå et styrtfiske. Fiskeridirektøren fremhevet videre at situasjonen på landsiden vinter/vår 2013 hadde vært vanskelig.

FHL støttet Fiskeridirektørens forslag og advarte mot en høyere overregulering fra årets begynnelse. Organisasjonen mente også at fartøykvoter var den mest hensiktsmessige måten å regulere fisket på for å oppnå jevnere fordeling av landinger.

Det var ingen kommentarer for øvrig til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fiskeridirektøren viste til forslaget om oppstart av ferskfiskordningen med en tillatt torskeandel på 20 % på ukebasis fra og med 7. april 2014, og en økning til 30 % på ukebasis fra og med 30. juni, med adgang til å justere prosentandelen etter behov utover høsten.

Fiskeridirektøren viste deretter til forslaget om en videreføring av samfiskeordningen i henhold til reguleringen for 2013.

Norges Fiskarlag mente at skjæringsdatoen ved samfiske med seg selv var diskriminerende, og ønsket denne fjernet.

Det var ingen kommentarer for øvrig til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fiskeridirektøren gikk deretter over til åpen gruppe og viste til forslaget om at åpen gruppe får samme andel som tidligere, noe som utgjør 28 500 (10,9% torsk, hvorav 2 344 tonn avsettes til ferskfiskordningen). *Fiskeridirektøren* foreslo videre å øke maksimumkvotene i åpen gruppe sammenlignet med i inneværende år. Forslaget til kvoter i åpen gruppe fremkommer i tabell 6:

Tabell 6: Forslag til kvoter for fartøy i åpen gruppe 2014

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimumkvoter	Herav garantert
Under 8 m	1,0	23	15
8 – 9,99 m	1,4	32	21
Over 10 m	1,6	35	24

Fiskeridirektøren viste til ungdomsfiskeordningen og la til grunn at denne videreføres i 2014. Hun foreslo også en videreføring av bifangstreguleringen for fartøy som ikke kan delta i åpen eller lukket gruppe kyst.

Det var ingen kommentarer til forslagene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fiskeridirektøren viste til slutt til reguleringen av kysttorsk og la til grunn at gjeldende kysttorskreguleringer videreføres i 2014.

Det var ingen kommentarer til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

REGULERING AV FISKET ETTER HYSE NORD FOR 62°N 2014

NORSK TOTALKVOTE OG AVSETNING TIL UNDERVISNINGSMÅL

Behandling i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren informerte om at partene på den 43. sesjon i Den blandete norsk – russiske fiskerikommisjon ble enige om å fastsette en totalkvote for 2014 på 178 500 tonn hyse, 28 500 tonn over anbefalt nivå fra ICES. Totalkvoten ble fastsatt i henhold til forvaltningsregelen dersom forvaltningsregelen for hyse hadde blitt fulgt ved kvotefastsettelsen for 2013. Det ble avsatt 11 270 tonn til tredjeland. De resterende 167 230 tonn deles likt mellom Norge og Russland

Etter en overføring på 4 500 tonn til Norge fra Russland blir fordelingen av hysekvoten i 2014 som følger:

Tabell 7: Kvotesituasjonen for 2014

Land	Kvote i tonn
Norge	88 115
Russland	79 115
Tredjeland	11 270
Sum	178 500

Av dette kan inntil 8 000 tonn, 4 000 tonn til Russland og 4 000 tonn til Norge disponeres til forsknings- og forvaltningsformål. *Fiskeridirektøren* viste til gjennomgangen av forskningsfangst i dokumentet om torsk nord for 62°N. Av norsk kvote legges det til grunn at 50 tonn hyse blir disponert til skolekvoter i 2014.

Fiskeridirektoratet viser til at det er fremlagt forslag om å sette av 613,5 tonn torsk til dekning av forsknings- og undervisningsfangst i 2014.

AVSETNING TIL UNGDOMS- OG REKREASJONSFISKET (TURIST- OG FRITIDSFISKET)

Fiskeridirektøren foreslo at det for 2014 avsettes 300 tonn hyse til ungdoms- og rekreasjonsfiske, og at avsetningen blir gjort før fordelingen av den nasjonale kvoten på trål og konvensjonelle redskap.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

FORDELING MELLOM TRÅLERE OG KONVENSJONELLE FARTØY

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til forslaget om å fordele kvoten i tråd med Norges Fiskarlags landsmøtevedtak 7/01 og 6/07, noe som gir trålerne en gruppekvote på 33 351 tonn (38 %), mens konvensjonelle fartøy får en gruppekvote på 54 414 tonn (62 %).

Det kom ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

REGULERING AV TRÅLERE

Fiskeridirektøren viste til at trålernes gruppekvote av hyse vil utgjøre 33 351 tonn i 2014, og foreslo at det avsettes 750 tonn til seitrålerne. Avsetningen til seitrålerne innebærer at torske-trålernes andel av gruppekvotene i 2014 blir 32 601 tonn hyse. Fiskeridirektøren foreslo å videreføre bestemmelsen om at seitrålerne kan ha inntil 15 % bifangst av torsk og hyse regnet i rund vekt av fangst om bord til enhver tid og av landet fangst. I perioden 1. januar til 31. mai foreslo hun inntil 30 % bifangst.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til forslagene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

REGULERING AV FARTØY SOM FISKER MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fiskeridirektøren viste til at fartøy som fisker med konvensjonelle redskap får en hysekvote på 54 414 tonn i 2014.

REGULERING AV KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at konvensjonelle havfiskefartøy blir tildelt en kvote på 9 795 tonn (18 %).

Fiskeridirektøren foreslo videre at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med fartøykvoter uten overregulering og at fartøy med kvotefaktor 1,0 får en fartøykvote på 110 tonn hyse.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til forslagene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

REGULERING AV KYSTFARTØY

Fartøy i lukket og åpen gruppe

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at fartøy i lukket gruppe får en gruppekvote på 40 266 tonn, noe som tilsvarer en kvoteandel som i inneværende år (74 %).

Fiskeridirektøren foreslo å benytte Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde

Fiskeridirektøren presenterte deretter tre alternative modeller for reguleringe av fisket etter hyse i lukket kystgruppe, og ba Reguleringsmøtet diskutere hensiktsmessig regulering av hysefisket i 2014.

FHL mente at nedgangen i kvoten på hyse i kombinasjon med høye torskekvoter ville gjøre det vanskelig å gjennomføre fisket i 2014, og da i særdeleshet høstfisket. Organisasjonen

henstilte til bruk av fartøykvotemodell (modell I), og at det i tillegg avsattes et kvantum til en bifangstordning. Organisasjonen understreket viktigheten av å ha hysekvantum tilgjengelig i forbindelse med fisket etter torsk.

Norges Fiskarlag støttet *FHL* og ønsket at hysefisket i 2014 ble regulert i henhold til foreslått fartøykvotemodell, men med mye høyere overregulering, samt at det ble avsatt et kvantum til bifangst. Organisasjonen mente at de større fartøyene ville være i stand til å husholdere med kvotene selv. Organisasjonen støttet halv overregulering til fartøy med største lengde over 11 meter.

Norges Kystfiskarlaget kommenterte at man med den foreslåtte fartøykvotemodell i realiteten fratok fiskerne muligheten til å fiske direkte etter hyse. Kystfiskarlaget mente at overreguleringen måtte betydelig opp for at den skulle kunne bli økonomisk forsvarlig.

Norges Råfisklag viste til at det i den minste gruppen med hjemmelslengde under 11 meter var en stor variasjon i utnyttelsesgraden og mente derfor at Fiskeridirektørens forslag til overregulering var for stramt.

Fiskeridirektøren viste til at det ville være vanskelig å sette overreguleringen betydelig opp med mindre kvotene tildeles som maksimalkvoter, og at maksimalkvoteregulerte fiskerier ofte bidrar til styrtfiske. Fiskeridirektøren understrekte at hun ønsker å avvikle hysefisket på en best mulig måte for næringen, samtidig som man holder seg innenfor totalkvotene på hyse og torsk.

Havforskningsinstituttet viste til at kvoten på hyse fortsatt er på et historisk høyt nivå, og at man må forvente at kvoten skal ned igjen mot 50 000 tonn. Denne nedgangen kan komme relativt raskt. Havforskningsinstituttet informerte videre om at det pr. i dag ser ut som om tilgangen på kystnær hyse er bedre enn tilgangen ute i havet.

Fiskeridirektøren la på bakgrunn av informasjonen fra Havforskningsinstituttet til grunn at fartøy som ikke fisker ved kysten har en større mulighet til å unngå hyse. Hun viste videre til at sist gang hysekvoten var på nivået den er i dag, så var torskekvoten mye lavere.

Norges Fiskarlag gikk inn for at det ble innledet en dialog mellom Fiskeridirektoratet og næringen når det gjaldt gjennomgang av kvotestigen på sei og hyse, og en eventuell harmonisering av kvotestigen opp mot kvotestigen i fisket etter torsk.

Fiskeridirektøren uttrykte at hun var åpen for dialog med næringen når det gjaldt evaluering og eventuell harmonisering av kvotestigen. Fiskeridirektøren ønsket også en tilbakemelding på hvor stor avsetningen på et eventuelt bifangstkvantum burde være og hvor høy bifangstprosent som er nødvendig.

FHL mente at man kunne se på hva som har gått med til bifangst i 2013 og avsette et tilsvarende kvantum for 2014. Når det gjaldt bifangstprosent mente organisasjonen at denne burde justeres utover året etter behov.

Norges Kystfiskarlag ønsket en bifangstordning tilsvarende ferskfiskordningen på torsk.

Fiskeridirektøren oppsummerte at det ville bli nødvendig med ytterligere utredning og deretter påfølgende diskusjon med næringen.

Reguleringsmøtet hadde ingen ytterligere kommentarer.

Fiskeridirektørens tilråding:

Som følge av diskusjonen i Reguleringsmøtet besluttet *Fiskeridirektøren* å gå i dialog med næringen etter Reguleringsmøtet vedrørende reguleringen av lukket gruppe hyse nord for 62°N for sammen å utarbeide best mulig reguleringsopplegg for arten i 2014.

Fiskeridirektoratet utarbeidet et brev (vedlagt) som ble sendt til næringen den 29. november 2013. I dette brevet ble det foretatt en grundig gjennomgang av reguleringen av fisket etter hyse og sei nord for 62°N i kystgruppen. Fiskeridirektoratet har mottatt skriftlige innspill på reguleringsforeslagene fra næringen og Sametinget (vedlagt).

Tabell 8 viser kvotefordeling av hyse i lukket kystgruppe i henhold til Norges Landsmøtevedtak 07 fordelt på lengdegruppene i Finnmarksmodellen.

Tabell 8: *Kvotefordeling i lukket kystgruppe i fisket etter hyse nord for 62°N 2014*

KVOTEFORDELING HYSE 2014		
HJEMMELSLENGDE	KVOTEANDELER	GRUPPEKVOTE (TONN)
U 11 m. hj.l	28,2 %	11 355
11 - 14,9 m. hj.l	26,0 %	10 469
15 - 20,9 m. hj.l	29,5 %	11 878
O 21 m. hj.l	16,3 %	6 564
TOTALT	100,0 %	40 266

Med bakgrunn i dialogen med næringen anbefaler *Fiskeridirektøren* å differensiere reguleringen i lukket kystgruppe i 2014.

For fartøy under 15 meter hjemmelslengde foreslår *Fiskeridirektøren* å innføre en bifangstordning fra og med 1. september 2014. Det settes av 30 % av gruppekvotene til bifangst, 6 546 tonn. Fiskeridirektøren legger opp til den bifangstordningen som ble praktisert i torskefiskeriene før ferskfiskordningen. Det vil si at fartøyene har adgang til å delta i bifangstordningen selv om de fortsatt har kvote igjen, det være seg fartøy- eller maksimalkvote. Fiskeridirektøren anbefaler at tillatt bifangst settes til 25 %, og at prosenten vil kunne justeres utover året.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på eller over 15 meter hjemmelslengde reguleres med fartøykvoter som de selv må husholdere innenfor gjennom hele året. Det avsettes ikke et kvantum til en bifangstordning for denne gruppen fartøy.

Fiskeridirektøren forslår maksimal og fartøykvoter som fremgår av tabell 9. Når det gjelder forslag til forskrift viser *Fiskeridirektøren* til at kvoteenheterne for konvensjonelle fartøy med adgang til å delta i fisket etter hyse, er midlertidige og vil kunne bli justert.

Tabell 9: Fartøykvoter og maksimalkvoter i fisket etter hyse nord for 62°N i 2014

Hjemmelslengde	Kvotefaktor 2013	Fartøykvote største lengde under 11 m	Maksimalkvote største lengde under 11 m	Fartøykvote største lengde over 11 m	Maksimalkvote største lengde over 11 m
under 7 meter	1,12	3,7	7,4	3,7	5,6
7 - 7,9	1,31	4,3	8,7	4,3	6,5
8 - 8,9	1,56	5,2	10,3	5,2	7,7
9 - 9,9	1,93	6,4	12,8	6,4	9,6
10 - 10,9	2,06	6,8	13,6	6,8	10,2
11 - 11,9	2,85	8,7	17,4	8,7	13,1
12 - 12,9	3,38	10,3	20,7	10,3	15,5
13 -13,9	4,10	12,5	25,1	12,5	18,8
14 -14,9	4,67	14,3	28,6	14,3	21,4
15 - 15,9	7,83	50,3		43,1	
16 - 16,9	7,83	50,3		43,1	
17 -17,9	7,83	50,3		43,1	
18 - 18,9	7,83	50,3		43,1	
19 - 19,9	7,83	50,3		43,1	
20 - 20,9	7,83	50,3		43,1	
21 - 21,9	7,83	50,3		43,1	
22 - 22,9	7,83	50,3		43,1	
23 - 23,9	7,83	50,3		43,1	
24 - 24,9	7,83	50,3		43,1	
25 - 25,9	7,83	50,3		43,1	
26 - 26,9	7,83	50,3		43,1	
27 - 27,9	7,83	50,3		43,1	

Fiskeridirektøren gikk deretter over til åpen gruppe, og foreslo at denne gruppen får en tilsvarende andel av konvensjonell kvote som i inneværende år, det vil si 8 %. Dette utgjør 4 353 tonn. Hun foreslo videre at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske innenfor gruppekvoten og at det fastsettes garanterte kvoter på 5 tonn pr. fartøy.

Reguleringsmøtet hadde ingen kommentarer til forslagene.

Fiskeridirektørens tilråding:

Som følge av diskusjonen med næringen i etterkant av Reguleringsmøtet har Fiskeridirektøren besluttet å endre sin anbefaling. Fiskeridirektøren anbefaler å innføre kvotestigen fra torskefisket også i åpen kystgruppes fiske etter hyse i 2014, og anbefaler kvoter som vist i tabell 10.

Tabell 10: Forslag til kvoter for fartøy i åpen kystgruppe hyse 2014

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Herav garantert
Under 8 m	1,0	7	2
8 – 9,9 m	1,4	10	3
Over 10 m	1,6	11	3

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N 2014

TOTALKVOTE OG AVSETNINGER

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren viste til at Fiskeri- og kystdepartementet har fastsatt en totalkvote for sei nord for 62°N til 119 000 tonn i 2014, tilsvarende 15 % reduksjon fra inneværende år. Hvor mye som faktisk skal avsettes til norske fiskere, tredjeland og agn, forsknings- og undervisningsformål samt ungdomsfiske og rekreasjonsfiske, er avhengig av de kommende kvoteforhandlingene med tredjeland, og kvotestørrelsene kan bli noe endret som følge av dette.

Fiskeridirektøren la til grunn at det tildeles 50 tonn sei til undervisningsordningen. Fiskeridirektoratet viser til at det er fremlagt forslag om å sette av 173 tonn sei til dekning av forsknings- og undervisningsfangst i 2014.

Fiskeridirektøren la til grunn at det avsettes 350 tonn sei til agn.

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre avsetningen på 2 000 tonn sei til dekning av fangst innenfor ungdomsfiskeordningen og rekreasjonsfiske (fritids- og turistfiske) fra inneværende år.

Det var ingen kommentarer til forslaget fra Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Fiskeridirektøren informerte om at Fiskeri- og kystdepartementet i 2012 sendte ut høring om minstemål og at hun anså diskusjonen vedrørende dette temaet som avsluttet.

Norges Fiskarlag var enig i at minstemålsproblemet for så vidt var avklart, men presiserte at landsstyret i Fiskarlaget var uenig i minstemålet slik myndighetene hadde fastsatt det. Organisasjonen mente det måtte være mulig å kunne foreta prøvetaking som gjør at man får en faktisk avregning i stedet for ordningen der minstemålet på 35 cm mellom 66°33'N og 62°N opphører når de første 3 000 tonn sei er oppfisket uavhengig av faktisk størrelsessammensetning i fangstene.

Fiskeridirektøren har i etterkant av reguleringsmøtet også mottatt henvendelser fra næringen og Råfisklaget angående denne ordningen. Fiskeridirektoratet jobber sammen med salgslagene for å finne en annen løsning, der registrering av sei under minstemål på landings- og sluttsedler kan være en mulighet.

FORDELING PÅ REDSKAPSSGRUPPER

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Med utgangspunkt i en disponibel kvote på 100 000 tonn foreslo Fiskeridirektøren, i tråd med landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag, følgende fordeling på de ulike fartøygruppene:

Tabell 11: Gruppekvoter 2014

Redskapsgruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38	38 000
Notgruppen	25	25 000
Trålgruppen	37	37 000
Sum	100	100 000

Det var ingen kommentarer til forslaget fra Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at alle fartøy i notfisket etter sei reguleres med maksimalkvoter og et garantert kvantum.

Fiskeridirektøren foreslo videre at maksimalkvotene i notfisket fastsettes som vist i tabell 12.

Tabell 12: Forslag til kvoter i noffisket

Lengdegrupper	Kvotestige	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Under 15 meter	1,00	118	59
15 – 20,9 meter	1,50	177	89
21 – 22,9 meter	2,03	240	120
23 – 25,9 meter	2,43	287	143
26 meter og over	2,82	333	166
Seinotkonsesjon	5,64	666	333

Fiskeridirektøren viste til at forslaget i tabell 11 gir en overregulering på ca 100 % mot ca 125 % i inneværende år. Dette innebærer en kvotereduksjon på ca 30 %

Det var ingen kommentarer til forslaget fra Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

REGULERING AV FISKET ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Konvensjonelle havfiskefartøy

Behandling i Reguleringsmøtet

Fiskeridirektøren foreslo at konvensjonelle havfiskefartøy skal ha en andel på 11 % av den konvensjonelle kvote. Dette utgjør 4 180 tonn i 2014.

Fiskeridirektøren viste til at det hadde sneket seg inn en regnefeil i saksdokumentet og foreslo dermed at det avsettes et kvantum på 500 tonn av gruppekvoten til konvensjonelle havfiskefartøy til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet, eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimumkvote, settes bifangstprosenten til 25 %.

Fiskeridirektøren foreslo at konvensjonelle havfiskefartøy reguleres med en maksimumkvote på 350 tonn.

Det var ingen innvendinger til Fiskeridirektørens forslag i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

Lukket og åpen gruppe

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren la til grunn at lukket gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år, dvs 75 %. Gruppekvoten blir da 28 500 tonn.

Fiskeridirektøren viste til at fartøy i lukket gruppe de senere år har hatt fritt fiske etter sei innenfor gruppekvoten på grunn av den romslige kvotesituasjonen. Ettersom kvoten har blitt redusert foreligger det et behov for en strengere regulering.

Fiskeridirektøren foreslo å benytte Finnmarksmodellen med gruppeinndeling i fire reguleringsgrupper etter hjemmelslengde der gruppekvote fastsettes på grunnlag av summen av kvotefaktorene i de ulike hjemmelslengdegruppene.

Fiskeridirektøren viste til forslaget om at kystfartøy i lukket gruppe blir tildelt maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn i 2014, og ba om innspill fra Reguleringsmøtet på overreguleringens størrelse.

Norges Kystfiskarlag mente at Fiskeridirektørens forslag til overregulering var for lav. Kystfiskarlaget foreslo å regulere fisket på en slik måte at man innførte Finnmarksmodellen, og innenfor denne satte et kvotetak slik at alle innenfor den enkelte gruppen fikk tildelt lik kvote.

Norges Fiskarlag sluttet seg til Norges Kystfiskarlag når det gjaldt overreguleringen, og mente at man i 2014 burde starte med fritt fiske på sei. Dersom fritt fiske ikke ville bli innført mente organisasjonen at overreguleringen på maksimalkvotene måtte økes vesentlig.

Fiskeridirektøren sa seg villig til å øke overreguleringen, men stilte seg tvilende til å videreføre fritt fiske på sei. Hun viste til at hensyn til forenkling og likhet tilsa at man burde vurdere å harmonisere kvotestigene på torsk, hyse og sei nord for 62°N. Fiskeridirektøren henviste deretter til gjennomgangen av sak 10 hyse, og informerte om at Fiskeridirektoratet ville ta kontakt med næringen i den aktuelle sak for nærmere å diskutere løsningsalternativ.

Fiskarlaget henviste til bestemmelsen i forskrift om regulering av torsk, hyse og sei nord for 62°N i 2013 som omhandler kombinasjonsdrift i fisket etter sei. Bestemmelsen innebærer at fartøy som fisker med flere redskap samlet ikke kan fiske utover den høyeste maksimalkvoten som gjelder for en av gruppene fartøyet deltar i. Fiskarlaget ønsket å få bestemmelsen fjernet all den tid notgruppen og den konvensjonelle fartøygruppen blir behandlet som to adskilte fiskeri.

Det var ingen ytterligere kommentarer til Fiskeridirektørens forslag i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Med bakgrunn i diskusjonen i møtet besluttet Fiskeridirektøren å drøfte reguleringen av fisket etter sei nord for 62°N i kystgruppen nærmere med næringen i etterkant av møtet, se tilsvarende punkt under behandlingen av hyse nord for 62°N.

Fiskeridirektøren foreslo å gjeninnføre Finnmarksmodellen fullt ut for sei nord for 62°N. På denne måten vil Fiskeridirektoratet ha fire stoppgrunnlag ved behov. Det legges til grunn at gruppeandelene skal følge etablerte fordelingsnøkler, det vil si Norges Fiskarlag sitt landsstyrevedtak av 2007 (se vedlagte brev sendt til næringen 29. november 2013). Dette gir følgende gruppekvote i 2014:

Tabell 13: Kvotefordeling i lukket kystgruppe i fisket etter sei nord for 62°N 2014

KVOTEFORDELING SEI 2014		
HJEMMELSLENGDE	KVOTEANDELER	GRUPPEKVOTE (TONN)
U 11 m. hj.l	28,3 %	8 065
11 - 14,9 m. hj.l	26,0 %	7 410
15 - 20,9 m. hj.l	25,9 %	7 382
O 21 m. hj.l	19,8 %	5 643
TOTALT	100,00 %	28 500

Fiskeridirektøren har med bakgrunn i diskusjonene under- og etter Reguleringsmøtet besluttet å anbefale fritt fiske etter sei innenfor gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslår videre å fastsette garanterte kvoter uten overregulering slik at fartøy som ikke har fisket den garanterte kvoten fortsette fisket inntil denne er oppfisket. Anbefalte kvoter fremkommer i tabell 14.

Dersom fisket etter sei må stoppes, foreslår Fiskeridirektøren at det tillates inntil 10 % bifangst på ukebasis for fartøy som har fisket sine garanterte kvoter.

Tabell 14: Garanterte kvoter for kystfartøy i lukket gruppe i 2014

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor	Garantert kvote
under 7 meter	1,12	4,1
7 - 7,9	1,31	4,8
8 - 8,9	1,56	5,7
9 - 9,9	1,93	7,1
10 - 10,9	2,06	7,5
11 - 11,9	2,82	8,7
12 - 12,9	3,35	10,3
13 -13,9	4,05	12,5
14 -14,9	4,61	14,2
15 - 15,9	5,65	20,7
16 - 16,9	6,30	23,0
17 -17,9	6,95	25,4
18 - 18,9	7,67	28,0
19 - 19,9	8,31	30,4
20 - 20,9	8,89	32,5
21 - 21,9	8,54	25,5
22 - 22,9	8,90	26,6
23 - 23,9	9,26	27,6
24 - 24,9	9,62	28,7
25 - 25,9	9,90	29,5
26 - 26,9	10,26	30,6
27 - 27,9	10,55	31,5

Som følge av at det ikke har vært fordelt strukturgevinster for sei siden 2006 er det behov for å foreta en oppjustering av de individuelle kvotefaktorene. Fiskeridirektøren tar sikte på å fordele strukturgevinster og justere kvotefaktorene for lukket kystgruppe i nær fremtid.

Fiskeridirektøren viser til innspillet fra Norges Fiskarlag og foreslår å oppheve paragrafen om kombinasjonsdrift i fisket etter sei i neste års regulering.

Fiskeridirektøren viste til forslaget om at åpen gruppe får samme kvoteandel som i inneværende år på 14 % av den konvensjonelle kvoten i 2014, og at dette vil gi en gruppekvote på 5 320 tonn. Fiskeridirektøren viste videre til forslaget om at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten.

Det var ingen kommentarer til Fiskeridirektørens forslag i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Som følge av diskusjonen med næringen i etterkant av Reguleringsmøtet har Fiskeridirektøren besluttet å endre sin anbefaling. Fiskeridirektøren anbefaler at fartøy i åpen gruppe gis et fritt fiske av sei innenfor gruppekvoten. Det foreslås videre å fastsette garanterte kvoter på 5 tonn sei.

REGULERING I TRÅLFISKET ETTER SEI

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren la til grunn at trålerne gis en andel på 37 % av norsk totalkvote på 100 000 tonn, noe som gir en trålkvote på 37 000 tonn i 2014.

Fiskeridirektøren foreslo at det avsettes et kvantum på 500 tonn sei til dekning av bifangst i trålfisket etter øyepål, vassild og sild nord for 62°N, og at denne som tidligere trekkes fra seitrålernes gruppekvote.

Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse kan fiske inntil 100 tonn sei som bifangst. Dette er en reduksjon på 50 tonn fra inneværende år.

Fiskeridirektøren foreslo at kvoten på 37 000 tonn blir fordelt med en andel på 80 % til torsketrålerne og 20 % til trålere med seitråltillatelse. Dette gir en gruppekvote på 6 900 tonn til seitrålerne og 29 600 tonn til torsketrålerne.

Det var ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

Fartøy med torskestråltillatelse

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at torskestrålerne reguleres med maksimalkvoter og garanterte kvoter slik som tabell 15 viser:

Tabell 15: Torskestrålernes kvotefaktorer og kvoter 2013

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Småtrålere	0,58	200	166
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	344	287
Fabrikktrålere	1,32	454	379

Dette gir en overregulering på 20 %, mot en overregulering på ca 30 % de to foregående år.

Det var ingen innvendinger til dette fra Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

Fartøy med seitråltillatelse

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Fiskeridirektøren foreslo at seitrålerne reguleres med maksimalkvoter og garanterte kvoter slik tabell 16 viser.

Tabell 16: Seitrålernes kvotefaktorer og kvoter 2014

Trålgruppe	Faktor	Maksimalkvoter	Garanterte kvoter
Fartøy med kvotefaktor	0,35	251	193
Fartøy med kvotefaktor	0,75	537	413
Fartøy med kvotefaktor	0,85	609	468
Fartøy med kvotefaktor	1,00	716	551

Dette gir en overregulering på 30 % mot ca 45 % i inneværende år.

Reguleringsmøtet hadde ingen innvendinger til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sine forslag.

KOPPI

Jf. adresseliste

Saksbehandler: Synnøve Liabø
 Telefon: 46802971
 Seksjon: Reguleringsseksjonen
 Vår referanse: 12/16190
 Deres referanse:
 Vår dato: 29.11.2013
 Deres dato:

REGULERING AV FISKER ETTER HYSE OG SEI NORD FOR 62°N I KYSTGRUPPEN 2014

Det vises til diskusjonene rundt regulering av kystfiskeflåtens fiske etter hyse og sei nord for 62°N i Reguleringsmøtet 6. og 7. november inneværende år.

Fiskeridirektøren har besluttet å justere reguleringsforslagene og å gå en runde til med fiskerinæringen for å drøfte reguleringene grundigere. Det er en del usikkerhet knyttet til hvordan fisket etter hyse og sei i kystfiskeflåten vil utvikle seg i 2014, og Fiskeridirektoratet ønsker en tett dialog med næringen underveis for å justere reguleringsopplegget ved behov. Fiskeridirektoratet ber om innspill fra fiskerinæringen på foreslått reguleringsopplegg i dette brevet så snart som mulig og *senest* innen tirsdag 3. desember.

1. Kvotefaktorer og kvotefordeling i lukket kystgruppes fiske etter hyse og sei nord for 62°N

Fiskeridirektoratet viser til kvotefordelingen basert på sum kvotefaktorer mellom lengdegruppene i Finnmarksmodellen i kystflåtens fiske etter hyse og sei nord for 62°N som foreslås i sakspapirene til Reguleringsmøtet høsten 2013. Norges Fiskarlags landsmøtevedtak i 2007 tilsier en annen fordeling mellom lengdegruppene og avvikene skyldes blant annet at det ikke er tatt høyde for strukturering og rekruttering. Bakgrunnen for dette er at det ikke har vært nødvendig all den stund det har vært fritt fiske siden 2007.

Det er foretatt en justering av kvotefaktorene som følge av at inndelingen i Finnmarksmodellen ble endret fra 10 meter til 11 meter fra og med 2008. For øvrig er det ikke justert for strukturgevinst og tatt høyde for rekrutteringskvoter siden 10. oktober 2006. Dette må gjøres slik at man får en sammenheng mellom utdelte kvotefaktorer, kvotestige og andeler til de ulike gruppene i Finnmarksmodellen.

Det legges til grunn at gruppeandelene innenfor hyse og sei skal følge etablerte fordelingsnøkler, og det vil si Norges Fiskarlags landsmøtevedtak av 2007. Fordeling av strukturgevinst og inndekning i forhold til rekrutteringskvote skal gjøres slik at sum kvotefaktorer i de enkelte hjemmelslengdegruppene i Finnmarksmodellen delt på total sum kvotefaktorer tilsvarer gruppeandelene vedtatt i Landsmøtet 2007.

Fra og med 2008 er inndelingen i Finnmarksmodellen endret slik at første gruppe inkluderer fartøy opp til 10,99 meter hjemmelslengde. Siden disse fartøyene bidro til at man kunne ha en viss overregulering i gruppe 11-14,99 meter ble det bestemt at fartøy mellom 10 og 10,99 meter hjemmelslengde kun fikk ta med seg 90 % av kvotefaktorene inn i den nye gruppen i Finnmarksmodellen. 10 % av kvotefaktorene skulle ligge igjen i gruppen mellom 11 og 14,99 meter. Gruppeandelene i Finnmarksmodellen måtte dermed justeres i torsk, hyse og sei. Dette ble foretatt fra og med 2008 for torsk, men som følge av at det var fritt fiske i hyse og sei ble ikke beregningene fullt ut effektivt.

Kvotesituasjonen for 2014 for hyse og sei tilsier at man igjen bør gå inn med relativt sterke reguleringer. Det betyr at vi nå trenger å gjeninnføre Finnmarksmodellen fullt ut i begge disse fiskeriene. Med utgangspunkt i status sum kvotefaktorer høsten 2007 kan vi regne oss fram til nye gruppeandeler for de to minste gruppene i Finnmarksmodellen. Dette er gjennomført ved å ta utgangspunkt i sum kvotefaktorer mellom 10 og 10,99 meter hjemmelslengde i nevnte regneark og overføre 90 % av disse til den nye gruppen under 11 meter. 10 % av kvotefaktorene overføres til den gruppen 11 – 14,99 meter. Dette gir følgende gruppeandeler:

Tabell 1: Gruppeandeler i fisket etter hyse nord for 62°N etter justering av metergrensene i Finnmarksmodellen

KVOTEFORDELING HYSE		KVOTEFORDELING HYSE OMREGNET	
HJEMMELSLENGDE	KVOTEANDELER	HJEMMELSLENGDE	KVOTEANDELER
U 10 m. hj.l	13,4 %	U 11 m. hj.l	28,2 %
10 - 14,9 m. hj.l	40,8 %	11 - 14,9 m. hj.l	26,0 %
15 - 20,9 m. hj.l	29,5 %	15 - 20,9 m. hj.l	29,5 %
O 21 m. hj.l	16,3 %	O 21 m. hj.l	16,3 %
TOTALT	100,0 %	TOTALT	100,0 %

Tabell 2: Gruppeandeler i fisket etter sei nord for 62°N etter justering av metergrensene i Finnmarksmodellen

KVOTEFORDELING SEI		KVOTEFORDELING SEI OMREGNET	
HJEMMELSLÆNGDE	KVOTEANDELER	HJEMMELSLÆNGDE	KVOTEANDELER
U 10 m. hj.l	13,5 %	U 11 m. hj.l	28,3 %
10 - 14,9 m. hj.l	40,8 %	11 - 14,9 m. hj.l	26,0 %
15 - 20,9 m. hj.l	25,9 %	15 - 20,9 m. hj.l	25,9 %
O 21 m. hj.l	19,8 %	O 21 m. hj.l	19,8 %
TOTALT	100,0 %	TOTALT	100,0 %

For å oppnå en matematisk sammenheng mellom utdelte kvotefaktorer i dag, kvotestige og gruppeandeler som harmonerer med Landsmøtevedtaket av 2007 er det behov for å foreta en oppjustering av de individuelle kvotefaktorene. Dette skyldes blant annet at man ikke har fordelt strukturgevinsten innenfor hyse og sei siden 2006. Dette vil være en teknisk oppjustering av faktorene i registeret. For å oppnå gruppeandelen i tabellen overfor kan det være behov for å øke total sum kvotefaktorer noe i forhold til den summen en hadde i regnearkene fra 2007. Dette skyldes i hovedsak at det ikke er tatt høyde for opparbeidede strukturgevinsten i løpet av 2007.

Dette gir følgende gruppekvote fordelt på lengdegruppene i fisket etter hyse og sei i 2014:

Tabell 3: Kvotefordeling i lukket kystgruppe i fisket etter hyse nord for 62°N 2014

KVOTEFORDELING HYSE 2014		
HJEMMELSLÆNGDE	KVOTEANDELER	GRUPPEKVOTE (TONN)
U 11 m. hj.l	28,2 %	11 355
11 - 14,9 m. hj.l	26,0 %	10 469
15 - 20,9 m. hj.l	29,5 %	11 878
O 21 m. hj.l	16,3 %	6 564
TOTALT	100,0 %	40 266

Tabell 4: Kvotefordeling i lukket kystgruppe i fisket etter sei nord for 62°N 2014

KVOTEFORDELING SEI 2014		
HJEMMELSLENGDE	KVOTEANDELER	GRUPPEKVOTE (TONN)
U 11 m. hj.l	28,3 %	8 065
11 - 14,9 m. hj.l	26,0 %	7 410
15 - 20,9 m. hj.l	25,9 %	7 382
O 21 m. hj.l	19,8 %	5 643
TOTALT	100,00 %	28 500

2. Arbeid fremover

Kvotefordelingen mellom reguleringsgruppene som skissert i tabell 3 og 4 vil ligge fast i 2014, men kvotefaktorer i Konesjons- og deltakerregisteret må kvalitetssjekkes og strukturgevinster må fordeles etter 2006. Dette arbeidet er tidkrevende og vil ikke være på plass før over årsskiftet.

Fiskerdirektoratet foreslår at det lages reguleringsmodeller basert på eksisterende kvotestiger og antall kvotefaktorer i registeret pr. i dag når det fastsettes overregulering i de ulike lengdegruppene for 2014. Kvoteenheter som fastsettes fra årets begynnelse vil nødvendigvis være *foreløpige* og forventes å justeres når nye kvotestiger foreligger. Rent praktisk vil dette for enkeltfartøy innebære at kvoteenheter trolig reduseres når endelig kvoteenheter fastsettes, men at kvotefaktoren øker tilsvarende slik at fartøy-/maksimalkvote ikke reduseres.

3. Fangststatistikk lukket kystgruppe hyse

Tabell 5 viser fangst fordelt på lengdegrupper for årene 2011, 2012 og 2013 pr. 20. november 2013. Vi ser at årets regulering med maksimalkvoter med garantert kvantum i bunn og bifangstregulering har hatt en begrensende effekt på hysefisket. Overreguleringen må en god del ned fra årets nivå for at de enkelte lengdegruppene ikke skal overfiske tildelte gruppekvote, og dette gjelder i all hovedsak fartøy over 15 meter hjemmelslengde.

Tabell 5: Fangst i lukket kystgruppe i fisket etter hyse nord for 62°N i årene 2011 til 2013

HJEMMELSLENGDE	GRUPPEKVOTER 2014	FANGST 2013 ¹	FANGST 2012	FANGST 2011
U 11 m. hj.l	11 371	8 675	9 419	7 595
11 - 14,9 m. hj.l	10 453	9 073	13 490	10 780
15 - 20,9 m. hj.l	11 878	15 487	18 831	17 259
O 21 m. hj.l	6 563	10 060	17 575	15 603
TOTALT	40 266	43 295	59 315	51 237

¹Fangst pr. 20. november 2013

Tabell 6 viser antall fartøy som har fisket hyse i 2012 og hittil i 2013 fordelt på fangstintervall og lengdegruppe. Kvoteutnyttelsen er veldig varierende. Mange fartøy fisker lite i alle lengdegruppene, mens et fåtalls fartøy har fisket veldig mye hyse de siste årene.

Tabell 6: Antall fartøy som har fisket ulike kvanta av hyse 62°N i årene 2012 og 2013 fordelt på lengdegruppene i Finnmarksmodellen

Rund vekt (tonn)	2013 ¹				2012			
	U 11 m. hj.l	11 - 14,9 m. hj.l	15 - 20,9 m. hj.l	O 21 m. hj.l	U 11 m. hj.l	11 - 14,9 m. hj.l	15 - 20,9 m. hj.l	O 21 m. hj.l
under 1	392	99	9	7	416	111	12	6
1 – 20	350	211	61	14	378	226	58	31
20 – 30	80	57	22	25	87	45	27	13
30 – 50	18	19	17	6	38	29	12	7
50 – 70	10	12	9	3	6	14	8	5
70 – 100	9	13	12	4	5	11	15	2
100 – 200	7	15	30	3	8	20	21	6
200 – 300	2	8	14	3	4	7	21	9
300 – 400	2	1	3	1	1	2	8	2
400 – 500			2	4		3	4	1
500 – 600	1	1	2	1		1	2	1
600 - 1 000	2		3	6			1	2
1 000 - 1 500				1	2	2	1	1
1 500 - 2 000								4
Over 2 000								1
TOTALT	873	436	184	78	945	471	190	91

¹Antall fartøy pr. 20. november 2013

4. Forslag til reguleringsmodell lukket kystgruppe hyse

Vi viser til reguleringsmodell I. Fartøykvotemodell beskrevet i sakspapirene til Reguleringsmøtet i høst. Fiskeridirektoratet foreslår å differensiere reguleringen i lukket kystgruppe i 2014:

I. Fartøy under 15 meter hjemmelslengde

Fartøygruppen foreslås regulert med maksimalkvoter med garantert kvantum i bunn fra årets start. I tillegg avsettes det et kvantum øremerket bifangst av hyse til høsten. Basert på fiskemønster i 2011 og 2012 anbefales å avsette 40 % av gruppekvote (8 730 tonn) til bifangst etter 1. september, og avsetningen er felles for hele fartøygruppen under 15 meter hjemmelslengde. Resterende kvantum som fremgår av tabell 7, fordeles som maksimalkvoter etter etablert kvotestige.

Tabell 7: Gruppekvote og avsatt kvantum til bifangst og maksimalkvoter i fisket etter hyse nord for 62°N i 2014; fartøy under 15 meter hjemmelslengde

ANDELER BIFANGST OG MAKSIMALKVOTER HYSE UNDER 15 METER HJEMMELSLENGDE 2014			
HJEMMELS- LENGDE	GRUPPE- KVOTE	BIFANGST (40 %)	MAKSIMAL- KVOTER (60 %)
U 11 m. hj.l	11 371	4 548	6 823
11 - 14,9 m. hj.l	10 453	4 182	6 271
TOTALT	21 824	8 730	13 094

Fiskeridirektoratet ønsker å åpne for fiske av hyse innenfor en bifangstordning fra og med 1. september. For å motvirke kappfiske, så anbefales å innføre en modell der fartøy kan fiske bifangst i kombinasjon med fartøy-/maksimalkvoter. Det tilrås videre at tillatt bifangst settes til 25 %. Prosenten vil kunne justeres når man i større grad har kunnskap om tilgjengelighet på hyse/kvoteutnyttelse hyse og torsk i den minste kystflåten.

Maksimalkvotene fremgår av tabell 8.

II. Fartøy på eller over 15 meter hjemmelslengde

Fartøygruppen foreslås regulert med fartøykvoter med noe overregulering fra årets start. Det legges ikke til grunn noen bifangstregulering i lengdegruppene over 15

meter hjemmelslengde, og det enkelte fartøy må selv husholdere innenfor tildelte fartøykvoter. Til sammenligning var fartøykvotene i denne lengdegruppen på 50 tonn i 2006 og da var gruppekvoten på omtrent samme nivå som i 2014. Men torskekvoten var betydelig lavere i 2006, og det er vanskelig å forutsi hvilken totaleffekt dagens høye torskekvote har på kystflåtens fiske etter hyse. Det er også usikkerhet knyttet til grad av tilgjengelighet av kystnær hyse og markedsmessige forhold i 2014.

Fartøykvoter fremgår av tabell 8.

Tabell 8: Fartøykvoter og maksimalkvoter i fisket etter hyse nord for 62°N i 2014

Hjemmelslengde	Kvotefaktor 2013	Fartøykvote største lengde under 11 m	Maksimalkvote største lengde under 11 m	Fartøykvote største lengde over 11 m	Maksimalkvote største lengde over 11 m
under 7 meter	1,12	3,3	6,6	3,3	4,9
7 - 7,9	1,31	3,9	7,7	3,9	5,8
8 - 8,9	1,56	4,6	9,2	4,6	6,9
9 - 9,9	1,93	5,7	11,4	5,7	8,5
10 - 10,9	2,06	6,1	12,1	6,1	9,1
11 - 11,9	2,85	7,7	15,3	7,7	11,5
12 - 12,9	3,38	9,1	18,2	9,1	13,7
13 - 13,9	4,10	11,0	22,1	11,0	16,6
14 - 14,9	4,67	12,6	25,1	12,6	18,9
15 - 15,9	7,83	50,3		43,1	
16 - 16,9	7,83	50,3		43,1	
17 - 17,9	7,83	50,3		43,1	
18 - 18,9	7,83	50,3		43,1	
19 - 19,9	7,83	50,3		43,1	
20 - 20,9	7,83	50,3		43,1	
21 - 21,9	7,83	50,3		43,1	
22 - 22,9	7,83	50,3		43,1	
23 - 23,9	7,83	50,3		43,1	
24 - 24,9	7,83	50,3		43,1	
25 - 25,9	7,83	50,3		43,1	
26 - 26,9	7,83	50,3		43,1	
27 - 27,9	7,83	50,3		43,1	

Tabell 9: Oversikt over overregulering i 2013 og foreslått overregulering for 2014 hyse

Hjemmelslengde	Overregulering 2013	Forslag overregulering 2014 Reguleringsmøtet	Revidert forslag overregulering 2014
Under 11 m	Fritt fiske	30 % (15 %)	100 % (50 %)
11 - 14,9 m	598 %	20 % (10 %)	50 % (100 %)
15 - 20,9 m	321 %	10 % (5 %)	20 % (40 %)
21 - 27,9 m	409 %	10 % (5 %)	20 % (40 %)

5. Fangststatistikk lukket kystgruppe sei

Tabell 10 viser fangst av sei fra kystfartøy i lukket gruppe fordelt på lengdegrupper for årene 2011, 2012 og 2013 pr. 21. november 2013. Fangsten har de siste årene vært høyere enn gruppekvoten for 2014.

Dersom man ser på fangst landet av denne gruppen samlet sett fra uke 46 og ut året, har det blitt landet gjennomsnittlig 3 740 tonn de tre siste årene. Legger man gjennomsnittlig fangst siste tre år til grunn, vil fangsten i 2013 utgjøre vel 29 300 tonn, altså rundt 800 tonn over gruppekvoten for 2014.

Det er særlig fartøy i gruppen mellom 11-14,99 meter hjemmelslengde som fisker mye, men også fartøy over 21 meter hjemmelslengde fisker bra.

Tabell 10: Fangst i lukket kystgruppe i fisket etter sei nord for 62°N i årene 2011 til 2013

Lengdegruppe	Gruppekvoter 2014	Fangst 2013 ¹	Fangst 2012	Fangst 2011
U 11 m. hj.l	8 066	4 621	5 882	6 167
11-14,99 m. hj.l	7 410	9 011	10 817	11 249
15-20,99 m. hj.l	7 381	6 434	8 209	7 492
O 21 m. hj.l	5 643	5 516	7 278	7 722
Totalt	28 500	25 582	32 186	32 630

¹Fangst pr. 21. november 2013

Tabell 11 viser at 78 % av fartøy i lukket gruppe fisket under 10 tonn i 2012. 18 % av fartøyene i denne gruppen fisket mellom 10 og 100 tonn, mens kun 3 % fisket mer enn 100 tonn. Få fartøy fisker mye, slik at overreguleringen i lukket gruppe kan være høy.

Tabell 11: Mengde fangst i 2012 fordelt på antall fartøy og andel av fartøy

Hjemmelslengde	Under 11 m		11-14,99 m		15 - 20,99 m		21 m og over		Totalt	
Fangst	Antall	Andel	Antall	Andel	Antall	Andel	Antall	Andel	Antall	Andel
Under 10 tonn	1 203	87 %	428	70 %	134	59 %	48	48 %	1 813	78 %
10-25 tonn	125	9 %	77	13 %	28	12 %	16	16 %	246	11 %
25-50 tonn	40	3 %	42	7 %	21	9 %	6	6 %	109	5 %
50-100 tonn	10	1 %	30	5 %	19	8 %	9	9 %	68	3 %
100-200 tonn	2	0 %	27	4 %	21	9 %	8	8 %	58	3 %
over 200 tonn	0	0 %	4	1 %	6	3 %	13	13 %	23	1 %
Totalt	1 380		608		229		100		2 317	

6. Forslag til reguleringsmodell lukket kystgruppe sei

Vi viser forslaget til reguleringsmodell beskrevet i sakspapirene til Reguleringsmøtet i høst. Fiskeridirektoratet foreslår å regulere fisket etter sei i lukket gruppe kyst med maksimalkvoter og garanterte kvoter i bunn. Fiskeridirektøren ba Reguleringsmøtet om innspill på hvor høy overreguleringen burde være. Det var enighet om at overreguleringen må betydelig opp dersom en slik modell velges.

Revidert forslag til garanterte kvoter og maksimalkvoter fremgår av tabell 12.

Tabell 12: Garanterte kvoter og maksimalkvoter i fisket etter sei nord for 62°N i 2014

Hjemmels- lengde	Kvotefaktor 2013	Største lengde under 11 meter		Største lengde over 11 meter	
		Maksimal- kvote	Herav garantert	Maksimal- kvote	Herav garantert
under 7 meter	1,12	24,6	4,1	14,3	4,1
7 - 7,9	1,31	28,7	4,8	16,8	4,8
8 - 8,9	1,56	34,2	5,7	20,0	5,7
9 - 9,9	1,93	42,3	7,1	24,7	7,1
10 - 10,9	2,06	45,2	7,5	26,4	7,5
11 - 11,9	2,82	51,4	8,7	30,0	8,7
12 - 12,9	3,35	61,0	10,3	35,7	10,3
13 - 13,9	4,05	73,8	12,5	43,1	12,5
14 - 14,9	4,61	84,0	14,2	49,1	14,2
15 - 15,9	5,65	85,6	20,7	52,3	20,7
16 - 16,9	6,30	95,4	23,0	58,3	23,0
17 - 17,9	6,95	105,2	25,4	64,3	25,4
18 - 18,9	7,67	116,1	28,0	71,0	28,0
19 - 19,9	8,31	125,8	30,4	76,9	30,4
20 - 20,9	8,89	134,6	32,5	82,3	32,5
21 - 21,9	8,54	140,2	25,5	82,8	25,5
22 - 22,9	8,90	146,1	26,6	86,3	26,6
23 - 23,9	9,26	152,0	27,6	89,8	27,6
24 - 24,9	9,62	157,9	28,7	93,3	28,7
25 - 25,9	9,90	162,5	29,5	96,0	29,5
26 - 26,9	10,26	168,4	30,6	99,5	30,6
27 - 27,9	10,55	173,2	31,5	102,3	31,5

Fangststatistikken viser at overreguleringen kan være høy i fisket etter sei.

I forslaget er overreguleringen for fartøy under 11 meter hjemmelslengde på 500 % (250 %), mens den er noe lavere i gruppene over 11 meter, slik det framgår av tabell 13.

Tabell 13: Oversikt over overregulering i 2013 og foreslått overregulering for 2014

Hjemmelslengde	Overregulering 2013	Forslag overregulering 2014 Reguleringsmøtet	Revidert forslag overregulering 2014
Under 11 m	Fritt fiske	50 % (25 %)	500 % (250 %)
11 - 14,9 m	Fritt fiske	20 % (10 %)	245 % (490 %)
15 - 20,9 m	Fritt fiske	20 % (10 %)	175 % (350 %)
21 - 27,9 m	Fritt fiske	20 % (10 %)	225 % (450 %)

Når vi ser på fangststatistikken, ser det ut som tilgjengeligheten på sei reduseres i takt med kvotereduksjonen. Som nevnt over, vil det trolig ikke fiskes betydelig mer sei i år enn hva gruppekvoten for 2014 utgjør. Men dersom tilgjengeligheten blir god og fisketakten blir like høy som i 2011 og 2012, har gruppen et reguleringsbehov på ca. 4 000 tonn (jf. tabell 10).

7. Forslag til reguleringsmodell hyse åpen kystgruppe

Fiskeridirektøren anbefaler også å innføre kvotestigen fra torskefisket i åpen kystgruppes fiske etter hyse i 2014. Følgende kvotenivå anbefales:

Tabell 14: Forslag til kvoter for fartøy i åpen kystgruppe hyse 2014

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Herav garantert
Under 8 m	1,0	4	2
8 – 9,9 m	1,4	6	3
Over 10 m	1,6	7	3

8. Forslag til reguleringsmodell sei åpen kystgruppe

Fiskeridirektøren anbefaler videre å innføre kvotestigen fra torskefisket i åpen kystgruppes fiske etter sei i 2014. Følgende kvotenivå anbefales:

Tabell 15: Forslag til kvoter for fartøy i åpen kystgruppe sei 2014

Fartøylengde	Kvotefaktor	Maksimalkvoter	Herav garantert
Under 8 m	1,0	10	2,5
8 – 9,9 m	1,4	14	3,5
Over 10 m	1,6	16	4

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Synnøve Liabø
seniorrådgiver

Brevet er elektronisk godkjent og sendes uten underskrift.

Sak 12/2013

Regulering av fisket etter blåkveite
nord for 62° N i 2014

SAK 12/2013

REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2014

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter blåkveite i 2014 for Sametinget, som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter.

1 SAMMENDRAG

Reguleringsopplegget for fisket av blåkveite foreslås i hovedsak videreført i 2014. Når det gjelder fangstperiode for kystflåtens direktefiske, foreslår Fiskeridirektøren at fisket tillates i to perioder og at kystflåten under 28 meter får en kvote på 5 800 tonn og en videreføring av inneværende års maksimalkvoter. Trålere og konvensjonelle havfiskefartøy gis fartøyskvoter på 55 tonn.

2 FISKET I 2012

Den norske kvoten av blåkveite var i 2012 på 9 165 tonn, hvorav 465 tonn var avsatt til forskning. Tabell 1 viser fangst av blåkveite fordelt på redskap i 2012.

Tabell 1: Fangst og førstehåndsverdi i 2012

Fartøygruppe	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)	Antall fartøy
Trålere	1 834	44 893	41
Konvensjonelle havfiskefartøy	1 715	52 898	33
Fartøy under 28 meter største lengde	4 761	91 926	460
Andre	93	2 232	
Forskningsfangst trål	156	3 383	
Forskningsfangst konvensjonelle fartøy	230	4 984	
Totalt	8 789	200 316	

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister og Konsesjons- og deltakerregister per 19. oktober 2013

I 2012 utgjorde det norske fisket av blåkveite nesten 8 800 tonn. Dette inkluderer også norske skolekvoter og forskningsfangst. Førstehåndsverdien var i overkant av 200 millioner kroner.

Reguleringen av kystflåtens direktefiske i 2012 besto av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap kunne delta i det direkte kystfisket etter blåkveite.
- to periodekvoter på henholdsvis 3 100 i første periode og 1 300 tonn i andre periode.
- tillatt med et direkte fiske i to perioder fra mandag 28. mai til periodekvoten var beregnet oppfisket (17. juni) og fra mandag 30. juli til periodekvoten var beregnet oppfisket (7. august).
- differensierte maksimumkvoter etter fartøylengde.

På bakgrunn av funn av for høye verdier av fremmedstoffer i blåkveite ble et område sørvest for Trænadjupet i Nordland stengt for fiske etter blåkveite i 2012.

3 REGULERINGEN I 2013

På møte i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2009 ble partene enige om en fordelingsnøkkel for blåkveite. Denne innebærer at Norge får en andel på 51 %, Russland får 45 %, og 4 % avsettes til tredjeland.

Videre ble partene i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2012 enige om en totalkvote på 19 000 tonn for 2013, hvilket innebærer en kvote til Norge på 9 675 tonn, hvorav 750 tonn er avsatt til forskningsformål.

Fiskeri- og kystdepartementet avsatte 465 tonn til forskningsformål.

Reguleringen av fisket i 2013 besto av følgende elementer:

- bare fartøy under 28 meter største lengde som fisker med konvensjonelle redskap, kunne delta i det direkte fisket etter blåkveite.
- to periodekvoter på henholdsvis 3 100 i første periode og 1 600 tonn i andre periode.
- tillatt med et direkte fiske i to perioder fra mandag 27. mai til periodekvoten var beregnet oppfisket (10. juni) og fra mandag 29. juli til periodekvoten var beregnet oppfisket (2. september).
- differensierte maksimumkvoter etter fartøylengde. Disse var ved periodeoppstart som følger:

Tabell 2: Maksimumkvoter 2013

Største lengde	Maksimumkvote
0 – 13,9 meter	12,5 tonn
14 – 19,9 meter	15,0 tonn
20 – 27,9 meter	17,5 tonn

- fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket ikke er tillatt, kan ha inntil 7 % bifangst av blåkveite. Bifangsten for konvensjonelle kystfartøy over 28 meter st.l. er i tillegg begrenset til 17,5 tonn.

- trålere og konvensjonelle havfiskefartøy er regulert med en fartøykvote på 53 tonn. Denne kvoten skal også dekke bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

På bakgrunn av funn av for høye verdier av fremmedstoffer i blåkveite ble to områder stengt for fiske etter blåkveite i 2013. Som i 2011 og 2012 var det et område sørvest for Trænadjupet som ble stengt, samt et område noe lenger nord.

4 UTVIKLINGEN I FISKET I 2013

Tabell 3 gir en oversikt over fangst av blåkveite fordelt på redskap per 19. oktober i år. Av Norges kvote på 9 675 tonn, står det nesten 1 760 tonn igjen. Forskningsfangst utgjør hittil i år nesten 210 tonn. Når det gjelder havfiskeflåten, har 28 konvensjonelle havfiskefartøy og 36 trålere landet fangst av blåkveite i 2013 per 19. oktober.

Tabell 3: Fangst og førstehandsverdi i 2013

Fartøygruppe	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)	Antall fartøy
Trålere	1 082	21 259	36
Konvensjonelle havfiskefartøy	1504	39 569	28
Fartøy under 28 meter største lengde	4 938	78 195	420
Andre	152	3 491	
Forskningsfangst trål	34	621	
Forskningsfangst konvensjonelle fartøy	207	4 189	
Totalt	7 917	147 324	

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister og Konsesjons- og deltakerregister per 19. oktober 2013

Tabell 4 viser status over fangst, førstehandsverdi og deltakelse av fartøy under 28 meter st. l. som fisker med konvensjonelle redskap. Før oppstart var det fisket rundt 50 tonn blåkveite. Totalt er kvoten på 4 700 tonn i det direkte kystfisket etter blåkveite overfisket med nesten 240 tonn.

Tabell 4: Fangst, førstehandsverdi og deltakelse av konvensjonelle fartøy under 28 meter st.l. i 2013

	Fangst (tonn)	Verdi (1 000 kr)	Antall fartøy
Bifangst før direktefiske	51	877	77
Direktefiske 1. periode	3 101	49 336	264
Bifangst mellomperiode	18	288	7
Direktefiske 2. periode	1 733	27 122	68
Bifangst etter direktefiske	35	571	4
Totalt	4 938	78 195	420

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 19. oktober 2013

Deltakelsen og fisketakten i første periode var relativt høy og fisket ble stoppet 10. juni. Sammenliknet med 2012 var deltakelsen omtrent på samme nivå i første periode. Fisketakten i andre periode var betraktelig lavere, og for å sikre at periodekvoten ble oppfisket ble makismalkvotene økt 12. august (50 %) og 20. august (25 %).

Fisket ble stoppet med virkning fra 2. september. I 2012 var deltakelsen og fisketakten meget høy i andre periode, da fisket ble stoppet 7. august. I tillegg var periodekvoten 300 tonn lavere i andre periode 2012, noe som også bidro til den raske avviklingen av fisket i 2012.

Som tabell 4 viser, har 420 kystfartøy levert blåkveite så langt i år, mot 460 fartøy i 2012. Den reelle deltakelsen i direktefisket har vært lavere, siden en del fartøy kun har levert bifangst.

Tabell 5 viser at 164 fartøy har tatt kvotene sine, i tillegg har 45 fartøy fisket på refordelt kvantum. Hele 207 fartøy hadde ikke tatt hele kvoten sin per 3. september.

Tabell 5: Restkvoter etter 2. periode i direktefisket etter blåkveite i 2013 fordelt på antall fartøy og lengdegrupper basert på fangst til og med 3. september 2013¹

Lengdegruppe	Antall fartøy med restkvote	Antall fartøy ferdig med opprinnelig kvote	Antall fartøy ferdig med kvote etter første refordeling	Antall fartøy ferdig med kvote etter siste refordeling	Totalt antall
0 – 13,99 meter st. l.	144	81	19	2	242
14 – 19,99 meter st. l.	51	65	10	3	129
20 – 27,99 meter st. l.	16	18	8	3	45
Totalt	207	164	37	8	416

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister per 19. oktober 2013

¹ Norges Råfisklags praksis er at de godtar landings- og sluttsedler til og med 3. september når fisket stoppes 2. september, men 4 fartøy har levert fangst etter denne datoen.

5 BESTANDSSITUASJONEN

5.1 STATUS

Status for blåkveitebestanden vurderes ikke i henhold til referansepunkter, og det finnes ikke informasjon om fangstrate for bestanden. Trenden i estimert totalbiomasse har vært moderat positiv siden fangstene ble redusert i 1992. Økning i gytebiomasse av hunner er ikke markert. Landingene i 2012 (20 079 tonn) overskred avtalt kvote på 18 000 tonn med 11 %.

5.2 FORVALTNINGSRÅD

Det er tegn som tyder på at gjenoppbygningsstrategien de siste to årtier har forbedret tilstanden til bestanden, og forholdene må legges til rette for å opprettholde denne positive trenden. ICES anbefaler fangster under 15 000 tonn i 2014, i henhold til føre-var tilnærming. Dette er nær gjennomsnittlig fangstmengde for de siste årene.

6 RAMMEVILKÅR I KVOTEAVTALEN MED RUSSLAND FOR 2014

På møte i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2009 ble partene enige om en fordelingsnøkkel for blåkveite som gir Norge en andel på 51 %, Russland 45 %, og 4 % avsettes til tredjeland.

Partene i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon ble i høst enige om en totalkvote på 19 000 tonn for 2014, hvilket innebærer en kvote til Norge på 9 675 tonn, hvorav 750 tonn er avsatt til forskningsformål.

7 REGULERING AV FISKET I 2014

7.1 AVSETNING TIL FORSKNINGSFORMÅL

I 2014 er det lagt opp til at forskning og overvåking ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter, men gjennom en generell forskningsavgift på førstehåndsomsetningen. Hovedtyngden av det som tidligere har blitt tildelt som forskningskvoter, vil derfor gå tilbake til fiskerne som vanlige kommersielle kvoter. Fiskeridirektøren legger likevel til grunn at det vil være behov for forskningskvoter i enkelte tilfeller, for eksempel for å dekke uunngåelig fangst ved bruk av forskningsfartøy til gjennomføring av forskning, praktiske redskapsforsøk og lignende. Behovet for disse avsetningene er ennå ikke kjent, men Fiskeridirektoratet arbeider for å få avklart dette.

Det ble ikke avsatt blåkveite til undervisningsordningen for skoleåret 2013/2014. Fiskeridirektøren legger til grunn at det ikke vil være nødvendig med en avsetning på blåkveite til undervisningsordningen i 2014.

7.2 FORDELING AV NORSK KVOTE

Ettersom det ikke avsettes et kvantum til forskningsformål i 2014, innebærer dette en kvoteøkning på 5 % sammenliknet med 2013.

Da totalkvoter ble innført i 2009, besluttet Fiskeri- og Kystdepartementet at siste års blåkveitefiske skulle videreføres i størst mulig grad. Et direktefiske skulle primært fortsatt forbeholdes kystflåten, og det ble derfor ikke fastsatt noen fordelingsnøkkel. Basert på siste års fiske ble det imidlertid lagt opp til en regulering som innebærer en fordeling på 60 % til kystflåten og 40 % til havgående fiskefartøy. Tidligere hadde havgående fiskefartøy adgang til å ha inntil 40 tonn blåkveite som bifangst, men fra 2010 fikk gruppen fartøykvoter som skal inkludere bifangst.

Fiskeridirektøren legger til grunn en tilsvarende fordeling mellom kystflåten og kystfartøy over 28 meter st.l., konvensjonelle havfiskefartøy og trålere som tidligere år, det vil si 60 % til kystflåten og 40 % til havgående fiskefartøy.

Det har tidligere år vært beregnet at kystflåten tar rundt 500 tonn bifangst utenom periodekvotene. Basert på erfaringene fra siste års fiske, synes dette kvantum noe høyt. I 2012 ble det levert ca 170 tonn etter at fisket i andre periode ble stoppet, mens det i 2011 (2010) ble levert ca 200 (160) tonn etter andre periode. Det kan derfor være hensiktsmessig å øke periodekvotene, og eventuelt avsette en mindre andel til bifangst for kystflåten.

Fiskeridirektøren foreslår en kvote på 5 600 tonn for kystflåtens direktefiske etter blåkveite i 2013. I tillegg foreslår Fiskeridirektøren å avsette 200 tonn til dekning av bifangst utenom direktefisket, og som ikke dekkes av fartøyets egen kvote.

7.3 REGULERING AV DET DIREKTE KYSTFISKET

7.3.1 Fangstperiode

Den gjeldende reguleringsordningen i kystfisket har funnet sin form over tid. Det forhold at Norge og Russland med virkning fra 2010 fastsatte en totalkvote har ikke endret rammene vesentlig for reguleringen av fisket nasjonalt. Fiskeridirektøren finner det derfor hensiktsmessig å videreføre ordningen med å regulere fisket etter blåkveite innenfor avgrensede perioder.

Det direkte fisket var åpent i to perioder på til sammen sju uker i 2005, seks uker i 2006 og sju uker i 2007. Det enkelte fartøy kunne bare delta i en av periodene. I 2008 var fisket i

utgangspunktet regulert med en periode på fem uker som senere ble forlenget til seks uker. I 2009, 2011 og 2013 var fisket åpent i to perioder på til sammen åtte uker, og i 2010 (2012) var fisket åpent i to perioder på til sammen ca. tre (fire) uker. Fartøyene kunne delta i begge periodene.

Tilsvarende som inneværende år vil Fiskeridirektøren foreslå at fisket i 2014 reguleres i to perioder der fisket stoppes når periodekvotene er beregnet oppfisket. For å ta høyde for perioder med vanskelige vær- og fangstforhold gis fartøyene anledning til å delta i begge periodene.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter st.l. som fisker med konvensjonelle redskap gis adgang til et direkte fiske etter blåkkeite i to perioder som stoppes når periodekvotene er beregnet oppfisket. I utgangspunktet foreslår Fiskeridirektøren at fisket avvikles fra og med 26. mai og fra og med 28. juli.

Fiskeridirektøren foreslår videre at 70 % av kystflåtens kvote kan fiskes i første periode, og 30 % i andre periode.

7.3.2 Maksimalkvoter

I årene 2000-2009 og 2011 har det vært fastsatt følgende maksimalkvoter:

Tabell 6: Maksimalkvoter 2000-2009, 2011

Største lengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 meter	10 tonn
14 - 19,9 meter	12 tonn
20 - 27,9 meter	14 tonn

Ettersom det ikke er innført deltakerbegrensning i fisket etter blåkkeite er det potensielt mange fartøy som vil kunne fiske på en forholdsvis liten kvote. I 2010, 2012 og 2013 ble maksimalkvotene økt i forhold til tidligere som det framgår av tabellen under.

Tabell 7: Maksimalkvoter i 2010, 2012 og 2013

Største lengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 meter	12,5 tonn
14 - 19,9 meter	15 tonn
20 - 27,9 meter	17,5 tonn

Disse kvotene er foreslått for 2014.

Interessen syntes å være høyere i 2010, 2012 og 2013, da kvotene var høyere. Videre er fisketakten avhengig av vær og fangstforhold. Disse har det vært gode de fire siste årene.

Ved gode fangstforhold og høy deltakelse vil fisket kunne avvikles på svært kort tid. Direktefisket har blitt betegnet som et kappfiske, som er lite forutsigbart. Kappfisket bidrar til en uheldig markedssituasjon, og landindustrien ser helst at fisket strekkes ut over tid. Men også refordelinger bidrar til et uforutsigbart fiske. Kvoten er foreslått økt med 800 tonn, og det kan derfor være hensiktsmessig å videreføre kvotene fra inneværende år.

Fiskeridirektøren vil foreslå maksimalkvoter som gitt i tabell 7.

7.3.3 Bifangst

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre ordningen med at fartøy som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket eller når dette fisket ikke lenger er tillatt, kan ha inntil 7 % blåkkeite om bord til enhver tid, ved avslutning av fisket og av landet fangst.

Fiskeridirektøren foreslår at ordningen med ukeavregning for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap og som leverer flere ganger pr. uke videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at blåkkeite tatt som bifangst når det ikke er adgang til direktefiske, går til fradrag i det enkelte fartøys maksimalkvote i det direkte fisket.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle kystfartøy over 28 meter st.l. ikke kan ha mer enn 17,5 tonn blåkkeite som bifangst.

7.4 REGULERING AV FISKET FOR TRÅLERE OG KONVENSJONELLE HAVFISKEFARTØY

Inneværende år har trålere og konvensjonelle havfiskefartøy kunnet fiske og lande en kvote på 53 tonn blåkkeite. Denne kvoten dekker også eventuell bifangst av blåkkeite i andre fiskerier.

Ettersom totalkvoten økte i 2013 fikk den havgående flåten en kvoteøkning på 3 tonn i inneværende år sammenliknet med i fjor. Når man ser på deltakelsen til trålere og konvensjonelle havfiskefartøy i foregående år, er denne forutsigbar og ganske stabil. I 2010 (2011) deltok 44 (44) trålere og 36 (35) konvensjonelle havfiskefartøy, og i så langt i 2013 (2012) har 36 (41) trålere og 28 (33) konvensjonelle havfiskefartøy deltatt.

Tatt i betraktning en kvoteøkning på 5 % og at det har blitt færre konvensjonelle havgående fartøy som følge av strukturingsordningen, synes det å være rom for å øke neste års kvoter.

For 2014 foreslår Fiskeridirektøren at trålerne og konvensjonelle havfiskefartøy tildeles en fartøykvote på 55 tonn blåkkeite. Denne kvoten kan fiskes i et direktefiske, men må også dekke bifangst i andre fiskerier.

7.5 FREMMEDSTOFFER I BLÅKVEITE – STENGING AV OMRÅDER

Som nevnt i avsnitt 3 ble to områder stengt for fiske etter blåkveite i 2013, på bakgrunn av funn av for høye verdier av fremmedstoffer i blåkveite.

Nasjonalt institutt for ernærings- og sjømatforskning (NIFES) har foretatt en prøvetaking sommeren 2013. Det er samlet inn totalt 290 blåkveiter fra 18 forskjellige posisjoner, derav 15 posisjoner mellom 65°30' N og 68°30' N både innenfor og rundt de stengte områdene, og analyser av disse prøvene pågår fremdeles. Analysene vil imidlertid ikke være ferdigstilt før ved utgangen av året, og rapporten skal foreligge i løpet av januar 2014. Kunnskapsgrunnlaget vil dermed være nytt før oppstart av sesongen 2014 i forhold til inneværende år. På denne bakgrunn foreslår Fiskeridirektøren at de områdene som er stengt i 2013 forblir foreløpig stengt også i 2014. Når nye data foreligger i januar 2014 vil det bli gjort en ny vurdering av behovet for stenging.

Fiskeridirektøren foreslår at de områdene som var stengt for fiske etter blåkveite i 2013 forblir stengt i 2014.

7.6 RØKTINGSFREKVENNS

I 2006 ble det nedsatt en arbeidsgruppe som fikk i mandat å gjennomgå fisket etter blåkveite, herunder tekniske reguleringer. Gruppen var sammensatt av Norges Fiskarlag, Norges Kystfiskarlag, Havforskningsinstituttet og Fiskeridirektoratet.

I rapporten fra gruppen tilrådes det blant annet at gjeldende krav til røktingsfrekvens ble videreført (minst annen hver dag), men at praksis og håndhevelse knyttet til røktning i fiske med garn må innskjerpes. En samlet arbeidsgruppe var enig om at det forelå lite vitenskapelig materiale som omhandlet kvalitetsforringelse på fisken i forhold til røktingsfrekvens, og at det burde settes i gang undersøkelser på dette.

Møreforskning har på oppdrag fra Fiskeridirektoratet gjennomført prosjekter i 2010 og 2012, hvor hovedformålet har vært å studere hvilken effekt ståtid har på kvalitet av garnfanget blåkveite. Prosjektene er gjennomført med ett tokt utenfor Senja og ett tokt utenfor Møre. Forsøk med ulik røktingsfrekvens (1, 2, 3 og 4 døgn) ble gjennomført. Rapportene fra disse forsøkene viser at det foregår et uregistrert utkast i dette fisket, selv med dagens krav til røktingsfrekvens.

Datagrunnlaget i rapportene dekker ikke alle områder hvor fisket foregår, men er i hovedsak fra fisket utenfor Nord-Norge, Trøndelag og Møre i både første og andre periode av blåkveitefisket. Hovedårsaken til det uregistrerte utkastet opplyses i rapportene å være redusert kvalitet som følge av bunnlus. Det råder en oppfatning at lusen ”mettes” i de første sjøværene og at utkastet deretter reduseres i et avgrenset område. Datagrunnlaget viser at en innskjerpet røktingsfrekvens vil kunne redusere omfanget av utkast.

Fiskeridirektoratet har fulgt blåkveitefisket tett, med stor innsats på opprensning av tapte blåkveitegarn. Tilgjengeligheten av blåkveite faller jo lenger sør fisket utøves, og varierer

også over tid. I andre periode av blåkveitefisket øker behovet for ståtid, og det er liten tvil om at dette gir en økt mengde utkast.

Det er Fiskeridirektørens oppfatning at dersom kravet til røktingsfrekvens innskjerpes (røkting hver dag), vil dette bare delvis bidra til å nå det ønskete målet. Videre vil fisket i den sørlige delen kunne bli mindre lønnsomt i en slik grad at fisket kan opphøre.

For å redusere omfanget av utkast av blåkveite i garnfiske vil følgende tiltak være aktuelle:

- Kvoteandelen som avsettes til direktefiske i andre periode reduseres.
- Kontroll på feltet av gjeldende røktingskrav, herunder at riktig settetidspunkt på garnlenken rapporteres til Kystvaksentralen.

Reguleringsmøtet sak nr. 12/2013 - Sametingets innspill til regulering av fiske etter blåkkeite nord for 62 grader N i 2014

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter og tilgang til fiske og marine ressurser. I denne forbindelse ønsker Sametinget å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2014, slik at man ikke forverrede forhold for bevaring og utvikling av samisk språk, næring, kultur og bosetting.

Ut fra overstående og dagens bestandssituasjon vil Sametinget sette fokus på en friere regulering av den minste kystflåten og deres mulighet til å fiske. Sametinget ønsker derfor at fiske etter blåkkeite i størst mulig grad blir forbeholdt kystflåten, slik at man gjennom dette kan øke sysselsettingen i kyst- og fjordflåten og på landanleggene.

Sametingets forslag:

- *Sametinget ønsker at fisket etter blåkkeite i størst mulig grad blir fisket av og forbeholdt den konvensjonelle kystflåten*
- *Blåkkeitefiske gjennomføres som et begrenset kystfiske i tradisjonelt omfang med konvensjonelle redskaper.*
- *Blåkkeitefiske videreføres som et åpent fiskeri.*
- *Den enkelte fartøyeier må kun tillates å delta med ett fartøy.*
- *Trålere og konvensjonell havfiskefartøy tildeles en fartøykvote på 25 tonn, og der bifangst av blåkkeite avregnes innenfor fartøyet kvote.*

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Magne Svineng
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
seniorráddeaddi/seniorrádgiver

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Hanne Østgård
Telefon: 46805205
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 13/16838
Deres referanse:
Vår dato: 19.11.2013
Deres dato:

FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER BLÅKVEITE NORD FOR 62° N I 2014

1. Innledning

Regulering av fisket etter blåkveite nord for 62° N i 2014 ble behandlet på reguleringsmøtet 6. november 2013.

På den 38. sesjon i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon i 2009 ble partene som kjent enige om en fordelingsnøkkel for blåkveite. Etter denne fordelingsnøkkelen har Norge en andel på 51 %, Russland har 45 %, og 4 % avsettes til tredjeland.

På møtet i fiskerikommisjonen høsten 2013 ble partene enige om en totalkvote på 19 000 tonn blåkveite for 2014. Dette innebærer en kvote til Norge på 9 675 tonn, hvorav 750 tonn i henhold til protokollen er avsatt til forskningsformål.

2. Fordeling av norsk kvote

Selv om det for 2014 er det lagt opp til at forskning og overvåking ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter, legger Fiskeridirektøren til grunn at det likevel vil være behov for forskningskvoter i enkelte tilfeller, for eksempel for å dekke uunngåelig fangst ved bruk av forskningsfartøy til gjennomføring av forskning, praktiske redskapsforsøk og lignende. Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at det avsettes 200 tonn blåkveite til forskningsformål i 2014. Disponibel kvote for norske fiskere blir etter dette 9475 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo en tilsvarende fordeling mellom kystflåten og konvensjonelle havfiskefartøy og trålere som tidligere år, det vil si 60 % til kystflåten og 40 % til havgående fiskefartøy.

Norges Fiskarlag foreslo at fordelingen av blåkveitekvoten skulle følge hovedprinsippene for regulering av fisket etter blåkveite i 2013, korrigert for premissene i landsmøtevedtak 6/07 når det gjelder fordeling mellom reguleringsgruppene og kvoter på fartøynivå. *Norges*

Fiskarlag viste til at næringen etter omfattende forhandlinger hadde kommet frem til enighet om at den norske totalkvoten skal fordeles med 47 % til kystfiskeflåten, 33 % til trålflåten og 20 % til konvensjonelle havfiskefartøy. Det ble også vist til at det bør innføres deltakerregulering i fisket etter blåkveite.

Norges Kystfiskarlag mente at en burde redusere andelen til havfiskeflåten for derved å øke kystflåtens kvotegrunnlag.

Sametinget gikk inn for at fisket etter blåkveite i størst mulig grad skal forbeholdes den konvensjonelle kystflåten.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren viser til drøftelsen i saksdokumentet og foreslår en fordeling mellom reguleringsgruppene tilsvarende som i 2013.

3. Regulering av det direkte kystfisket

Dersom det tas høyde for i underkant av 200 tonn til dekning av bifangst av blåkveite i andre fiskerier, vil kvoten for det direkte kystfisket i 2014 utgjøre 5500 tonn.

Reguleringsmøtet var enig i Fiskeridirektørens forslag om å videreføre ordningen med at fartøy under 28 meter kan delta i et direkte kystfiske etter blåkveite med konvensjonelle redskap i 2013.

3.1 Fiskeperioder

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen med å regulere fisket etter blåkveite innenfor avgrensede perioder.

Tilsvarende som inneværende år foreslo Fiskeridirektøren at fisket i 2014 reguleres med to perioder der fisket stoppes når periodekvotene er beregnet oppfisket. Fisket ble foreslått avviklet fra og med 26. mai og fra og med 28. juli, med periodekvoter på henholdsvis 70 % i første periode og 30 % i andre periode. For å ta høyde for vanskelige vær- og fangstforhold ble det også for 2014 foreslått å gi fartøyene anledning til å delta i begge periodene.

Reguleringsmøtets behandling og tilråding:

FHL viste til at det av hensyn til markedet er viktig å sørge for en jevn fordeling av blåkveitelandinger gjennom hele sesongen og advarte derfor mot å avsette et for stort kvantum til første periode.

Norges Fiskarlag mente at kvoten burde fordeles på en slik måte at en i størst mulig grad unngår refordelinger.

Norges Kystfiskarlag har i sitt innspill til møtet uttalt at direktefisket av hensyn til lønnsomhet og marked må tillates over et tidsrom fra 1. juni til 31. august.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 28 meter som fisker med konvensjonelle redskap gis adgang til et direkte fiske etter blåkveite i to perioder, fra og med henholdsvis 26. mai og 28. juli 2014, til periodekvotene er beregnet oppfisket.

Når det gjelder periodekvotene vil Fiskeridirektøren vise til de gjennomførte undersøkelsene av hvilken effekt røktingsfrekvens har på kvalitet av garnfanget blåkveite. Disse undersøkelsene har vist at det foregår et uregistrert utkast av blåkveite i garnfisket. For å redusere omfanget av utkast vil det som beskrevet i saksdokumentet være formålstjenlig å avsette et mindre kvantum til andre periode. Fiskeridirektøren opprettholder derfor forslaget om å avsette 70 % (3800 tonn) til første periode og 30 % (1700 tonn) til andre periode.

3.2 Maksimalkvoter

Fiskeridirektøren foreslo i saksdokumentene tilsvarende maksimalkvoter som i 2013, det vil si maksimalkvoter etter følgende stige:

Største lengde	Maksimalkvote
0 - 13,9 meter	12,5 tonn
14 - 19,9 meter	15 tonn
20 - 27,9 meter	17,5 tonn

Reguleringsmøtets behandling og tilråding:

Det var enighet i møtet om dette forslaget.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren foreslår tilsvarende maksimalkvoter i 2014 som i 2013.

3.3 Bifangst

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre bifangstordningen for konvensjonelle kystfartøy fra 2013, med et maksimalt tillatt kvantum for bifangst på 17,5 tonn for konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde.

Reguleringsmøtets behandling og tilråding:

Pelagisk Forening og *Norges Fiskarlag* viste til at konvensjonelle kystfartøy over 28 meter største lengde utgjør den eneste gruppen som ikke har adgang til å drive et direktefiske etter blåkveite. *Pelagisk Forening* mente at denne gruppen burde tildeles en kvote tilsvarende som konvensjonelle havfiskefartøy og trålere. *Norges Fiskarlag* foreslo at disse fartøyene gis kvote som for største kystfiskefartøy, det vil si 17,5 tonn.

Fiskeridirektørens tilråkning:

Fiskeridirektøren viser til at begrensningen for å kunne delta i kystfartøygruppens fiske etter diverse fiskeslag i 2008 ble endret fra under 28 meter største lengde til under 300 m³ (senere endret til 500 m³) lasteromsvolum. Etter forlengelse/utskiftning til fartøy over 28 meter kan disse fartøyene ikke lenger delta i det direkte kystfisket etter blåkveite. Videre er disse fartøyene heller ikke omfattet av gruppen konvensjonelle havfiskefartøy som er tildelt kvote etter gjeldende forskrifts § 5. Fartøyene har imidlertid hatt adgang til å ha bifangst av blåkveite i andre fiskerier innenfor en begrensning på 17,5 tonn.

På bakgrunn av diskusjonen i reguleringsmøtet foreslår Fiskeridirektøren at konvensjonelle kystfartøy over 28 meter gis adgang til å fiske direkte etter blåkveite innenfor en fartøykvote på 17,5 tonn. Denne kvoten må også dekke bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

Øvrige bifangstregler for konvensjonelle kystfartøy foreslås videreført.

4. Regulering av fisket for konvensjonelle havfiskefartøy på eller over 28 meter og trålere

Fiskeridirektøren foreslo i saksdokumentet en økning av fartøykvotene for denne gruppen fra 53 tonn inneværende år til 55 tonn i 2014.

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning:

Sametinget og Norges Kystfiskarlag har i sine innspill til reguleringsmøtet foreslått å redusere kvoten til maksimalt 25 tonn, der bifangst av blåkveite fortsatt avregnes innenfor fartøyets kvote.

Fiskeridirektørens tilråkning:

I saksdokumentet var det ikke tatt høyde for en avsetning til forskningsformål. Med en forskningskvote på 200 tonn vil det kun være rom for en fartøykvote 54 tonn. Denne kan fiskes i et direktefiske, men må også dekke bifangst av blåkveite i andre fiskerier.

5. Fremmedstoffer i blåkveite

Etter som det ikke vil foreligge nye data om forekomst av fremmedstoffer i blåkveite før i januar 2014, foreslo Fiskeridirektøren at de områdene som er stengt i 2013 forblir stengt også i 2014. Når nye data foreligger vil det bli gjort en ny vurdering av behovet for stenging.

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning:

Det fremkom ingen kommentarer til dette punktet.

Fiskeridirektørens tilrådning:

Fiskeridirektøren foreslår at de områdene som var stengt for fiske etter blåkkeite i 2013 forblir stengt i 2014.

Sak 13/2013

Regulering av fisket etter uer i 2014

- a) nasjonalt
- b) internasjonalt
- c) Irmingerhavet

SAK 13/2013

REGULERING AV FISKET ETTER UER I 2014

A) NASJONALT

1 ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERING.

Det åpnes for et direktefiske etter snabeluer innenfor en totalkvote på 17 280 tonn, hvorav 500 tonn avsettes til bifangst av snabeluer for fartøy som ikke har adgang til å delta i et direktefiske.

Kvantumet som kan fiskes i et direktefiske fordeles likt mellom fartøy med torskestrål- og seistråltillatelse.

Det nedsettes en arbeidsgruppe med representanter fra Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og næringen som skal utarbeide nærmere reguleringsforslag for et fiske etter snabeluer i 2014. Fiskeridirektøren vil med bakgrunn i arbeidsgruppens tilrådninger fastsette en regulering av fisket etter snabeluer i 2014.

Det fastsettes et minstemål på 30 cm for snabeluer.

Det nedsettes en arbeidsgruppe for å gjennomgå reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62°N med sikte å fremme hensiktsmessige tiltak for å gjenoppbygge bestanden av vanlig uer. Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg for kystfisket inntil arbeidsgruppens rapport foreligger.

2 BIOLOGISKE TILRÅDNINGER

2.1 VANLIG UER (SEBASTES MARINUS)

2.1.1 Status

En analytisk bestandsberegningmetode er tatt i bruk. Basert på denne klassifiserer ICES bestanden som lav og minkende. Gytebestanden har avtatt siden midt på 1990-tallet og er nå på det laveste i tidsserien. Fiskedødeligheten har økt siden 2005 og var i 2012 på 0,33. Dette er det høyeste nivået i tidsserien.

Rekrutteringen er svært lav, selv om det er noen indikasjoner på at rekrutteringen i det siste er bedret. Det er imidlertid usikkert om yngelobservasjonene er snabeluer (*sebastes mentella*) som er feilidentifisert som vanlig uer.

Hvis dagens fangstnivå opprettholdes, vil bestanden kollapse innen de neste 5 til 10 årene.

2.1.2 Forvaltningsråd 2014

Basert på føre-var-tilnærmingen anbefaler ICES null fiske for perioden 2014-2016.

2.2 SNABELUER (SEBASTES MENTELLA)

2.2.1 Status

Basert på en nyutviklet analytisk bestandsberegningsmodell klassifiserer ICES bestanden til å være stabil og med god reproduksjonsevne. Gytebestanden har øket jevnt siden 1992 og totalbestanden har variert rundt 1 million tonn siden 2001. Nåværende fiskedødelighet er lav. Ingen estimater for IUU-fiske (Illegal, Unreported and Unregulated) er tilgjengelig. På grunn av rekrutteringssvikt i årene 1996–2003 er det predikert at gytebestanden vil minke litt de nærmeste årene, for deretter å komme tilbake til dagens nivå. Dette forløpet vil avhenge av fiskedødeligheten i denne perioden.

2.2.2 Forvaltningsråd 2014

ICES tilrår på grunnlag av MSY-tilnærmingen at et kommersielt fiske på snabeluer kan utøves i ICES-område I og II, gitt at totalfangst, inkludert bifangst og utkast ikke overstiger 24 000 tonn. Gjeldende tiltak for å beskytte ungfisk har vist positive effekter og bør videreføres.

3. REGULERING AV TRÅLFISKET ETTER UER NORD FOR 62° N

3.1 FISKET MED STORMASKET TRÅL

For fisket med trål ble det med virkning fra 1. januar 1997 iverksatt reguleringstiltak som reflekterte den bekymringsfulle bestandssituasjonen for snabeluer (*sebastes mentella*).

Hovedmålsettingen var å redusere fisket av snabeluer så mye som praktisk mulig. En forutsetning for å få dette til var at reguleringene gjaldt all uer slik at en unngikk problemene med riktig identifisering av uerart. Samtidig hadde reguleringene som mål å "treffe" snabelueren, og i så liten grad som mulig vanlig uer. Videre ble det vektlagt at vernetiltaket for snabeluer i minst mulig utstrekning skulle ramme fisket etter andre arter.

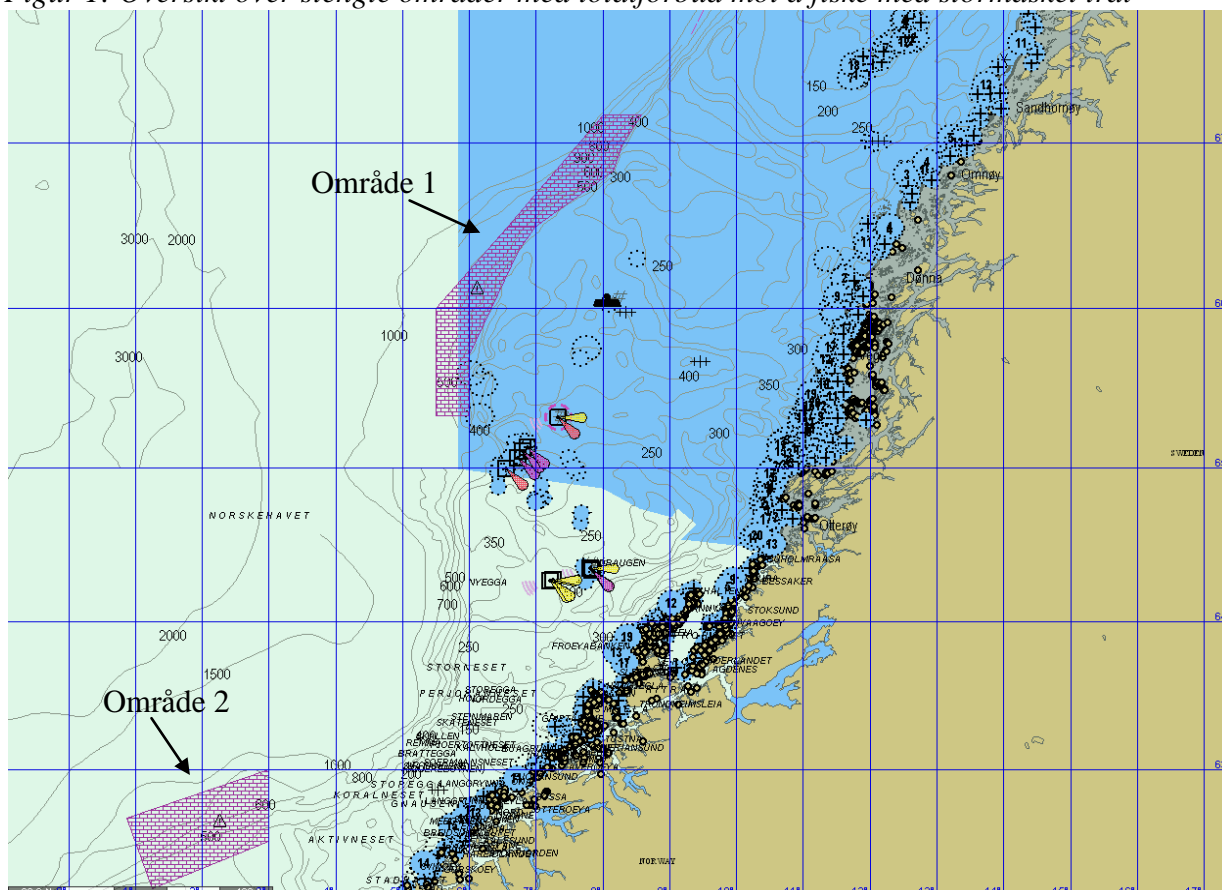
På denne bakgrunn ble det i 1997 satt forbud mot et direkte fiske etter uer i fiskevernsonen ved Svalbard og i Norges økonomiske sone nord og vest for rette linjer mellom følgende punkter:

- A) 70°00'N 05°21'E (ved NØS ytre grense)
- B) 70°00'N 17°30'E
- C) 73°30'N 18°00'E
- D) 73°30'N 35°56'E (ved NØS ytre grense)

Ved fiske etter andre fiskeslag i forbudsområdet var det adgang til å ha inntil 25 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

For ytterligere å redusere fangsten av snabeluer, ble det med virkning fra 1. mars 2000 i tillegg iverksatt stengning av to områder i Norges økonomiske sone med totalforbud mot å fiske med stormasket trål. Disse fremgår i figur 1. For å gi snabelueren et styrket vern ble Område 1 utvidet med virkning fra 1. januar 2002

Figur 1: Oversikt over stengte områder med totalforbud mot å fiske med stormasket trål

Med virkning fra 1. januar 2003 ble forbudet mot et direkte fiske etter uer (vanlig uer og snabeluer) med trål utvidet til å gjelde i hele Norges økonomiske sone nord for 62°N. Samtidig ble tillatt bifangst redusert til 20 %. Fra 1. januar 2005 ble tillatt bifangst ytterligere redusert til 15 %. I kvoteavtalen mellom Norge og Russland for 2013 ble partene enige om å øke tillatt bifangst til 20 %. Økningen var en konsekvens av den bedrete bestandssituasjonen for snabeluer.

I forbindelse med inngåelse av kvoteavtalen mellom Norge og Russland for 2014 drøftet partene bestandssituasjonen for uer (snabeluer og vanlig uer). Partene var enige om at det er viktig å fortsette gjeldende reguleringstiltak for vanlig uer til bestanden igjen er oppe på akseptabelt reproduktivt nivå.

Med utgangspunkt i den siste rådgivningen fra ICES om snabeluer diskuterte partene hovedprinsipper for regulering av denne bestanden og bemerket at partene som kyststater skal samarbeide med formål å bevare denne bestanden og utøve er regulert fiske.

På den 42. sesjon i den norsk-russiske fiskerikommisjon ble partene enige om å sette ned en arbeidsgruppe for utarbeidelse av prinsipper for forvaltning av fiske etter snabeluer. Arbeidsgruppen skal utarbeide forslag til fordelingsnøkkel for TAC for snabeluer og fremlegge dette forslaget til formennene i Den blandete norsk-russiske fiskerikommisjon innen september 2014.

Partene ble enige om å godkjenne et forslag til tekniske reguleringstiltak som skal være gjeldende fra 1. januar 2014. De tekniske reguleringstiltakene innebærer at bifangst av uer ved fiske med bunntål etter andre arter også i 2014 skal være 20 %.

Fiskeridirektøren foreslår at bifangstordningen videreføres slik at det i fisket med stormasket trål blir tillatt å ha inntil 20 % bifangst av uer i vekt i de enkelte fangster og ved landing.

Partene ble også enige om et minstemål for uer på 30 cm. Innblanding av uer under minstemål skal ikke overstige 15 % i antall individer av totalfangsten i hver enkelt fangst.

For snabeluer er det ingen minstemål i de norske reguleringene. For å legge til rette for at Norge oppfyller de bestemmelsene som kom frem i den norsk-russiske fiskerikommisjon bør det innføres et minstemål på 30 cm for snabeluer.

Fiskeridirektøren foreslår at det innføres et minstemål på 30 cm for snabeluer.

I det gjeldende norske regelverket er det et minstemål på vanlig uer på 32 cm.

Fiskeridirektøren foreslår at dagens minstemål på 32 cm for vanlig uer videreføres.

3.2 FISKET ETTER SNABELUER I 2014

En arbeidsgruppe nedsatt av NEAFC gjennomførte i 2009 en sonetilhørighetsundersøkelse av snabeluer i ICES-områdene I og II. Dette resulterte i en rapport som ble utgitt samme år. I 2012 kom Havforskningsinstituttet med et tillegg til denne rapporten hvor det ble tatt hensyn til den nye delelinjen mellom Norge og Russland. Ifølge beregningene i tillegget til rapporten står 73,3 % av snabelueren i norske farvann (norsk økonomisk sone og fiskerisonen ved Jan Mayen).

Basert på ICES' forvaltningsråd for 2014, samt rapporten om sonetilhørighet, har Fiskeri- og kystdepartementet besluttet at det for 2014 åpnes for et direktefiske etter snabeluer for norske fartøy i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen. Totalkvoten er satt til 17 280 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2014 åpnes for et fiske etter snabeluer innenfor en totalkvote på 17 280 tonn.

Fiskeridirektøren legger til grunn at et direktefiske etter snabeluer kun vil være aktuelt for fartøy som har tillatelse til å fiske med stormasket trål.

Fiskeridirektøren foreslår at et direktefiske etter snabeluer i 2014 forbeholdes fartøy med torsketråltillatelse og fartøy med seitråltillatelse.

Fiskeridirektøren mener det vil være et behov for avsetning til bifangst av snabeluer for fartøy som ikke har torsketrål- eller seitråltillatelse.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes et kvantum på 500 tonn til bifangst av snabeluer i fisket etter andre arter i 2014.

Det kvantumet som blir tilgjengelig for et direktefiske er, etter avsetningen til bifangst, på 16 780 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at det innenfor et kvantum på 16 780 tonn fordeles kvoter på fartøynivå for fartøy med torsketrål og seitråltillatelse. Kvotene fordeles likt på de fartøyene som har adgang til å delta i dette fisket.

Utover de forslagene til regulering for 2014 som er fremmet ovenfor er det også behov for ytterligere avklaringer før et direktefiske kan åpnes. Det må legges til rette et regelverk som sikrer at følgende fire punkter blir ivaretatt:

1. Legge til rette for et direktefiske
2. Gi vanlig uer beskyttelse
3. Et direktefiske etter snabeluer som i minst mulig grad beskatter småfisk av torsk, hyse, sei og blåkveite
4. Beskytte snabeluer mot beskatning i gytetid og under oppvekst.

For å komme frem til en regulering som tilfredsstillende hensynene som er listet opp ovenfor bør det innen kort tid settes ned en arbeidsgruppe med representanter fra Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og næringen. Denne arbeidsgruppens anbefalinger vil bli lagt til grunn for en regulering av fisket etter snabeluer i 2014.

Fiskeridirektøren anbefaler at det settes ned en arbeidsgruppe med representanter fra Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og næringen som skal utarbeide reguleringsforslag for et fiske etter snabeluer i 2014.

Fiskeridirektøren vil med bakgrunn i arbeidsgruppens tilrådninger fastsette en regulering av fisket etter snabeluer i 2014.

3.3 INNBLANDING AV UER I TRÅLFISKET ETTER REKER

I kvoteforhandlingene mellom Norge og Russland for 2006 ble tillatt innblanding av ueryngel i rekefisket redusert fra 10 til 3 yngel pr. 10 kg reker. Utøvelsesforskriften ble endret i samsvar med dette med virkning fra 1. januar 2006. Dette er videreført i kvoteavtalen for 2014.

3.4 BIFANGST AV UER I TRÅLFISKE ETTER VASSILD OG KOLMULE

De to områdene som er stengt for fiske med stormasket trål er i utgangspunktet også stengt for fiske etter vassild og kolmule med småmasket trål. Fartøy med vassildtråltillatelse kan imidlertid fiske etter vassild innenfor de stengte områdene med flytetrål i perioden 1. mars til og med 31. mai. Fartøy som fisker vassild innenfor de stengte områdene har ikke adgang til å ta uer som bifangst. Ved fiske etter vassild innenfor de stengte områdene er det tillatt å ta kolmule som bifangst.

Ved fiske etter vassild utenfor de stengte områdene nord for 62°N ble det med virkning fra 1. januar 2004 åpnet opp for en bifangstavgang på 5 % uer av hensyn til behovet for uunngåelig bifangst og av hensyn til en klart definert grense for en slik bifangstavgang.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende reguleringsopplegg for fiske med småmasket trål etter vassild og kolmule som er fastsatt for å beskytte fangst av uer, videreføres.

4 REGULERING AV KYSTFISKET ETTER VANLIG UER NORD FOR 62°N

4.1 INNLEDNING

Spørsmålet om regulering av kystfisket etter uer nord for 62°N ble behandlet av en egen arbeidsgruppe som avga innstilling 21. november 2003. Saken ble lagt frem for Reguleringsrådet som sak 16/03 den 2. desember 2003. Reguleringsrådet tilrådte at innstillingen ble sendt ut på ordinær høring.

Fiskeridirektoratet foreslo på bakgrunn av arbeidsgruppens innstilling og høringsinstansenes merknader følgende tiltak for regulering av kystfisket etter uer nord for 62°N:

Det innføres en fredning av uer i yngleperioden i tidsrommet 1. april til og med 6. juni samt en fiskestopp i perioden 1. august til og med 31. august.

- I de periodene fisket er stoppet gis det anledning til å ha inntil 10 % bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangsten av uer avregnes pr. uke.
- Det fastsettes et generelt minstemål for vanlig uer på 32 cm og det gis anledning til å ha inntil 10 % uer i antall under minstemål.
- Med virkning fra 1. januar 2006 fastsettes det forbud mot å bruke garn i fisket etter uer med mindre maskestørrelse enn 120 mm (60 mm halvmaske).

Den 14. april 2004 ble det gjennom endring av forskrift av 10. oktober 1989 om maskevidde, bifangst, fredningstid og minstemål m.v. ved fangst av fisk og sild iverksatt følgende tiltak for regulering av kystfisket etter uer nord for 62°N:

- Det innføres en fredning av uer i yngleperioden i tidsrommet 1. mai til og med 31. mai
- I fredningsperioden gis det anledning til å ha inntil 20 % bifangst av uer ved fiske etter andre arter. Bifangsten av uer avregnes pr. uke.
- Det fastsettes et generelt minstemål for vanlig uer på 32cm og det gis anledning til å ha inntil 10 % uer i antall under minstemål.
- Med virkning fra 1. januar 2006 fastsettes det forbud mot å bruke garn i fisket etter uer med mindre maskestørrelse enn 120 mm (60 mm halvmaske).

I 2005 ble tillatt bifangst redusert fra 20 % til 15 % i samsvar med reduksjonen i bifangstadgangen for trålerne.

Fredningsperioden ble for 2005 utvidet til å gjelde i tidsrommet 20. april til og med 19. juni.

For 2006 ble fredningstiden utvidet til å gjelde i tidsrommene 1. april til og med 31. mai og 1. september til og med 30. september.

For 2007 ble fredningstiden utvidet til å gjelde i tidsrommene 1. mars til og med 30. juni og 1. september til og med 30. september. Fra og med 2012 er fredningstiden ytterligere utvidet til å gjelde i tidsrommene fra og med 20. desember til og med 31. juli og fra og med 1. september til og med 30. september. Fartøy som fisker med juksa er unntatt fra fredningsperiodene.

Tabell 1 nedenfor gir en oversikt over norsk fiske etter uer nord for 62°N i perioden 2003 til 2013. Fangsttallene omfatter både snabeluer og vanlig uer. Havforskningsinstituttet har laget et estimat over hvor stor del av fangsten som består av vanlig uer.

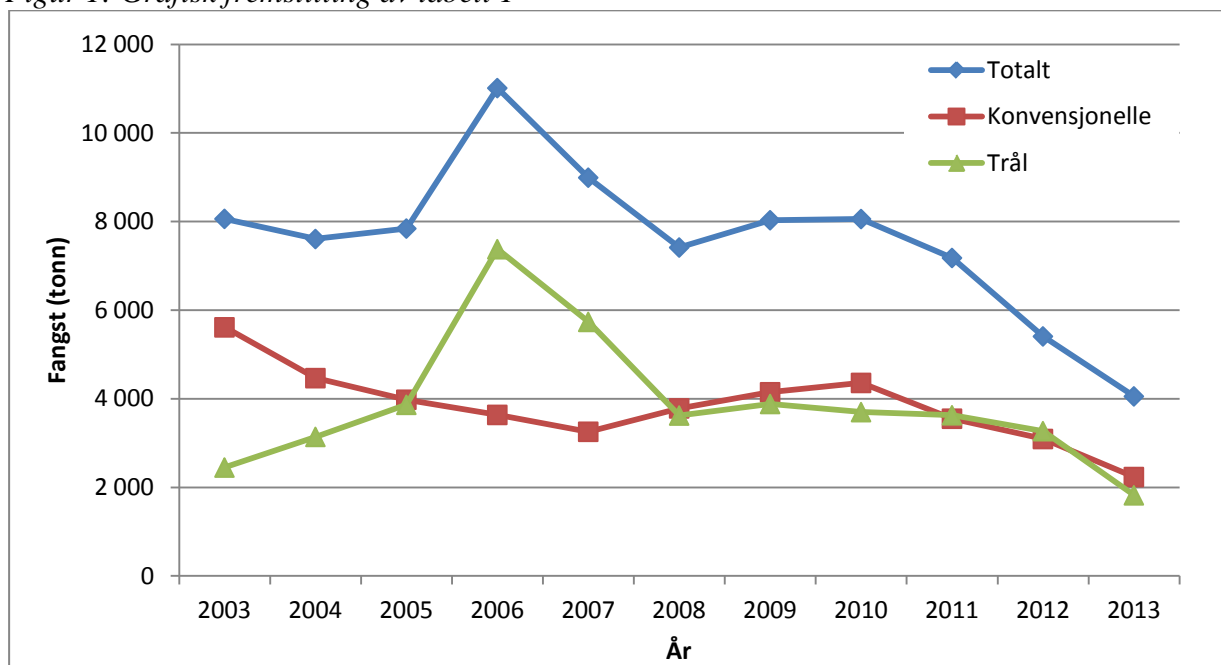
Tabell 1: Fangst av vanlig uer og snabeluer nord for 62°N (ICES I & II) i årene 2003 til 2013

År	Alle redskaper		Trålredskaper		Konvensjonelle redskaper
	Vanlig uer og snabeluer	Herav vanlig uer ¹	Vanlig uer og snabeluer	Herav vanlig uer ¹	Vanlig uer ²
2003	8 063	6 853	2 449	1 315	5 614
2004	7 608	6 233	3 141	1 885	4 467
2005	7 844	6 085	3 865	2 128	3 979
2006	11 015	6 305	7 378	2 642	3 637
2007	8 993	5 784	5 737	2 505	3 256
2008	7 416	5 202	3 632	1 420	3 784
2009	8 032	5 451	3 884	1 303	4 148
2010	8 059	5 994	3 700	1 635	4 359
2011	7 180	4 623	3 629	1 072	3 551
2012	6 100	4 250	3 270	1 157	3 071
2013	4 313		1 712		2 601

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 30. oktober 2013

¹ Beregnet av Havforskningsinstituttet pr. 18. oktober 2013 frem til og med 2012

² Snabeluer blir i svært liten grad beskattet av konvensjonelle redskaper

Figur 1: Grafisk fremstilling av tabell 1¹

¹ Fangsttallene viser samlet fangst av vanlig uer og snabeluer på de ulike redskapsgruppene

4.2 FREDNINGSPERIODER OG BIFANGST

Siden arbeidsgruppen for regulering av kystfisket for uer la fram sin innstilling i september 2003 har det i samsvar med tilrådning fra ICES og Havforskningsinstituttet vært innført gradvis strengere reguleringstiltak i kystfisket. Et viktig tiltak har vært innføringen av fredningsperioder. Disse er blitt gradvis utvidet siden innføringen i 2004. Det er nå forbudt å fiske uer med konvensjonelle redskap nord for 62°N i perioden 20. desember til og med 31. juli samt i september. Forbudet gjelder ikke for fartøy som fisker med juksa.

Fra og med 2008 har tillatt bifangst av uer i kystfisket nord for 62°N vært satt til 20 %. På reguleringsmøtet i november 2011 understreket både Norges Fiskarlag og Kystfiskarlaget at bifangstprosenten måtte økes for å unngå problemer for gjennomføringen av garnfisket etter andre arter enn uer der uer inngår som en naturlig del av fangsten. På dette grunnlag tilrødde Fiskeridirektøren at bifangsten ble øket til 25 % mot at forbudet mot et direkte fiske ble utvidet til å gjelde hele året. Fiskeri- og kystdepartementet øket tillatt bifangst til 25 % gjeldende fra 1. januar 2012, men uten å utvide fredningen til å gjelde hele året.

Anbefalingen fra ICES og Havforskningsinstituttet tilsier at det er nødvendig å finne frem til hensiktsmessige reguleringstiltak som reflekterer den alvorlige bestandssituasjonen for vanlig uer. Et fritt fiske i lange perioder av året for hele den konvensjonelle flåten, i kombinasjon med en høy bifangstprosent, er ikke forenlig med ICES' anbefaling.

I reguleringsmøtet høsten 2012 foreslo Fiskeridirektøren at det skulle nedsettes en arbeidsgruppe for å gjennomgå reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62°N med sikte på å fremme hensiktsmessige tiltak for å gjenoppbygge bestanden av vanlig uer. En slik gruppe har ikke blitt etablert. Ut ifra de signalene Fiskeridirektoratet har fått fra Havforskningsinstituttet om tilstanden til vanlig uer, er behovet for en arbeidsgruppe forsterket.

Fiskeridirektøren foreslår at det nedsettes en arbeidsgruppe for å gjennomgå reguleringen av kystfisket etter uer nord for 62°N med sikte å fremme hensiktsmessige tiltak for å gjenoppbygge bestanden av vanlig uer. Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg for kystfisket inntil arbeidsgruppens rapport foreligger.

Tabell 2: Fangst av uer med konvensjonelle redskap fordelt på fangstmåned nord for 62°N (ICES I & II) i årene 2011 til 2013

2011	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	105	67	26	68	139	176	299	516	183	335	293	47	2 253
Jukse	2	1	2	5	20	22	23	24	25	4	3	0	131
Annen line	7	8	3	2	11	42	51	49	50	43	26	10	303
Autoline	34	56	53	45	120	94	48	149	119	61	31	32	841
Annet	1	1	4	1	2	0	0	6	2	3	2	1	23
Totalt	149	133	87	121	291	334	422	743	379	447	355	90	3 551
2012	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	46	22	36	107	158	179	71	417	154	388	246	64	1 887
Jukse	1	1	1	10	11	27	14	19	18	16	4	3	126
Annen line	8	3	4	6	15	48	30	37	23	23	47	16	260
Autoline	43	38	45	63	115	87	128	96	75	30	28	35	783
Annet	1	0	1	0	3	1	0	2	2	2	1	1	13
Totalt	99	65	87	186	302	342	243	571	272	459	326	119	3 070
2013	Jan	Feb	Mar	Apr	Mai	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Des	Tot
Garn	43	25	20	72	144	172	53	429	169	373	-	-	1 500
Jukse	4	1	0	5	13	16	10	16	27	4	-	-	96
Annen line	9	11	4	14	41	88	34	39	32	30	-	-	301
Autoline	45	43	77	74	74	60	130	103	44	33	-	-	683
Annet	4	1	0	2	1	2	0	4	2	2	-	-	19
Totalt	105	82	102	166	273	337	227	590	274	442	-	-	2 600

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret i Fiskeridirektoratet pr. 30. oktober 2013

Fiskeridirektoratet
 Postboks 185 Sentrum
 5804 Bergen

FISKERIDIREKTORATET	
ARKIV	330
17. OKT. 2013	
SAKSNR.	DOK.NR.
2013/8441	
U.Ø. ref:	
2013/7312	

Dykkar ref:

Bergen 10.10.2013

Arkivnr.
 Løpenr:

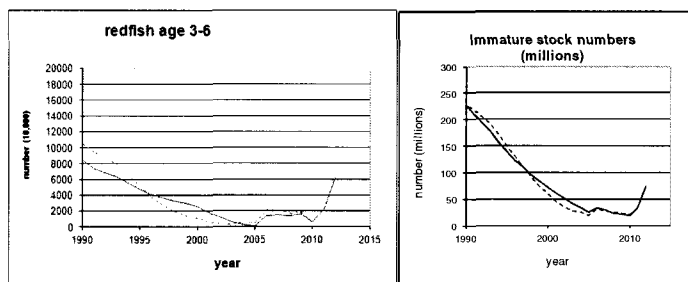
VANLEG UER - YTTERLEGARE REGULERINGSTILTAK NØDVENDIG FOR Å AUKE REKRUTTERINGA TIL BESTANDEN

Det visest til brev frå Havforskningsinstituttet til Reguleringsmøtet hausten 2011, og til det siste rådet frå Det internasjonale havforskningsrådet (ICES) våren 2013. Nye og oppdaterte data for denne bestanden (fiskeri-, toktdata og matematiske bestandsutrekningar) endrar ikkje ICES si vurdering av den alvorlege bestandsutviklinga dei siste åra. Basert på grundige analyser klassifiserer ICES bestanden som lav og minkande. Gytebestanden har avtatt sidan midt på 1990-talet og er no på det lavaste i tidsserien. Fiskedødlegheita (beskatningsgraden) har auka sidan 2005 og er no på det høgaste i tidsserien. Rekrutteringa er svært lav.

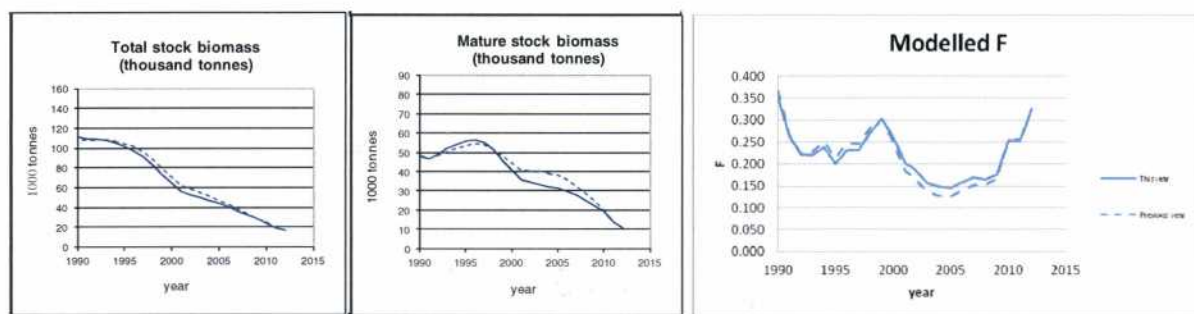
Basert på ei føre-var-tilnærming tilrår ICES null fiske. Rådet gjeld i første omgang for perioden 2014-2016. Havforskningsinstituttet støttar rådet frå ICES. Over halvparten av totalfangsten av vanleg uer blir tatt i eit direkte norsk garn- og linefiske i august og i perioden 1. oktober-19. desember. Dette uavgrensa direktefisket med konvensjonell reiskap bør stansast. Det vil i tillegg vere ønskjeleg med strengare bifangstreguleringar i trålfisket.

Sjølv om det under vintertoktet i Barentshavet i 2012 vart registrert betre rekruttering av småuer så viser Figur 1 at rekrutteringa sidan 1990 har blitt mindre år for år fram til 2011. Med mykje snabelueryngel i Barentshavet kan vi heller ikkje utelukke at noko av yngelen kan ha blitt feilt artsbestemt til vanleg uer slik at det observerte oppsvinget i 2012 kan vere feil. Vi vil difor følgje nøye med framover for å sjå om denne rekrutteringa blir stadfesta i framtidige tokt.

Den kjønnsmodne bestanden av vanleg uer blir ved hjelp av fangst- og toktdata rekna ut til berre å vere vel 10.000 tonn (Figur 2), og fangst og gytebestand består av stadig eldre fisk som følgje av låg rekruttering.

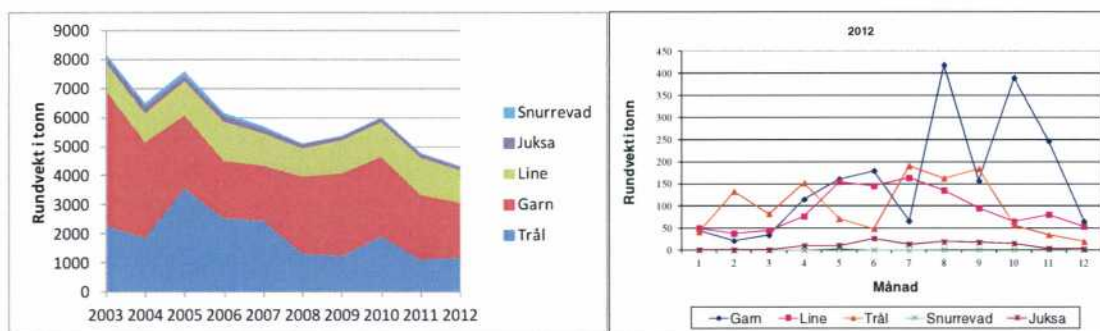
Figur 1. Rekruttering av 3-6 åringar til bestanden av vanleg uer (til venstre) og estimert antall umoden vanleg uer i bestanden (til høgre). Den stipla kurva viser resultat av dei forrige utrekningane.

Figur 2. Resultat frå ICES sine bestandsutrekningar i 2013 – totalbestand og gytebestand (til venstre) og beskatningsgraden (til høgre). Den stipla kurva viser resultat av dei forrige utrekningane.

Figur 2 viser ein urovekkande auke i beskatningsgraden ($F_{2012}=0.33$) som bestanden ikkje vil tole. ICES tilrår null fiske. Beskatningsgraden bør difor straks reduserast til under $F_{0.1} = 0.08$ som er det bærekraftige beskatningsnivået for ein langleva og seintveksande art som vanleg uer når nedgangen har blitt stansa og bestand og rekruttering har stabilisert seg. ICES og Havforskningsinstituttet vurderer bestandssituasjonen såpass alvorleg at innsatsen i samla fiske etter vanleg uer straks må reduserast til 20-25% av noverande innsats, eller sagt i tonn, frå noverande internasjonal fangst på ca. 5500 tonn til under 1400 tonn (samla norsk fangst i 2012 var på ca 4250 tonn). Viss ikkje, og med ei framtidig rekruttering på nivå med gjennomsnittet for 2001-2011, så vil den kommersielle bestanden (dvs. som grunnlag for eit kommersielt fiskeri) truleg kollapse i løpet av dei neste 5-10 åra.

Ein 50-80% reduksjon i førekomst av denne arten (særleg yngel og ungfisk) i løpet av dei siste 24 år (dvs. så langt tilbake som vi har rimeleg pålitelege bestandsindeksar), og som ikkje ser ut til å ha stoppa opp, tilseier at dette er ein sterkt trua (EN) bestand i høve til internasjonale raudliste kriterier. Det faktum at det trass den alvorlege bestandssituasjonen fortsatt føregår eit direkte fiskeri etter denne arten forverrer situasjonen.

Figur 3. Norsk fangst (tonn rundvekt) av vanleg uer fordelt på reiskap – per år for perioden 2003-2012 (til venstre) og per måned i 2012 (til høgre).

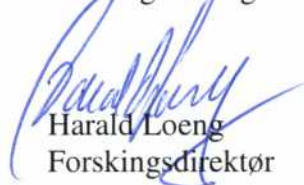
Havforskningsinstituttet meiner at det er uheldig for bestandsutviklinga at vi framleis har eit fritt og uregulert fiske med konvensjonelle reiskap i nærare fire månader av året. Det er heller ikkje i samsvar med ein forvaltingsmålsetnad om at det ikkje skal drivast direkte fiske på trua bestandar og Havforskningsinstituttet meiner at eit slikt fiske ikkje fyller krava som følgjer av forvaltingsprinstippet i Havressurslova. Ein vil vidare peike på at det i Oppdateringa av forvaltingsplanen for det marine miljø i Barentshavet og havområda utanfor Lofoten (Meld St 10 (2010-2011)) kap 7 "Nye tiltak for berekraftig bruk og beskyttelse av økosystemene" er vanleg uer spesielt peikt på som ein bestand som Regjeringa vil bygge opp igjen. Det er også aktuelt å vurdere

situasjonen for vanleg uer i samband med evaluering av "Mål og kunnskapsbasert forvaltning" i "Det faglige grunnlaget for oppdatering av forvaltningsplanen for Norskehavet"

Grunna den kritiske bestandssituasjonen og den låge rekrutteringa rår difor Havforskningsinstituttet til at alt direkte fiske etter vanleg uer blir stansa frå og med 1.1.2014, og at uunngåeleg bifangst% i både konvensjonelt- og trålfiske må setjast såpass lav at vi årleg dei næraste åra ikkje tek ut meir enn 20-25% av dagens internasjonale fangstnivå.

Næringa sjølv har i brev til Reguleringsmøtet dei to siste åra erkjent den vanskelege bestandssituasjonen for vanleg uer, og har slutta seg til ICES sitt råd om stans i det direkte fisket. Fiskeridirektøren har også dei siste åra konkludert med at det er nødvendig å finne fram til passande reguleringstiltak som reflekterer den alvorlege bestandssituasjonen for vanleg uer, og at eit fritt fiske i lange perioder av året for heile den konvensjonelle flåten, i kombinasjon med ein høg bifangstprosent, ikkje samsvarar med ICES sine gjentatte råd. Fiskeridirektøren har også føreslått at det blir sett ned ei arbeidsgruppe med representantar frå Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og næringa for å finne fram til passande tiltak for å byggje opp igjen bestanden av vanleg uer. Instituttet helsar ei slik arbeidsgruppe og eit slikt arbeid velkomen for å få på plass ein langsiktig plan som sikrar rask gjenoppbygging av bestanden, men understrekar at ovanfor skisserte strakstiltak må setjast i verk frå og med 1.1.2014 for å hindre at bestanden går mot eit såpass lavt nivå at vi ikkje klarer å byggje han opp igjen.

Vennleg helsing

Harald Loeng
Forskingsdirektør

Kjell Nedreaas
Forskar

Kopi:
Fiskeri- og kystdepartementet

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Rune Mjørland
Telefon: 95259448
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 13/11864
Deres referanse:
Vår dato: 17.01.2014
Deres dato:

Att:

postmottak@nfd.dep.no

Elektronisk post

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER UER NORD FOR 62°N I 2014

1 REGULERINGSMØTETS BEHANDLING

ICES tilrår på grunnlag av MSY-tilnærmingen at et kommersielt fiske på snabeluer kan utøves i ICES-område I og II, gitt at totalfangst, inkludert bifangst og utkast ikke overstiger 24 000 tonn. Gjeldende tiltak for å beskytte ungfisk har vist positive effekter og bør videreføres.

En arbeidsgruppe nedsatt av NEAFC gjennomførte i 2009 en sonetilhørighetsundersøkelse av snabeluer i ICES-områdene I og II. Dette resulterte i en rapport som ble utgitt samme år. I 2012 kom Havforskningsinstituttet med et tillegg til denne rapporten hvor det ble tatt hensyn til den nye delelinjen mellom Norge og Russland. Ifølge beregningene i tillegget til rapporten står 73,3 % av snabelueren i norske farvann (Norges økonomiske sone og fiskerisonen ved Jan Mayen).

Basert på ICES' forvaltningsråd for 2014, samt rapporten om sonetilhørighet, har Fiskeri- og kystdepartementet besluttet at det for 2014 åpnes for et direktefiske etter snabeluer for norske fartøy i Norges økonomiske sone og i fiskerisonen ved Jan Mayen. Totalkvoten er satt til 17 280 tonn.

I reguleringsmøtet høsten 2013 la Fiskeridirektøren til grunn at et direktefiske etter snabeluer kun vil være aktuelt for fartøy som har tillatelse til å fiske med stormasket trål. Med bakgrunn i dette ble det enighet om at et direktefiske etter snabeluer i 2014 forbeholdes fartøy med torskestråltillatelse og fartøy med seistråltillatelse.

Av den norske kvoten på 17 280 tonn vil det være et behov for avsetning til bifangst av snabeluer for fartøy som ikke har torskestrål- eller seistråltillatelse. I reguleringsmøtet ble det enighet om at det skulle avsettes et kvantum på 500 tonn til bifangst av snabeluer i fisket etter andre arter i 2014.

I reguleringsmøtet ble det også enighet om å nedsette en arbeidsgruppe med representanter fra Fiskeridirektoratet, Havforskningsinstituttet og næringen som skulle utarbeide forslag til regulering av fisket etter snabeluer i 2014. Arbeidsgruppen avholdt et møte 13 januar 2014.

2 ARBEIDSGRUPPENS ANBEFALINGER

2.1 Felles bestemmelser

Det kvantumet som blir tilgjengelig for et direktefiske er, etter avsetningen til bifangst, på 16 780 tonn. Kvoten fordeles likt på de fartøyene som har adgang til å delta i dette fisket. Per i dag er det 37 fartøy med torsketråltillatelse og 5 fartøy med seitråltillatelse. Av disse fartøyene er det imidlertid ett fartøy som har både torsketråltillatelse og seitråltillatelse. Følgende modeller for fordeling av kvoter ble diskutert i arbeidsgruppen:

- Garanterte fartøykvoter uten overregulering
 - En flat fordeling av den norske kvoten gir fartøykvoter på 410 tonn
- Maksimalkvoter med garanterte kvoter i bunn
- Maksimalkvoter uten garanterte kvoter

I arbeidsgruppen ble det enighet om å gå for det første alternativet, hvor det deles ut like fartøykvoter på 410 tonn per fartøy. Det ble videre enighet om at Fiskeridirektoratet kan refordele fartøykvotene etter 1. september dersom det er grunnlag for dette.

På den 43. sesjon i den norsk-russiske fiskerikommisjon ble partene enige om et minstemål for uer på 30 cm. Innblandingen av uer under minstemål skal ikke overstige 15 % i antall individer av totalfangsten i hver enkelt fangst. For snabeluer er det ingen minstemål i de norske reguleringene. I utøvelsesforskriften er det imidlertid et minstemål på vanlig uer på 32 cm. Siden bestandssituasjonen for vanlig uer nå er svært dårlig, samt at det er vanskelig å skille mellom vanlig uer og snabeluer anbefales det at minstemålet på 32 cm gjøres gjeldende for all uer innenfor 12 nautiske mil fra grunnlinjene. Utenfor 12 nautiske mil, hvor det er mindre vanlig uer, settes det et minstemål på 30 cm på uer. Dette gjør at Norge overholder forpliktelsene i avtalen samt at dagens vern om vanlig uer opprettholdes.

Som følge av de nye bestemmelsene som kommer frem i avsnittet ovenfor må § 43 nr. 20 i utøvelsesforskriften endres, samt at det må legges til et nytt siste ledd i § 46.

Utover de forslagene til regulering for 2014 som er fremmet ovenfor er det også behov for ytterligere avklaringer før et direktefiske kan åpnes. Det må legges til rette et direktefiske som sikrer at følgende punkter blir ivaretatt:

1. Gi vanlig uer beskyttelse
2. Et direktefiske etter snabeluer som i minst mulig grad beskatter småfisk av torsk, hyse, sei og blåkveite
3. Beskytte snabeluer mot beskatning i gytetid og under oppvekst.

Fisket etter snabeluer vil foregå med flytetrål og bunnetrål. Nedenfor følger arbeidsgruppens anbefalinger knyttet til de enkelte redskapstypene.

2.2 Direktefiske med flytetrål på dypere vann enn 1000 meter

Det direkte fisket i internasjonalt farvann foregår med flytetrål. I dette fisket er det små problemer med bifangst selv om innblanding av sild kan forekomme. Fisket foregår i

havområder med svært dypt vann. De ytre delene av NØS er en del av disse havområdene. Flytetrål er et egnet redskap så lenge fisket foregår i slike dype farvann. Redskapet er ikke like egnet på grunnere vann. Nærmere eggakanten øker også muligheten for bifangst av andre arter. Dette bidrar også til å gjøre flytetrål uegnet her.

Området som kan åpnes for et direktefiske med flytetrål må dermed avgrenses. I arbeidsgruppen ble det lagt til grunn at det i et fiske med flytetrål på dypere vann enn 1000 meter ikke vil være problemer med bifangst. Ut ifra dette ble det trukket linjer som skulle avgrense fisket med flytetrål.

I disse havområdene er det ikke særlige forekomster av mindre snabeluer i noen del av året. Det vil si at fisket kan foregå i all hovedsak på større fisk. Nord for Storfjordrenna endrer dette seg, men det antas at områdene der dette kan bli et problem ligger på grunnere vann enn 1000 meter.

For fisket etter snabeluer i fiskerisonen ved Jan Mayen ble det ikke funnet biologiske grunner til å trekke egne linjer for å avgrense hvor fisket skal kunne foregå.

Det anbefales at det åpnes for et direktefiske etter snabeluer med flytetrål i følgende områder.

Område A

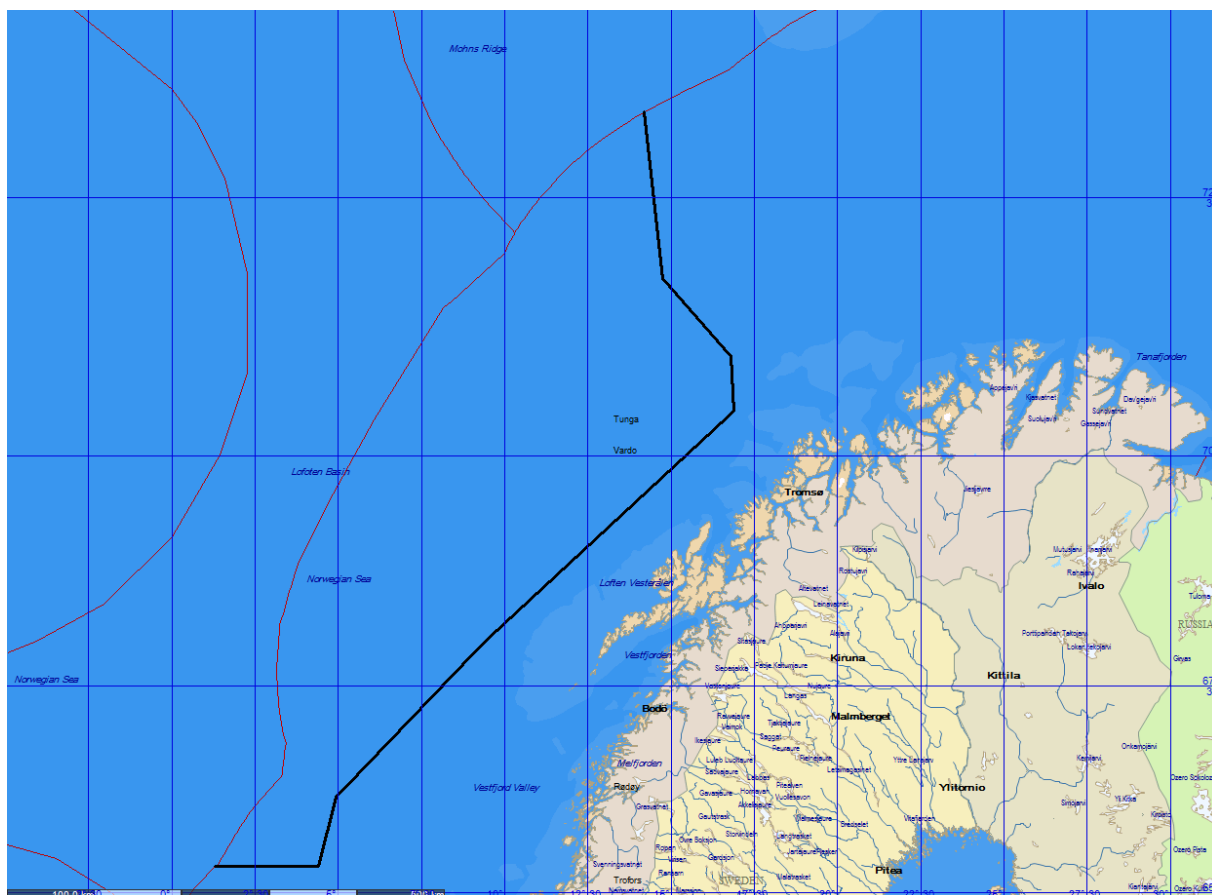
Nord for N 65°20` i Norges økonomiske sone vest for rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. Fra yttergrensen av Norges økonomiske sone på Ø 014° 12,00`, og videre til
2. N 71°45,00` Ø 014°45,00`
3. N 71°00,00` Ø 016°48,00`
4. N 70°27,81` Ø 016°53,00`
5. N 68°00,00` Ø 009°24,00`
6. N 66°11,00` Ø 004°56,00`
7. N 65°20,00` Ø 004°25,00`
8. Videre langs N 65°20,00` til yttergrensen av Norges økonomiske sone.

Område B

I fiskerisonen ved Jan Mayen.

Figur 1: Grenselinjer for fisket etter uer med flytetrål

I fisket etter snabeluer i internasjonalt farvann i statistikkområde I og II er det tillatt å fiske uer med flytetrål med en minste maskevidde på 100 mm. Arbeidsgruppen anbefaler at det i fisket etter uer med flytetrål i de områdene som fremgår ovenfor også innføres en minste maskevidde på 100 mm. Dette innebærer en endring av § 3 bokstav a) i utøvelsesforskriften.

2.3 Direktefiske med bunntrål, 130 mm maskevidde, i et nærmere definert område

Foruten i fisket med flytetrål vil snabeluer være tilgjengelig for fiske med bunntrål langs hele eggkanten og i deler av Barentshavet. Sist det var et direktefiske ble den i all hovedsak fisket med bunntrål i disse områdene. Et direktefiske med bunntrål vil foregå langs eggkanten på så dypt vann at bifangst av andre arter ikke forventes å utgjøre noe særlig problem med mulig unntak for blåkveite i enkelte områder og på enkelte dyp.

På begynnelsen av 1990-tallet ble kanskje størsteparten av snabelueren fanget nord for $70^{\circ}30'N$, med maskevidde på 135mm, og med gode resultater. Dagens maskevidde på 130mm skulle derfor ikke by på noen nevneverdige problemer knyttet til gjennomføringen av fisket. I en slik trål vil også de mindre individene av snabeluer bli selektert ut. Det er dermed ikke grunn til å åpne adgang til å drive direktefiske etter snabeluer med mindre maskevidde enn 130 mm.

For å unngå bifangst av andre arter i størst mulig grad og for å unngå utfordringer som et unntak fra ristpåbudet kan gi, anbefales det at rist skal anvendes også i et direkte fiske etter snabeluer. Dette vil kunne gi et fangsttap i forhold til fiske uten rist. Sett opp mot de begrensede kvotene på snabeluer hvert enkelt fartøy vil kunne påregne, bør imidlertid ikke dette kunne anses som noen vesentlig ulempe for utøvelsen av et rasjonelt fiske.

Av hensynet til å beskytte vanlig uer, må det foretas en avgrensning av hvor et direktefiske etter uer med bunntål kan foregå.

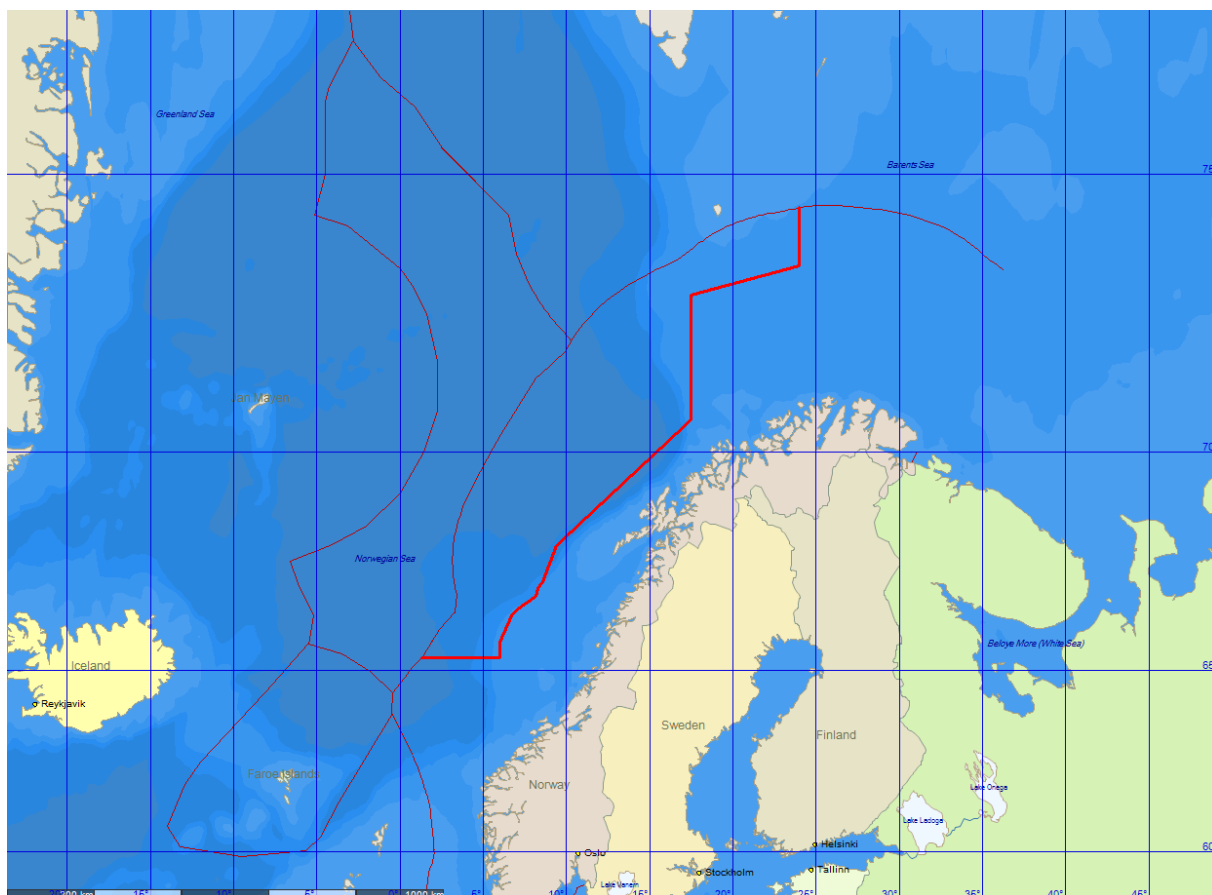
Forekomster av uer i de tetthetene som trengs for å drive et direktefiske med bunntål finnes først og fremst på dypere vann langs eggakanten. Nordover og østover i Barentshavet øker innblandingen av mindre uer. Innblandingen av vanlig uer, *S. marinus* øker innover mot kysten. Økningen er betydelig på grunnere vann enn ca. 450 meter i områdene utenfor Røst. Forekomst av mindre blåkveite øker jo lenger nord en kommer. I sør øker problemene med innblanding av andre arter jo lenger sør en kommer. Dette ble tydelig illustrert gjennom bifangstproblematikken i fisket etter kolmule utenfor kysten av Møre for en tid tilbake. Disse fire separate innblandingsproblemene begrunner en avgrensning i sør, en inn mot kysten og videre mot Barentshavet. I nord avgrenses området av NØS' yttergrense. Grensene som er foreslått i kartet nedenfor tar rimelig hensyn til alle disse fire problemene, samtidig som det åpnes for adgang til et direktefiske i et stort område av NØS hvor det kan forventes gode forekomster av snabeluer.

Direktefiske med bunntål etter snabeluer foreslås begrenset til følgende område:

Nord for N 65°20` i Norges økonomiske sone vest for rette linjer trukket mellom følgende posisjoner:

1. Fra yttergrensen av Norges økonomiske sone på Ø 024°00,00`, og videre til
2. N 73°30,00` Ø 024°00,00`
3. N 73°00,00` Ø 017°30,00`
4. N 70°40,00` Ø 017°30,00`
5. N 68°00,00` Ø 009°24,00`
6. N 67°10,00` Ø 008°35,00`
7. N 67°00,00` Ø 008°18,00`
8. N 66°50,00` Ø 008°09,00`
9. N 66°30,00` Ø 006°59,00`
10. N 66°21,00` Ø 006°44,00`
11. N 65°43,00` Ø 006°00,00`
12. N 65°20,00` Ø 006°00,00`
13. Videre langs N 65°20,00` til yttergrensen av Norges økonomiske sone.

Figur 2: Grenselinjer for fisket etter uer med bunntål

De foreslåtte grensene omfatter store deler av et område hvor det i dag er unntak fra ristpåbudet fra januar til april. Dette unntaket vil også gjelde i fiske etter snabeluer.

I det gjeldende regelverket er det to definerte områder hvor det er forbud mot å fiske med stormasket- og småasket trål. Begrunnelsen for å opprette områdene ble beskrevet slik i brev fra Havforskningsinstituttets av 29.11.1999:

”Med yngelvern i rekefisket på plass vil det mest effektive tiltaket for å redusere beskatningen og verne gytebestanden av snabeluer og rekrutteringen til denne være å stenge fiskefelt inntil videre. For å redusere evt. negative innvirkninger på torske- og hysefisket vil HI foreslå som det neste tiltak å stenge de nærmest rene snabeluer-feltene langs eggakanten (dypere enn 400 meter) mellom N6710 og N6520 og mellom N6230, E0300 og der N6210 krysser grensen til Britisk sone. I 1997 og i 1998 ble over 70 % av snabelueren som ble fisket sør for dagens regulerte område fisket i disse områdene.”

Av teksten i brevet fremgår det at det er foretatt en avveining mellom flere formål når forslaget ble utformet. Tilstanden til bestanden av snabeluer er nå bedre, det vil si at behovet for et direkte vern er mindre. Det er dermed naturlig å se den forventede effekten av alle anbefalte tiltak i sammenheng med hverandre og deretter vurdere om det er behov for å opprettholde noen av de eksisterende tiltakene, her uerboksene, for å oppnå den nødvendige beskyttelsen.

I bunnen for denne vurderingen ligger at det nå åpnes for et direkte fiske etter snabeluer og at eksisterende bifangst av snabeluer i andre fiskerier er begrenset. Et direkte fiske vil måtte reguleres gjennom fastsettelse av kvoter for de deltakende fartøyer. Gitt at de forholder seg til kvotene vil fangsten bli begrenset til det som er ansett for å være bærekraftig. Med unntak av

behovet for å begrense det direkte fisket som er behandlet i avsnitt 2.4 foreligger det dermed ikke lenger behov for å opprettholde den nordlige uerboksen, Område A. Arbeidsgruppen anbefaler at det nå tillates å fiske med stormasket trål også innenfor den nordlige uerboksen. Dette innebærer en endring av § 15 bokstav e) i utøvelsesforskriften.

I den nordlige uerboksen vil det bli tillatt å drive direktefiske med unntak av i yngletiden mars-april. I denne perioden vil uer kunne fiskes som bifangst i andre fiskerier innenfor den maksimale grensen som fastsettes. Det andre området, Område B, ligger sør for det området som anbefales åpnet for direktefiske. I dette området vil det dermed bare være tillatt å fiske uer som bifangst innenfor den maksimale grensen som fastsettes. Forbudet mot å fiske med småmasket trål i de samme områdene foreslås videreført.

2.4 Beskyttelse av snabeluer i yngletiden

I yngletiden samles hunnene i tette forekomster langs hele eggakanten i området som anbefales åpnet for bunntrål, jf. avsnitt 2.3 ovenfor. Disse forekomstene er tilgjengelige for et direktefiske. Beskatning i denne tiden vil medføre stor sannsynlighet for at beskatningsmønsteret blir skjevt kjønnsmessig. Det er stor usikkerhet knyttet til hvilke konsekvenser dette kan få for bestanden. Usikkerheten gjør at arbeidsgruppen anbefaler at det direkte fisket med bunntrål stanses i den tiden ynglingen foregår. Stopp i fisket i denne perioden vil ikke påvirke muligheten fartøyene har til å fiske sine kvoter i særlig grad siden uer er tilgjengelig for direktefiske resten av året.

Ynglingen skjer i mars og april. Det anbefales derfor at det direkte fisket etter snabeluer med bunntrål stanses i denne perioden. Ynglingen skjer ikke i de områdene som er anbefalt åpnet for fiske med flytetral.

De foreslåtte grensene omfatter store deler av et område hvor det i dag er unntak fra ristpåbudet fra januar til april. Området som dekkes av anbefalingen om å stanse direktefisket etter uer, overlapper delvis området med unntak fra ristpåbudet. Et direktefiske etter snabeluer skjer i utgangspunktet på dypere vann enn fisket etter torsk og hyse. Det kan dermed legges til grunn at det fortsatt vil være mulig å drive et direktefiske etter torsk og hyse uten rist i den perioden det direkte fisket etter snabeluer er stoppet. I denne perioden vil det være tillatt med bifangst av uer i dette området.

SAK 13/2013**B) REGULERING AV FISKE ETTER SNABELUER (*Sebastes mentella*) I INTERNASJONALT FARVANN I ICES STATISTIKKOMRÅDER I OG II (SMUTTHAVET) I 2014****1 SAMMENDRAG**

ICES har for 2014 gitt en kvoteanbefaling for snabeluer (*Sebastes mentella*) i ICES statistikkområder I og II på 24 000 tonn.

Kvotestørrelsen for fiske i internasjonalt farvann i ICES statistikkområder I og II vil ikke bli fastsatt før etter NEAFCs årsmøte, som avholdes 11. – 15. november.

2 GENERELT

Som kjent har det i en årrekke vært gjennomført strenge reguleringstiltak for fiske etter uer i Norges økonomiske sone og i fiskevernsonen ved Svalbard. Formålet har vært å legge til rette for en gjenoppbygging av uerbestanden, som viste betydelig rekrutteringssvikt. Det utviklet seg imidlertid tidlig på 2000-tallet et ikke ubetydelig fiske etter snabeluer i internasjonalt farvann i ICES statistikkområder I og II, hvor også norske fartøy deltok. Havforskningsinstituttet viser til at denne ueren tilhører den nordøstarktiske bestanden av snabeluer, som er den samme bestanden som har vært gjenstand for strenge reguleringer i norske jurisdiksjonsområder.

ICES har for 2014 gitt en kvoteanbefaling for snabeluer i ICES statistikkområder I og II på 24 000 tonn.

TAC for fiske etter snabeluer i internasjonalt farvann i ICES statistikkområder I og II vil ikke bli fastsatt før etter årsmøtet i NEAFC 11. – 15. november.

Dette fisket har siden 2007 vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten, som stoppes når kvoten beregnes tatt. Fiskeperioden er begrenset og i 2013 er den fra 1. juli til 31. desember.

Tabell 1: Kvoter og fangst av snabeluer (*Sebastes mentella*) i ICES-statistikkområder I og II i perioden 2006 – 2013(tonn)

År	Kvote	Fangst
2006	0	29 000
2007	15 500	13 466
2008	14 500	8 443
2009	10 500	6 681
2010	8 600	7 158
2011	7 900	7 839
2012	7 500	7 085
2013	19 500	5 797

Kilde: ICES, juni 2013 og NEAFC, 14. oktober 2013

3 FISKET I 2012

ICES opprettholdt sin tilrådning om 0-fiske etter snabeluer i ICES statistikkområder I og II for 2012. NEAFC fastsatte likevel TAC i internasjonalt farvann til 7 500 tonn. Fisket var åpent fra 15. august til 30. november. Ingen norske fartøy deltok i fisket.

4 REGULERING AV FISKET I 2013

ICES ga for 2013 en kvoteanbefaling for snabeluer i ICES statistikkområder I og II på 47 000 tonn.

Etttersom det ikke har vært gitt kvoteanbefalinger for fiske på denne bestanden, er det heller ikke utviklet et helhetlig forvaltningsregime for den. NEAFC viste til at det er knyttet usikkerhet til hvilken innvirkning et økt uttak vil ha på bestandsutviklingen, og fastsatte TAC i det internasjonale havområdet i ICES statistikkområder I og II til 19 500 tonn.

Fiskeperioden i 2013 er fra 1. juli til 31. desember. Hittil i år har fisket etter snabeluer i internasjonalt farvann gått svært tregt og antall fartøy fra feltet har falt fra 21 fartøy på det meste i midten av september i år, til 3 fartøy i midten av oktober. Per 14. oktober er det fisket 5 797 tonn snabeluer i internasjonalt farvann i Norskehavet. Det er kun ett norsk fartøy som er registrert med fangst hittil i år. Dette er imidlertid forskningsfangst tatt i forbindelse med ”dyp-pelagisk Norskehavstokt”.

5 REGULERING AV FISKET I 2014

ICES tilrår for 2014 en TAC på 24 000 tonn i omtalte område.

Norge og Russland vil oversende omforent forslag til høstingsregel for snabeluer til ICES for vurdering.

NEAFC vil drøfte spørsmålet om TAC for snabeluer i internasjonalt farvann i ICES statistikkområder I og II på årsmøtet 11.-15. november.

Fiskeridirektøren vil tilrå at regulering av fiske etter snabeluer (*Sebastes mentella*) i ICES statistikkområder I og II fastsettes i samråd med Norges Fiskarlag.

NOTAT

Saksnummer: 2013008443	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 05.09.2014	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

SAK 13 B REGULERING AV FISKET ETTER SNABELUER (SEBASTES MENTELLA) I INTERNASJONALT FARVANN I ICES STATISTIKKOMRÅDER I OG II (SMUTTHAVET) I 2014 - REFERAT

Regulering av fiske etter snabeluer (*Sebastes mentella*) i internasjonalt farvann i ICES statistikkområder I og II i 2014, ble drøftet i reguleringsmøtet 6. og 7. november 2013.

ICES har for 2014 gitt en kvoteanbefaling for snabeluer (*Sebastes mentella*) i ovennevnte område på 24 000 tonn.

TAC for fiske etter snabeluer i internasjonalt farvann i ICES statistikkområder I og II ble behandlet på NEAFCs årsmøte 11. – 15. november 2013. TAC ble vedtatt satt til 19 500 tonn snabeluer. Fisket kan foregå i perioden 1. juli til 31. desember 2014.

Under henvisning til at bare en mindre del av den omtalte bestanden finnes i internasjonalt farvann i angjeldende område (jf rapport fra NEAFC arbeidsgruppe om utbredelsen av *Sebastes Mentella*), reserverte Norge seg mot dette vedtaket.

Nærings- og fiskeridepartementet har 18. desember 2013 fastsatt forbud mot fiske etter uer i ICES statistikkområder I og II i 2014 for norske fartøy.

SAK 13/2013**C) REGULERING AV FISKE ETTER SNABELUER (*Sebastes mentella*) I IRMINGERHAVET I 2014****1 SAMMENDRAG**

ICES gjentar sine tidligere tilrådninger om vesentlige reduksjoner i fisket av snabeluer i Irmingerhavet.

I NEAFC er det gjeldende et reguleringsopplegg for årene 2011 til 2014. Russland har protestert mot dette, og er ikke omfattet av avtalen som de øvrige NEAFC partene har inngått om en nedtrappingsplan for fiske i Irmingerhavet.

Fisket etter snabeluer har vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende reguleringsopplegg videreføres.

2 GENERELT

Norske fartøy har adgang til å fiske snabeluer på fastsatte kvoter i ICES XII og XIV (NEAFC-område) og i NAFO-området utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt farvann). I tillegg har Norge gjennom de bilaterale kvoteavtalene med EU og Grønland de siste årene blitt tildelt kvoter av snabeluer i grønlandske farvann. Snabeluer tildelt via disse bilaterale kvoteavtalene tillates også fisket i internasjonalt farvann (NEAFC området).

3 FISKET I PERIODEN 2006 - 2013

Tabellen nedenfor viser kvoter og oppfisket kvantum fra 2006 – 2013. Fisket har vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvotene.

Tabell 1: Norske kvoter og oppfisket kvantum i perioden 2006 – 2013

		2006 (tonn)	2007 (tonn)	2008 (tonn)	2009 (tonn)	2010 (tonn)	2011 (tonn)	2012 (tonn)	2013 (tonn)
Kvote	NEAFC	2 231	1 645	1 691	1 691	1 691	1 463	1 232	1 001
	Grønland ¹	600	442	700	600	300	300	1 500	1 800
	EU ¹	1 750	1 750	1 750	3 000	1 500	0	1 500	800
Sum kvoter		4 581	3 837	4 141	5 291	3 491	1 763	4 232	3 601
Fangst		5 724	4 346	486	-	4 312	1 931	3 361	2 979
Rest-/ overfiske		-1 143	-509	3 655	5 291	-1 073	- 168	871	622

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister per 6. oktober 2013

¹ Kvoter tildelt Norge av EU og Grønland i Grønlands økonomiske sone kan også fiskes i internasjonalt farvann (NEAFC-området).

I 2011, 2012 og 2013 var det henholdsvis 5, 4 og 2 norske fartøy som deltok i fisket.

Tabell 2: Fordeling av fangst av snabeluer i Irmingerhavet 2009-2013.

År/kyststat	Færøyene	Grønland	EU	Island	Norge	Russland	Totalt
2009	3 282	1 523	5 056	15 529	0	24 130	49 520
2010	3 834	1 993	13 381	14 774	4 312	23 396	61 690
2011	2 190	0	8 560	12 067	1 931	22 366	47 114
2012	1 291	0	5 483	5 905	3 361	17 500	33 540
2013	1 719	0	6 053	8 314	2 679	26 668	45 433

Kilde: Årlig fangststatistikk fra NEAFC, utdelt fangststatistikk ifm kyststatsforhandlinger i 2010 og siste månedlige fangststatistikk fra NEAFC i 2013.

4 FISKET I 2014

ICES viser igjen til at bestandssituasjonen for uer i Irmingerhavet er meget kritisk, noe som i flere år har blitt gjentatt og understreket. Inntil for 2009 ble tilrådingen gitt som fellesanbefaling for hele området, men er nå gitt for to bestander i to nærmere definerte områder. De norske fartøyenes fiske har foregått i det området hvor ICES finner grunnlag for å foreslå kvote.

ICES har således for 2014 gjentatt sine tilrådingene om 0-kvote på den ”grunne pelagiske bestanden” av snabelueren og en TAC på 20 000 tonn på den såkalte ”dype pelagiske bestanden”.

Kyststatene (Grønland, Færøyene og Island) samt Norge og EU ble den 17. mars 2011 enige om foreløpige forvaltningstiltak for perioden 2011 til 2014. Formålet er å oppnå kontroll med fisket, og forsøke å redusere det til nivå som ligger i nærheten av ICES sine råd. Ifølge planen

skal TAC i 2014 være 20 000. Samtidig ble det enighet om fordeling av TAC i denne perioden. Norges andel er 3,85 %.

Reguleringen av fisket etter snabeluer i Irmingerhavet ventes å bli vedtatt på årsmøtet i NEAFC 11. – 15. november i samsvar med avtalen om foreløpige forvaltningstiltak.

Russland har ikke sluttet seg til denne avtalen og er dermed ikke bundet av den. Russland er imidlertid en betydelig aktør i dette fisket, og fastsetter sin egen TAC.

I henhold til nedtrappingsplanen som kyststatene, EU og Norge er blitt enige om vil den disponible norske kvoten bli 770 tonn uer i 2014. Dette innebærer en reduksjon i forhold til inneværende år. Fleksibilitetsadgangen for eventuelle kvoter av pelagisk uer som Norge kan bli tildelt i bilaterale forhandlinger med EU og Grønland, vil bli søkt videreført.

Fiskeridirektøren legger til grunn at reguleringstiltak, herunder kvote, fastsettes i samsvar med NEAFCs årsmøtevedtak. Fisket foreslås regulert som et fritt fiske innenfor den norske totalkvoten.

NOTAT

Saksnummer: 2013008443
 Dato: 05.09.2014
 Side 1 av 2

Fra: Maja Kirkegaard Brix
 Seksjon: Reguleringsseksjonen
 Telefon: 41691457
 E-post: maja-
 kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
 Stein-Åge Johnsen

SAK 13 C - REGULERING AV FISKET ETTER UER I ICES STATISTIKKOMRÅDER XII OG XIV OG I NAFO OMRÅDET UTENFOR NOEN STATS JURISDIKSJON, OG I GRØNLANDS ØKONOMISKE SONE I 2014 - REFERAT

Norske fartøy har adgang til å fiske uer (*Sebastes mentella*) på fastsatte kvoter i ICES statistikkområder XII og XIV (NEAFC område) og i NAFO områder utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt farvann). I tillegg er norske fartøy gjennom de bilaterale kvoteavtalene med EU og Grønland tildelt kvoter av uer i grønlandske farvann. Uer tildelt via disse bilaterale kvoteavtalene tillates også fisket i internasjonalt farvann (NEAFC området), samtidig som kvoten tildelt i internasjonalt farvann kan fiskes i Grønlands økonomiske sone. Fisket avvikles som fritt fiske innenfor totalkvotene.

Den disponible norske NEAFC kvoten for 2014 er 770 tonn uer. I tillegg er norske fartøy tildelt kvoter på 750 tonn uer i bilateral avtale med Grønland og 800 tonn i tilsvarende avtale med EU. Totalt har norske fartøy således til disposisjon 2320 tonn pelagisk uer i ICES statistikkområder XII og XIV (NEAFC område) og i NAFO områder utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt farvann) og i Grønlands økonomiske sone.

I tillegg kan norske fartøy fiske inntil 600 tonn bunnlevende uer i Grønlands økonomiske sone.

Fisket reguleres i samråd med Norges Fiskarlag og Fiskebåt.

Fiskeridirektoratet fastsatte 7.april 2014 forskrift om regulering av fiske etter uer i ICES statistikkområder XII og XIV og i NAFO området utenfor noen stats jurisdiksjon, og i Grønlands økonomiske sone i 2014.

Sak 14/2013

Regulering av fisket etter rognkjeks i
Nordland, Troms og Finnmark i 2014

SAK 14/2013

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2014

Fiskeridirektøren har forelagt forslaget til regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2014 for Sametinget, som ledd i gjennomføringen av konsultasjonsavtalen mellom Sametinget og statlige myndigheter.

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten fastsettes til 3 500 kg utilvirket rognkjeksrogn i 2014.

For øvrig foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av reguleringsopplegget som i 2013.

2 FISKET I 2013

Fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark var i 2013 regulert med maksimalkvoter på inntil 3 000 kilo utilvirket rognkjeksrogn. Deltakervilkårene fra 2012 ble videreført for åpen og lukket gruppe i 2013.

Tabell 1 viser utviklingen i fangst og deltakelse i perioden 2004-2013

Tabell 1: Utviklingen i fangst og deltakelse i fisket etter rognkjeks i årene fra 2004 til 2013

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Tilvirket rogn (t)	117	73	35	22	53	39	73	46	38	28
Utilvirket rogn (t)	509	379	300	303	625	377	288	123	117	113
Totalt fersk rårogn (t) ¹	654	469	343	330	690	425	378	180	163	148
Rund vekt (t) ²	4 383	3 144	2 301	2 209	4 625	2 844	2 536	1 205	1 035	989
Antall fartøy	583	409	260	231	368	343	296	174	133	79

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister, Konesjons- og deltagerregister per 20.09.13.

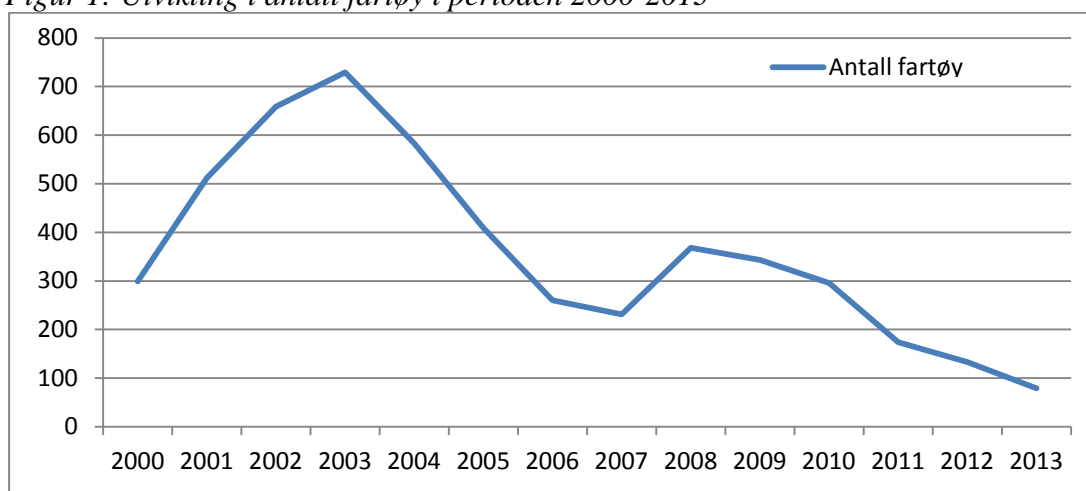
Tabellen tar kun for seg fangst omsatt gjennom Norges Råfisklag. Fangsten av rognkjeks målt i rund vekt har i perioden 2004 og 2013 variert mellom 4 681 tonn og 989 tonn.

Figur 1 er en grafisk fremstilling over utviklingen i antall deltakende fartøy i perioden 2000-2013.

¹ Summen av utilvirket rogn (rårogn) = tilvirket rogn omregnet til utilvirket rogn (omregningsfaktor 130/105) + utilvirket rogn.

² Tonn rundvekt inkluderer også fangst av rognkall. Omregningsfaktoren fra utilvirket rognkjeksrogn til rundvekt er 6,7

Figur 1: Utvikling i antall fartøy i perioden 2000-2013

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttseddelregister, Konesjons- og deltagerregister per 20.09.13.

Deltakelsen hadde en topp i 2003 med hele 729 fartøy som fisket rognkjeks. I perioden 2003 til 2007 sank antall deltakende fartøy med en bunn i 2007. I 2008 økte antall deltakende fartøy til 368 fartøy. Fra 2008 har antall deltakende fartøy gått drastisk ned, med en rekordlav deltagelse i 2013 der kun 79 fartøy har deltatt.

Ifølge Norges Råfisklag har 67 av 79 fartøy levert utilvirket rogn i 2013, en nedgang på 40 fartøy i forhold til 2012. Fiskeridirektoratets registre viser at 15 fartøy leverte tilvirket rogn saltet i tønner, en nedgang på 11 fartøy i forhold til 2012. Ingen fartøy leverte både utilvirket rårogn og tilvirket rogn saltet i tønner. Tabell 2 viser minstepriser og gjennomsnittspriser for rogn for årene 2004-2013.

Tabell 2: Minstepriser og gjennomsnittspriser for rogn for årene 2004-2012

	Minstepriser (kr)		Gjennomsnittspriser (kr)	
	Utilvirket rogn kg ³	Tilvirket rogn tønne	Utilvirket rogn kg ³	Tilvirket rogn tønne
2004	33,5	5 100	36,63	6 971
2005	34,0/31,5 ⁴	5 200/4 850 ⁴	32,14	4 994
2006	29,0/26,0 ⁵	4 000	26,77	3 561 ⁶
2007	25,0	3 500	25,05	3 802
2008	26,75	3 750	27,01	4 319
2009	28,75	4 100	28,79	4 896
2010	35,50	5 000	36,36	7 055
2011	39,00	5 600	39,96	8 985
2012	41,00	7 000	43,25	7 727
2013	30,00	4 500	30,00	4 597

Kilde: Norges Råfisklag per 24.09.13

³ Minsteprisen og gjennomsnittspris for utilvirket rogn er oppgitt i liter i 2001-2005. Etter 2005 er prisen oppgitt i kg.

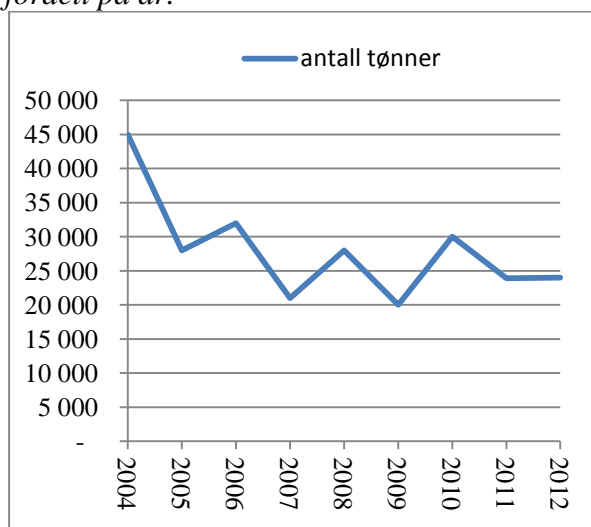
⁴ Minsteprisen ble senket f.o.m. 18.04.05

⁵ Minsteprisen ble senket f.o.m. 20.04.06

⁶ Lavere enn minstepris pga. Norges Råfisklag måtte dispensere fra minstepris på 100 tønner.

I 2012 var etterspørselen etter rognkjeksrogn god i starten av sesongen, men stagnerte underveis. Som følge av dette ble minsteprisen på tilvirket rogn i tønne satt under press mot slutten av sesongen. Dette rammet sjølprodusentene som hadde usolgte kvantum frem mot St. Hans. Usikkerheten i markedet som resulterte i prisreduksjon, var visstnok forårsaket av godt fiske i enkelte avgrensede områder på Grønland/Island, der fiskerne aksepterte salg til lave priser. Dette hadde konsekvenser både for pris og deltagelse i fisket i 2013. Man ser i tabell 2 at gjennomsnittsprisen på utilvirket rogn falt fra 43,25 kr per kg i 2012 til 30 kr per kg i 2013. Når det gjelder tilvirket rogn per tønne sank gjennomsnittsprisen fra 7 727 kr per tønne i 2012 til 4 597 kr per tønne i 2013. Ifølge Norges Råfisklag ble det i 2013 totalt produsert 1 127 tønner til en verdi på 4,6 millioner kroner.

Figur 2: Total produksjon av rognkjeksrogn fordelt på år.

Kilde: Norges Råfisklag

Ifølge Norges Råfisklag har etterspørselen etter rognkjeksrogn fra markedet tidligere utgjort 30 000-35 000 tønner rogn årlig, men er de senere år redusert til i underkant av 25 000 tønner.

Figur 2 viser den samlede produksjonen av rognkjeksrogn i perioden 2004-2012. Laget meldte i 2012 at den samlede produksjonen i 2012 var omtrent på samme nivå som i 2011. Man har ikke fått tak i tall for 2013.

Avtalen mellom Norge, Island, Grønland og Newfoundland som ble inngått for å begrense total produksjon til ca. 30 000 tønner rogn i 2005 er videreført.

Tabell 3 viser fangst fordelt på fartøylengde i perioden 2008-2012.

Tabell 3: Fangst fordelt på fartøy (lengdefordeling) i perioden 2008 – 2013

	2008		2009		2010		2011		2012		2013	
	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)	Ant.	Fangst rund vekt (t)
Under 7 m	96	1 133	81	627	67	590	47	332	33	250	21	265
7- 9,9 m	110	1 293	114	807	78	550	38	177	33	213	27	338
10-12,9 m	152	2 081	142	1 329	141	1 278	81	613	60	492	27	341
13-19,9 m	8	101	6	80	7	93	6	80	5	76	2	40
Over 20 m	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0
Ikke oppg.	2	17	0	1	3	25	21	3	2	4	1	5
Sum	368	4 625	343	2 844	296	2 536	174	1 205	133	1 035	79	989

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttседdelregister/Merkeregister per 23.09.13.

I 2007 var en av årsakene til dårlig deltagelse at det gjenstod en stor restkvote på torsk i perioden mars – juni. På grunn av at prisene for torsk og rognkjeksrogn lå på samme nivå valgte mange fartøy å fiske torsk. I 2008 deltok det flere fartøy. Årsaken til dette var høyere maksimalkvoter, større etterspørsel etter rognkjeksrogn, samt at mange fartøy var ferdige med torskekvoten da rognkjeksfisket startet. Siden 2008 har deltagelsen gått ned med rekordlav deltagelse i 2013. Selv om stor etterspørsel i 2010 og 2011 førte til at minsteprisen på slutten av sesongene nærmest ble doblet per tønne tilvirket rogn, var det kraftig nedgang i deltagelsen og levert kvantum. Årsaken til dette knyttes til dårlig vær, dårlig tilgjengelighet, samt at deler av flåten prioriterte å fiske torsk fremfor rognkjeks. I 2012 var minsteprisene høyere enn på mange år, likevel fortsatte nedgangen. I 2013 har deltagelsen gått ytterligere ned, blant annet på grunn av høye torskekvoter og erfaringen med usikkerhet i markedet og prispress på slutten av sesongen i 2012. Fisket har vært variabelt, men det har vært godt fiske på to av de viktigste områdene.

3 BESTANDSUTVIKLING

I 2012 ble det opprettet en arbeidsgruppe med fokus på forskning på rognkjeks med deltakere fra Danmark (Grønland), Island og Norge. Gruppen har hatt to møter. Formålet med gruppen er å gi kunnskap for bestandsvurdering, utveksle kunnskap mellom nordiske forskere, gi offentlig dokumentasjon om rognkjeks, koordinere handlinger og forskning.

Havforskningsinstituttets råd for rognkjeks 2014 tilsvarende rådet for 2013, nemlig at antall deltakende fartøy ikke overskrider 300, og at total fangst blir maksimalt 400 tonn rå rogn. For mer informasjon, se vedlegg.

4 REGULERINGSTILTAK I 2014

4.1 DELTAKELSESKRITERIER

Det ble i 1998 innført deltagerbegrensning for fartøy på eller over 13 meter største lengde i fisket etter rognkjeks.

Kriteriene for å delta i fisket i åpen og lukket gruppe fremgår av den årlige forskrift om deltagelse i kystfartøygruppens fiske (deltakerforskriften).

I 2013 oppfylte 6 fartøy aktivitetskravet for å delta i lukket gruppe, dvs. fartøy på eller over 13 meter største lengde. Kun 3 fartøy deltok, og fangsten til disse fartøyene utgjorde 40 tonn rund vekt av total fangst på 989 tonn rund vekt.

Det forutsettes at gjeldende deltakervilkår videreføres i 2014.

4.2 MAKSIMALKVOTE

Siden 2006 har maksimalkvoten vært angitt i kilo utilvirket rognkjeksrogn. Tabell 4 viser maksimalkvotes størrelse, antall fartøy totalt og antall fartøy som har fisket maksimalkvoten i årene 2008–2013.

Tabell 4: Størrelse på fastsatt maksimalkvote, antall fartøy totalt, antall fartøy som har fisket hele maksimalkvoten og hvor stor prosentandel dette utgjør i årene 2008- 2013

År	Maksimalkvote	Totalt antall fartøy	Ant. fartøy ferdige med maksimalkvoten	Prosent
2008	2 500 kg	368	146	39,7
2009	2 000 kg	343	74	21,6
2010	2 500 kg	296	39	13,2
2011	2 500 kg	174	17	9,8
2012	2 500 kg	133	18	13,5
2013	3 000 kg	79	24	30,4

Kilde: Fiskeridirektoratets Landings- og sluttsedelregister per 23.09.13

Ifølge Norges Råfisklag vil deltagelsen i 2014 være påvirket av størrelsen på torskeknoten, prisen på rognkjeks versus torsk, kjøpernes etterspørsel og fiskets utvikling. Man har tidligere år sett at dersom sesongen starter med dårlig fangsting vil mange fartøy prioritere å fiske torsk fremfor rognkjeks.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av erfaringen med fiskeriet og nedgangen i deltagelsen de siste årene foreslå å øke maksimalkvoten fra 3 000 kg til 3 500 kg i 2014.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten fastsettes til 3 500 kg utilvirket rognkjeksrogn i 2014.

4.3 FANGSTPERIODE

I 2006 ble det innført stoppdato i fisket etter rognkjeks. Det ble da satt en felles stoppdato for alle områdene den 20. juni. På bakgrunn av variasjon i tidspunkt for gyteinnsig og fangstsesong langs kysten av Nord-Norge innførte Fiskeri- og kystdepartementet i 2007 i tillegg en særskilt stoppdato for fiske etter rognkjeks i Finnmark øst for 26°Ø, datoen ble satt til 5. juli.

Fiskeridirektøren foreslår at stoppdatoene fra 2013 blir videreført til 2014.

Fiskeridirektøren vil tilrå at fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark vest for 26°Ø stoppes 20. juni 2014

Fiskeridirektøren tilrår videre at fisket etter rognkjeks i Finnmark øst for 26°Ø stoppes 5. juli 2014.

5 FRITIDSFISKE

I forskrift av 26. februar 2010 om begrensninger i fisket etter torsk, rognkjeks, makrell og kongekrabbe med ikke-merkeregistrerte fartøy eller fra land § 4 er det fastsatt forbud å fiske rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark.

6 UNGDOMSFISKEORDNINGEN

Etter innføring av stoppdatoer 20. juni og 5. juli, ble ungdomsfiskeordningen avviklet i 2007. Etter anmodning fra Sametinget ble ungdomsfiskeordningen for rognkjeksfiske gjeninnført i 2010. Ordningen er etter dette videreført.

Ungdomsfiskeordningen gjelder generelt i perioden 24. juni til og med 16. august. Til forskjell fra de andre artene som omfattes av denne ordningen, er fiskeperioden for rognkjeks satt til perioden 1. mai til og med 20. juni vest for 26°Ø, og perioden 1. mai til og med 5. juli 2011 i Finnmark øst for 26°Ø.

Innenfor ungdomsfiskeordningen kan det per fartøy og per person fiskes og landes et kvantum som tilsvarer inntil 600 kg utilvirket rognkjeksrogn. Videre må fartøyet være under 6 meter største lengde.

Ifølge Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 23. september har en person deltatt i ungdomsfiskeordningen etter rognkjeks i 2013.

Dersom ungdomsfiskeordningen blir videreført i 2014 forutsettes det at den også inkluderer rognkjeks.

7 OPPDRETT AV ROGNKJEKS

De siste årene har det vært økt interesse for å bruke rognkjeks for å bekjempe lakselus. Berggylt og bergnebb blir brukt for å bekjempe lakselus fra Trøndelag og sørover. Siden disse artene er veldig temperaturfølsomme er de ikke egnet til å bekjempe lakselus i Nord-Norge. Forsøk viser at rognkjeks aktivt beiter lus på vinteren i temperaturer ned mot 4 grader.

Ifølge Fiskeridirektoratets statistikk for akvakultur er det i 2012 registrert syv selskap som driver med oppdrett av rognkjeks, derav tre forskningsinstitusjoner. Tre av de syv selskapene er lokalisert i Nord-Norge. Det ble totalt solgt ca. 139 000 stk rognkjeks i 2012.

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 - Sentrum
5804 BERGEN

Sámediggi
Avjovárgeaidnu 50
9730 Kárásjohka

ÁŠŠEMEANNUDEADDJ/SAKSBEHANDLER
Inge Arne Eriksen, +47 91 52 02 02
inge.arne.eriksen@samediggi.no

DIN ČUJ./DERES REF.

MIN ČUJ./VÁR REF.

BEAIV/DATO

Inge Arne Eriksen, +47 91 52 02 02

13/47 - 41

31.10.2013

inge.arne.eriksen@samediggi.no

Almmut go válddát oktavuoda/

Opggis ved henvendelse

telefuvdna: +47 78 47 40 00
www.samediggi.no
samediggi@samediggi.no

Ápningstider:
Mandag - Fredag
08.00-15.30

Reguleringsmøtet sak nr. 14/2013 - Sametingets innspill til regulering av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2014

Sametinget arbeider for å sikre kystbefolkningens historiske rettigheter og tilgang til fiske og marine ressurser. I denne forbindelse ønsker Sametinget å påpeke en del punkter i reguleringsforslaget fra Fiskeridirektoratet for fiske i 2014, slik at man ikke forverrede forhold for bevaring og utvikling av samisk språk, næring, kultur og bosetting.

Ut fra overstående og dagens bestandssituasjon vil Sametinget sette fokusere på en friere regulering av den minste kystflåten og deres mulighet til å fiske. Sametinget ønsker derfor at fiske etter rognkjekse i størst mulig grad blir forbeholdt kystflåten, slik at man gjennom dette kan øke sysselsettingen og rekrutteringen i både kyst- og fjordflåten og på landanleggene.

For å øke rekrutteringen av unge personer til fiskeryrket, går Sametingets - i likhet med Fiskeridirektøren - inn for å videreføre ordningen hvor ungdommer (Sametinget forslag: alder 14 – 23 år) gis mulighet til å fiske rognkjeks.

Sametingets forslag:

- *Sametinget ønsker at dette fisket blir forbeholdt den minste flåtegruppen (under 11 meter)*
- *Båtkvoten for 2014 blir satt til 3 500 kg utilvirket rognkjeksrogn*
- *Ungdomskvoten settes til 800 kg (Fiskeridirektørens forslag 600 kg) rogn per person*
- *Fartøy som benyttes til å fiske ungdomskvoten må være under 11 meter*
- *I tilfelle mye av rognkvoten gjenstår den 20. juni skal det gjennomføres det en refordeling av kvoten eller fisket etter rognkjekse fristilles i perioden 20. juni – 5. juli.*

Dearvvuodaiguin/Med hilsen

Magne Svineng
ossodatdirektevra/avdelingsdirektør

Inge Arne Eriksen
seniorráđdeaddi/seniorráđgiver

Fiskeridirektoratet
Postboks 185 Sentrum
5804 Bergen

Deres ref: 13/8441

Vår ref: 2013/1074

Bergen 09.09.2013

Arkivnr: 339

Løpenr: 9399/2013

REGULERING AV FISKE ETTER ROGNKJEKS I NORLAND TROMS OG FINMARK

Vedlagt følger et notat utarbeidet av Caroline Durif vedrørende saken.

Rådet fra Havforskningsinstituttet er at reguleringstiltak skal sikre at antall deltagende fartøy ikke overskrider 300 og at samlet kvantum utgjør ca 400 tonn rå rogn. Det forventes ut fra dette en fortsatt stabil bestand i årene fremover. Havforskningsinstituttet finner derfor ikke at det er grunn til å endre reguleringene i 2013 i forhold til inneværende år.

Vennlig hilsen

Harald Loeng
Forskningsdirektør

Havforskningsinstituttet

Postboks 1870 Nordnes, 5817 Bergen
Tlf.: 55 23 85 00
Faks: 55 23 85 31
E-post: post@imr.no

Avdeling: Forskningsdirektør for program og
prosjekt
Saksbehandler: Harald Loeng
Tlf.: 55 23 84 66
E-post: harald.loeng@imr.no
Besøk: Nordnesgaten 33

Org.no. NO 971 349 077

Bank: 7694.05.00849
Swift-adr.: DNBANOKK
IBAN: NO74 7694 0500 849
www.imr.no

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK I 2013

Vurdering av bestandssituasjonen av Rognkjeks.

Dette notatet er utarbeidet av:

Caroline Durif (caroline.durif@imr.no) – Havforskningsinstituttet Austevoll, 5392 Storebø.
Tel: 468 47 514

Bidragstyttere: Elena Eriksen, Willy Godtliebsen

Biologi

Om sommeren klekkes godt utviklede larver fra en eggklump som rognkallen har voktet i to måneder. Eggklumpen er gytt av flere kjeksler fra februar til mai. De inviteres til en passende gyteplass av hannen som vokter den. Når eggene befruktes blir de klebrige og festes til fjell eller steiner på bunnen.

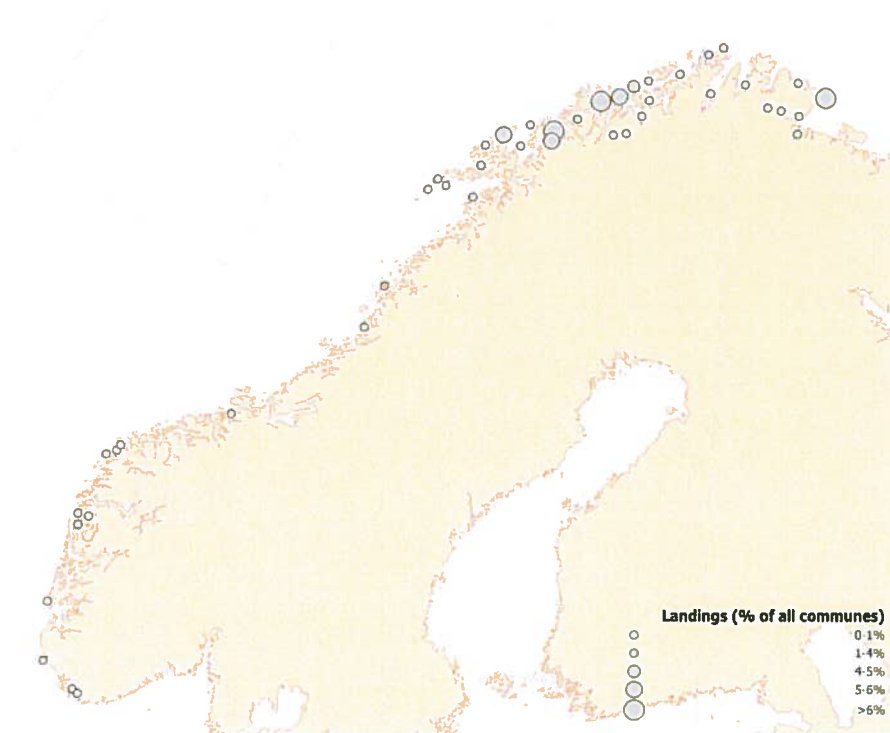
Yngelen vokser opp i tareskogen og søker skjul ved å feste seg med sugeskiven på tareblad der vi kan se dem som små knopper. Når de er ett til to år gamle, og litt større enn på størrelse med en golfball, svømmer de ut i åpent hav. Her beiter de på plankton i 2–4 år før de vandrer tilbake til kysten for å gyte.

Arten finnes i hele det østlige Atlanterhavet, Nordsjøen, Østersjøen og Barentshavet. Den kan vandre store avstander ut i havet. Det er uvisst om det finnes flere adskilte bestander, og hvor store disse er. I Norge regner vi at hovedbestanden er fisk som gyter i Nordland, Troms og Finnmark, men det er en del som gyter også langs resten av kysten.

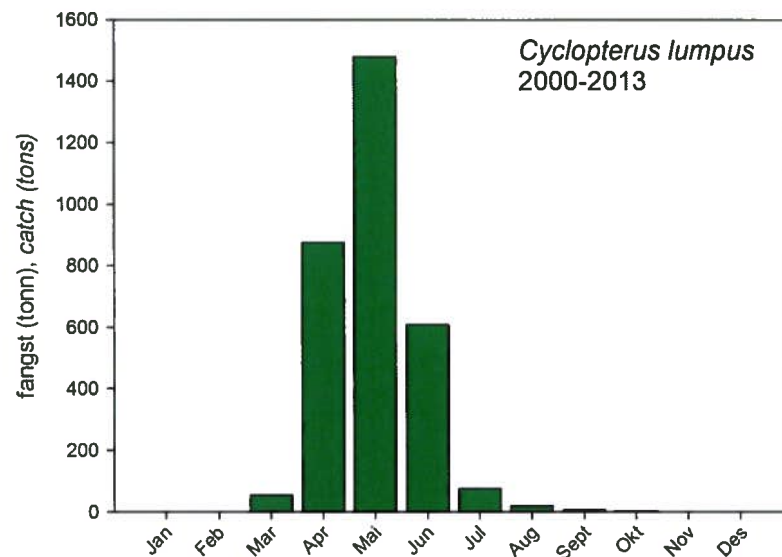
Rognkjeks har utstrakt yngelpleie, gyter relativt få egg og hevder revir, slik at mengden yngel som produseres trolig er avhengig av antall fisk som gyter. Man kjenner imidlertid svært lite til de prosessene som virker på individene fra yngelstadiet og fram til rekruttering til den fiskbare del av bestanden. Antagelsen om proporsjonalitet mellom gytebestand og påfølgende rekruttering er derfor meget usikker. Det er antatt en forskyvning på 5 år fra gytebestand til rekruttering.

Fiskeri

Rognkjeks har blitt fisket siden 1950-tallet og foregår i hovedsak mellom Lofoten og Varangerhalvøya (figur 1). Fisket foregår på grunt vann (10-40 meter dyp) og i områder som er utsatt for åpent hav. Fiskeriet er drevet av småbåter. Fisket skjer hovedsakelig i april-juni (figur 2), når fisken vandrer til kysten for å gyte. Bare kjønnsmodne rognkjeks høstes for rogn. Noen fartøyer foredler rogn om bord, og i enkelte år kan det være avvik mellom hva som er levert og det som blir fisket (dette skjedde i 1997).

Figur 1: Rognkjeksfiskeriene i Norge. Punkt størrelse representerer fangst per kommune mellom 2000 og 2013 som en prosentandel av den totale fangsten i Norge.

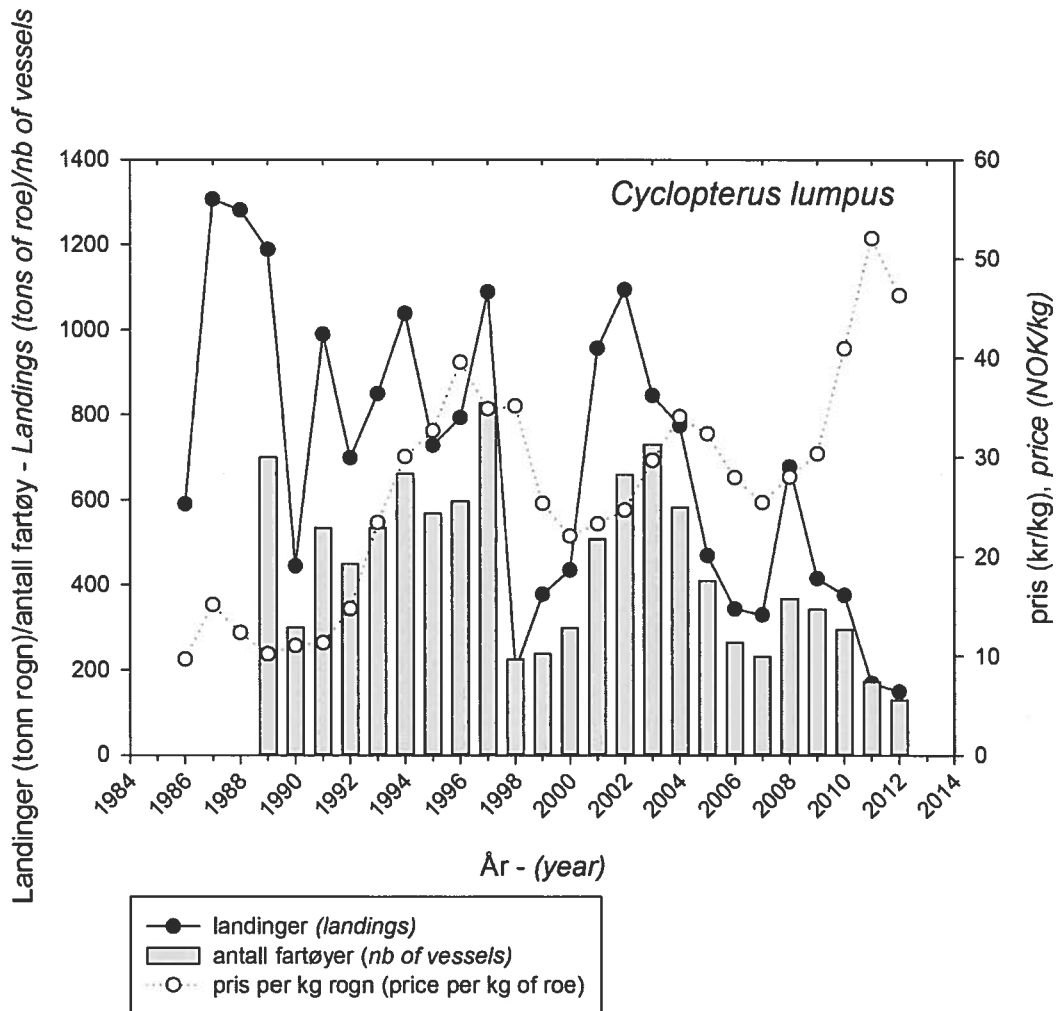

Figur 2: Månedlig fangst av rognkjeks. Rundvekt er summert over perioden 2000 og 2013.

Norsk fangst

I 2012, ble 149 tonn rogn fra rognkjeks landet i Norge. Dette er det laveste tallet som er registrert (siden 1986) og en nedgang på 18% fra 2011. Store svingninger har skjedd siden 1986. Landinger var på topp på slutten av 80-tallet (i 1987: 1300 tonn rogn), og har vært jevnt synkende siden tidlig på 2000-tallet. Landinger er sterkt korrelert med antall fiskefartøy (figur 3). Deltakelse i fiskeriet var rekordlavt i 2012 (127 fartøy). Deltakelse og derfor fangster vil i stor grad avhenge av markedssituasjonen. Verdien av leveransene i 2011 var totalt 6.9 million kr, som var mindre enn året før. Snittprisen var økt litt fra 39,96 kr / kg til 41, 07 kr / kg. Totalt har svingningene i landinger fulgt endringer i pris per kg unntatt i de siste årene, siden 2008.

På grunn av den sterke korrelasjonen mellom landinger og deltakelse, synes ikke kommersielle fiskeridata å reflektere status for den naturlige rognkjeksbestanden, og er dermed ikke et pålitelig verktøy for vurdering av rognkjeksbestanden.

Figur 3: Rognkjeksfiskeri landinger, deltakelse (antall fartøy) og midlere årlig pris per kg rogn

Fiskeriuavhengig bestandsvurdering basert på Økosystemtokt i Barentshavet

Innsamling av 0-gruppe fisk i Barentshavet har vært gjennomført siden 1965 og standardisert siden 1980. Målet er å estimere bestand av 0-gruppe fisk. Mellom 196 og 425 stasjoner er samlet hvert år (figur 4). Data om rognkjeks bifangst er registrert i løpet av denne undersøkelsen og blir nå brukt til biomasseberegning av rognkjeks. Detaljer om beregningsmetoder finnes i Eriksen et al. (2009).

Lengdefordelinger har vist to topper, noe som mest sannsynlig indikerer juvenil og voksen fisk. Basert på denne observasjon, fordelte vi datasettet i to grupper: en inkludert fisk på 20 cm og mindre, og den andre inkluderte voksne og sannsynligvis moden fisk, som var større enn 20 cm. Biomasse (i tusen tonn) og antall fisk (i millioner av individer) ble beregnet separat for disse to gruppene.

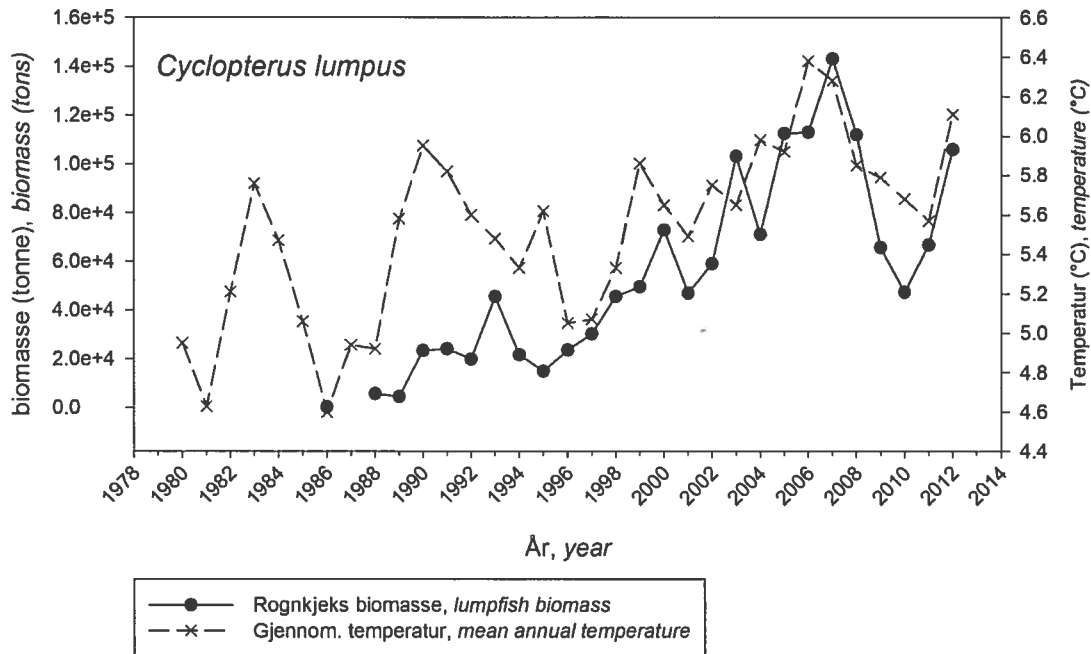

Figur 4: Kart over stasjoner fra 0-gruppe undersøkelse i Barentshavet.

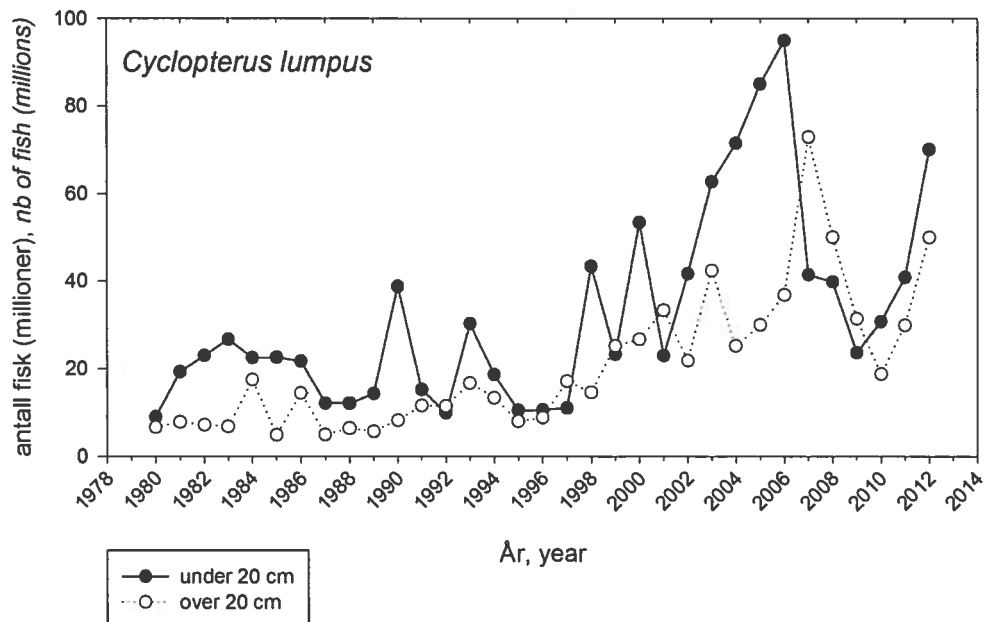
Biomasse av rognkjeks i Barentshavet følger svingninger i temperatur (figur 5). Både temperatur og biomasse har økt siden 1980-tallet, men økningen i biomasse ikke har vært så høy som den burde ha vært hvis man vurderer økningen i temperaturen. Begge har gått ned siden 2007. Men de siste to årene, har rognkjeks vært økende igjen sannsynligvis på grunn av en økning i temperatur (figur 5).

Økningen i yngel kommer ett år før økningen i fisk over 20 cm (figur 6). For eksempel nedgangen i fisk under 20 cm, i 2007, er synlig i fisk over 20 cm i 2008. I 2010, yngel begynner å øke igjen, mens antall større fisk (over 20 cm) begynner å øke igjen i 2011. Gitt årets rekruttering, kan vi forvente de voksne å følge en oppadgående trend i hvert fall for neste år.

Den store nedgang i rekruttering i 2007, ser ut som en konsekvens av både en nedgang i temperatur og høyt fiskepress i perioden 2002-2004.

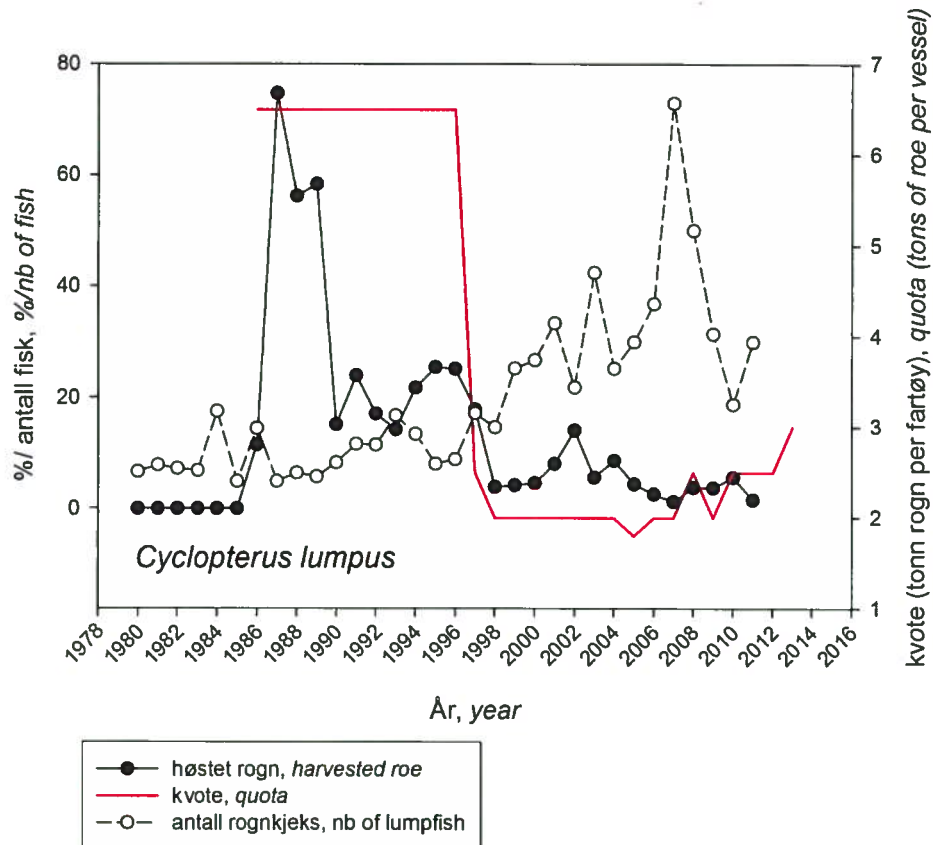

Figur 5: Biomasse av rognkjeks fanget i løpet av 0-gruppe undersøkelsen og årlig gjennomsnittstemperatur i Barentshavet mellom 1980 og 2011 (gjennomsnittstemperatur fra 50-200 meter i Fugløya-Bjørnøya snittet).

Figur 6. Antall yngel (under 20 cm) og voksen (over 20 cm) rognkjeks fanget i løpet av 0-gruppe undersøkelsen og årlig gjennomsnittstemperatur i Barentshavet mellom 1980 og 2011.

Hvis vi antar at 1) all fisken over 20 cm representerer gytemoden fisk, 2) at rogn utgjør 25% av en voksen rognkjeks og 3) at kjønnsfordelingen i vår vitenskapelige fangst var 0.5, kan vi gi et grovt estimat på hvor mye rogn i området som ble samlet under undersøkelsen (figur 7). Beregningen for 2012, viser at biomasse av gytemoden fisk i Barentshavet er maksimalt 141 000 tonn, noe som tilsvarende 17 741 tonn rå rogn. Den prosentvise fangsten er vist i figur 7. Denne andelen nådde sitt høyeste verdi (75%) i 1987, og har sunket betydelig siden kvoten ble redusert fra 6,5 tonn rogn per fartøy til 2 tonn. Under dette scenarioet (2 tonn kvote), forblir andelen fangst for det meste i underkant av 10%. I 2012, var den, mindre enn 1%.

Figur 7. Prosentandel av rognkjeks høstet av den norske fiskeri, kvote, og antall rognkjeks i Barentshavet mellom 1980 og 2012. Se teksten for beregningene.

Forskningshull

Omregningsfaktorer

På grunn av at rognkjeks fisket er rettet mot salg av rogn, er fangststatistikken registrert i form av mengder rogn landet og ikke hel rundvekt som er tilfellet for de fleste fiskerier. Siden rogn normalt blir tatt ut på sjøen og skrotter forkastet, er rett informasjon om rogn som skal brukes i beregningen av fangster viktig. Rognlandinger er konvertert til fiskebiomasse ved hjelp av omregningsfaktorer. I Norge er omregningsfaktoren 8,30 for bearbejdede egg, og 6,70 for fersk rogn. Omregningsfaktorer kan variere betydelig mellom landene (mellom 3 til

8). Biologiske studier har vist at rognen er i størrelsesorden 19-31 % av den totale kroppsvekten. Få studier har adressert dette problemet, men en nøyaktig omregningsfaktor for bruk til å konvertere landinger fra rogn til hel vekt vil være nyttig for alle fremtidige forsøk på å vurdere dette fisket.

Bestandsidentifikasjon

Ifølge merkeforsøk (i Island og Newfoundland) vil rognkjeks forflytte seg lite fra et år til et annet. Dette kan tyde på at bestanden er fordelt i flere små enheter, og at gytefisk ville være ganske stedbundet. De kan dermed være sårbare for overbeskatning hvis innsatsen er konsentrert geografisk. En av de viktigste vitenskapelige formålene er identifisering av komponentene som finnes i Barentshavet. Et merkeprogram kunne avklart noen aspekter av dette problemet.

Anbefaling for fisket i 2013

Rådet fra Havforskningsinstituttet er at reguleringstiltak skal sikre at antall deltagende fartøy ikke overskrider 300 og at samlet kvantum utgjør ca 400 tonn rå rogn. Det forventes ut fra dette en fortsatt stabil bestand i årene fremover så lenge forvaltningen resulterer i en slik moderat beskatning. Havforskningsinstituttet finner derfor ikke at det er grunn til å endre reguleringene i 2013 i forhold til inneværende år.

Referanser

Eriksen, E., Prozorkevich, D. and Dingsør, G. E. (2009). An evaluation of 0-group abundance indices of Barents Sea fish stocks. *The Open Fish Science Journal* 2, 6-14.

Tabell 1

Oversikt over fisket kvantum rogn fra rognkjeks (angitt som rå rogn), førstehåndsverdi av levert rogn, antall deltagende fartøy i Norges Råfisklags distrikt, samt andel av de deltagende fartøy som har levert mer enn 1500 kg rogn (Kilde: Norges Råfisklag/ Fiskeridirektoratet). Videre er fangsten av kjekser angitt i vekt og antall.

År	Fangst (tonn rogn)	Verdi (mill kr)	Antall fartøyer	Andel >1500 kg (%)	Fangst av kjekser (tonn)(kilde: Fiskeridirekt oratet)	(tusen)
1986	590	5.7				
1987	1307	19.8				
1988	1281	15.8				
1989	1189	12.1	700			
1990	444	4.9	300			
1991	989	11.2	534	34		
1992	699	10.3	449	28		
1993	850	19.9	534	24		
1994	1038	31.2	662	28		
1995	716	23.8	568	5		
1996	793	31.4	597	29	5382	1530
1997	1089	38.0	827	35	6824	1880
1998	202	7.1	226	18	1213	330
1999	378	9.6	238	51	2172	610
2000	435	9.6	299	43	2416	630
2001	957	22.3	508	14	5329	1240
2002	1093	27.0	659	6	6050	1850
2003	846	25.1	730	4	4725	1300
2004	774	26.4	583	36	4416	1170
2005	469	15.2	410	43	3145	710
2006	344	9.6	265	51	2304	550
2007	330	8.4	232	60	2210	550
2008	678	19.0	368	69	4625	1100
2009	415	12.6	343	46	2844	690
2010	376	15.4	295	41	2540	620
2011	123	8.8	173	46	1209	345
2012	127	7.4	127	N/A	1040	297

NOTAT

Saksnummer: 12/17509	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 9.11.2013	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

Kopi til:
Inger-Anne Arvesen

REGULERING AV FISKET ETTER ROGNKJEKS I NORDLAND, TROMS OG FINNMARK 2014 - REFERAT

Reguleringsmøtets behandling:

Reguleringen av fisket etter rognkjeks i Nordland, Troms og Finnmark i 2014 ble behandlet som sak 14/2013 den 6. november 2013.

Fiskeridirektøren foreslo å endre maksimalkvoten på utilvirket rognkjeksrogn fra 3 000 kilo til 3 500 kilo. For øvrig foreslo direktøren å videreføre eguleringsopplegget fra 2013 til 2014.

Sametinget og Norges Fiskarlag støttet Fiskeridirektørens forslag vedrørende endring av maksimalkvote til 3 500 kilo utilvirket rognkjeksrogn.

Det var ingen ytterligere kommentarer til Fiskeridirektørens forslag i møtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag, og har besluttet at maksimalkvoten settes til 3 500 kilo per fartøy.

Sak 15/2013

Regulering av fisket etter breiflabb og
kveite i 2014

SAK 15/2013

REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB OG KVEITE I 2014

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av årets regulering av fisket etter breiflabb.

Fiskeridirektoratet gjennomførte i 2012 en skriftlig høring om regulering av fisket etter kveite og breiflabb, og oversendte i januar 2013 tiltaksforslag til FKD. Ett av forslagene var at gjeldene fredningstid for breiflabb nord for 64°N utvides til å gjelde hele landet, for å unngå at det fiskes kveite i den perioden kveiten er fredet for garnfiske. FKD har fortsatt denne saken til behandling.

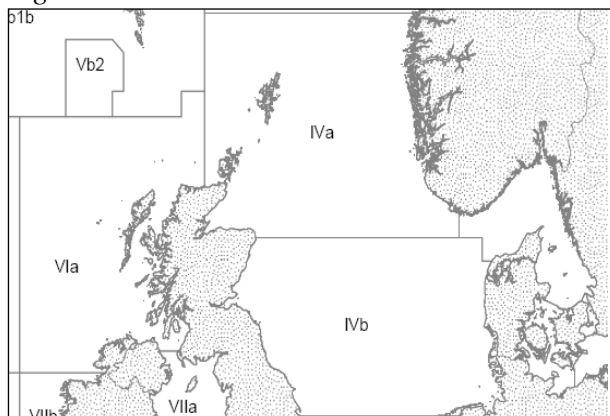
Havforskningsinstituttet har sendt et innspill der de uttrykker bekymring over et økende fiske av kveite med breiflabbgarn. Fiskeridirektøren ber om innspill om tiltak som kan være egnet til å hindre et slikt fiske.

2 BESTANDSSITUASJONEN FOR BREIFLABB

2.1 ANBEFALINGER OG KOMMENTARER FRA ICES

ICES gir anbefalinger for områdene vest for Skottland, Nordsjøen og Skagerrak. Breiflabb innenfor de omtalte områdene blir vurdert å tilhøre samme bestand (se figur 1).

Figur 1: Oversikt over ICES statistikkområder i Nordsjøen

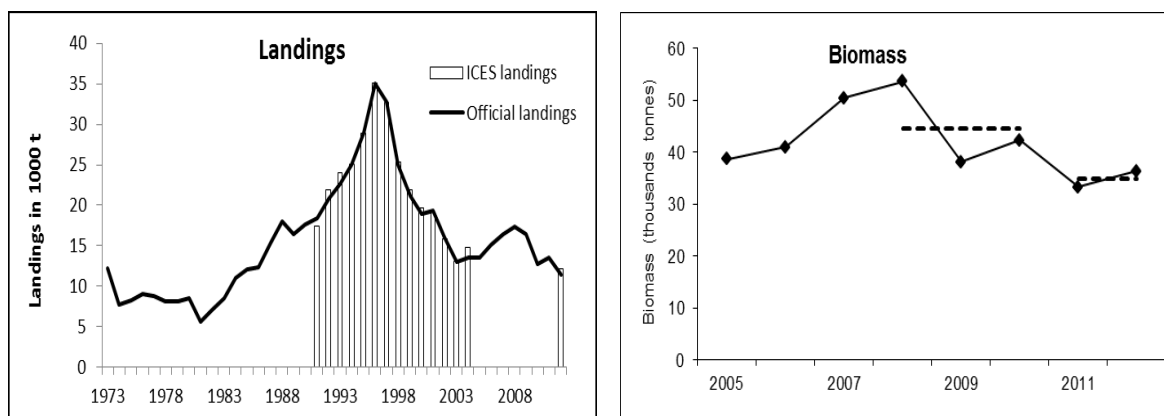
Basert på ICES sin tilnærming til bestander hvor tilgjengelige data er begrenset anbefaler ICES at fangst av breiflabb bør reduseres med inntil 20 % av gjennomsnittfangstene de siste tre årene. Dette innebærer at fangstene ikke bør overstige 10.231 tonn i 2014. ICES viser også

til at breiflabbe først blir gytemoden ved en relativt stor størrelse, slik at en stor andel av breiflabbe som fiskes faktisk ikke har blitt gytemoden.

ICES legger videre til grunn at breiflabbe fisket i Nordsjøen blir tatt som bifangst i et såkalt blandingsfiskeri etter bunnfisk og sjøkreps. ICES rapporterer også om noe bifangst av breiflabbe i rekefisket. Videre legges det til grunn at garnfisket etter breiflabbe langs den norske kysten har økt siden 90-tallet.

ICES har basert sine anbefalinger på offisiell landingsstatistikk. Foreløpig estimat fra ICES i 2012 tilsier at det er landet omtrent 12 100 tonn fisket i ICES statistikkområde IIIa, IV og VI.

Figur 2: Landings- og biomasseoversikt for ICES statistikkområde IIIa, IV og VI

3 UTVIKLINGEN I FISKET ETTER BREIFLABBE

I henhold til forskrift 22. desember 2004 om utøvelse av fisket i sjøen § 34 er breiflabbe- og kveitefisket underlagt fredningsperioder som angitt i tabell 1 (måneder omfattet av fredningstid er merket med rødt).

Tabell 1: Fredningsperiode for breiflabbe og kveite, if utøvelsesforskriften § 34

	Desember	Januar	Februar	Mars	April	Mai
Breiflabbe mellom 62°N - 64°N						20.mai
Breiflabbe nord for 64°N	20.des					20.mai
Kveite nord for 62°N	20.des					
Breiflabbe sør for 62°N						
Kveite sør for 62°N	20. des					

Tabellene under viser fangstutviklingen i det norske fisket de siste årene. Uthevede felt angir måneder som helt eller delvis har vært omfattet av garnfredningen.

Tabell 2: Norske fartøys fangst (tonn) av breiflabb i årene 2004-2013¹

Måned	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Januar	310	148	268	239	239	199	185	160	110	164
Februar	243	166	243	250	161	201	190	134	104	116
Mars	171	143	182	144	115	128	134	100	77	81
April	141	139	126	101	134	132	119	77	67	60
Mai	181	200	209	205	295	261	238	185	157	141
Juni	483	375	502	595	573	630	622	621	504	354
Juli	517	479	535	739	672	549	523	605	481	362
August	523	545	788	861	718	664	923	1012	674	514
September	491	416	962	818	873	688	1261	1091	737	736
Oktober	547	397	931	778	568	801	1167	912	856	624
November	315	374	449	515	398	678	724	610	428	
Desember	148	278	227	228	289	392	282	187	181	
Totalt	4.070	3.660	5.422	5.474	5.034	5.323	6.367	5.696	4.375	3.151

¹Landings- og sluttseddelregisteret per 25. oktober 2013

Tabell 3 viser fangstutviklingen i det norske fisket etter breiflabb nord for 62°N hvor garnfisket etter breiflabb i det vesentligste utøves. Uthevede felt angir måneder som helt eller delvis har vært omfattet av garnfredningen.

Tabell 3: Norske fartøys fangst (tonn) av breiflabb nord for 62°N i årene 2004-2013¹

Måned	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Januar	225	94	190	185	173	128	110	99	87	126
Februar	150	85	156	182	107	121	112	85	71	64
Mars	68	59	92	67	57	51	53	32	33	24
April	34	41	47	27	38	32	32	23	29	18
Mai	71	91	108	128	182	151	143	114	104	89
Juni	353	268	388	487	469	517	508	544	430	294
Juli	389	375	418	606	537	439	428	528	401	275
August	405	447	637	735	611	568	813	927	567	415
September	399	358	834	725	775	608	1187	1040	676	653
Oktober	474	325	815	697	515	732	1116	888	810	574
November	245	303	390	455	328	628	672	586	396	
Desember	94	205	183	172	219	335	231	172	155	
Totalt	2.907	2.651	4.257	4.467	4.015	4.309	5.405	5.037	3.758	2.532

¹Landings- og sluttseddelregisteret per 25. oktober 2013

Tabell 4 viser fangstutviklingen i det norske fisket etter breiflabb i Nordsjøen. Etter 2003 har en ikke hatt garnfredning sør for 62°N.

Tabell 4: Norske fartøys fangst (tonn) av breiflabb i Nordsjøen i årene 2004-2013¹

Måned	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Januar	80	49	73	47	59	62	67	55	16	34
Februar	89	72	82	61	51	72	75	43	29	48
Mars	96	80	86	66	54	73	76	62	38	49
April	98	88	73	64	87	93	76	42	32	36
Mai	98	102	87	67	100	100	81	58	45	44
Juni	115	96	92	84	85	96	94	52	57	47
Juli	108	87	87	111	103	86	66	47	62	62
August	89	75	126	101	79	76	82	59	82	75
September	74	48	111	74	90	67	54	37	47	69
Oktober	65	64	106	77	46	61	41	20	38	44
November	62	65	54	55	61	45	46	19	28	
Desember	48	69	41	51	59	50	46	12	23	
Totalt	1.022	895	1.017	858	874	881	805	506	497	508

¹Landings- og sluttseddelregisteret per 25. oktober 2013

Tabell 5 viser utenlandske fartøys fangst av breiflabb etter fiske i Norges økonomiske sone i Nordsjøen, hvorav danske trålfartøy har tatt mesteparten. EU-fartøy har tidligere fisket breiflabb under en samlekvote, men denne arten ble skilt ut med egne kvoter i kvoteavtalen mellom Norge og EU fra og med 2005.

Tabell 5: Utenlandsk fangst (tonn) i Norges økonomiske sone i Nordsjøen årene 2004-2013¹

Nordsjøen	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
EU Kvote	-	1 800	1 750	1 650	1 610	1 550	1 540	1 500	1 500	1 500
EU	1 730	1 691	1 462	1 423	1 437	1 416	1 341	917	895	816
Andre	11	19	5	3	1	13	-	-	-	-
Total	1 741	1 710	1 467	1 426	1 438	1 428	1 341	917	895	816

¹Kvoteregisteret per 25. oktober 2013

4 FORSLAG TIL REGULERING AV BREIFLABB I 2014

På bakgrunn av tilgjengelig rådgivning og fangststatistikk er Fiskeridirektoratet av den oppfatning at breiflabb som bestand må forvaltes ut fra en føre var tilnærming. I henhold til bestandstabellen er forvaltningsmålet for breiflabb å øke langtidsutbyttet ut over dagens nivå. Det vil si at det bør innføres tiltak som gir en positiv bestandsutvikling og som reduserer beskatningstrykket.

Breiflabb fiskes direkte av norske fiskere med stormaskede garn (360mm). I Nordsjøen skjer en vesentlig del av uttaket av utenlandske fartøy med trål med en maskevidde på 120mm.

Fiskeridirektoratets vurdering er at tiltak innført for å redusere beskatningstrykket i garnfisket er tilfredsstillende ut i fra forvaltningsmålet. For å få til et balansert forvaltningsopplegg er det derimot viktig å sette inn effektive tiltak i andre fiskerier særlig i trålfisket. Dersom ICES sin rådgivning om reduserte fangster skal følges er det derfor Fiskeridirektoratets vurdering at det særlig må settes inn tiltak for å redusere bifangst av breiflabb i trålfisket.

4.1 FISKE MED GARN

Fiskeridirektoratet anbefaler at allerede innførte regulerings- og kontrolltiltak videreføres i 2014. Kontroll vil særlig rettes mot følgende reguleringsselementer:

- *Minstemål på 60cm*
- *Maskestørrelse 360mm*
- *Røkting av garn hver tredje dag*
- *Maksimum garnmengde på 500 garn per fartøy.*
- *Fredningstid*
- *Rapportering om setting av garn, opphaling av garn ved avslutning av fisket, tap av garn og funn av tapte garn*

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende forvaltnings- og kontrolltiltak videreføres, forøvrig vises det til forslag om nye reguleringsiltak i fisket etter kveite.

4.2 FISKE MED TRÅL OG SNURREVAD

Fiskeridirektoratet mener at trål- og snurrevadfisket etter breiflabb bør begrenses mest mulig. Det vises til at trålredskaper som anvendes i Nordsjøen har for dårlige seleksjonsegenskaper til å skille ut yngel og små breiflabb under minstemålet på 60cm.

Ved vurdering av mulige tiltak rettet mot trålfisket etter breiflabb må en ta hensyn til det etablerte trålfisket som utøves i Norges økonomiske sone. EU-fartøy har siden breiflabb ble skilt ut med en egen kvote i kvoteavtalen mellom Norge og EU fått gradvis redusert sin mulighet til å fiske etter breiflabb i Norges økonomiske sone i Nordsjøen. Dette innebærer at det er satt et tak for hvor mye fartøy fra disse landene kan fiske i Norges økonomiske sone.

Fiskeridirektoratet mener det er positivt at det nå er satt begrensninger på alt trålfiske i Norges økonomiske sone i forhold til breiflabb, men vil understreke at det samlede trålfisket av breiflabb må ned på et vesentlig lavere nivå dersom en skal følge rådgivningen om å beskytte yngel og ungfisk, samt redusere uttaket av breiflabb.

Fiskeridirektøren anbefaler derfor at EUs kvote på breiflabb i Nordsjøen reduseres videre for å redusere det vesentlige beskatningstrykket trålfisket utgjør på bestanden. Fiskeridirektoratet viser i denne sammenheng til at Kystvaktens inspeksjoner indikerer at omtrent halvparten av all breiflabb som fiskes med trål er under minstemålet som gjelder i det norske garnfisket (60cm). Videre viser sammenligninger mellom fangstsammensetningen i individuelle trålfangster og fangsten om bord gir indikasjoner på utkast av all yngel og ungfisk under en viss størrelse (35-40cm).

Fiskeridirektøren legger til grunn at prinsippet om forbud mot direkte trålfiske etter breiflabb videreføres.

Fiskeridirektoratet mener at bifangstreguleringen og særlig reduksjonen i bifangstfangsten de siste årene har bidratt til å hindre ekspansjon i et norsk trålfiske etter breiflabb i Nordsjøen. Fiskeridirektoratet anser at dagens bifangstregel har en større regulerende effekt enn hva som har vært tilfelle før 2011.

Fiskeridirektoratet understreker videre at en vesentlig del av breiflabbfangstene tas som bifangst i trålfisket, herunder reketrålfisket. Det er en kjensgjerning at et påbud om sorteringsrist i dette fisket i Nordsjøen vil redusere denne bifangsten vesentlig.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av gjeldende bifangstregulering av trålfiske i forhold til breiflabb

5 REGULERING AV FISKET ETTER KVEITE

5.1 FISKET ETTER KVEITE I 2013

Norske fartøy har hittil i 2013 fisket til sammen 1 457 tonn kveite i norske farvann. Norske fartøys kveitefangster i perioden fra 2005 til 2013 fremgår av tabell 7. I den samme perioden fisket utenlandske fartøy mellom 100 og 250 tonn nord for 62°N og mellom 30 og 90 tonn sør for 62°N.

Tabell 7: Norske fartøyers fangst av kveite i norske farvann (tonn)¹

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Nord for 62°N	809	1141	1383	1529	1424	1739	1841	1368	1425
Sør for 62°N	27	23	32	47	50	42	51	47	32
Totalt	836	464	1415	1575	1473	1780	1893	1415	1457

¹Landings- og sluttseddelregisteret per 25. oktober 2013

5.2 FISKET ETTER KVEITE I 2014

Etter høringen om regulering av fisket etter kveite og breiflabb i 2012, er det både fra forskerhold og fra næringsaktører uttrykt bekymring for at deler av kveitekvantumet fiskes i et direkte fiske med breiflabbgarn som på grunn av materiale og maskevidde er ulovlig i dette fisket (se vedlegg). Med denne bakgrunn har Fiskeri- og kystdepartementet (FKD) bedt Fiskeridirektoratet om å legge frem et forslag om bifangst av kveite ved fiske etter breiflabb med garn.

I bestillingen fra FKD datert 24. september 2013 heter det:

”Etter høringen er det både fra forskerhold og fra næringsaktører uttrykt bekymring for at det foregår et direkte fiske etter kveite med breiflabbgarn. Dette skal være særlig utbredt i Nord-Norge, i den perioden det er tillatt å fiske kveite med garn. I henhold til utøvelsesforskriften § 25 er det ”forbudt å drive fiske etter kveite med garn fremstilt av monofilament eller tilsvarende materiale”, og iht. § 23 annet ledd bokstav d) er minste tillatte maskevidde 470 mm. Det er således allerede et forbud mot å fiske kveite med breiflabbgarn. Brudd på dette kan imidlertid vanskelig kontrolleres – når det på samme tid er tillatt å fiske kveite med kveitegarn. Breiflabbgarn av monofilament og med maskevidde ned til 360 mm kan håndteres betydelig enklere enn lovlige kveitegarn, slik at bruksmengden i praksis kan bli vesentlig større. Et slikt fiskeri representerer et betydelig større beskatningstrykk på kveite – og på yngre individer – enn i et regulært garnfiske etter kveite.

På bakgrunn av ovennevnte synes det å være behov for en bestemmelse om innblanding av kveite ved fiske etter breiflabb ved garn. En begrensning som knyttes direkte til breiflabb synes å være mest målrettet og gi størst effekt, ettersom problemstillingen synes lite aktuell i andre garnfiskerier.

Eksempelvis kan dette gjøre ved en maksimal tillatt innblandingsprosent av kveite (av total fangst av breiflabb + kveite) i de enkelte fangster og i den perioden fartøyet driver et direktefiske etter breiflabb/fiske med breiflabbgarn. Det har aldri vært meningen å tillate et blandingsfiske etter breiflabb og kveite med breiflabbgarn, og innblandingsprosenten bør være lav for unngå at det utøves et garnfiske etter kveite med annet enn regulære kveitegarn. En slik regel vil følgelig få som konsekvens at et fartøy ikke kan fiske med breiflabbgarn og med lovlige redskaper etter kveite på samme tid.

Vi ber om at direktoratet utformer forslag til en hensiktsmessig bestemmelse som legges frem for reguleringsmøtet.”

Garn som er lovlige i breiflabbfiske beskatter kveitebestanden vesentlig mer effektivt enn kveitegarn. Måten garnfiske etter både breiflabb og kveite drives tilnærmet parallelt i tid og rom, innebærer betydelige kontrollutfordringer. Disse er spesielt knyttet til den store forskjellen i hva som er tillatt redskap ved fiske etter de to artene. Det er i praksis ikke mulig å dokumentere regelbrudd uten tilstedeværelse når fiskeoperasjonen gjennomføres. For å kunne oppnå dette bør det uavhengig av regelnormen som skal kontrolleres (bifangst, maskevidde/garnmateriale), stilles strengere rapporteringskrav. Fartøy som driver garnfiske både etter kveite og breiflabb bør pålegges å rapportere tid og sted både for setting og opphaling av redskap.

Strengere rapporteringsbestemmelser er derfor etter Fiskeridirektoratets oppfatning en forutsetning for å kunne vurdere en bifangstregel. Videre må en bifangstbestemmelse som innebærer at en art beskattes med det som objektivt er ulovlig redskap, begrenses til et minimum. Det innebærer etter Fiskeridirektoratets oppfatning at bifangsten bør settes tilsvarende den som gjelder generelt for garnfiske i fredningstiden, nemlig 1 %. Dette vil også gi samme prosent bifangst innenfor og utenfor fredningstiden.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes krav til rapportering av setting og trekking av både breiflabb- og kveitegarn og at røkting begrenses til én type garnsetting pr. tur.

Fiskeridirektøren foreslår videre at bifangst av kveite i fiske med monofilamentgarn og maskevidde 360mm begrenses til 1 % avregnet pr. uke.

På grunnlag av at det vesentlige av kveitekvantumet fiskes nord for 62°N kan det vurderes å begrense det stedlige virkeområde til dette området.

Vedlegg:

- Bekymringsmelding av 23. oktober 2013 fra Erik Berg, HI Tromsø (13/8481)

Til reguleringsmøtet 6. og 7. november 2013

Bekymring vedrørende fangst av kveite med breiflabbgarn

Havforskningsinstituttet har vært i kontakt med flere fiskere og mottak som alle hevder det i mange områder fiskes nesten utelukkende med breiflabbgarn i direktefisket etter kveite. Dette har utviklet seg over tid og er nå allment kjent og "akseptert" fordi "alle" gjør det, og fordi det selv etter tips ikke gjennomføres kontroll av dette. Disse garna er ikke bare mindre på maskevidden enn lovlige kveitegarn, de er også bygd opp av helt annet materiale i trådene som gjør de mer usynlige spesielt på grunnere vann. Vi har også vært i kontakt med flere firma som leverer garn til fiskere, også disse mener det stort sett fiskes med breiflabbgarn etter kveite. Denne utviklingen er svært uheldig for kveita, og vi er redd vi har sett toppen i landingene for denne gang.

Det kommer i dag daglig inn båter her nord som har relativt store fangster med kveite (1-2 tonn) hvor all fisk er under 40 kilo. Da er det enten svært lite stor fisk igjen i området, garna fanger bare små fisk pga lav maskevidde eller en kombinasjon av disse. Vi har sett en utvikling de siste 2-3 årene der andel stor kveite i følge kjøperne har gått ned, og det er grunn til bekymring hvis også totalfangsten begynner å gå ned. Det er antageligvis dette som skjer nå. Vi refererer her til fangststatistikk fra råfisklaget nord for 62 N:

Fangst i tonn fra 1. januar til 24.september 2013:	1004
Fangst i tonn fra 1. januar til 24.september 2012:	944

Så langt ser det jo bra ut med en økning på om lag 6%. Men dette skyldes nok for det meste en stor økning i bifangst av kveite i torskefisket i vinter.

Fangst i tonn fra 1. juni til 24.september 2013:	470
Fangst i tonn fra 1. juni til 24.september 2012:	536

Her ser vi altså en nedgang på om lag 10 %.

Fangst i tonn fra 1. August til 24.september 2013:	265
Fangst i tonn fra 1. August til 24.september 2012:	335

Ser vi ytterligere på fangsten bare i høst (1. august til 24. september) så er nedgangen på om lag 20%. En skal selvfølgelig være forsiktig med slike tall, men det er god grunn til å være bekymret fordi detter er første året på 15 år at vi risikerer at fangsten går ned selv om fiskeinnsatsen sannsynligvis er like stor eller fortsatt øker. Det totale bildet med lavere fangst, mindre størrelse på ilandbrakt kveite og et ureglementert fiske med for lav maskevidde gjør

oss bekymret for den videre bestandsutviklingen. Siden det i praksis er fritt fiske etter kveite nord for 62 N foruten garnfredningen på vinteren er det antageligvis på tide at en ser på nye/alternative reguleringer av kveite. Vi ser frem til en videre dialog rundt dette.

MVH Erik Berg
Forsker Havforskningsinstituttet
Bestandsansvarlig for kveite

Nærings- og fiskeridepartementet
Postboks 8090 Dep
0032 OSLO

Saksbehandler: Andreas Haugstvedt
Telefon:
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 13/16680
Deres referanse:
Vår dato: 26.02.2014
Deres dato:

Deres referanse: 13/645

BESTILLING - REGULERING AV FISKET ETTER BREIFLABB OG KVEITE

1. Bakgrunn

Fiskeridirektoratet viser til brev (vedlegg 1) av 24. september 2013 fra Nærings- og fiskeridepartementet (NFD) hvor direktoratet blir bedt om å utforme forslag til en hensiktsmessig bestemmelse om innblanding av kveite ved fiske etter breiflabb med garn. I følge bestillingen er det både fra forskerhold og fra næringsaktører uttrykt bekymring for at det foregår et direkte fiske etter kveite med breiflabbgarn (vedlegg 2).

2. Reguleringsmøtet 2013

Med bakgrunn i bestillingen fra NFD la direktoratet frem følgende forslag for reguleringsmøtet 6. og 7. november 2013:

Fiskeridirektøren foreslår at det settes krav til rapportering av setting og trekking av både breiflabb- og kveitegarn og at røkting begrenses til én type garnsetting pr. tur.

Fiskeridirektøren foreslår videre at bifangst av kveite i fiske med monofilamentgarn og maskevidde 360mm begrenses til 1 % avregnet pr. uke.

Forslaget ble lagt frem med følgende begrunnelse:

Garn som er lovlige i breiflabbfiske beskatter kveitebestanden vesentlig mer effektivt enn kveitegarn. Måten garnfiske etter både breiflabb og kveite drives tilnærmet parallelt i tid og rom, innebærer betydelige kontrollutfordringer. Disse er spesielt knyttet til den store forskjellen i hva som er tillatt redskap ved fiske etter de to artene. Det er i praksis ikke mulig å dokumentere regelbrudd uten tilstedeværelse når fiskeoperasjonen gjennomføres. For å kunne oppnå dette bør det uavhengig av regelnormen som skal kontrolleres (bifangst, maskevidde/garnmateriale), stilles strengere rapporteringskrav. Fartøy som driver garnfiske både etter kveite og breiflabb bør pålegges å rapportere tid og sted både for setting og opphaling av redskap.

Strengere rapporteringsbestemmelser er derfor etter Fiskeridirektoratets oppfatning en forutsetning for å kunne vurdere en bifangstregel. Videre må en bifangstbestemmelse som innebærer at en art beskattes med det som objektivt er ulovlig redskap, begrenses til et

minimum. Det innebærer etter Fiskeridirektoratets oppfatning at bifangsten bør settes tilsvarende den som gjelder generelt for garnfiske i fredningstiden, nemlig 1 %. Dette vil også gi samme prosent bifangst innenfor og utenfor fredningstiden.

3. Innspill til forslaget

Under reguleringsmøtet:

Direktoratets forslag til regulering ble gjenstand for noe drøftelse under møtet. De viktigste innspillene blir presentert i det følgende:

Havforskningsinstituttet understreket at innblandingsprosenten av kveite i breiflabbfisket er høy (6-7 %), og at det er behov for å gjøre noe med situasjonen.

Norges Fiskarlag påpekte at de forelåtte tiltakene i sum vil bidra til vesentlig lavere effektivitet i fisket, især ved innføringen av en bifangsregel. Det ble ytret ønske om at kun rapporteringskravet blir innført slik at man da kan kartlegge hvem som driver et slikt fiske.

Etter reguleringsmøtet:

Norges Fiskarlag har i brev til direktoratet 12. november 2013 nyansert sin holdning til forslaget (vedlegg 3). I brevet rettes det kritikk mot at allerede fastsatte reguleringer ikke blir kontrollert og i lys av dette stilles det spørsmål om hva forvaltningen forventer av en ytterligere innskjerping av regelverket. Videre påpekes det at kunnskapen om bestandsutviklingen for kveite er begrenset, og at det stadig oftere rapporteres om fangster av kveite langs hele kysten. Etter fiskarlagets oppfatning burde dette tilsi at bestanden ikke er svak.

Norges Fiskarlag krever at det gis anledning til å ha en bifangst av kveite i fredningsperioden ved fiske etter andre fiskeslag. Det påpekes at direktoratets forslag om 1 % kveiteinnblanding vil umuliggjøre et lovlig breiflabbfiske da innblanding av kveite i breiflabbfangster trolig ligger nærmere 10 %. Videre krever Norges Fiskarlag at det iverksettes kontroller i fisket etter breiflabb for å få verifisert de mange ryktene som har oppstått. Inntil dette er gjort står Norges Fiskarlag fast på tilrådingen gitt fra landsstyremøtet 31. oktober 2013 (vedlegg 4).

4. Konklusjon

Fiskeridirektoratet har vurdert aktørenes innspill. Etter en samlet vurdering der særlig nærings hensyn er vurdert opp mot en føre-var-tilnærming, jf. havressursloven § 7, finner direktoratet å opprettholde forslaget som ble lagt frem reguleringsmøtet 6. og 7. november 2013.

Med hilsen

Stein-Åge Johnsen
seksjonssjef

Andreas Haugstvedt
rådgiver

Kopi til:

Stein-Åge Johnsen
Snorri Palmason

Vedlegg:

1. Bestilling fra NFD av 24. september 2013
2. Bekymringsmelding fra HI av 23. oktober 2013
3. Brev fra Norges Fiskarlag av 12. november 2013
4. Brev fra Norges Fiskarlag av 31. oktober 2013

Bestilling - forberedelse av saker til regulering (L)(476736)
Reguleringsmøtet 2013 bekymring vedrørende kveitefiske med
breiflabbgarn
Skannet på en flerfunksjonsmaskin fra Xerox
breiflabb og kveite

Sak 16/2013

Regulering av fisket etter sei sør for 62°
N i 2014

SAK 16/2013

REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2014

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av reguleringsopplegget fra 2013 til 2014.

2 FISKET ETTER SEI I 2012

I henhold til den bilaterale avtalen med EU kunne norske fartøy fiske inntil 41 246 tonn sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2012. Etter kvotebytte og en avsetning på 250 tonn til forsknings- og undervisningsformål, ble norsk disponibel kvote på 40 416 tonn.

Tabell 1 viser at det stod igjen nær 6 400 tonn av totalkvoten i 2012. Totalfangst inkluderer avsatt bifangst av sei til oppmaling i industritrålfisket.

Tabell 1: Gruppekvote, fangst og førstehandsverdi i 2012

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Not	5 500	4 715	785	86 %	20 283
Konvensjonelle	8 000	5 747	2 253	72 %	57 860
Konvensjonelle havfiskefartøy		3 212			36 339
Andre konvensjonelle fartøy		2 535			21 521
Trål	26 916	23 600	3 316	88 %	214 120
Torsketrålere	15 999	16 369	-370	102 %	159 061
Seitrålere	4 164	3 059	1 105	73 %	28 249
Nordsjøtrålere/pelagisk tråltillatelse	4 200	972	3 228	23 %	7 356
Avgrenset nordsjøtråltillatelse	1 553	2 200	-647	142 %	19 454
Bifangst industritrål ¹	1 000	1 000	0	100 %	0
Forskning/skole	250	2	248	1 %	7
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)	0	224	-224		1 429
Totalt	40 666	34 288	6 378	84 %	293 699

Kilde: Landings- og sluttседdelregisteret og Konsesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 20. oktober 2013

¹ Det foreligger ikke eksakte tall for bifangst, det er lagt til grunn at avsetningen er tatt.

3 FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2013

Norge og EU ble under kvoteforhandlingene for 2013 enige om en TAC for fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak på 91 220 tonn, hvorav Norge har en andel på 46 854 tonn sei etter kvotebytte og avsetning til tredjeland. Av dette er det avsatt 250 tonn til forsknings- og undervisningsformål.

Disponibel kvote av sei i Nordsjøen og Skagerrak for norske fiskere er etter dette 46 604 tonn.

I tillegg til dette ble det klart at norske fartøy kan fiske inntil 500 tonn sei i EU-sonen i ICES statistikkområde VIa nord for 56°30' N. Dette har ikke blitt fordelt mellom fartøygruppene. Den 6. mai ble denne kvoten beregnet oppfisket og fisket ble stoppet samme dag.

Tabell 2: Gruppekvoter i 2013

Fartøygrupper	Gruppekvote
Not	5 500
Konvensjonelle	8 000
Trål	33 104
Torsketrål	20 516
Seitrål	5 340
Nordsjøtrål og pelagisk trål	5 581
Avgrenset nordsjøtrål	1 667
Totalt	46 604

Av gruppekvoten til nordsjøtrål og pelagisk trål er det avsatt 2 000 tonn til dekning av bifangst av sei til oppmaling i industritrålfisket.

Tabell 3: Gruppekvoter, fangst og førstehandsverdi i 2013

Fartøygrupper	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Rest (tonn)	Utnyttelse (%)	Verdi (1000 kr)
Not	5 500	1 350	4 150	25 %	5 078
Konvensjonelle totalt	8 000	5 540	2 460	69 %	42 975
Konvensjonelle havfiskefartøy		3 257			26 446
Andre konvensjonelle fartøy		2 283			16 529
Trål	33 104	26 300	6 804	79 %	168 234
Torsketrålere	20 516	19 133	1 383	93 %	128 889
Seitrålere	5 340	1 756	3 584	33 %	11 168
Nordsjøtrålere/pelagisk tråltillatelse ¹	3 581	2 066	1 515	58 %	10 106
Avgrenset nordsjøtråltillatelse	1 667	2 543	-876	153 %	18 071
Bifangst industritrål ²	2 000	803	1 197	40 %	-
Forskning/skole	250	-	250	0 %	-
Annet (inkl. agn og fritidsfiske)	-	293	-293	-	1 994
Totalt	46 854	33 482	13 372	71 %	218 283

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Kongsjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 21. oktober 2013

¹ Fartøy med pelagisk tråltillatelse har fisket 1 788 tonn per 21. oktober 2013.

² Bifangstestimatet er basert på en rapport utarbeidet av fangstdataseksjonen i Fiskeridirektoratet per 24.10.2013. Rapporten er lagt ved saksdokumentet.

3.1 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED TRÅL

3.1.1 Fartøy med torsketråltillatelse

Fartøyene som er registrert som fabrikktrålere var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 1050 tonn, mens øvrige torsketrålere var regulert med en maksimalkvote på 750 tonn per fartøy. Den 15. april ble det funnet grunnlag for å øke maksimalkvotene til henholdsvis 1 400 tonn og 1 000 tonn per fartøy. Maksimalkvotene ble opphevet den 10. september.

I 2013 har 29 torsketrålere deltatt i fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak. Deltakelsen var på samme nivå som i 2012 og 2011. Denne gruppen har fisket vel 19 100 tonn sei per 21. oktober 2013.

3.1.2 Fartøy med seitråltillatelse

Fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,00 var fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 750 tonn. I likhet med torsketrålerne ble maksimalkvoten økt til 1 000 tonn den 15. april. Maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse ble opphevet den 10. september.

Denne gruppen har per 21. oktober fisket omtrent 1 750 tonn sei.

3.1.3 Nordsjøtrålere

Fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse, og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fikk en gruppekvote på henholdsvis 5 581 og 1 667 tonn i inneværende år. I begynnelsen av 2013 kunne fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse med kvotefaktor 1 maksimalt fiske og lande inntil 400 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kunne maksimalt fiske og lande inntil 200 tonn.

Den 15. april økte Fiskeridirektoratet maksimalkvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse, nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse med kvotefaktor 1 til 600 tonn. For andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse økte maksimalkvoten i det samme fisket til 300 tonn.

Maksimalkvoten for fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse ble opphevet den 10. september 2013.

Til sammen har disse tre fartøygruppene per 21. oktober 2013 fisket i overkant av 4 600 tonn av gruppekvotene på til sammen 5 248 tonn, hvorav fartøy med avgrenset nordsjøtrål har fisket i overkant av 2 500 tonn. Det står dermed igjen 640 tonn. Bifangst er ikke inkludert i denne beregningen.

Som nevnt ovenfor er 2 000 tonn av gruppekvoten til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse avsatt til å dekke bifangst av sei som går til oppmaling i industrifisket. I en analyse utarbeidet av fangstdataseksjonen i Fiskeridirektoratet den 24. oktober i år er det estimert at bifangst i 2013 som ikke er sortert ut utgjør 803 tonn. Rapporten er lagt ved saksdokumentet.

3.2 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap ble fra årets begynnelse regulert med en maksimalkvote på 600 tonn. Den 22. februar ble det funnet grunnlag for å øke maksimalkvoten til 800 tonn. Maksimalkvoten ble opphevet den 10. september.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper har per 21. oktober 2013 fisket 5 540 tonn, av dette har i overkant av 3 250 tonn blitt fisket av konvensjonelle havfiskefartøy. Det gjenstår i underkant av 2 460 tonn av gruppekvoten på 8 000 tonn.

3.3 FARTØY SOM FISKER ETTER SEI MED NOT

Fartøy som fisker etter sei med not er regulert med en gruppekvote på 5 500 tonn. Per 7. oktober er det fisket omtrent 1 350 tonn, det vil si at det gjenstår 4 150 tonn av gruppekvoten. Dette kvantumet er 3 000 tonn lavere enn det som var fisket på samme tidspunkt i 2012. Dette kommer blant annet av den gode tilgjengeligheten i dette fisket i 2012.

3.4 FORSKNINGSFANGST

I 2013 var det avsatt 250 tonn til forskningsfangst av sei sør for 62°N. Utviklingsseksjonen ved Fiskeridirektoratet ble tildelt en FoU-kvotepå totalt 180 tonn sei. Denne FoU-kvoten kunne benyttes både nord og sør for 62°N. En mindre andel av FoU-kvoten var opprinnelig tiltenkt brukt i Nordsjøen og Skagerrak. FoU-kvoten ble imidlertid benyttet i sin helhet nord for 62°N.

4 BESTANDSSITUASJONEN

ICES gir samlet råd for fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak (ICES statistikkområde IIIa og IV) og havområdene vest av 4°V (ICES statistikkområde VI). ICES peker på at gytebestanden har vært over føre-var-nivået siden 1997, men at den har blitt redusert siden 2005 og er nå svært nær føre-var-nivået. Rekrutteringen har vært lavere enn gjennomsnittsverdien siden 2006 og har hatt en fallende trend de siste årene.

Figur 1: Oversikt over landing, rekruttering, fiskedødelighet og gytebiomasse.

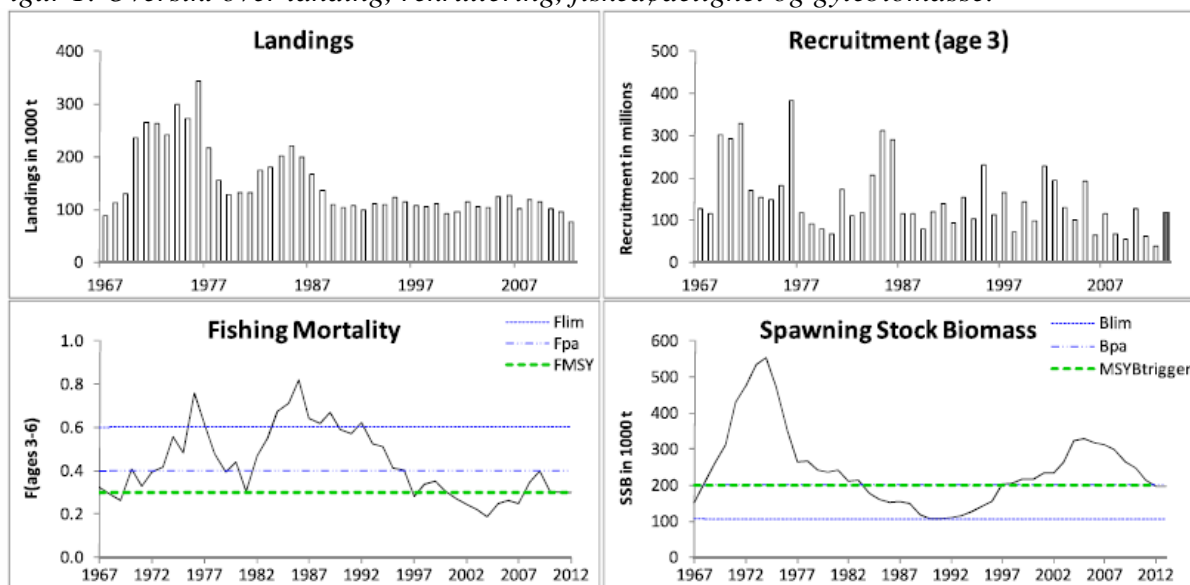

Figure 6.4.21.1 Saithe in Subareas IV and VI, and Division IIIa. Summary of stock assessment in April 2013 (weights in thousand tonnes). Assumed recruitment values are shaded. Top right: SSB and F for the time series used in the assessment.

Kilde: ICES-råd, juni 2013

Norge og EU har siden 2002 vært enige om en forvaltningsplan for sei i Nordsjøen og Skagerrak. Hensikten med forvaltningsplanen er å sikre et bærekraftig fiske og høyt utbytte av bestanden. I 2012 evaluerte ICES forvaltningsplanen og vurderte den til å være i henhold til før-var-prinsippet på kort sikt (< 4 år). EU og Norge ble på bakgrunn av denne anbefalingen i februar 2013 enige om å ikke endre forvaltningsplanen.

Av den gjeldende forvaltningsplanen fremgår det at kvoten ikke skal endres med mer enn 15 % fra år til år med mindre det anses nødvendig å redusere kvoten ytterligere på grunn av bestandssituasjonen.

Ved en eventuell omlegging av kvotefastsettelsen basert på en maksimering av langtidsutbytte (MSY) anbefaler ICES en fangst på 82 648 tonn i 2014. Kvoteanbefalingen i henhold til forvaltningsplanen er 85 581 tonn i 2014. Dette svarer til den maksimale nedgangen (15 %) som planen tillater fra 2013 til 2014.

5 FORSLAG TIL REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2014

De bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2014 er ikke avsluttet. Forslag til regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2014 er derfor basert på en anbefalt TAC på 85 581 tonn i ICES statistikkområde IIIa, IV og VI.

Dersom Norge og EU blir enige om TAC på dette nivået vil det gi en TAC i Nordsjøen og Skagerrak på 77 536 tonn, hvorav Norge har en andel på 52 % som gir en norsk kvote på 40 319 tonn i 2014. Fiskeridirektoratet legger til grunn at avsetning til tredjeland og kvotebytte vil ligge på samme nivå som inneværende år.

I 2014 er det lagt opp til at forskning og overvåking ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter, men gjennom en generell forskningsavgift på førstehåndsomsetningen. Hovedtyngden av det som tidligere har blitt tildelt som forskningskvoter, vil derfor gå tilbake til fiskerne som vanlige kommersielle kvoter. Fiskeridirektøren legger likevel til grunn at det vil være behov for forskningskvoter i enkelte tilfeller, for eksempel for å dekke uunngåelig fangst ved bruk av forskningsfartøy til gjennomføring av forskning, praktiske redskapsforsøk og lignende. Behovet for disse avsetningene er ennå ikke kjent, men Fiskeridirektoratet arbeider for å få avklart dette. Det legges dessuten til grunn at det fremdeles skal avsettes kvoter til undervisningsordningen (skolekvoter).

Fiskeridirektoratet vil i det videre beregne gruppekvote med utgangspunkt i en norsk kvote på 39 739 tonn.

Dette vil gi en nedgang i den norske kvoten fra 2013 til 2014 på 6 865 tonn.

5.1 NOTFISKET

I tråd med landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag, vil Fiskeridirektøren foreslå at gruppekvote til not for 2014 fastsettes til 5 500 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy som har adgang til å fiske sei med not også kan fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

5.2 FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

I tråd med Landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag foreslår Fiskeridirektøren at gruppekvoten for fisket etter sei med konvensjonelle redskaper i 2014 settes til 8 000 tonn.

For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppekvoten.

Fiskeridirektøren vil foreslå at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimumkvote på 600 tonn.

5.3 TRÅLFISKET

Fiskeridirektøren foreslår at den resterende del av den norske seikvoten i Nordsjøen og Skagerrak, det vil si 26 239 tonn, tildeles fartøy som fisker etter sei med trål.

Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 gått inn for at det først avsettes 5 000 tonn til nordsjøtrålerne før det resterende kvantum av trålkvoten fordeles prosentvis på hver trålgruppe.

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av fordelingen av trålernes gruppekvote.

Tabell 4: Fordeling av gruppekvoten til fartøy som fisker etter sei med trål i 2014

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		23 239
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		21 239
Herav:		
Torsketrålere	73,0	15 505
Seitrålere	19,0	4 035
Nordsjøtrålere	8,0	1 699
Sum nordsjøtrålere		6 699

5.3.1 Torsketrålere

Tidligere har denne gruppen blitt regulert med maksimumkvoter og garanterte kvoter. I 2008 ble de garanterte kvotene fjernet på bakgrunn av innspill fra næringen. Erfaringer fra de siste årenes fiske etter sei tilsier at det ikke er behov for garanterte kvoter i torsketrålerens fiske etter sei. Det vises til at det er en relativ stor variasjon mellom fartøyene når det gjelder kvoteutnyttelsen, og at deltakelsen har gått ned de siste årene. Fiskeridirektoratet er derfor av

den oppfatning at det er mest hensiktsmessig å regulere torsketrålernes fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak med maksimalkvoter.

Nedgangen i den norske kvoten fra 2013 til 2014 tilsier at maksimalkvotene fra årets begynnelse burde reduseres. Gruppekvoten for 2014 er på noenlunde samme nivå som i 2012. Maksimalkvotene fra årets begynnelse var da på 840 og 600 tonn for henholdsvis fabrikktrålere og andre torsketrålere. Dersom maksimalkvotene ved årets begynnelse blir fastsatt på samme nivå som ved årets begynnelse i 2012, vil overreguleringen være ca. 60 % beregnet ut ifra antall kvotefaktorer i torsketrålgruppen per 21. oktober. Til sammenligning var overreguleringen i inneværende år på 55 %.

Fiskeridirektøren foreslår at trålgruppen reguleres med følgende maksimalkvoter i 2014:

Tabell 5: Maksimalkvoter for torsketrålere i 2014

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	840
Andre torsketrålere	1,0	600

5.3.2 Seitrålere

Dersom Norge og EU blir enige om en kvote i tråd med ICES' anbefaling, samt at kvotebyttene ligger på samme nivå i 2014 som i 2013, vil seitrålerne få en gruppekvote på 4 035 tonn i Nordsjøen og Skagerrak i 2014.

Erfaringer fra tidligere års fiske tilsier at seitrålerne bør reguleres med maksimalkvoter. Ser en kun på fangsttallene for 2012 og 2013 kan det se ut til å være grunnlag for å øke nivået av overregulering noe for 2014 sammenlignet med 2013. Kvoteutnyttelsen for denne fartøygruppen varierer imidlertid fra år til år. Gruppekvoten for seitrålerne i 2011 ble for eksempel beregnet oppfisket sensommeren 2011. Dette tilsier at økningen i overreguleringen bør begrenses noe.

Fiskeridirektøren foreslår at maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,0 settes til 600 tonn.

Denne maksimalkvoten vil utgjøre en overregulering av gruppekvoten på ca. 104 %. Dette er en økning på 14 prosentpoeng sammenlignet med 2013.

5.3.3 Nordsjøtrålere

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak. Denne gruppen omfatter fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Regneeksemplet basert på ICES' rådgivning vil gi en gruppekvote til nordsjøtrålnes på 6 699 tonn i 2014.

5.3.3.1 Avsetning til bifangst av sei til oppmaling i industritrålfisket

For å ta høyde for bifangst av sei i industritrålfisket, har det de siste årene blitt avsatt et kvantum av den samlede gruppeknoten til dekning for den mengden av sei som har gått til oppmaling. Med utgangspunkt i prøvetaking av industrifangstene har kvantum av oppmalt sei blitt estimert og deretter lagt til sluttseddelført fangst. Disse estimatene er imidlertid beheftet med svakheter både når det gjelder antall prøver og kvaliteten på de enkelte prøvene, og kan således ikke brukes til å gi et presist bilde av innblandingen av sei i industrifisket fordelt på de enkelte fartøy.

I 2013 ble det nedsatt en arbeidsgruppe som skal se nærmere på prøvetakingen. Arbeidsgruppen har utarbeidet en rapport som har blitt sendt ut på høring til næringen. En endelig rapport med konklusjoner og forslag til tiltak er nært forestående.

Avsetningen ble i 2009 betydelig redusert fra 5 000 til 1 000 tonn. Dette på bakgrunn av adgangen til å benytte rist i fisket etter kolmule. Samtidig ble adgangen til å levere sei til oppmaling begrenset til 5 %. Bifangsten av sei i industritrålfisket i 2009 viste seg imidlertid å være høyere enn forventet, og ble estimert til 2 284 tonn innblandet sei. Derfor ble avsetningen til bifangst satt til 3 000 tonn i 2010.

I 2010 ble bifangsten estimert til å utgjøre 1 310 tonn. På grunn av påbudet om sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål som ble innført 1. mai 2010, har bifangst av sei blitt redusert. Forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut stor fisk, spesielt sei og lysing. Det forekommer imidlertid fortsatt bifangst av småsei i kolmule- og øyepålfisket for fartøy som bruker sorteringsrist. I tillegg kommer bifangst fra fartøy som har dispensasjon fra påbudet om bruk av sorteringsrist.

I tillegg til usikkerheten ved beregning av bifangst, vil medgått kvantum avhenge av hvilke kvoter som blir fastsatt i de fiskerier hvor bifangst av sei er et problem. Kvoten på kolmule i 2014 ligger 50 % høyere enn i 2013. Fisket etter kolmule foregår nå i større grad enn tidligere i EU-farvann og i internasjonal sone vest for Irland, hvor det ikke er bifangst av sei. Den økte aktiviteten i disse områdene skyldes blant annet at en større andel av kolmulen har gått til konsumanvendelse de siste årene. Kolmulen som fiskes og leveres fra disse områdene har vært større og mer anvendelig til konsumformål enn den kolmulen som fiskes i NØS.

Bifangstavsetningen i 2013 ble satt til 2 000 tonn, blant annet som følge av forventningen om et betydelig øyepålfiske og en økt kolmulekvote sammenlignet med 2012.

ICES anbefaler at totaluttaket av øyepål i 2014 settes omtrent 50 % lavere enn for 2013. Den norske kvoten av øyepål avhenger også av hvor mye øyepål Norge bytter til seg i de bilaterale forhandlingene med EU. Den norske kvoten av øyepål ser imidlertid ut til å bli noe lavere i 2014 enn i 2013. Fangsten av øyepål hittil i år er imidlertid langt lavere enn det den norske kvoten åpner for. En lavere øyepålkvote neste år betyr derfor ikke nødvendigvis at fangsten av øyepål i 2014 blir lavere enn i 2013. Samtidig er den forventede norske kvoten av kolmule i 2014 50 % høyere enn for 2013. Som nevnt ovenfor er imidlertid bifangstproblematikken størst i øyepålfisket.

En analyse av bifangst i industrifisket med småmasket trål i 2013 ligger vedlagt. Analysen er utarbeidet av fangstdataseksjonen ved Fiskeridirektoratet. I analysen er det estimert at bifangst av sei i industritrålfisket hittil i 2013 er på 1 262 tonn. 456 tonn av dette er ført på sluttseddel og avregnes fartøyenes kvote. De resterende 806 tonnene er ikke ført på sluttseddel og skal derfor avregnes bifangstavsetningen for 2013. Med utgangspunkt i denne analysen og argumentasjonen ovenfor, kan bifangstavsetningen for 2014 settes lavere enn for 2013.

Fiskeridirektøren foreslår at det av pelagisk- og nordsjøtrålernes andel av gruppeknoten på 6 699 tonn avsettes et kvantum på 1 000 tonn sei til dekning av bifangst av sei i industritrålfisket som går til oppmaling.

5.3.3.2 Fordeling av kvoter på fartøynivå

Fra og med 2011 ble det innført en fordelig av gruppeknoten som ga 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, mens fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse fikk 23 %.

Denne fordelingen gir etter en bifangstavsetning på 1 000 tonn for fartøy med nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse, kvoter på henholdsvis 4 158 tonn til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 1 541 tonn til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. Fordelingen fremgår nedenfor.

Tabell 6: Fordeling av gruppeknoten for nordsjøtrålere i 2014

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Nordsjøtrål		6 699
Pelagisk- og nordsjøtrål før avsetning til bifangst	77 %	5 158
Bifangstavsetning		1 000
Pelagisk- og nordsjøtrål etter avsetning til bifangst		4 158
Avgrenset nordsjøtrål	23 %	1 541

5.3.3.2.1 Fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse

Erfaringer fra tidligere år viser at disse fartøygruppene ikke tar gruppeknoten sin, det er stort sett bifangst av sei i industritrålfiske som er sortert ut og levert til konsum. Enkelte fartøy har imidlertid lagt om til et direktefiske etter sei. Maksimalkvoten for 2013 ble satt til 400 tonn. Ut ifra erfaringer fra tidligere år, samt inneværende år, virker det fornuftig å opprettholde et slikt nivå på maksimalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslår å gi fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse en maksimalkvote på 400 tonn.

Fiskeridirektøren vil legge til rette for at gruppeknoten blir oppfisket.

5.3.3.2.2 Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse

Fiskeri- og kystdepartementet har besluttet at det fra og med 2011 skal fastsettes et kvotenivå som skal reflektere en formålstjenelig overregulering for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Det er vanskelig å beregne overregulering for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse da de tidligere har vært regulert i samme gruppe som fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse. Det har vært få fartøy som har levert relativt store fangster, og overreguleringen har derfor vært høy. Hittil i år har 7 fartøy i denne gruppen fisket mer enn 100 tonn sei. I 2012 var det til sammenligning 6 fartøy som fisket mer enn 100 tonn.

Gruppekvoten for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse i 2013 ble oppfisket i midten av mai, mens den i 2012 ble oppfisket i juli. Maksimalkvotene i disse årene har derfor ikke vært til hinder for at gruppekvoten har blitt tatt. Dette tilsier at maksimalkvotene i 2014 for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse ikke økes.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får ut ifra beregningene i tabell 6, 1 541 tonn i gruppekvote i 2014. Dette er en nedgang på i overkant av 120 tonn fra 2013. Dette gir ikke grunnlag for en endring av maksimalkvotene.

Fiskeridirektøren foreslår å gi de fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 en maksimalkvote på 400 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 200 tonn.

NOTAT

Saksnummer: 2013008442

Dato: 31.10.2013

Side 1 av 8

Fra: Geir Blom

Seksjon: Fangstdataseksjonen

Telefon: 974 33 156

E-post: geblo@fiskeridir.no

TIL:

Thord Monsen

ANALYSE AV BIFANGST I INDUSTRIFISKE MED SMÅMASKET TRÅL I 2013

Per 24.10.2013 var det landet følgende kvantum av målartene:

- Tobis og annen sil: 21 075 tonn
- Øyepål: 28 769 tonn
- Kolmule: 20 035 tonn

til fiskemel- og fiskeoljebedrifter i Norge fra fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtillatelse.

Fisken er tatt med småmasket trål sør for 62 °N, hovedsakelig i Nordsjøen, langs Vestlandskysten og vest for de britiske øyer.

Flere arter blir fisket som bifangst i dette fisket (se Tabell 1), og spesielt bifangst av kvotebelagte arter som Nordsjøisild, makrell og sei er av størst interesse.

Tabell 1. Oversikt over kvantum (tonn) av ulike fiskearter landet i industrifisket med småmasket trål per 24.10.2012, og antall sluttседler de ulike artene opptrer på. Opplysningene er tatt fra sluttседler uestedet av Norges Sildesalgslag.

Tabell 1

Fiskearter	Kvantum (tonn)	Antall sluttседler
Akkar	< 0,1	1
Polartorsk	0,2	1
Annen marin fisk	0,8	1
Torsk	14,7	23
Svarthå	15,1	5
Smørflyndre	28,4	35
Knurr	29,9	21
Hyse	31,2	36
Annet bløtdyr	31,7	35
Makrell	107,4	56
Hvitting	132,4	80
Vassild	250,3	39
Lysing	274,6	100
Sei	456,4	128
Nordsjøsild	636,1	41
Sølvorsk	877,1	69
Strømsild	949,6	85
Kolmule	20 035,0	180
Tobis og annen sil	21 074,7	69
Øyepål	28 769,1	186
Totalt	74 561,4	

Fiskeridirektoratet har utført en del kontroller og målinger ved landing av industrifisk i 2013 (se Tabell 2). Kvantum rapportert på sluttседlene fra disse landingene er justert i forhold til Fiskeridirektoratets målinger av artssammensetning. Det har vært 5 kontroller ved landinger av tobis, 21 kontroller ved landinger av øyepål og 3 kontroller ved landing av kolmule så langt i 2013.

Tabell 2. Oversikt over kontroller av fartøy som lander industrifangst av målartene tobis, øyepål og kolmule til mel- og oljefabrikker i Sør-Norge pr. 24.10.2013.

Tabell 2

Dato	Kontrollregion	Antall fartøy	Fangstområde	Målart
04/06/13	Møre	1	41	Tobis
30/05/13	Møre	1	41	Tobis
01/07/13	Sør	2	08	Øyepål
03/10/13	Sør	1	42	Øyepål
04/10/13	Sør	1	41	Øyepål
06/06/13	Sør	1	08	Tobis
06/06/13	Sør	1	41	Tobis
07/04/13	Sør	1	28	Øyepål
08/05/13	Sør	1	08	Øyepål
10/04/13	Sør	1	08	Øyepål
10/06/13	Sør	1	08	Øyepål
12/06/13	Sør	1	08	Øyepål
12/08/13	Sør	1	08	Øyepål
13/06/13	Sør	1	08	Øyepål
13/08/13	Sør	2	08	Øyepål
14/04/13	Sør	1	08	Øyepål
15/08/13	Sør	1	08	Øyepål
16/08/13	Sør	1	08	Øyepål
21/05/13	Sør	1	08	Øyepål
21/08/13	Sør	2	08	Øyepål
22/02/13	Sør	1	49	Kolmule
22/08/13	Sør	1	08	Kolmule
23/05/13	Sør	1	41	Tobis
27/06/13	Sør	1	41	Øyepål
30/04/13	Sør	1	08	Øyepål
12/02/13	Vest	1	49	Kolmule

Følgende artsammensetning og kvantum er registrert på kontrollerte sluttседler med målarten tobis (se Tabell 3).

Estimerte uttak av Nordsjøsild og makrell i fisket etter tobis gav kvantum på henholdsvis 47 tonn og 253 tonn.

Tabell 3. Oversikt over kvantum av ulike fiskearter og andel i fangsten på sluttsedler kontrollert av målararten tobis. I radene med estimert kvantum for hovedområde 08 er kvantum av alle arter justert i forhold til faktoren 3,92, som er forholdet mellom kvantum tobis rapportert på sluttsedler og kvantum tobis kontrollert. I radene med estimert kvantum for hovedområde 41 er kvantum av alle arter justert i forhold til faktoren 9,04, som er forholdet mellom kvantum tobis rapportert på sluttsedler og kvantum tobis kontrollert.

Tabell 3

Hovedområde	Fiskeart	Kontrollert kvantum (tonn)	Andel (%)	Estimert kvantum (tonn) – total fangst
08	Nordsjøsild	0,000	0,00	0,000
08	Hvitting	1,508	0,45	5,918
08	Hyse	0,955	0,29	3,748
08	Makrell	0,689	0,21	2,704
08	Bløtdyr	0,143	0,04	0,561
08	Tobis	329,449	99,01	1292,899
08	Alle	332,744	100,00	1305,830
41	Nordsjøsild	5,180	0,23	46,819
41	Hvitting	0,843	0,04	7,619
41	Hyse	3,963	0,18	35,819
41	Makrell	27,689	1,24	250,264
41	Bløtdyr	0,727	0,03	6,571
41	Tobis	2188,644	98,28	19781,800
41	Alle	2227,046	100,00	20128,892
Alle	Nordsjøsild	5,180		46,819
Alle	Makrell	28,378		252,968
Alle	Hyse	4,918		39,567
Alle	Tobis	2518,093		21074,699

Følgende artsammensetning og kvantum er registrert på kontrollerte sluttsedler med målararten øyepål (se Tabell 4).

Estimerte uttak av Nordsjøsild og makrell i fisket etter øyepål gav kvantum på henholdsvis 1 055 tonn og 142 tonn. Dessuten ble det estimert et stort uttak av sei på 1 263 tonn, og et uttak av hyse på 156 tonn i dette fisket.

Tabell 4. Oversikt over kvantum av ulike fiskearter og andel i fangsten på sluttsedler kontrollert av målararten øyepål. I kolonnen med estimert kvantum for hovedområde 28 er kvantum av alle arter justert i forhold til faktoren 3,86, som er forholdet mellom kvantum øyepål rapportert på sluttsedler og kvantum øyepål kontrollert. I radene med estimert kvantum for hovedområde 41 er kvantum av alle arter justert i forhold til faktoren 1,62, som er forholdet mellom kvantum øyepål rapportert på sluttsedler og kvantum øyepål kontrollert. I radene med estimert kvantum for hovedområde 42 er kvantum av alle arter justert i forhold til faktoren 13,2, som er forholdet mellom kvantum øyepål rapportert på sluttsedler og kvantum øyepål kontrollert. I radene med estimert kvantum for hovedområde 42 er kvantum av alle arter justert i forhold til faktoren 13,2, som er forholdet mellom kvantum øyepål rapportert på sluttsedler og kvantum øyepål kontrollert. I radene med estimert kvantum for hovedområde 08 er kvantum av alle arter justert i forhold til faktoren 10,4, som er forholdet mellom kvantum øyepål rapportert på sluttsedler og kvantum øyepål kontrollert.

Tabell 4

Hovedområde	Fiskeart	Kontrollert kvantum (tonn)	Andel (%)	Estimert kvantum (tonn) – total fangst
28	Nordsjøsild	0,000	0,00	0,000
28	Torsk	0,773	0,35	2,982
28	Bløtdyr	2,883	1,30	11,121
28	Sølvtorsk	3,482	1,56	13,432
28	Sei	3,583	1,61	13,822
28	Lysing	8,028	3,61	30,968
28	Vassild	11,095	4,98	42,799
28	Kolmule	31,860	14,31	122,901
28	Øyepål	160,909	72,28	620,710
28	Alle	222,613	100,00	858,735
41	Strømsild	0,198	0,05	0,321
41	Hestmakrell	0,267	0,07	0,433
41	Hvitting	0,699	0,17	1,134
41	Vassild	0,780	0,19	1,265
41	Hyse	0,800	0,20	1,298
41	Nordsjøsild	0,922	0,23	1,495
41	Torsk	1,024	0,25	1,661
41	Lysing	2,052	0,50	3,328
41	Sei	2,396	0,59	3,886
41	Smørflyndre	3,458	0,85	5,609
41	Kolmule	25,732	6,30	41,737
41	Øyepål	370,381	9,062	600,748
41	Alle	408,709	100,00	662,915
42	Smørflyndre	1,343	0,38	17,687
42	Hvitting	1,447	0,41	19,057
42	Makrell	1,788	0,51	23,548
42	Vassild	2,010	0,57	26,471
42	Hyse	3,843	1,09	50,611
42	Sei	7,250	2,06	95,481
42	Kolmule	13,994	3,98	184,298
42	Nordsjøsild	57,186	16,25	753,127
42	Øyepål	262,997	74,75	3463,614
42	Alle	351,858	100,00	4633,894
08	Hestmakrell	0,200	0,01	2,078
08	Bløtdyr	3,976	0,13	41,308
08	Smørflyndre	6,605	0,22	68,621
08	Knurr	8,688	0,29	90,262
08	Torsk	9,574	0,32	99,467
08	Hyse	10,018	0,33	104,079
08	Strømsild	10,203	0,34	106,079
08	Makrell	11,443	0,38	118,884
08	Vassild	20,086	0,67	208,678
08	Nordsjøsild	28,917	0,96	300,426
08	Hvitting	31,551	1,05	327,791
08	Sølvtorsk	39,145	1,30	406,687
08	Lysing	50,811	1,69	527,888
08	Sei	110,639	3,68	1149,456
08	Kolmule	357,235	11,90	3711,403
08	Øyepål	2304,027	76,72	23937,107
08	Alle	3003,118	100,00	31200,214
Alle	Nordsjøsild	87,025		1055,049
Alle	Makrell	13,231		142,432
Alle	Hyse	14,661		155,989
Alle	Sei	123,868		1262,645
Alle	Øyepål	3098,314		28622,179

Det ble kontrollert et kvantum på 1 892 tonn kolmule, men det ble ikke registrert noen bifangstarter i dette fisket.

Tabell 5. Estimert bifangst i 2013 av utvalgte arter i fisket med småmasket trål etter målarterne tobis, øyepål og kolmule per 24.10.2013.

Tabell 5

Type fiske/bifangstart	Estimert bifangst (tonn)
<u>Nordsjøsild</u>	
Tobis-fisket	46,819
Øyepål-fisket	1055,049
Kolmule-fisket	0,000
Sum	1101,87
<u>Makrell</u>	
Tobis-fisket	252,968
Øyepål-fisket	142,432
Kolmule-fisket	0,000
Sum	395,40
<u>Sei</u>	
Tobis-fisket	0,000
Øyepål-fisket	1262,645
Kolmule-fisket	0,000
Sum	1262,45
<u>Hyse</u>	
Tobis-fisket	39,567
Øyepål-fisket	155,989
Kolmule-fisket	0,000
Sum	195,556

Bifangsten av Nordsjøsild i fisket med småmasket trål etter ulike målararter ble estimert til 1 102 tonn basert på artssammensetningen i kontrollerte fangster (Tabell 5).

Disse estimatene er basert på et kontrollert kvantum av tobis på 2 518 tonn (11,9 %) av 21 074 tonn landet, og et kontrollert kvantum av øyepål på 3 098 tonn (10,8 %) av 28 622 tonn landet.

Tabell 6 gir et sammendrag av estimert bifangst av ulike arter i fisket med småmasket trål etter målarterne tobis, øyepål og kolmule. Det ble estimert bifangst av makrell, sei og hyse som er ≥ 3 ganger høyere enn tilsvarende kvantum på sluttseddel. For sei er den estimerte bifangsten 806 tonn høyere enn på sluttseddel, og det er i fisket etter øyepål seien blir underrapportert på sluttseddel. Det bemerkes at det kontrollerte kvantumet av hyse utgjorde hele 62,8 % av det som var rapportert på sluttseddel, som tyder på en kraftig underrapportering av hyse på sluttseddel.

Tabell 6. Sammendrag av estimert bifangst, kvantum på sluttseddel og kontrollert kvantum av utvalgte arter i fisket med småmasket trål etter måartene tobis, øyepål og kolmule i 2013 (per 24.10.2013).

Tabell 6

Bifangstart	Estimert bifangst (tonn)	Sluttseddel (tonn)	Differanse (tonn)	Kontrollert kvantum (tonn)	%-kvantum kontrollert vs. sluttseddel
Nordsjøsild	1102	636	466	92	14,5
Makrell	395	107	288	42	38,7
Sei	1262	456	806	124	27,1
Hyse	196	31	164	20	62,8

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Andreas Haugstvedt
Telefon:
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 13/17106
Deres referanse:
Vår dato: 02.12.2013
Deres dato:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER SEI I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2014

1. Innledning

Forslag til reguleringen av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2014 ble behandlet som sak 16/2013 under Reguleringsmøtet som ble avholdt 6. – 7. november 2013.

Det understrekes at den endelige kvoten for sei i Nordsjøen og Skagerrak foreløpig ikke er fastsatt. Det vil si at kvotene i dette forslaget er fastsatt på bakgrunn av en forventet TAC fastsatt mellom Norge og EU i de forestående bilaterale forhandlingene.

2. Reguleringsmøtets behandling og Fiskeridirektoratets tilrådning

2.1. Norsk totalkvote

De bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2014 er ikke avsluttet. Forslag til regulering av fisket etter sei i Nordsjøen og Skagerrak i 2014 er derfor basert på en anbefalt TAC på 85 581 tonn i ICES statistikkområde IIIa, IV og VI.

Dersom Norge og EU blir enige om TAC på dette nivået vil det gi en TAC i Nordsjøen og Skagerrak på 77 536 tonn, hvorav Norge har en andel på 52 % som gir en norsk kvote på 40 319 tonn i 2014. Fiskeridirektoratet legger til grunn at avsetning til tredjeland vil ligge på samme nivå som inneværende år, det vil si at det overføres 880 tonn sei til Sverige.

I 2014 er det lagt opp til at forskning og overvåkning ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter, men gjennom en generell forskningsavgift på førstehåndsomsetningen. Hovedtyngden av det som tidligere har blitt tildelt som forskningskvoter, vil derfor gå tilbake til fiskerne som vanlige kommersielle kvoter. Fiskeridirektøren legger likevel til grunn at det vil være behov for forskningskvoter i enkelte tilfeller, for eksempel for å dekke uunngåelig fangst ved bruk av forskningsfartøy til gjennomføring av forskning, praktiske redskapsforsøk og lignende. Behovet for disse avsetningene er ennå ikke kjent, men Fiskeridirektoratet arbeider med å få avklart dette. Det legges dessuten til grunn at det fremdeles skal avsettes kvoter til undervisningsordningen (skolekvoter).

Fiskeridirektoratet vil i det videre beregne gruppekvote med utgangspunkt i en norsk kvote på 39 439 tonn. Dette vil gi en nedgang i den norske kvoten fra 2013 til 2014 på 7 165 tonn.

2.2. Fiske etter sei med not

I tråd med landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag foreslo Fiskeridirektøren i Reguleringsmøte at gruppekvote til not for 2014 fastsettes til 5 500 tonn.

Fiskeridirektøren foreslo videre at fartøy som har adgang til å fiske sei med not også kan fiske seinotkvoten med konvensjonelle redskaper.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet opprettholder forslaget.

2.3. Fiske etter sei med konvensjonelle redskaper

I tråd med Landsmøtevedtak 7/01 og 6/07 i Norges Fiskarlag foreslo Fiskeridirektøren i Reguleringsmøte at gruppekvote for fisket etter sei med konvensjonelle redskaper i 2014 settes til 8 000 tonn. For å sikre et kvantum for kystfisket, foreslår Fiskeridirektøren at fisket for konvensjonelle havfiskefartøy kan stoppes når det gjenstår 1 400 tonn av gruppekvote. Det ble videre foreslått at fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper reguleres med en generell maksimalkvote på 600 tonn.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet opprettholder forslaget.

2.4. Fiske etter sei med trål

2.4.1. Fordeling av gruppekvote

Fiskeridirektøren foreslo i Reguleringsmøte at den resterende del av den norske seikvote i Nordsjøen og Skagerrak, det vil si 25 939 tonn, tildeles fartøy som fisker etter sei med trål. Norges Fiskarlag har i landsmøtevedtak 7/01 gått inn for at det først avsettes 5 000 tonn til nordsjøtrålerne før det resterende kvantum av trålkvote fordeles prosentvis på hver trålgruppe. Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av fordelingen av trålernes gruppekvote.

Tabell 1: Fordeling av gruppekvote til fartøy som fisker etter sei med trål i 2014

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Gruppekvote trål		25 939
Nordsjøtrålere fast andel		5 000
Til fordeling		20 939
Herav:		
Torsketrålere	73,0	15 285
Seitrålere	19,0	3 978
Nordsjøtrålere	8,0	1 675
Sum nordsjøtrålere		6 675

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet opprettholder forslaget.

2.4.2. Torsketrålere

Tidligere har denne gruppen blitt regulert med maksimalkvoter og garanterte kvoter. I 2008 ble de garanterte kvotene fjernet på bakgrunn av innspill fra næringen. Erfaringer fra de siste årenes fiske etter sei tilsier at det ikke er behov for garanterte kvoter i torsketrålerens fiske etter sei. Det vises til at det er en relativ stor variasjon mellom fartøyene når det gjelder kvoteutnyttelsen, og at deltakelsen har gått ned de siste årene. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at det er mest hensiktsmessig å regulere torsketrålerens fiske etter sei i Nordsjøen og Skagerrak med maksimalkvoter.

Nedgangen i den norske kvoten fra 2013 til 2014 tilsier at maksimalkvotene fra årets begynnelse burde reduseres. Gruppekvoten for 2014 er på noenlunde samme nivå som i 2012. Maksimalkvotene fra årets begynnelse var da på 840 og 600 tonn for henholdsvis fabrikktrålere og andre torsketrålere. Dersom maksimalkvotene ved årets begynnelse blir fastsatt på samme nivå som ved årets begynnelse i 2012, vil overreguleringen være ca. 60 % beregnet ut ifra antall kvotefaktorer i torsketrålgruppen per 21. oktober. Til sammenligning var overreguleringen i inneværende år på 55 %.

Fiskeridirektøren foreslo i Reguleringsmøte at trålgruppen reguleres med følgende maksimalkvoter i 2014:

Tabell 2: Maksimalkvoter for torsketrålere i 2014

Gruppe	Kvotefaktor	Maksimalkvote
Fabrikktrålere	1,4	840
Andre torsketrålere	1,0	600

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet opprettholder forslaget.

2.4.3. Seitrålere

Dersom Norge og EU blir enige om en kvote i tråd med ICES' anbefaling, vil seitrålerne få en gruppekvote på 3 978 tonn i Nordsjøen og Skagerrak i 2014.

Erfaringer fra tidligere års fiske tilsier at seitrålerne bør reguleres med maksimalkvoter. Ser en kun på fangsttallene for 2012 og 2013 kan det se ut til å være grunnlag for å øke nivået av overregulering noe for 2014 sammenlignet med 2013. Kvoteutnyttelsen for denne fartøygruppen varierer imidlertid fra år til år. Gruppekvoten for seitrålerne i 2011 ble for eksempel beregnet oppfisket sensommeren 2011. Dette tilsier at økningen i overreguleringen bør begrenses noe.

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøte at maksimalkvoten for fartøy med seitråltillatelse med kvotefaktor 1,0 settes til 600 tonn sei. Denne maksimalkvoten vil utgjøre en overregulering av gruppekvoten på ca. 104 %. Dette er en økning på 14 prosentpoeng sammenlignet med 2013.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet opprettholder forslaget.

2.4.4. Nordsjøtrålere

Nordsjøtrålere er en samlebetegnelse for tre ulike grupper av trålere som alle har sitt viktigste fiskeområde i Nordsjøen og delvis i Skagerrak. Denne gruppen omfatter fartøy med nordsjøtråltillatelse, pelagisk tråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse. Regneeksemplet basert på ICES' rådgivning vil gi en gruppekvote til nordsjøtrålerne på 6 675 tonn i 2014.

For å ta høyde for bifangst av sei i industritrålfisket, har det de siste årene blitt avsatt et kvantum av den samlede gruppekvoten til dekning for den mengde av sei som har gått til oppmaling. Med utgangspunkt i prøvetaking av industrifangstene har kvantum av oppmalt sei blitt estimert og deretter lagt til sluttseddelført fangst. Disse estimatene er imidlertid beheftet med betydelige svakheter både når det gjelder antall prøver og kvaliteten på de enkelte prøvene, og kan således ikke brukes til å gi et presist bilde av innblandingen av sei i industrifisket fordelt på de enkelte fartøy.

I 2013 ble det nedsatt en arbeidsgruppe som skal se nærmere på prøvetakningen. Arbeidsgruppen har utarbeidet en rapport som har blitt sendt ut på høring til næringen. En endelig rapport med konklusjoner og forslag til tiltak er nært forestående.

Avsetningen ble i 2009 betydelig redusert fra 5 000 til 1 000 tonn. Dette på bakgrunn av adgangen til å benytte rist i fisket etter kolmule. Samtidig ble adgangen til å levere sei til oppmaling begrenset til 5 %. Bifangst av sei i industritrålfisket i 2009 viste seg imidlertid å være høyere enn forventet, og ble estimert til 2 284 tonn innblandet sei. Derfor ble avsetningen til bifangst satt til 3 000 tonn i 2010.

I 2010 ble bifangst estimert til å utgjøre 1 310 tonn. På grunn av påbudet om sorteringsrist i fisket etter kolmule og øyepål som ble innført 1. mai 2010, har bifangst av sei blitt redusert. Forsøk har vist at sorteringsristen gir god effekt ved at den skiller ut stor fisk, spesielt sei og lysing. Det forekommer imidlertid fortsatt bifangst av småsei i kolmule- og øyepålfisket for fartøy som bruker sorteringsrist. I tillegg kommer bifangst fra fartøy som har dispensasjon fra påbudet om bruk av sorteringsrist.

I tillegg til usikkerheten ved beregning av bifangst, vil medgått kvantum avhenge av hvilke kvoter som blir fastsatt i de fiskerier hvor bifangst av sei er et problem. Kvoten på kolmule i 2014 ligger 50 % høyere enn i 2013. Fisket etter kolmule foregår nå i større grad enn tidligere i EU-farvann og i internasjonal sone vest for Irland, hvor det ikke er bifangst av sei. Den økte aktiviteten i disse områdene skyldes blant annet at en større andel av kolmulen har gått til konsumanvendelse de siste årene. Kolmulen som fiskes og leveres fra disse områdene har vært større og mer anvendelig til konsumformål enn den kolmulen som fiskes i NØS.

Bifangstavsetningen i 2013 ble satt til 2 000 tonn, blant annet som følge av forventningen om et betydelig øyepålfiske og en økt kolmulekvote sammenlignet med 2012.

ICES anbefaler at totaluttaket av øyepål i 2014 settes omtrent 50 % lavere enn for 2013. Den norske kvoten av øyepål avhenger også av hvor mye øyepål Norge bytter til seg i de bilaterale forhandlingene med EU. Den norske kvoten av øyepål ser imidlertid ut til å bli noe lavere i 2014 enn i 2013. Fangsten av øyepål hittil i år er imidlertid langt lavere enn det den norske kvoten åpner for. En lavere øyepålkvote neste år betyr derfor ikke nødvendigvis at fangsten av

øyepål i 2014 blir lavere enn i 2013. Samtidig er den forventede norske kvoten av kolmule i 2014 50 % høyere enn for 2013. Som nevnt ovenfor er imidlertid bifangstproblematikken størst i øyepålfisket.

Fiskeridirektoratet har utarbeidet en analyse av bifangst i industrifisket med småmasket trål i 2013. I analysen er det estimert at bifangst av sei i industritrålfisket hittil i 2013 er på 1 262 tonn. 456 tonn av dette er ført på sluttseddel og avregnes fartøyenes kvote. De resterende 806 tonnene er ikke ført på sluttseddel og skal derfor bifangstavsetningen for 2013. Med utgangspunkt i denne analysen og argumentasjonen ovenfor, kan bifangsavsetningen for 2014 settes lavere enn for 2013.

Fiskeridirektøren foreslo på denne bakgrunn at det av gruppeknoten på 6 675 tonn avsettes et kvantum på 1 000 tonn sei til dekning av bifangst av sei i industritrålfisket som går til oppmaling.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet opprettholder forslaget.

Gruppeknoten fordeles med 77 % til fartøy med pelagisk tråltillatelse eller nordsjøtråltillatelse, og 23 % til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. Denne fordelingen gir etter bifangstavsetning på 1 000 tonn for fartøy med nordsjøtråltillatelse og pelagisk tråltillatelse, kvoter på henholdsvis 4 140 tonn til fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse og 1 535 tonn til fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse. Fordelingen fremgår av tabell 3.

Tabell 3: Fordeling av gruppeknoten for nordsjøtrålere i 2014

Gruppe	Andel (%)	Gruppekvote (tonn)
Nordsjøtrål		6 675
Pelagisk- og nordsjøtrål før avsetning til bifangst	77 %	5 140
Bifangstavsetning		1 000
Pelagisk- og nordsjøtrål etter avsetning til bifangst		4 140
Avgrenset nordsjøtrål	23 %	1 535

Erfaringer fra tidligere år viser at disse fartøygruppene ikke tar gruppeknoten sin, det er stort sett bifangst av sei i industritrålfiske som er sortert ut og levert til konsum. Enkelte fartøy har imidlertid lagt om til et direktefiske etter sei. Maksimalknoten for 2013 ble satt til 400 tonn. Ut ifra erfaringer fra tidligere år, samt inneværende år, virker det fornuftig å opprettholde et slikt nivå på maksimalknoten.

Fiskeridirektøren foreslo derfor i Reguleringsmøte å gi fartøy med pelagisk tråltillatelse og nordsjøtråltillatelse en maksimalkvote på 400 tonn. Fiskeridirektoratet vil legge til rette for at gruppeknoten blir oppfisket.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet opprettholder forslaget.

Det er vanskelig å beregne overregulering for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse da de tidligere har vært regulert i samme gruppe som fartøy med pelagisk tråltillatelse og

nordsjøtråltillatelse. Det har vært få fartøy som har levert relativt store fangster, og overreguleringen har derfor vært høy. Hittil i år har 7 fartøy i denne gruppen fisket mer enn 100 tonn sei. I 2012 var det til sammenligning 6 fartøy som fisket mer enn 100 tonn.

Gruppeknoten for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse i 2013 ble oppfisket i midten av mai, mens den i 2012 ble oppfisket i juli. Maksimalkvotene i disse årene har derfor ikke vært til hinder for at gruppeknoten har blitt tatt. Dette tilsier at maksimalkvotene i 2014 for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse ikke økes.

Fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse får 1 535 tonn i gruppekvote i 2014. Dette er en nedgang på i overkant av 130 tonn fra 2013, og gir ikke grunnlag til å øke maksimalkvotene for fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse i 2014.

Fiskeridirektøren foreslo i Reguleringsmøte å gi de fartøy som har fisket mer enn 325 tonn sei i ett av årene 2006, 2007 eller 2008 en maksimalkvote på 400 tonn. Andre fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse gis en maksimalkvote på 200 tonn.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøtet. Fiskeridirektoratet opprettholder forslaget.

3. Hjemmel for illeggelse av overtredelsesgebyr

Vi viser til bestilling fra Fiskeri- og kystdepartementet i brev av 24. september 2013. Her er Fiskeridirektoratet blant annet bedt om å utarbeide et forslag til endringer i alle forskrifter med handlingsnorm som er sanksjonert med overtredelsesgebyr i henhold til dagens fiskeriregelverk.

Forskrift om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven hjemler blant annet adgang til å ilegge overtredelsesgebyr ved brudd på bestemmelser om rapportering og bifangst i diverse årlige reguleringsforskrifter, jf. forskriftens § 4 bokstav g og h.

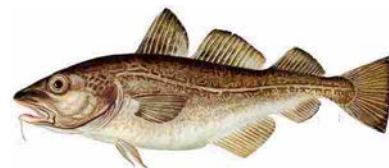
Fiskeridirektoratet foreslår derfor en oppdatering av seiforskriften i tråd med dette.

Sak 17/2013

Regulering av fisket etter torsk sør for
62° N i Nordsjøen og Skagerrak i 2014

SAK 17/2013

REGULERING AV FISKE ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2014

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår i hovedsak en videreføring av reguleringene for torsk i Nordsjøen under forutsetning av at neste års totalkvote blir i samme størrelsesorden som årets rådgivning fra ICES. I Skagerrak foreslås det endringer i bestemmelser om bifangst av torsk i fiske etter andre arter.

2 BESTANDSSITUASJONEN FOR TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK

Norge og EU forvalter torsk i Nordsjøen i fellesskap. Partene er enig om en forvaltningsplan som er i to deler, en oppbyggingsfase og en forvaltningsregel som trer i kraft når gytebestanden vurderes til å ligge over føre var nivået. Dersom gytebestanden vurderes som lavere skal fiskedødeligheten reduseres gradvis. ICES har vurdert denne forvaltningsplanen til å være føre var dersom den implementeres og håndheves tilfredsstillende. Fiskeridirektoratet mener at forvaltningen ikke har vært vellykket, blant annet fordi forvaltningsplanen har vært fraveket de to siste årene og EU ikke har implementert nødvendige tiltak som ICES forutsatte når planen ble antatt å være i tråd med føre var tilnærmingen. I årene umiddelbart før årtusenskiftet var både anbefalingene fra ICES og kvotene i Nordsjøen på et høyt nivå, helt opp i 150.000 tonn. Etter 2000 har bestanden imidlertid blitt kraftig redusert, og fra og med 2001 til 2007 var anbefalingen fra ICES at det ikke burde fiskes torsk. En vesentlig årsak til at bestanden ikke er gjenoppbygget, er dårlig rekruttering siden 2000. En viktig grunn til at gytebestanden ikke bygges opp er EUs utkastpolitikk som fører til at store mengder fisk, både over og under minstemålet, kastes på havet. I henhold til ICES er det i årene fra 2007 til 2009 blitt kastet ut omtrent like mye torsk som det kvantum som landes. Utkastet er noe redusert de siste årene, men vurderes til fremdeles å ligge på et høyt nivå, eller omlag ¼ av totalfangsten i 2012.

I henhold til ICES har gytebestanden av torsk i Nordsjøen og Skagerrak økt svakt siden 2006, og vurderes nå til å være rundt B_{lim} . Fangsttynnsatsen har også gått ned og er nå under F_{pa} , selv om det ikke har vært gjort så raskt som forutsatt i forvaltningsplanen. ICES viser også til at rekrutteringen har vært dårlig siden 2000.

ICES har på bakgrunn av forvaltningsplanen beregnet en kvote på 28 809 tonn^{2,3} i 2014. ICES har beregnet dødeligheten i 2012 til å ligge på 0,39 som er en forbedring i forhold til 2011. En MSY tilnærming ville gi en TAC på 16 187 tonn³ i 2014, mens en førevare tilnærming ville resultere i en TAC på 7 781 tonn³.

² ICES sitt råd gjelder områdene IV, IIIa og VIII

³ Utkast kommer i tillegg.

Tabell 1: Torsk i Nordsjøen og Skagerrak, ICES-anbefalinger, avtalt TAC og fangst (tonn)¹

År	Anbefaling		Avtalt TAC		Offisiell fangst	
	Nordsjøen	Skagerrak	Nordsjøen	Skagerrak	Nordsjøen	Skagerrak
2004	0	0	27 300	3 900	23 400	3 900
2005	0	0	27 300	3 900	23 900	3 800
2006	0	0	23 205	3 315	22 174	3 309
2007	0	0	19 957	2 851	19 930	2 936
2008	17 250	2 750	22 152	3 165	19 192	2 590
2009	0	0	28 798	4 114	27 013	3 672
2010 ²	33 552	4 793	33 552 ³	4 793 ⁴	31 020	3 901
2011 ²	26 842	3 835	26 842 ⁵	3 835 ⁶	23 040	3 776
2012	26 475	3 783	26 475 ⁷	3 783 ⁸	23 079 ⁹	3 477 ⁹
2013	21 181	3 026	26 475 ⁷	3 783 ⁸		

¹Sammenlagt for Norge og EU. Dokumenter lagt frem under forhandlinger.

²I henhold til forvaltningsplan.

³I tillegg kommer en kvote på 1 677 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁴I tillegg kommer en kvote på 240 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁵I tillegg kommer en kvote på 3 221 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁶I tillegg kommer en kvote på 460 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁷I tillegg kommer en kvote på 3 177 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁸I tillegg kommer en kvote på 454 tonn for å utvikle kontrolltiltak.

⁹Lagt frem under forhandlingene for 2013, status per 1. november 2012.

3 FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN I 2013

3.1 REGULERINGER

De siste års reguleringer har hatt som mål å bevare og gjenoppbygge bestanden ved å redusere det totale uttaket. Samtidig har det vært en målsetting å ikke legge for store hindringer i veien for fiske etter andre arter i samme område. Tilnærmingen har derfor vært å først avsette et kvantum som dekker behovet for bifangst av torsk i andre fiskerier. Dersom norsk kvote i tillegg gir rom for et direkte fiske etter torsk, skal dette være forbeholdt fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper.

Under de bilaterale forhandlingene for 2013 ble partene for tredje året på rad enige om å fastsette en tilleggskvote på 12 % på toppen av ICES sin anbefaling for TAC. I 2013 utgjør tilleggskvoten 3 177 tonn, som deles i henhold til den vanlige fordelingen mellom partene. Det er EUs intensjon å bruke denne kvoten for å promotere videoovervåking av torskefisket i Nordsjøen og Skagerrak. Norges holdning er at tiltak som skal bidra til redusert utkast i utgangspunktet er prisverdig. Imidlertid er dette ikke et tiltak som Norge ser som hensiktsmessig for det formål å redusere utkast. Samtidig er det prinsipielt uheldig med kvoter på toppen av anbefalt uttak. Norges andel av denne tilleggskvoten legges til den totale kvoten som Norge har til rådighet. Dermed er Norges kvote i 2013 på 5 041 tonn. Fordelingen av kvoten i 2013 fremgår av tabell 2.

Tabell 2: Forutsetning for regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen i 2013

Norsk andel av TAC i 2013	5 041 tonn
Avsetning til andre land	382 tonn
Avsetning til bifangst i trålfiske	1 000 tonn
Avsetning til bifangst, konvensjonelle fartøy	300 tonn
Avsetning til forskningsfangst	125 tonn
Gjenstående kvantum til et direkte torskefiske	3 234 tonn

I 2013 ble ordningen med garanterte kvoter i lukket gruppe videreført. I tillegg ble ordningen med inndeling av åpen gruppe i tre lengdegrupper videreført.

Maksimalkvotene ble økt den 25. september med 20 %, jf tabell 3.

Tabell 3: Garanterte kvoter og maksimumkvoter i lukket og åpen gruppe i 2013

	Garanterte kvoter (tonn)	Maksimalkvoter (tonn)	
		1. januar	25. september
Lukket gruppe (fartøyets hjemmelslengde):			
0 - 14,99 meter	5	50	60
15,00 - 20,99 meter	10	100	120
på eller over 21,00 meter	20	200	240
Åpen gruppe (fartøyets største lengde):			
0 - 9,99 meter	4	5	6
10,00 - 20,99 meter	4	10	12
på eller over 21 meter	4	15	18

Fartøy uten maksimumkvoter har i 2013 vært regulert med bifangstregler. Fartøy som fisker med trål eller reke-trål fikk adgang til å ha inntil 5 % bifangst av torsk.

Ved fiske med stormasket trål (120mm) har fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse hatt adgang til å ha inntil 20 % bifangst av torsk.

Fartøy som fisker med konvensjonelle redskap etter andre arter fikk adgang til å ha inntil 25 % bifangst av torsk.

3.2 FANGST

Tabell 4 viser norsk fiske etter torsk i Nordsjøen fordelt på konvensjonelle redskaper og trål.

Tabell 4: Norsk fiske etter torsk i Nordsjøen (tonn)¹

År	Trål (innkl. est. bifangst i fiske til oppmaling)	Konvensjonell	Totalt
2004	1 196	2 034	3 230
2005	921	1 968	2 889
2006	810	1 972	2 782
2007	752	2 281	3 033
2008	1 205	2 912	4 095
2009	1 160	3 074	4 234
2010	947	3 772	4 718
2011	739	4 157	4 896
2012	640	3 656	4 296
2013	677	2 798	3 475

¹ Fiskeridirektoratets prøvetaking ved fiskemelfabrikkene og Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 20. september 2013

Tabell 5 gir en oversikt over fisket etter torsk med konvensjonelle redskap i Nordsjøen fordelt på redskapsgrupper. Av det konvensjonelle fisket utgjør garnfisket omtrent halvparten.

Tabell 5: Konvensjonelt fiske etter nordsjøtorsk (tonn)¹

År	Autoline	Annen line	Garn	Snurrevad	Annet	Totalt
2004	420	126	1 280	162	55	2 043
2005	348	111	1 301	168	37	1 965
2006	617	117	992	207	38	1 971
2007	737	210	1 203	187	55	2 392
2008	727	145	1 847	168	34	2 912
2009	813	145	1 967	128	21	3 074
2010	947	206	2 459	140	19	3 771
2011	1 307	159	2 453	217	22	4 157
2012	874	176	2 307	260	39	3 656
2013	904	142	1 580	160	12	2 798

¹ Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 20. september 2013.

Tabell 6 viser hvor mye torsk som er tatt i Nordsjøen av fartøy i lukket gruppe i kystflåten og havfiskefartøy med adgang til å delta i det direkte fisket med konvensjonelt redskap.

Tabell 6: Fangst av torsk (tonn) i Nordsjøen tatt av fartøy med adgang til å delta i lukket gruppe¹

	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Lukket gruppe	910	729	950	1 649	1 901	2 376	2 248	2 474	1 724
Havfiskefartøy med adgang til å delta	85	405	439	466	525	730	857	437	463
Totalt	995	1134	1 389	2 115	2 426	3 113	3 105	2 912	2 187

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttседdelregister 18. oktober 2013.

4 FISKET ETTER TORSK UTENFOR GRUNNLINJEN I SKAGERRAK I 2013

4.1 REGULERINGER

Norge og EU er enige om en totalkvote for torsk i Skagerrak på 3 783 tonn. Dette innebærer at Norges kvote utenfor grunnlinjene i 2013 er på 123 tonn. Også i Skagerrak er det lagt til en tilleggskvote for å promotere videoovervåking av torskefisket. Denne er på 454 tonn hvorav 15 tonn tilfaller Norge, som dermed har torskekvote på 138 tonn utenfor grunnlinjene i Skagerrak. Fordelingen mellom trål og konvensjonell redskap var uendret fra 2012. Det vil si at 88 tonn settes av til konvensjonelt fiske, mens 50 tonn settes av til bifangst i trålfiske.

I utgangspunktet er direkte fiske etter torsk i Skagerrak, utenfor grunnlinjene, forbudt, med unntak av en gruppe fartøy som i 2004 fikk dispensasjon fra dette forbudet. Maksimalkvoten for denne gruppen er 10 tonn.

I trål- og reketrålfisket har innblanding av torsk vært satt til maksimum 5 %. Fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse har hatt adgang til å ha 10 % bifangst ved fiske med stormasket trål eller snurrevad med en minste maskevidde på 120 mm, og ved bruk av seleksjonspanel med maskevidde ned til 90 mm eller med maskevidde ned til 70 mm hvis det benyttes kvadratmasker i fiskeposen. I konvensjonelt fiske kunne innblanding av torsk være 25 %.

Den 25. september ble tillatt bifangst i alle typer redskap i Skagerrak satt til 2,5 %. Dette var nødvendig fordi totalkvoten var oppfisket i begynnelsen av september, og fordi torsken tas stort sett som bifangst var det ikke mulig å finne andre løsninger.

4.2 FANGST

Tabell 7 gir en oversikt over norsk fiske etter torsk i Skagerrak. Fangstene er fordelt på trålere og konvensjonelle fartøy. Fangsten er dessuten fordelt som fisket innenfor eller utenfor grunnlinjene. I henhold til "Skagerrakavtalen" er kun fangst av torsk utenfor grunnlinjene kvoteregulert. Tabellen viser at fangstene har økt betydelig de siste årene. Innenfor grunnlinjene er den kvantumsmessige økningen først og fremst i reketrål. Tabell 8 viser at utenfor grunnlinjene er det også økning av torskefangster i reketrål, men det er i hovedsak snurrevad som står for den største økningen.

Tabell 7: Norsk torskefiske i Skagerrak (tonn)¹

Redskapsgrupp e	Konvensjonell				Trål				Totalt			
	Fangstområde/År	2010	2011	2012	2013	2010	2011	2012	2013	2010	2011	2012
Innenfor grunnlinjene	152	180	224	131	158	162	239	139	310	342	463	270
Utenfor grunnlinjene	10	24	77	104	55	49	60	61	65	73	137	165
Totalt	162	204	301	235	213	211	299	200	375	415	600	435

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 20. september 2013.

Tabell 8: Norsk torskefiske uten for grunnlinjer i Skagerrak (tonn)¹ etter redskapstyper

	2010	2011	2012	2013
Garn		3	8	2
Line		0	0	8
Jukse		8	13	22
Bunntrål		42	32	45
Reketrål		13	17	15
Snurrevad		0	2	45

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 20. september 2013.

5 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN I 2014

5.1 REGULERINGSBEHOV

Det er Fiskeridirektoratets mening at neste års reguleringer bør baseres på årets reguleringer.

Det er usikkert hvilken kvote Norge vil disponere i 2014. Dette vil avgjøres i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU. Resultatet av forhandlingene vil avhenge av de to partenes syn på rådgivningen fra ICES og en vurdering av effekten av tiltakene som er innført for å redusere utkast. I den videre drøftelsen har Fiskeridirektoratet derfor tatt utgangspunkt i ICES sin rådgivning basert på forvaltningsplanen som innebærer 9 % reduksjon i TAC i forhold til 2013. Dette vil gi en kvote på 4 240 tonn til norske fartøy.

Ved enighet om TAC på et lavere nivå enn årets, vil den viktigste konsekvensen være at avsetningene til nødvendig bifangst i ulike typer fiskeri vil legge beslag på en større andel av den norske kvoten, og omfanget av et direkte fiske etter torsk med konvensjonelle redskap vil måtte reduseres.

Fiskeridirektøren legger videre til grunn at det fortsatt bør være en prioritert målsetting å legge til rette for et tradisjonelt direkte fiske med konvensjonelle fartøy dersom nivået på den norske kvoten tillater det.

5.2 BIFANGST

I 2013 ble det gjort en del endringer på regler om bifangst i torskefisket. Tillatt bifangst ble øket fra 2,5 % til 5 % for trål, og fra 20 % til 25 % for konvensjonelle fartøy uten deltakeradgang.

Fiskeridirektøren foreslår at gjeldende regler om bifangst i Nordsjøen videreføres i 2014.

Fiskeridirektøren foreslår at det settes av 1000 tonn torsk til bifangst for fartøy som fisker med trål.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 300 tonn torsk i Nordsjøen til dekning av konvensjonelle fartøyers behov for bifangst i andre fiskerier i 2014.

I 2014 er det lagt opp til at forskning og overvåking ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter, men gjennom en generell forskningsavgift på førstehåndsomsetningen. Hovedtyngden av det som tidligere har blitt tildelt som forskningskvoter, vil derfor gå tilbake til fiskerne som vanlige kommersielle kvoter. Fiskeridirektøren legger likevel til grunn at det vil være behov for forskningskvoter i enkelte tilfeller, for eksempel for å dekke uunngåelig fangst ved bruk av forskningsfartøy til gjennomføring av forskning, praktiske redskapsforsøk og lignende. Behovet for disse avsetningene er ennå ikke kjent, men Fiskeridirektoratet arbeider for å få avklart dette. Det legges dessuten til grunn at det fremdeles skal avsettes kvoter til undervisningsordningen (skolekvoter).

5.3 REGULERING AV FISKE MED KONVENSJONELLE REDSKAP

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre hovedprinsippene fra årets regulering. Vilkår for deltakelse i det konvensjonelle fisket fastsettes i egen forskrift.

Fiskeridirektøren foreslår at det åpnes for et direktefiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor tilgjengelig "restkvote" etter at det er gjort nødvendige avsetninger for bifangst.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre følgende fordeling av norsk konvensjonell kvote i 2014, der 73 % fordeles til fartøy i lukket gruppe og 27 % til fartøy i åpen gruppe.

Deltakelse i lukket gruppe er meget uforutsigbar, og den største delen av kvoten tas av 15 til 20 fartøy. Det har ført til at ved fastsetting av maksimumkvoter har det vært betydelig overregulering.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre maksimumkvotene i lukket gruppe fra årets begynnelse i 2014, samt videreføring av differensierte garanterte kvoter for fartøy i lukket gruppe. Dersom den endelige kvoten som Norge disponerer avviker betydelig fra 2013 kvoten, vil Fiskeridirektøren vurdere å øke eller redusere de individuelle kvotene.

Tabell 9: Forslag til garanterte kvoter og maksimumkvoter i lukket gruppe¹

Fartøygruppe hjemmelslengde	Antall fartøy	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimumkvote
Fartøy under 15 meter	39	1	5	50 tonn
Fartøy 15-21 meter	3	2	10	100 tonn
Fartøy 21-28 meter	12	4	20	200 tonn
Fartøy over 28 meter	8	4	20	200 tonn
Totalt lukket gruppe	62			

¹Fiskeridirektoratets deltaker og merkeregister 18. oktober 2013.

Tabell 10: Forslag til garanterte kvoter og maksimumkvoter i åpen gruppe

Fartøygruppe største lengde	Garantert kvote	Maksimumkvote
Fartøy under 10 meter	4	5
Fartøy 10 – 21 meter	4	10
Fartøy på eller over 21 meter	4	15

I utgangspunktet foreslår Fiskeridirektøren videreføring av reguleringen for fartøy i åpen gruppe. Det foreslås også en videreføring av garantert kvantum til åpen gruppe. Vesentlige endringer i forhold til 2013 kvotene vil kunne føre til endringer i maksimumkvotene.

Fiskeridirektøren foreslår å videreføre reguleringene for tillatt bifangst av torsk i andre fiskerier.

Fiskeridirektøren foreslår en adgang til å øke kvotene for konvensjonelle fartøy for det direkte fisket dersom det viser seg at det estimerte kvantumet til andre land og avsetning til bifangst for trålerne ikke blir utnyttet.

Fiskeridirektøren foreslår at det direkte konvensjonelle torskefisket i Nordsjøen kan stoppes når samlet fangst av alle konvensjonelle fartøy, inkludert beregnet bifangst av torsk i andre fiskerier etter stoppen, utgjør summen av kvoten i det direkte fisket og bifangstavsetningen på 300 tonn. Ved eventuelt stopp i fisket kan fartøy i lukket gruppe fortsette fisket innenfor garantert kvote.

6 REGULERING AV FISKET ETTER TORSK UTENFOR GRUNNLINJEN I SKAGERRAK I 2014

Vi vet ikke hvilken torskekvote Norge vil disponere i 2014 før Norge og EU har sluttforhandlet Skagerrakavtalen for 2014. Siden torsken utenfor grunnlinjen i Skagerrak antas å være en del av samme bestand som nordsjøtorsken, er beslutning om TAC i Skagerrak en del av beslutningen om TAC i Nordsjøen og Skagerrak.

Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av utviklingen i fisket i 2013, og ut fra utsiktene til fortsatt lav kvote i Skagerrak i 2014, foreslå at fisket etter torsk reguleres strengt.

I det følgende legges det til grunn at den norske torskekvoten utenfor grunnlinjene i Skagerrak videreføres i 2014. Dette er en kvote på et så lavt nivå at det vil være vanskelig å gjennomføre et regulert direkte fiske på denne kvoten. For å kunne begrense det norske fisket i Skagerrak neste år vil det være nødvendig med strenge bifangstregler i alt fiske etter bunnfisk utenfor grunnlinjene.

Etter at Norges torskekvote i Skagerrak ble fisket opp ble tillatt bifangst av torsk i alt fiske i Skagerrak satt til 2,5 %. Det er behov for å revurdere regler om bifangst i lys av utviklingen i fisket i år. Slik tabell 8 viser er det særlig i snurrevad som torskefangstene har økt. Fiskeridirektoratet mener at denne typen redskap, som tradisjonelt ikke har tatt store torskefangster i Skagerrak bør settes under andre bifangstregler enn andre typer redskap som klassifiseres som konvensjonelle. Det vil si at alle fartøy som fisker med snurrevad bør underlegges samme bifangstregler som fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse som fisker med stormasket trål eller snurrevad.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst av torsk i snurrevad settes til 10%.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst bifangst i stormasket trål og reke-trål settes til 5 %.

Fiskeridirektøren foreslår at tillatt bifangst i småmasket trål, untatt reke-trål, settes til 2,5 %.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse kan ha inntil 10% bifangst i fiske med stormasket trål.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, andre enn snurrevad, kan ha inntil 25 % bifangst.

Fiskeridirektøren er av den oppfatning at det generelle forbudet mot et direkte torskefiske utenfor grunnlinjene i Skagerrak bør videreføres i 2014. En ytterligere reduksjon i kvotene fra dagens nivå, kan medføre at kvoten i Skagerrak i sin helhet må reserveres bifangst i ulike fiskerier etter andre arter. Under denne forutsetning vil det ikke være grunnlag for et direkte fiske i Skagerrak for fartøy som på grunn av særlig avhengighet av dette fiskeriet har fått

unntak fra forbudet mot å fiske torsk i Skagerrak. Dersom kvoten gir rom for det bør imidlertid dispensasjonsordningen for disse få konvensjonelle fartøyene kunne videreføres.

Fiskeridirektøren foreslår at det ikke åpnes for et direkte torskefiske utenfor grunnlinjene i Skagerrak i 2014.

Et fåtall konvensjonelle fartøy, som har dokumentert at dette fiskeriet har vært av stor betydning, har ved enkeltvedtak fått dispensasjon fra dette forbudet. Opprinnelig var det 7 fartøy som fikk denne dispensasjonen i 2004. Nå er det 4 fartøy igjen. Fiskarlaget Sør har bedt om at maksimalkvoten fra årets begynnelse settes til 10 tonn for disse fartøyene.

Dersom det er rom innenfor disponibel kvote etter nødvendige avsetninger for dekning av bifangst, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre den etablerte unntaksordningen for fartøy som oppfylte vilkårene for dispensasjon fra fiskeforbudet i Skagerrak.

Fiskeridirektøren foreslår en maksimalkvote på 10 tonn for båter som har fått dispensasjon fra forbudet mot direktefiske etter torsk i Skagerrak.

Fiskeri- og kystdepartementet
Boks 8118 Dep

0032 OSLO

Saksbehandler: Andreas Haugstvedt
Telefon:
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Vår referanse: 13/16931
Deres referanse:
Vår dato: 02.12.2013
Deres dato:

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2014

1. Innledning

Regulering av fisket etter torsk i Nordsjøen og Skagerrak i 2014 ble behandlet som sak 17/2013 under Reguleringsmøtet som ble avholdt 6. – 7. november 2013.

Det understrekes at forslaget sendes før de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU for 2014 er avsluttet. Det vil si at alle kvotetall i dette brevet er basert på en antatt kvote. Fiskeridirektoratet vil gi oppdaterte tall når den bilaterale avtalen foreligger.

2. Reguleringsmøtets behandling og Fiskeridirektoratets tilråding

Det er Fiskeridirektoratets mening at neste års reguleringer bør baseres på årets reguleringer. Det er usikkert hvilken kvote Norge vil disponere i 2014. Dette vil avgjøres i forbindelse med de årlige bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU.

I den videre drøftelsen har Fiskeridirektoratet derfor tatt utgangspunkt i en 9 % lavere kvote i 2014 enn i 2013, hvilket gir en kvote på 4 240 tonn til norske fartøy.

Dersom TAC settes på et lavere nivå enn årets vil den viktigste konsekvensen være at avsetningene til nødvendig bifangst i ulike typer fiskeri vil legge beslag på en større andel av den norske kvoten, samt at omfanget av et direkte fiske etter torsk med konvensjonelle redskap vil måtte reduseres. Fiskeridirektøren la til grunn i Reguleringsmøte at det fortsatt bør være en prioritert målsetting å legge til rette for et tradisjonelt direkte fiske med konvensjonelle fartøy dersom nivået på den norske kvoten tillater det.

Med bakgrunn i at de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU ikke vil være avsluttet innen 1. januar 2014 har FKD bedt Fiskeridirektoratet om å fastsette forløpige kvoter. I forslaget til forskrift har direktoratet derfor tatt utgangspunkt i kvotetallene som ble fastsatt før forhandlingene mellom Norge og EU for 2013 var avsluttet, se J-207-2012. Som følge av at direktoratet har fastsatt foreløpige kvoter er tabell 1 i underpunkt 2.2. misvisende i forhold til forskriftsforslaget. For øvrig er forskriftsforslaget i samsvar med Reguleringsmøtets behandling.

2.1. Bifangst av torsk i andre fiskerier

Etter at fisket etter torsk i sør ble regulert i 2003 for å gjenoppbygge bestanden, har trålfisket vært begrenset ved et strengt bifangstregime. Bestandssituasjonen har likevel ikke blitt vesentlig bedre etter dette. Med andre ord er det fortsatt behov for strenge tiltak for å bygge opp bestanden, også på norsk side.

I 2013 ble det gjort en del endringer i reglene om bifangst i torskefisket. Tillatt bifangst ble økt fra 2,5 % til 5 % for trål, og fra 20 % til 25 % for konvensjonelle fartøy uten deltakeradgang.

Fiskeridirektøren foreslo i Reguleringsmøte at gjeldende regler om bifangst i Nordsjøen videreføres i 2014. Det ble foreslått at det settes av 1000 tonn torsk til bifangst for fartøy som fisker med trål, og at det avsettes 300 tonn torsk i Nordsjøen til dekning av konvensjonelle fartøyers behov for bifangst i andre fiskerier i 2014.

Norges Fiskarlag fremmet ønske om å øke bifangsprosenten til konvensjonelle fartøy uten deltakeradgang og at avregning skulle skje på ukebasis. Fiskeridirektøren påpekte at dersom kvotene blir redusert i 2014 vil slik avsetning redusere grunnlaget for det konvensjonelle fisket. Videre vil ukentlig avregning vanskeliggjøre kontrollarbeidet. Fiskeridirektoratet opprettholder forslagene, men vil se på dem igjen når endelig kvote foreligger.

I 2014 er det lagt opp til at forskning og overvåkning ikke lenger skal finansieres gjennom tildeling av forskningskvoter, men gjennom en generell forskningsavgift på førstehåndsomsetningen. Hovedtyngden av det som tidligere har blitt tildelt som forskningskvoter, vil derfor gå tilbake til fiskerne som vanlige kommersielle kvoter. Fiskeridirektøren legger likevel til grunn at det vil være behov for forskningskvoter i enkelte tilfeller, for eksempel for å dekke uunngåelig fangst ved bruk av forskningsfartøy til gjennomføring av forskning, praktiske redskapsforsøk og lignende. Behovet for disse avsetningene er ennå ikke kjent, men Fiskeridirektoratet arbeider for å få avklart dette. Det legges dessuten til grunn at det fremdeles skal avsettes kvoter til undervisningsordningen (skolekvoter).

2.2. Regulering av fiske med konvensjonelle redskap

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøte å videreføre hovedprinsippene fra årets regulering. Vilkår for deltakelse i det konvensjonelle fisket fastsettes i egen forskrift. Dette innebærer at det åpnes for et direkte fiske etter torsk med konvensjonelle redskap innenfor tilgjengelig "restkvote" etter at det er gjort nødvendige avsetninger for bifangst.

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre følgende fordeling av norsk konvensjonell kvote i 2014:

Tabell 1: Forslag til gruppekvoter (tonn) ved et direktefiske på 2 558 tonn¹

Fartøygrupper	Prosent	Kvantum
Lukket gruppe	73 %	1 867
Åpen gruppe	27 %	691
Sum	100 %	2 558

¹Regneeksempelet i tabellen er basert på kvoten i 2013, med 9 % reduksjon, etter overføringer til tredjeland.

Deltakelsen i lukket gruppe er meget uforutsigbar, og den største delen av kvoten tas av 15 til 20 fartøy. Dette har medført at maksimalkvoter har vært betydelig overregulert.

Fiskeridirektøren foreslo under Reguleringsmøte å videreføre maksimalkvotene i lukket gruppe fra årets begynnelse i 2014, samt videreføring av differensierte garanterte kvoter for fartøy i lukket gruppe. Dersom den endelige kvoten som Norge disponerer avviker betydelig fra 2013-kvoten, vil Fiskeridirektøren vurdere å øke eller redusere de individuelle kvotene.

Tabell 2: Forslag til garanterte kvoter og maksimalkvoter i lukket gruppe¹

Fartøygruppe hjemmelslengde	Antall fartøy	Kvotefaktor	Garantert kvote	Maksimalkvote
Fartøy under 15 meter	39	1	5	50 tonn
Fartøy 15-21 meter	3	2	10	100 tonn
Fartøy 21-28 meter	12	4	20	200 tonn
Fartøy over 28 meter	8	4	20	200 tonn
Totalt lukket gruppe	62			

¹Fiskeridirektoratets deltaker og merkeregister 18. oktober 2013.

Tabell 3: Forslag til garanterte kvoter og maksimalkvoter i åpne gruppe

Fartøygrupper (største lengde)	Garantert kvote	Maksimalkvote
Fartøy under 10 meter	4	5
Fartøy 10 – 21 meter	4	10
Fartøy på eller over 21 meter	4	15

I utgangspunktet foreslo Fiskeridirektøren videreføring av reguleringen for fartøy i åpen gruppe. Det ble også foreslått en videreføring av garantert kvantum til åpen gruppe. Vesentlig økning eller reduksjon i forhold til 2013-kvotene vil kunne føre til endringer i maksimalkvotene.

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre reguleringen for så vidt gjelder tillatt bifangst av torsk i andre fiskerier etter en eventuell stopp i fisket, eventuelt etter at maksimalkvoten er oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslo at det bør være åpning for at konvensjonelle fartøy kan fiske utover den kvoten som vil bli fastsatt for det direkte fisket dersom det viser seg at det estimerte kvantumet til andre land og avsetning til bifangst for trålerne er satt for høyt.

Fiskeridirektøren foreslo også at det direkte konvensjonelle torskefisket i Nordsjøen kan stoppes når samlet fangst av alle konvensjonelle fartøy, inkludert beregnet bifangst av torsk i andre fiskerier etter stoppen, utgjør summen av kvoten i det direkte fisket og bifangstavsetningen på 300 tonn. Ved eventuelt stopp i fisket kan fartøy i lukket gruppe fortsette fisket innenfor garantert kvote.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøte. Fiskeridirektoratet opprettholder forslagene.

2.3. Regulering av fisket etter torsk utenfor grunnlinjen i Skagerrak i 2014

Disponibel kvote for Skagerrak vil avgjøres i de bilaterale forhandlingene mellom Norge og EU. Det kan forventes en reduksjon av kvoten. Fiskeridirektøren vil på bakgrunn av utviklingen av fisket i 2013, og ut fra utsiktene til fortsatt lav kvote i Skagerrak i 2014, foreslå at fisket etter torsk reguleres strengt.

I det følgende legges det til grunn at den norske torskekvoten utenfor grunnlinjene i Skagerrak videreføres i 2014. Dette er en kvote på et så lavt nivå at det vil være vanskelig å gjennomføre et regulert direkte fiske på denne kvoten. For å kunne begrense det norske fiske i Skagerrak neste år vil det være nødvendig med strenge bifangstregler i alt fiske etter bunnfisk utenfor grunnlinjene.

Etter at Norges torskekvote i Skagerrak ble fisket opp ble tillatt bifangst av torsk i alt fiske i Skagerrak satt til 2,5 %. Det er behov for å revurdere regler om bifangst i lys av utviklingen i fisket i år.

Tabell 4: Norsk torskefiske uten grunnlinjer i Skagerrak (tonn)¹ etter redskapstyper

	2010	2011	2012	2013
Garn	3	8	2	16
Line	0	0	8	3
Jukse	8	13	22	16
Bunntål	42	32	45	26
Reketål	13	17	15	34
Snurrevad	0	2	45	69

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister 20. september 2013.

Slik tabell 4 viser er det særlig i snurrevad torskefangstene har økt. Fiskeridirektoratet mener at denne typen redskap, som tradisjonelt ikke har tatt store torskefangster i Skagerrak bør settes under andre bifangstregler enn andre typer redskap som klassifiseres som konvensjonelle. Det vil si at alle fartøy som fisker med snurrevad bør underlegges samme bifangstregler som fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse som fisker med stormasket trål eller snurrevad.

Med bakgrunn i det overnevnte foreslo Fiskeridirektøren for Reguleringsmøte at tillatt bifangst av torsk i snurrevad settes til 10 %. Videre ble det forslått 5 % bifangst i stormasket trål og reketål, 2,5 % bifangst i småmasket trål, unntatt reketål, 10 % bifangst for fartøy med nordsjøtråltillatelse eller avgrenset nordsjøtråltillatelse, og 25 % bifangst for fartøy som fisker med konvensjonelle redskap, andre enn snurrevad.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøte. Fiskeridirektoratet opprettholder forslagene.

Dette vil si at det ikke åpnes for et direkte fiske etter torsk utenfor grunnlinjene i Skagerrak i 2014.

Et fåtall konvensjonelle fartøy har likevel fått dispensasjon fra dette forbudet. Opprinnelig var det 7 fartøy som fikk denne dispensasjonen i 2004. Nå er det 4 fartøy igjen. Norges Fiskerlag fremmet et ønske om at denne ordningen revurderes slik at flere fartøy kan gis muligheten til å delta i et begrenset direktefiske etter torsk i Skagerrak, for eksempel slik at fartøy under 11 m kan fiske inntil 5 tonn når skipper/høvedsmann står på blad B i fiskermanntallet. Når den endelige kvoten foreligger vil Fiskeridirektøren vurdere om denne ordningen kan legges om slik Norges Fiskerlag

har foreslått. Fiskeridirektøren vil da vurdere ytterligere begrensninger, for eksempel at hjemmelen begrenses til linefiske.

Dersom det er rom innenfor disponibel kvote etter nødvendige avsetninger for dekning av bifangst, foreslår direktoratet å videreføre den etablerte unntaksordningen for fartøy som oppfylte vilkårene for dispensasjon fra fiskeforbudet i Skagerrak. Fiskeridirektøren foreslo i Reguleringsmøte en maksimalkvote på 10 tonn for fartøy som har fått dispensasjon fra forbudet mot direktefiske etter torsk i Skagerrak.

Det fremkom ingen kommentarer til dette i Reguleringsmøte. Fiskeridirektoratet opprettholder forslagene.

3. Hjemmel for ileggelse av overtredelsesgebyr

Vi viser til bestilling fra Fiskeri- og kystdepartementet i brev av 24. september 2013. Her er Fiskeridirektoratet blant annet bedt om å utarbeide et forslag til endringer i alle forskrifter med handlingsnorm som er sanksjonert med overtredelsesgebyr i henhold til dagens fiskeriregelverk.

Forskrift om bruk av tvangsmulkt og overtredelsesgebyr ved brudd på havressursloven hjemler blant annet adgang til å ilegge overtredelsesgebyr ved brudd på bestemmelser om rapportering og bifangst i diverse årlige reguleringsforskrifter, jf forskriftens § 4 bokstav g og h.

Fiskeridirektoratet foreslår derfor en oppdatering av forskriften i tråd med dette.

Sak 18/2013

Regulering av fisket etter rødspette i
Skagerrak og Nordsjøen i 2014

SAK 18/2013

REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2014

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg i Nordsjøen og Skagerrak.

2 FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN I 2013

Under de bilaterale kvoteforhandlingene for 2013 fastsatte Norge og EU en totalkvote (TAC) på 97 070 tonn rødspette i Nordsjøen, hvorav Norge har en andel på 7 %. Etter kvotebytte med EU stod Norge igjen med en nasjonal kvote på 6 095 tonn rødspette i 2013. Rødspetteknoten har vokst sterkt siden 2007, men i en 10 års periode før det hadde den vært lav. Norges rødspettekvote er blitt så stor at fisket etter rødspette i Nordsjøen ble i 2013 gitt fritt innen for totalkvoten.

Norsk kvote og fangst av rødspette i årene 2004 til 2013 fremgår av tabell 1 nedenfor:

Tabell 1: Norsk kvote og fangst av rødspette i Nordsjøen i årene 2004 til 2013 (rundvekt tonn)¹

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Total kvote	2.111	1.630	1.621	1.118	1.105	2.885	4.168	4.538	5.209	5.545
Konvensjonelle	578	605	756	30	73	30	33	35	45	77
Trål	1.160	1.019	674	1.138	978	1.085	1.057	1.189	980	595
Total fangst	1.738	1.624	1.430	1.168	1.051	1.115	1.090	1.224	1.025	672

¹ Fiskeridirektoratet sitt landings- og sluttsedelregister per 16. oktober 2013. Til og med 2006 omfattet gruppen "Konvensjonelle" alle fartøy, med unntak av bomtrålerne. Det vil si at bifangst av rødspette i trålfisket inngikk i kategorien "Konvensjonelle". Fra og med 2007 ble det avsatt en gruppekvote til trålfartøy, herunder fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse

3 KVOTERÅD OG REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN I 2014

Kvoteforhandlingene med EU for 2014 er ikke avsluttet og kvoten for neste år er følgelig ikke fastsatt. ICES vurderer bestanden til å ha full reproduksjonsevne og at den høstes bærekraftig.

ICES anbefaler at TAC for rødspette i Skagerrak ikke overstiger 111.631 tonn i 2014, som er en økning med 15 % fra 2013. Dette rådet er imidlertid gitt med utgangspunkt i en forvaltningsplan som EU har utviklet. Hvis det tas utgangspunkt i Fmsy, er rådet en kvote på 106.226 tonn. Uansett er det sannsynlig at at Norges kvote vil øke i 2014. Det er uvisst om og hvor mye EU vil bytte til seg av rødspettekvote i 2014, men 950 tonn ble overført fra Norge til EU i 2014. Norges kvote i 2014 kan bli mellom 7.000 og 7.800 tonn avhengig av overføringer til EU. Tabell 1 viser at de norske fangstene er langt under den kvoten som norske fiskere har til rådighet. På bakgrunn av dette mener Fiskeridirektøren det vil være forsvarlig å åpne et fritt fiske.

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle fartøy, fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan fiske fritt etter rødspette i Nordsjøen i 2014, frem til totalkvoten er oppfisket.

4 FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 2013

Norge og EU ble under kvoteforhandlingene for 2013 enig om en totalkvote (TAC) på 9.142 tonn rødspette i Skagerrak, hvorav Norge har en andel på 183 tonn. I tillegg kan Norge fiske 300 tonn av rødspettekvoten fra Nordsjøen i Skagerrak. Totalt er det dermed 483 tonn til rådighet for norske fartøy i Skagerrak. Av dette kan konvensjonelle fartøy fiske inntil 80 tonn i 2013 mens trålfartøy (nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse) kan fiske det resterende kvantum. Fisket med trål i Skagerrak er regulert med maksimalkvoter, hvorefter hvert fartøy kan fiske og lande inntil 100 tonn rødspette. Tabell 2 viser kvoter og fangst av rødspette i perioden fra 2004 til 2013.

Tabell 2: Norsk kvote og fangst av rødspette i Skagerrak i årene 2004 til 2013 (rundvekt tonn)²

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Total kvote	190	152	154	170	187	187	187	159	159	483
Konvensjonelle	81	80	143	37	26	29	29	22	68	42
Trål	25	36	184	117	53	31	20	193	54	55
Total fangst	106	116	327	155	79	60	49	215	122	97

² Fiskeridirektoratet sitt landings- og sluttsedelregister per 16. oktober 2013. Til og med 2006 omfattet gruppen "Konvensjonelle" alle fartøy, med unntak av bomtrålerne. Det vil si at bifangst av rødspette i trålfisket inngikk i kategorien "Konvensjonelle". Fra og med 2007 ble det avsatt en gruppekvote til trålfartøy, herunder fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse.

Det er få fartøy som fisker direkte etter rødspette, både med konvensjonelle redskap og med trål, Den økte kvoten i år ser ikke ut til å ført til øket interesse.

5 KVOTERÅD OG REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I SKAGERRAK I 2014

Kvoteforhandlingene med EU for 2014 er ikke avsluttet og kvoten for neste år er følgelig ikke fastsatt.

I rådet for 2014 har ICES benyttet ny kunnskap om sammenheng mellom bestandene av rødspette i Kattegat, Skagerrak og Nordsjøen, som tyder på sterkere tilknytning mellom Skagerrak og Nordsjøen enn tidligere antatt. På den bakgrunn anbefaler ICES en TAC på 8.972 tonn i Skagerrak. Det vil gi Norge en kvote på samme nivå som i år, eller vel 185 tonn. ICES foreslår imidlertid to mulige tilnærminger til foreløpige forvaltningsregler, som gir TAC fra 10.000 til 10.500 tonn. Dermed kan Norges kvote bli rundt 200 tonn.

Fiskeridirektoratet har som målsetting å bevare det konvensjonelle fisket etter rødspette i Skagerrak og vil derfor søke å avsette tilstrekkelig kvantum slik at dette fisket ikke stoppes i 2012. Denne avsetningen ble redusert fra 100 tonn i 2007 til 80 tonn i 2008 med bakgrunn i at fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse fra og med 2007 fikk en egen gruppekvote sammen med bomtrålerne i Skagerrak. Fiskeridirektoratet er av den oppfatning at denne kvoten kan videreføres også i 2014. Dersom Norge får mulighet til å overføre en del av kvoten i Nordsjøen til Skagerrak, vil Fiskeridirektoratet revurdere sitt forslag om avsetning til konvensjonelle redskap.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 80 tonn til det konvensjonelle fisket i 2014 og at den resterende kvoten tilfaller fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse som fisker rødspette i Skagerrak. Fartøy i trålgruppen reguleres med maksimalkvoter som fastsettes etter at forhandlingene mellom Norge og EU er avsluttet. Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i lys av deltakelse og utvikling i fisket.

NOTAT

Saksnummer: 2013008443

Dato: 13.12.2013

Side 1 av 2

Fra: Trine-Benedikte Opdal

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon:

E-post: trine-

benedikte.opdal@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

REGULERING AV FISKET ETTER RØDSPETTE I NORDSJØEN OG I SKAGERRAK I 2014 - REFERAT

1. Innledning

Regulering av fisket etter rødspette i Nordsjøen og Skagerrak i 2013 ble behandlet som sak 18/2013 under Reguleringsmøtet, som ble avholdt 6. og 7. november 2012.

2. Reguleringsmøtets behandling

Fiskeridirektøren foreslo en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg både i Nordsjøen og i Skagerrak.

Kvoteforhandlingene med EU for 2014 er ikke avsluttet og kvoten for neste års fiske etter rødspette i Nordsjøen og Skagerrak er følgelig ikke fastsatt.

ICES anbefaler at TAC for rødspette i Nordsjøen ikke overstiger 111 631 tonn i 2014, noe som medfører en 15 % økning fra 2013. Det anses som sannsynlig at Norges kvote i 2014 vil øke. Avhengig av overføringer til EU kan kvoten bli mellom 7 000 og 7 800 tonn i 2014. Det antas at kvoten uansett ikke blir satt lavere enn 7 000 tonn for 2014. På denne bakgrunn vil dette bli satt som en foreløpig kvote i forskriften for 2014.

For rødspette i Skagerrak anbefaler ICES på bakgrunn av ny kunnskap om sammenheng mellom bestandene av rødspette i Kattegat, Skagerrak og Nordsjøen en TAC på 8 972 tonn i Skagerrak. Det vil gi Norge en kvote på samme nivå som i 2013 eller vel 185 tonn. ICES forslår også en annen tilnærming til foreløpige forvaltningsregler som gir en TAC fra 10 000 til 10 500 tonn. Dermed kan Norges kvote bli rundt 200 tonn. For rødspette i Skagerrak blir to spørsmål avgjørende for kvoten for 2014; hva den totale kvoten blir for Norge, samt om det vil bli akseptert å overføre kvote fra Nordsjøen til Skagerrak.

Norges Kystfiskerlag ga skriftlig innspill til saken, hvor de gikk inn for kvoterådet fra ICES og HI der man legger til grunn den flerårige EU-planen. Videre tok de blant annet tok til orde for at man må legge en flerbefandtsforvaltning til grunn, og at det burde iverksettes strenge tiltak for å forhindre utkast av rødspette.

Norges Fiskerlag ga skriftlig innspill til saken, hvor de anbefalte videreføring av inneværende års regulering både i Nordsjøen og Skagerrak.

Det fremkom ingen kommentarer til saken på Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder sitt forslag om fritt fiske etter rødspette i Nordsjøen, for fartøy med adgang til å delta i fisket.

Fiskeridirektøren har som målsetting å bevare det konvensjonelle rødspettefisket i Skagerrak, og vil derfor søke å avsette tilstrekkelig kvantum slik at dette fisket ikke stoppes. Fiskeridirektøren går derfor inn for at avsetningen til det konvensjonelle fisket i Skagerrak på 80 tonn videreføres.

Fartøy med nordsjøtråltillatelse og avgrenset nordsjøtråltillatelse foreslås regulert med maksimalkvoter i Skagerrak. Fartøy i trålgruppen reguleres med maksimalkvoter som fastsettes etter at forhandlingene mellom Norge og EU er avsluttet. Fiskeridirektøren kan endre maksimalkvoten i lys av deltakelse og utviklingen i fisket.

Sak 19/2013

Regulering av fisket etter sjøtunge i
2014

SAK 19/2013**REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN I 2014****1 SAMMENDRAG**

Fiskeridirektøren foreslår at konvensjonelle fartøy, kan fiske fritt innenfor Norges totalkvote av sjøtunge i EU-sonen i Nordsjøen og at fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan innenfor totalkvoten fiske sjøtunge fra samme område som bifangst.

2 FISKET ETTER SJØTUNGE I 2013

Norge har de siste årene byttet til seg en kvote på sjøtunge i EU-sonen i ICES statistikkområde IV. Denne kvoten utgjorde 90 tonn i 2008 og 2009 men ble redusert til 50 tonn i 2010 og var det også i 2011 og 2012. I år er denne kvoten 30 tonn. Innenfor denne kvoten har konvensjonelle fartøy hatt adgang til å utøve et direkte fiske etter sjøtunge, mens trålerne har hatt adgang til å fiske sjøtunge som bifangst.

Tabell 1: Norsk fiske etter sjøtunge i EU sonen (ICES IV) i årene 2004 – 2013 (rund vekt)¹

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Trål	168,0	71,8	30,0	3,0	9,0	0	0	0	0	0,2
Konvensjonelle	13,4	9,8	6,1	0,7	5,1	1,4	1,8	1,1	0,4	0,1
Sum	181,4	81,6	36,1	3,7	14,1	1,4	1,8	1,1	0,4	0,3

¹Fiskeridirektoratets landings- og sluttseddelregister per 16. oktober 2013

Norske fartøy har i stor grad utnyttet kvoten av sjøtunge godt frem til og med 2006. I årene etter har norske fartøy derimot i liten grad utnyttet denne kvoten. Det forklares med bortfall av norsk bomtrålfiske.

3 REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN I 2014

De siste par årene har utnyttelsesgraden av denne kvoten vært lav. Fiskeridirektoratet er derfor av den oppfatning at det ikke er behov for å maksimalkvoteregulere dette fisket.

Dersom kvoteavtalen med EU for 2014 inkluderer en kvote av sjøtunge til Norge vil Fiskeridirektøren foreslå at konvensjonelle fartøy kan fiske fritt etter sjøtunge i EU-sonen i Nordsjøen i 2014 og at fartøy med nordsjøtråltillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtråltillatelse kan ta sjøtunge som bifangst, frem til totalkvoten er oppfisket.

NOTAT

Saksnummer: 2013008443	Fra: Trine-Benedikte Opdal
Dato: 13.12.2013	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon:
	E-post: trine-benedikte.opdal@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

REGULERING AV FISKET ETTER SJØTUNGE I EU-SONEN I 2014 - REFERAT

1. Innledning og sammendrag

Regulering av fisket etter sjøtunge i EU-sonen i 2014 ble behandlet som sak 19/2013 under Reguleringsmøtet, som ble avholdt 6. og 7. november 2013.

Fiskeridirektøren foreslo at konvensjonelle fartøy kan fiske fritt innenfor Norges totalkvote av sjøtunge i EU-sonen i Nordsjøen, og at fartøy med nordsjøtrållatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtillatelse innenfor totalkvoten kan fiske sjøtunge fra samme område som bifangst.

2. Reguleringsmøtets behandling

Norges Fiskarlag anbefalte i skriftlig innlegg at et rimelig kvantum av tungeknoten avsettes til et direktefiske for konvensjonelle redskaper, og at dette fisket åpnes fra årets start og reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten. Andre redskaper må forholde seg til en bifangstregel. Forslaget er betinget av at Norge i 2014 tildeles en kvote sjøtunge i EU-sonen i samme størrelsesorden som de siste årene.

Det fremkom ikke ytterligere kommentarer til saksdokumentene på Reguleringsmøtet.

Fiskeridirektørens tilråkning:

På nåværende tidspunkt foreligger det ikke en avtale mellom EU og Norge. I fjor inngikk reguleringen av fiske etter sjøtunge i en forskrift som omfattet regulering av norske fartøys fiske i EU-sonen med en rekke andre arter. Det antas at det samme vil bli gjort for 2014 når avtalen med EU foreligger.

Fiskeridirektøren anbefaler at konvensjonelle fartøy kan fiske fritt etter sjøtunge i EU-sonen i Nordsjøen i 2014, og at fartøy med nordsjøtillatelse og fartøy med avgrenset nordsjøtillatelse kan ta sjøtunge som bifangst, frem til totalkvoten er oppfisket.

Sak 20/2013

Regulering av fisket etter

- a) bunnfisk ved Grønland i 2014
- b) torsk i NAFO-området i 2014

SAK 20/2013

A) REGULERING AV FISKE ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2014

1 SAMMENDRAG

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU og Grønland får tildelt kvoter av bunnfisk ved Grønland, vil Fiskeridirektøren tilrå at reguleringsopplegget utformes i samarbeid med Norges Fiskarlag. Det vil særlig bli lagt vekt på å utforme et reguleringsopplegg som i størst mulig grad ivaretar hensynet til å kunne utnytte de disponible kvotene ved Grønland.

2 GENERELT

De norske kvotene i Grønlands økonomiske sone er tildelt gjennom to separate kvoteavtaler. Tradisjonelt har Norge i kvoteavtale med EU fått tildelt kvoter av kveite og blåkveite for fiske i grønlandske farvann. Siden 1991 har Norge i tillegg hatt separate kvoteavtaler med Grønland. Kvotene har vært forbeholdt line- og trålfartøy.

3 FISKET I 2012

Etter kvoteforhandlingene mellom henholdsvis Norge/Grønland og Norge/ EU hadde norske fartøy i 2012 til disposisjon kvoter slik de fremgår av tabell 1.

Tabell 1: Norske kvoter og fangst i 2012 fordelt på Øst- og Vest-Grønland

Fiskeslag	Område	Kvote Grønland	Kvote EU	Sum kvote	Fangst	Restkvote
Torsk	Øst- og Vest-Grønland	750		750	794	-44
Kveite	Øst-Grønland	160	75	235	84	151
	Vest-Grønland		75	75	1	74
Blåkveite	Øst-Grønland	275	824	1 099	845	254
	Vest-Grønland	900	800	1 700	1 701	-1
Uer ¹	Øst-Grønland	1500	1500	3 000	2 888	112
Uer ²	Øst-Grønland	400		400	415	-15

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll per 19. oktober 2013

¹ Pelagisk uer kan fiskes i internasjonalt farvann slik at kvoten har blitt fisket i Irmingerhavet

² Kan fiskes med bunntål eller line

4 FISKET I 2013

Etter kvoteforhandlingene mellom henholdsvis Norge/Grønland og Norge/EU har norske fartøy også inneværende år hatt til disposisjon kvoter i samme størrelsesorden som tidligere.

Kvoter og foreløpig fangst fremgår av tabell 2 nedenfor.

Tabell 2: Norske kvoter og fangst i 2013 fordelt på Øst- og Vest-Grønland

Fiskeslag	Område	Kvote Grønland	Kvote EU	Sum kvote	Fangst	Restkvote
Torsk	Øst- og Vest-Grønland	750	500	1250	1 261	-11
Kveite	Øst-Grønland	160	75	235	4	231
	Vest-Grønland		75	75	0	75
Blåkveite	Øst-Grønland	275	575	850	561	289
	Vest-Grønland	900	575	1 475	1 473	2
Uer ¹	Øst-Grønland	1800	800	2 600	2 543	57
Uer ²	Øst-Grønland	400		400	356	44

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll meldt inn via elektronisk fangst dagbok per 19. oktober 2013

¹ Pelagisk uer kan fiskes i internasjonalt farvann slik at kvoten har blitt fisket i Irmingerhavet

² Kan fiskes med bunntål eller line

4.1 DELTAKELSE I FISKET

4.1.1 Linefartøy

Det har de siste årene vært liten interesse for å delta i linefisket ved Grønland og fartøyene har ikke utnyttet de disponible kvotene. Det er fra grønlandsk side ikke satt begrensinger på antall deltakende fartøy. For å legge forholdene best mulig til rette for en bedre kvoteutnyttelse har det de siste årene i samråd med næringen vært gjennomført et meget fleksibelt reguleringsopplegg, hvor fartøyene fortløpende søkes lisensiert ved ønsket deltakelse i fisket. Dette har imidlertid heller ikke i inneværende år hatt vesentlig effekt når det gjelder linefartøyenes utnyttelse av kvotene av kveite og blåkveite.

Fire fartøy har deltatt i linefisket inneværende år.

4.1.2 Trålere

I henhold til kvoteavtalen med Grønland kan bare seks trålere delta i fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland. Av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten og i samsvar med tilrådning fra Fiskebåt har likevel deltakelsen de siste årene vært begrenset til tre fartøy.

Med virkning fra 2007 har Fiskebåt etablert en felles rulleringsordning for blåkveitefisket, som omfatter alle trålere som er egnet og utrustet for deltakelse. Ordningen omfatter 29

fartøy. Eventuelle andre trålfartøy som ønsker å delta kan melde seg på uavhengig av dette, og vil ikke omfattes av rulleringsordningen. Det er ikke mottatt påmelding fra fartøy utover de som er omfattet av rulleringsordningen, som administreres av Fiskebåt Siste utseilingsfrist ble satt til 15. september. Alle tre fartøyene deltok i fisket og utnyttet sine kvoter.

5 UTVIKLINGEN I FISKET

5.1 TORSK

Norske fartøy i en årrekke hatt adgang til å fiske torsk i Grønlands økonomiske sone. Fisket har tradisjonelt vært forbeholdt linefartøy, og regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten. Kvotene har de siste årene blitt godt utnyttet, se tabell 3.

Tabell 3: Kvote og fangst av torsk fordelt på redskap

År	Redskap	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Restkvote (tonn)	Utnyttelse
2005	Line	600	613	-13	102 %
	Trål	0	6	-6	
2006	Line	625	737	-112	118 %
	Trål	0	0		
2007	Line	625	626	-1	100 %
	Trål	0	0		
2008	Line	750	770	-20	103 %
	Trål	0	0		
2009	Line	750	739	11	99 %
	Trål	500	263	237	53 %
2010	Line	750	289	461	39 %
	Trål	0	21	-21	
2011	Line	500	502	-2	100 %
	Trål	250	298	-48	119 %
2012	Line	750	757	-7	101 %
	Trål	0	36	-36	
2013	Line	1229	1240	-11	101 %
	Trål	21	21	21	

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll meldt inn via elektronisk fangst dagbok per 19. oktober 2013

Inneværende år ble norske fartøy tildelt en kvote på 750 tonn torsk i den bilaterale avtalen mellom Norge og Grønland og 500 tonn torsk i den bilaterale avtalen mellom Norge og EU. De siste årene har vært knyttet særlige vilkår til denne kvoten. Vilkårene har vært satt i forståelse med den norske næringen, og formålet har vært å få innsamlet informasjon om den

biologiske utbredelsen av torskebestandene på hhv Øst- og Vest Grønland. Fisket var underlagt tids- og områdereguleringer og antall deltakende fartøy var totalt begrenset til tre fartøy samtidig på feltet.

I samsvar med tilrådning fra Fiskebåt ble en kvote på 1200 tonn torsk fordelt til line og regulert som et fritt fiske innenfor gruppeknoten. Det ble avsatt 50 tonn torsk til bifangst for trålfartøy som fisket blåkveite og uer ved Øst-Grønland. Ettersom trålfisket ble avsluttet i september, ble 29 tonn torsk overført til lineflåten.

Tre fartøy har deltatt i linefisket etter torsk i år, og kvoten er beregnet tatt.

5.2 KVEITE

Kvotene av kveite både ved Øst- og Vest-Grønland er i henhold til kvoteavtalene forbeholdt lineflåten. Fisket er regulert som et fritt fiske innenfor totalkvotene. For å åpne for at kveitekvoten ved Vest-Grønland skulle kunne utnyttes, ble 75 tonn blåkveite av kvoten som i utgangspunktet er forbeholdt trålerne, avsatt til lineflåten for å dekke opp bifangst i forbindelse med fiske etter kveite.

Av kvoten på 235 tonn kveite på Øst-Grønland er det per 19. oktober fisket fire tonn.

Ved Vest-Grønland har norske fartøy kunnet fiske inntil 75 tonn kveite, men hittil har ingen benyttet denne kvoten.

5.3 BLÅKVEITE

Tabell 4: Kvote og fangst av blåkveite i 2013 fordelt på redskap

Område	Redskap	Kvote	Fangst	Restkvote
Vest-Grønland	Trål	1400	1398	2
Vest-Grønland	Line	75	75	0
	Sum	1 475	1473	2
Øst-Grønland	Trål	425	91	334
Øst-Grønland	Line	425	471	-46
	Sum	850	562	288

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll meldt inn via elektronisk fangstloggbok per 19. oktober 2013

5.3.1 Øst-Grønland

Den totale kvoten av blåkveite ved Øst-Grønland er på 850 tonn. Kvoten var ved årets begynnelse fordelt med 425 tonn til trålerne og 425 tonn til fartøy som fisker med konvensjonelle redskap. Av kvoten på 425 til trål ble det avsatt 150 tonn til de tre fartøyene som fikk tillatelse til å delta i trålfiske etter blåkveite ved Vest-Grønland

Det var ved etableringen av reguleringsopplegget forutsatt at det kunne bli aktuelt å refordele lineflåtens blåkveitekvoter ved Øst-Grønland mellom line- og trålgruppene på et tidlig

tidspunkt, dersom utviklingen i fisket tilsa dette. Dette ville eventuelt kunne bidra til legge til rette for en bedre utnyttelse av det totale kvotegrunnlaget ved Grønland. Medio september ble gruppekvoteene slått sammen for å ikke begrense lineflåtens fiske.

Inneværende år har ett trålfartøy og to linefartøy deltatt i blåkveitefisket på Øst-Grønland, og de har fisket henholdsvis 91 og 471 tonn blåkveite.

5.3.2 Vest-Grønland

Gruppekvoten på 1 400 tonn blåkveite til trål ble fordelt med fartøykvoter til tre fartøy. Dette ga en kvote på 467 tonn blåkveite per fartøy. Alle trålerne deltok i fisket etter blåkveite på Vest-Grønland og utnyttet kvotene sine.

Fiske etter blåkveite med trål ved Vest-Grønland kan foregå sør for 64°30'N.

5.4 UER

Inneværende år har norske fartøy hatt adgang til å fiske inntil 2 600 tonn pelagisk uer og 400 tonn bunnlevende uer ved Øst-Grønland. Av kvoten på 400 tonn ble 100 tonn avsatt til bifangst i andre fiskerier på Øst-Grønland. De resterende 300 tonn ble som tidligere år regulert som et fritt fiske for fartøyene som deltok i fisket etter blåkveite ved Øst-Grønland. Denne ordningen er videreført fra tidligere år, og har avhjulpet problemene med innblanding av uer i fangstene av blåkveite.

Det ble åpnet for et fritt fiske med pelagisk trål innenfor kvoten på 2 600 tonn pelagisk uer. I kvoteavtalen med Grønland ble det imidlertid åpnet for fleksibilitet på kvoten av uer. Dette har gitt fartøyene mulighet til å kunne fiske uer i de områdene hvor den har vært tilgjengelig, enten dette har vært i Grønlands jurisdiksjonsområde eller i internasjonalt farvann (NEAFC-område).

Ett trålfartøy har drevet et direktefiske etter bunnlevende uer og kvoten ble beregnet tatt og fisket stoppet 23. april. Inneværende år har det vært relativt lite bifangst av bunnlevende uer. Det pelagiske fisket etter uer foregår primært i internasjonalt område, jf fleksibilitetsadgangen omtalt ovenfor.

6 REGULERING AV FISKET I 2014

De årlige kvoteforhandlingene mellom Norge og Grønland vil bli holdt 10. og 11. desember. Forhandlingene med EU er heller ikke gjennomført, slik at det ikke er avklart hvilke kvoter norske fartøy vil få ved Grønland til neste år.

Det må likevel kunne påregnes at kvotene vil bli i samme størrelsesorden som i inneværende år, og at gjeldende redskapsbegrensinger vil bli videreført. Dette innebærer blant annet at det ikke vil være adgang til å fiske med garn i grønlandske farvann.

Fiskeridirektøren vil understreke nødvendigheten av at fisket ved Grønland reguleres på en måte som muliggjør en lønnsom utnyttelse av de disponible kvotene, og vil foreslå følgende:

Fiskeridirektøren vil i samråd med Norges Fiskarlag utforme reguleringsopplegget for norske fartøys fiske ved Grønland i 2014, herunder spørsmålet om en hensiktsmessig deltakerregulering.

NOTAT

Saksnummer: 2013008443	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 01.09.2014	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 2	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

REGULERING AV FISKET ETTER BUNNFISK VED GRØNLAND I 2014 - REFERAT

Norske fartøy disponerer kvoter ved Grønland tildelt i bilaterale forhandlinger mellom Norge og Grønland og mellom Norge og EU. Forslag til regulering av fisket etter bunnfisk ved Grønland i 2014 er i samsvar med tilrådning fra Fiskebåt.

Følgende reguleringstiltak foreslås iverksatt:

Kvote av kveite både ved Øst- og Vest-Grønland forbeholdes line.

Torskekvoten ved Grønland er totalt på 1200 tonn tildelt i bilaterale forhandlinger mellom Norge og Grønland. Hele kvoten forsettes fisket som et forsøksfiske, på nærmere fastsatte særlige vilkår. Vilkårene ble avtalt i forhandlingsrunden. Hele torskekvoten forbeholdes konvensjonelle fartøy i tråd med anbefaling fra Fiskebåt. Fisket kan foregå på nærmere angitte vilkår fra 1. juni.

Kvoten på 850 tonn blåkveite ved Øst-Grønland er fordeles likt mellom trål og konvensjonelle fartøyer med 425 tonn til hver av gruppene.

Kvoten på 1 475 tonn blåkveite ved Vest-Grønland fordeles med 1400 tonn til trålerflåten og 75 tonn til fartøy med konvensjonelle redskaper.

Kvoten på 600 tonn bunnlevende uer kan fiskes med line eller trål. Av denne kvoten er 100 tonn avsatt til bifangst.

Kvoten på 1550 tonn pelagisk uer tildeles trålere og kan fiskes i Grønlands økonomiske sone eller i internasjonalt farvann (NEAFC). Fisket kan ikke påbegynnes før 10. mai. Fisket reguleres sammen med NEAFC-kvoten på 770 tonn pelagisk uer, og gir norske fartøy til sammen en kvote på 2320 tonn pelagisk uer. I henhold til Flexibility Scheme, gir grønlandske myndigheter tillatelse til at hele eller deler av kvoten tildelt for fiske i NEAFC området også

kan fiskes i Grønlands økonomiske sone. Fisket skal foregå i samsvar med nærmere fastsatte rapporteringsbestemmelser.

Fiskeridirektoratet vil følge utviklingen i fisket og refordele mellom gruppene dersom det blir behov for det.

I samsvar med tilråding fra Fiskebåt legges den etablerte rulleringsordningen for trålerne til grunn for avgjørelsen av hvilke fartøy som skal delta i fisket etter blåkveite ved Vest-Grønland i 2014. Av hensyn til en rasjonell utnyttelse av kvoten er deltakelsen også inneværende år begrenset til tre fartøy.

Siste utseilingsfrist i trålfisket etter blåkveite ved Vest-Grønland settes til 15. september.

SAK 20/2013**B) REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 2014**

1 SAMMENDRAG

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter torsk i underområde 3M reguleres som et fritt fiske innenfor den norske totalkvoten.

2 FISKET I 2013

På årsmøtet i NAFO i september 2012 ble man enige om en totalkvote på 14 113 tonn torsk i 3M i 2013. Den norske kvoten utgjorde 1 305 tonn torsk, noe som var en økning på 446 tonn fra 2012.

Fisket ble gjennomført som et fritt fiske innenfor kvoten.

Tre norske fartøy var påmeldt fisket etter torsk i 3M, hvorav ett linefartøy deltok. 97 % av den norske kvoten ble utnyttet. Fisket etter torsk i 3M ble stoppet den 10. mai 2013.

Tabell 1: Fangst og deltakelse i fisket etter torsk i 3M i årene 2010-2013

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Antall fartøy
2010	509	519	1
2011	925	1 117	2
2012	859	826	1
2013	1 305	1 268	1

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 18. september 2013

3 REGULERING AV FISKET I 2014

På årsmøtet i NAFO i september 2013 ble man enige om en totalkvote på 14 521 tonn torsk i 3M. Den norske kvoten utgjør 1 345 tonn torsk, noe som utgjør en økning på 38 tonn fra 2013.

På grunn av avstanden til fangstområdet antar Fiskeridirektøren at dette fisket i hovedsak vil være interessant for fartøy som også fisker ved Grønland. For at kvoten i størst mulig grad skal kunne utnyttes bør reguleringsopplegget være mest mulig fleksibelt.

Fartøy som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord når fisket begynner. Fiskeridirektoratet har som tidligere engasjert det kanadiske firmaet Sea Watch til å stille observatører til disposisjon om bord på norske fartøy. Kostnadene belastes det enkelte fartøy.

Fiskeridirektøren foreslår på denne bakgrunn at fisket etter torsk i underområde 3M reguleres som et fritt fiske innenfor den norske totalkvoten.

NOTAT

Saksnummer: 2013008443	Fra: Maja Kirkegaard Brix
Dato: 11.11.2013	Seksjon: Reguleringsseksjonen
Side 1 av 1	Telefon: 41691457
	E-post: maja-kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

Kopi til:
Rune Mjørlund
Hanne Østgård

REGULERING AV FISKET ETTER TORSK I NAFO-OMRÅDET I 2014 - REFERAT

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Regulering av fisket etter torsk i NAFO-området i 2013 ble behandlet på reguleringsmøtet 6. november 2013.

På årsmøtet i NAFO i september 2009 ble det etter elleve års moratorium vedtatt å åpne for et torskefiske i underområde 3M. På årsmøtet i NAFO i september 2013 ble man enige om en totalkvote på 14 521 tonn torsk i 3M. Den norske kvoten for 2014 utgjør 1 343 tonn torsk, noe som utgjør en økning på 38 tonn fra 2013.

På grunn av avstanden til fangstområdet legges det til grunn at dette fisket i hovedsak vil være interessant for fartøy som også fisker ved Grønland. For at kvoten i størst mulig grad skal kunne utnyttes, bør reguleringsopplegget være mest mulig fleksibelt.

Fiskeridirektøren foreslo at fisket etter torsk i underområde 3M reguleres som et fritt fiske innenfor den norske totalkvoten.

Reguleringsmøtet hadde ingen innvendinger til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren ønsker å videreføre årets regulering i 2014.

Sak 21/2013

Regulering av dyphavsarter i
internasjonale farvann i 2014

SAK 21/2013

REGULERING AV DYPHAUSARTER I INTERNASJONALT FARVANN I 2014

1 SAMMENDRAG

Reguleringer om fiske etter dyphavsarter i internasjonalt farvann i NA Atlanteren fastsettes av NEAFC. Årsmøtet i NEAFC er 11. til 15. november, slik at reguleringene ikke vil foreligge før reguleringsmøtet.

Fiskeridirektøren forutsetter likevel at norsk regulering blir i samsvar med NEAFC sitt vedtak på årsmøtet.

2 NORSK FISKE ETTER DYPHAUSARTER

2.1 FISKET TIDLIGERE ÅR

NEAFC vedtok på årsmøtet i november 2002 at innsatsen i fisket etter dyphavsarter skulle "fryses". De ulike partene skulle således begrense sitt fiske til det høyeste nivået en hadde hatt i løpet av de to siste årene. Den norske innsatsen i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann har vært regulert i samsvar med vedtakene i NEAFC. Til grunn for reguleringene ligger antall fartøy og antall fiskedøgn, som er enkle og målbare reguleringstiltak. Den største norske aktiviteten var i 2001.

2.2 FISKET I 2007 til 2013

NEAFC vedtok med virkning fra 2007 å begrense innsatsen i fisket ytterligere. Rammen for den norske innsatsen var 782 døgn. Den ble redusert med 30 % i 2006 og med 35 % i 2007. Norske fartøy hadde således i 2007 til disposisjon 508 fiskedøgn i internasjonalt farvann. Fortsatt kunne 17 norske fartøy delta i fisket.

Rammene for det norske fisket etter dyphavsarter ble videreført i 2008 til og med 2012 og forlenget ut 2013. Dette har gitt 17 norske fartøy adgang til å fiske i inntil 508 fiskedøgn.

I tillegg til begrensning i antall fartøy og fiskedøgn har det frem til og med 2010 vært satt frist for utseiling. Fartøy som har ønsket å delta i fisket har måttet melde utseiling til Fiskeridirektoratet tidligst 3 dager og senest 1 dag før utseiling til internasjonalt farvann. Dersom et fartøy ikke har meldt seg aktiv i internasjonalt farvann innen 7 dager etter melding om utseiling, har et annet fartøy kunnet delta i fisket. Denne begrensningen ble fjernet i reguleringen for 2011 som følge av at deltakelse i dette fisket har lav deltakelse. Således har verken antall fartøy eller fiskedøgn vært utnyttet siden gjeldende innsatsregulerende tiltak ble innført. Heller ikke i 2012 eller 2013 var det frist for utseiling.

I 2011 innførte NEAFC et forbud mot å fiske dyphavshaier i Reguleringsområdet i 2012. Forbudet ble videreført i 2012 og strekker seg frem til og med 2016.

Tabellene 1 og 2 under gir en oversikt over norsk aktivitet i fiske i internasjonalt farvann på dyphavsarter i perioden 2004 – 2013:

Tabell 1: Oversikt over norsk deltakelse i fisket etter dyphavsarter i internasjonalt farvann.

År	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Line	4	2	5	4	1	4	5	6	7	7
Trål	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Totalt	4	2	5	4	1	4	5	6	7	7

Kilde: Kvotekontrollen i Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets sluttsett – og landingsregister per 24.10.2013

Tabell 2: Oversikt over benyttede fiskedøgn av norske fartøy i internasjonalt farvann.

År	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Line	172	39	55	55	60	128	144	78	38	85
Trål	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Totalt	172	39	55	55	60	183	144	78	38	85

Kilde: Kvotekontrollen i Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets sluttsett – og landingsregister per 24.10.2013

Tabell 3 under gir en oversikt over norsk fangst av dyphavsarter i internasjonalt farvann i perioden 2004 – 2013:

Tabell 3: Norsk fangst av bunnfisk i internasjonalt farvann i tonn rundvekt.

År	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Lange	211	273	271	656	204	516	560	284	154	178
Brosme	148	335	231	640	67	62	148	56	22	9
Blålange	2	1	1	13	2	1	12	1		
Blåkveite	157					94		5		3
Mora	4									
Isgalt	27					6				
Skolest						1				
Skjellbrosme	28	11	10	22	2	14	24	4	2	1
Pigghå										
Skate	27	23	13	45	35	23	40	32	22	63
Dypvannshå										
Brunhå										
Annen hai	19									
Steinbiter	71	3	2	1		2	8		4	135
Havmus	75	3	2	2		33	2			
Annen bunnfisk	5	5	2	10	1	4	2	3	1	1
Totalt	774	654	532	1.389	311	756	796	385	205	390

Kilde: Kvotekontrollen i Fiskeridirektoratet og Fiskeridirektoratets sluttsett – og landingsregister per 16.10.2013

3 REGULERING AV FISKET I 2014

NEAFC sitt årsmøte i 2014 gjennomføres i uke 46, og dermed etter høstens reguleringsmøte.

Fiskeridirektøren legger til grunn at fisket etter dyphavsarter reguleres i samsvar med NEAFCs vedtak.

NOTAT

Saksnummer: 2013008443

Dato: 29.11.2013

Side 1 av 1

Fra: Maja Kirkegaard Brix

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon: 41691457

E-post: maja-
kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Terje Løbach

Snorri Palmason

REGULERING AV DYPHAVSARTER I INTERNASJONALT FARVANN I 2014 - REFERAT

Behandlingen i Reguleringsmøtet

Regulering av fiske etter dyphavsarter i ICES statistikkområder X, XII og XIV utenfor noen stats jurisdiksjon (internasjonalt område) ble behandlet i Reguleringsmøte 6. november 2013.

Fiskeridirektøren la til grunn at fisket etter dyphavsarter i 2014 reguleres i samsvar med NEAFCs vedtak.

Det var ingen merknader til dette.

Fiskeridirektørens tilråding:

Fiskeridirektøren opprettholder forslaget.

Sak 22/2013

Regulering av fisket etter reker i 2014

- a) Ved Grønland
- b) I Nordsjøen og Skagerrak
- c) I NAFO-området

SAK 22/2013**REGULERING AV FISKET ETTER REKER I 2014****A) REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 2014****1 SAMMENDRAG**

Forutsatt at Norge etter kvoteforhandlingene med EU blir tildelt en rekekvote ved Grønland i 2014, foreslår Fiskeridirektøren en videreføring av gjeldende reguleringsopplegg. Dette innebærer fritt fiske innenfor totalkvoten, som kan tas i ICES område XIV og Va innenfor Grønlands økonomiske sone.

2 FISKET I 2012

I 2012 var det 12 fartøy som fylte vilkårene for deltakelse i rekefisket ved Grønland. Den disponible norske kvoten var 2 900 tonn reker.

Bare ett fartøy deltok i fisket og total innrapportert fangst er på 2 tonn reker.

3 FISKET I 2013

Inneværende år har norske fartøy hatt en disponibel kvote på 2 700 tonn reker i angjeldende område.

I alt 10 fartøy fyller nå vilkårene for å delta i dette fisket. Fiskeridirektøren har ønsket i størst mulig grad å legge til rette for et fleksibelt reguleringsopplegg, slik at fartøyene skal kunne utnytte så stor del av kvoten som mulig. Fra årets begynnelse har fisket derfor vært regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten på 2 700 tonn reker. Det ble heller ikke inneværende år fastsatt utseilingsfrist.

Tabell 1 viser fisket i 2013 sammenlignet med tidligere år.

Tabell 1: Kvoter, fangst og utnyttelse i årene 2004-2013

År	Kvote (tonn)	Antall deltakende fartøy	Fangst (tonn)	Utnyttelse (%)
2004	2 830	10	2 848	100,6
2005	2 750	12	2 643	96,1
2006	2 750	9	2 738	99,6
2007	3 250	5	1 835	56,5
2008	3 250	6	1 530	47,1
2009	3 500	2	979	28,0
2010	3 100	4	886	27,2
2011	3 100	1	35	1,1
2012	2 900	1	2	0,1
2013	2 700	0	0	0

Kilde: Fiskeridirektoratets kvotekontroll og Grønlands Fiskerilicenskontroll per 20. september 2013

Tabellen viser at kvoteutnyttelsen har gått jevnt nedover i denne perioden, og per 20. september 2013 har ingen deltatt i dette fisket.

4 REGULERING AV FISKET I 2014

Den disponible norske rekekvoten ved Grønland tildeles som nevnt i de årlige kvoteforhandlingene med EU. Kvoten vil ikke være fastsatt før disse forhandlingene er avsluttet, trolig primo desember.

Forutsatt at Norge for 2014 etter kvoteforhandlingene med EU tildeles kvote av reker i ICES områdene Va og XIV innenfor Grønlands økonomiske sone som i inneværende år, vil Fiskeridirektøren tilrå at fisket gjennomføres som et fritt fiske innenfor totalkvoten.

NOTAT

Saksnummer: 2013008443
Dato: 07.10.2014
Side 1 av 2

Fra: Maja Kirkegaard Brix
Seksjon: Reguleringsseksjonen
Telefon: 41691457
E-post: maja-
kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:
Stein-Åge Johnsen

REGULERING AV FISKET ETTER REKER VED GRØNLAND I 2014

Regulering av fisket etter reker ved Grønland i 2014 ble behandlet i reguleringsmøtet i november 2013. Etersom kvoteforhandlingene mellom Norge og EU ikke var avsluttet på dette tidspunktet, var det enighet om at reguleringsopplegget skulle utformes i samråd med næringen.

Norske fartøy har i 2014 til disposisjon en kvote på 2 550 tonn reker i Grønlands økonomiske sone i ICES-områdene XIV og Va.

Reguleringsopplegget videreføres fra tidligere år. Fisket er således også i 2014 regulert som et fritt fiske innenfor totalkvoten, for fartøy som har adgang til å delta i fisket etter reker ved Grønland.

Det er ikke fastsatt utseilingsfrist i fisket.

I samsvar med ovennevnte har Fiskeridirektoratet 25. mars 2014 fastsatt forskrift om regulering av fisket etter reker ved Grønland i 2014.

Sak 22/2013**B) REGULERING AV REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2014****1 SAMMENDRAG**

Fiskeridirektøren foreslår en videreføring av reguleringsopplegget for inneværende år.

2 FISKET I 2013**2.1 KVOTER OG REGULERINGER I 2013**

Norske fartøy kan i 2013 fiske inntil 2 370 tonn reker i Nordsjøen og 3 099 tonn reker i Skagerrak.

Den samlede kvoten på 5 469 tonn er regulert med periodekvoter og med maksimalkvoter til det enkelte fartøy etter følgende ordning:

Tabell 1: Periodekvoter og maksimalkvoter for 2013

Periode	Periodekvote	Maksimalkvote
1. januar – 30. april	2 187 tonn (40%)	37 tonn
1. mai – 31. august	1 641 tonn (30%)	28 tonn
1. sept – 31. desember	1 641 tonn (30%)	28 tonn

Fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene selv om periodekvotene er oppfisket.

Det er ikke tillatt å drive rekefiske på søn- og helligdager sør for 62°N.

2.2 DELTAKELSEN I FISKET I 2013

Fra og med 1998 har det vært en begrensning i adgangen til å delta i rekefisket sør for 62°N for fartøy over 11 meter. Per 20. september har til sammen 179 fartøy deltatt i rekefisket i 2013, hvorav 88 fartøy er over 11 meter. Tabell 2 viser den fylkesvise deltakelse i rekefisket.

Tabell 2: Fylkesvis deltakelse i rekefisket i Nordsjøen/Skagerrak.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Finnmark						1				
Troms				2	1					
Nordland		2	2		1		1	2		
Møre og Romsdal	6	7	5	7	5	3	1	4	3	3
Sogn og Fjordane	7	5	5	4	3	4	4	4	1	
Hordaland	27	22	24	17	16	13	13	10	8	7
Rogaland	87	70	67	52	47	45	46	48	37	34
Vest-Agder	56	61	56	53	50	53	47	40	37	33
Aust-Agder	39	34	31	30	29	29	26	29	27	29
Telemark	23	20	20	20	21	24	21	19	18	16
Vestfold	24	22	19	23	23	26	24	23	22	22
Buskerud	2	3	3	2	2	2	2	1		
Oslo	1	1	1	3	3	3	3	2	3	2
Akershus	4	2	2	3	3	3	3	3	4	3
Østfold	44	43	44	46	38	37	35	33	34	30
Sum	320	292	279	262	242	241	226	218	194	179
Herav under 11 m	133	130	134	131	120	120	111	98	91	91
Herav under 20 m			242	237	218	216	200	189	170	157

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret og Konesjons- og deltakerregisteret i Fiskeridirektoratet per 20. september 2013

2.3 UTVIKLINGEN I FISKET I 2013

Tabell 3 nedenfor viser utviklingen i rekefisket i 2013 sammenlignet med årene 2003-2012. Per 20. september er det til sammen fisket 3 857 tonn av totalkvoten på 5 469 tonn, det vil si en kvoteutnyttelse på 71 %. På samme tid i fjor var det fisket ca. 3 257 tonn, det vil si en kvoteutnyttelse på 56 %.

Tabell 3: Periodefangster av reker i Nordsjøen og Skagerrak

År	Periode			Sum
	1. jan - 30. apr	1. mai - 31. aug	1. sept - 31. des	
2004	3 462	3 093	2 446	9 001
2005	3 386	2 945	2 176	8 507
2006	2 845	2 991	2 378	8 214
2007	3 250	2 587	2 400	8 237
2008	3 058	2 624	2 099	7 781
2009	2 585	1 835	1 521	5 941
2010	1 839	1 256	1 207	4 302
2011	1 597	1 815	1 041	4 453
2012	1 550	1 462	1 558	4 571
2013	1 872	1 719	266	3 857

Kilde: Landings- og sluttseddelregisteret i Fiskeridirektoratet per 20. september 2013.

Maksimalkvoten har ikke blitt endret hittil i år.

3 BESTANDS- OG KVOTESITUASJONEN I 2014

Kvoteforhandlingene med EU for 2014 er ikke gjennomført, og rekekvotene for 2014 for Nordsjøen og Skagerrak er følgelig ikke fastsatt. I kvotesammenheng har man fordelt 30 % av TAC til Nordsjøen og 70 % til Skagerrak. Norge har 100 % av TAC i Nordsjøen og 46,6 % av TAC i Skagerrak. Per 20. september foreligger det ikke kvoteråd fra ICES for 2014.

4 REGULERING AV REKEFISKET I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2014

Hovedmålsettingen med reguleringene i dette fisket er å legge til rette for å fiske opp den norske kvoten samtidig som en unngår at fisket blir stoppet i løpet av året. Dette vil bidra til stabilitet i markedet med en jevn tilgang på råvarer, noe som igjen bidrar til at fiskerne får en sikrere avsetning for sin fangst og en best mulig prissituasjon.

Den norske kvoten av reker er i henhold til Skagerrakavtalen og EU-avtalen fordelt på to kvoteområder. Reke i de to områdene tilhører imidlertid samme bestand og det er ingen biologisk begrunnelse for å regulere fisket separat for hvert område. I tillegg kommer det forhold at det foregår stor trålaktivitet i grenseområdet, noe som medfører store praktiske problemer med en særskilt regulering av fisket i hvert av områdene. Selv om det fastsettes kvoter særskilt for de to områdene, har fisket siden 1998 vært regulert med felles periode- og maksimalkvoter.

4.1 PERIODEKVOTER

Tilsvarende som i de foregående årene foreslår Fiskeridirektøren å periodisere totalkvoten for Nordsjøen/Skagerrak i tre perioder, hver på fire måneder. For å finne en nøkkel for periodisering av totalkvoten i tre perioder ble det for 1998 – 2000 sett på tidligere fangst, hvoretter en fant det naturlig å ha en periodefordeling på henholdsvis 40 %, 30 % og 30 %. Erfaringene tilsier samme periodefordeling i 2014.

Fiskeridirektøren foreslår å periodisere totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder i 2014 på fire måneder hver. Kvoten foreslås fordelt med 40 % i den første perioden (januar – april) og 30 % i hver av de to siste periodene (mai – august og september – desember).

4.2 MAKSIMALKVOTER

Dersom en legger til grunn en forventet norsk totalkvote i 2014 på omtrent samme nivå som i inneværende år, bør også maksimalkvotene kunne legges på tilsvarende nivå som i år.

Dersom totalkvoten i 2014 blir på samme størrelse som for inneværende år, vil Fiskeridirektøren foreslå maksimalkvoter på henholdsvis 37 tonn i den første perioden og 28 tonn i hver av de to siste periodene. Dersom totalkvoten endres fra inneværende år endres maksimalkvotene tilsvarende

4.3 GARANTERT KVOTE PER FARTØY

Fartøy under 20 meter har et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene. Kvantumet kan fiskes selv om periodekvoten eller totalkvoten er beregnet oppfisket.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

FISKERIDIREKTORATET

Terje Halsteinsen

Saksbehandler Terje Halsteinsen

:

Telefon: 46818565

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Vår referanse: 12/17262

Deres

referanse:

Vår dato: 26.11.2013

Deres dato:

Att:

terje.halsteinsen@fiskeridir.no

Elektronisk post

FORSLAG TIL FORSKRIFT OM REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NORDSJØEN OG SKAGERRAK I 2014

1. Innledning

Regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2014 ble behandlet på Reguleringsmøtet 6. november 2013.

2. Totalkvoter og periodekvoter

Reguleringsmøtets behandling og tilråding

ICES-råd og totalkvoter for reker i Nordsjøen og Skagerrak i 2014 var ikke fastsatt til Reguleringsmøtet. I saksdokumentene til Reguleringsmøtet var det derfor tatt utgangspunkt i en totalkvote i 2014 på samme nivå som i inneværende år. Det ble imidlertid tatt høyde for at dersom totalkvoten i 2014 ble endret fra inneværende år ville periodekvotene og maksimalkvotene bli endret tilsvarende.

Fiskeridirektøren foreslo i saksdokumentene til Reguleringsmøtet å videreføre dagens ordning med periodisering av totalkvoten av reker i Nordsjøen og Skagerrak i tre perioder på fire måneder hver. Kvotene ble foreslått fordelt med 40 % i perioden 1. januar – 30. april og 30 % i hver av periodene 1. mai – 31. august og 1. september – 31. desember.

Reguleringsmøtet sluttet seg til Fiskeridirektørens forslag.

Fiskeridirektørens tilråding

Som følge av at forhandlingene mellom EU og Norge ikke er fullført foreslås en forskrift om midlertidig regulering av fisket etter reker i Nordsjøen og Skagerrak for 2014. Siden endelig totalkvote ikke er kjent, tas det for 2014 utgangspunkt i en reduksjon av totalkvoten i 2013 på 43 %. Dette utgjør forholdet mellom ICES-rådet for 2014 (5 426 tonn) og TAC i Nordsjøen

og Skagerrak i 2013 (9 500 tonn). Periodekvotene og maksimalkvotene får en tilsvarende justering, slik det er tatt høyde for i saksdokumentet til Reguleringsmøtet.

Kvotene vil justeres når endelig avtale mellom EU og Norge foreligger.

Ut ifra ovenstående blir den samlede kvoten på 3 124 tonn. Av dette kan 1 354 tonn fiskes i Nordsjøen og 1 770 tonn kan fiskes i Skagerrak.

Fiskeridirektøren viser til behandlingen i møtet og foreslår følgende periodekvoter:

• 1. januar – 30. april	1 249 tonn
• 1. mai – 31. august	937 tonn
• 1. september – 31. desember	937 tonn

3. Maksimalkvoter og garantert kvantum

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo at dersom totalkvoten i 2014 ble satt på samme nivå som i inneværende år, skulle fisket reguleres med maksimalkvoter på henholdsvis 37 tonn i den første perioden og 28 tonn i hver av de to siste periodene. Dette er tilsvarende maksimalkvoter som for inneværende år. I saksdokumentet ble det, som tidligere nevnt, tatt høyde for at dersom totalkvoten i 2014 endres fra totalkvoten i inneværende år endres maksimalkvotene tilsvarende.

Det var videre enighet om at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene.

Fiskeridirektørens tilråkning

Fiskeridirektøren viser til at det tas utgangspunkt i en reduksjon i den samlede kvoten med 43 % i 2014. Fiskeridirektøren foreslår en forholdsmessig lik reduksjon av maksimalkvotene.

Periode:	Maksimalkvote:
1. januar – 30. april	21 tonn
1. mai – 31. august	16 tonn
1. september – 31. desember	16tonn

Fiskeridirektøren foreslår videre at fartøy under 20 meter største lengde kan fortsette fisket innenfor et garantert kvantum på 7 tonn i hver av de tre periodene. Dette er tilsvarende som i 2013.

4. Helgedagsfredning

Reguleringsmøtets behandling og tilråkning

Fiskeridirektøren foreslo å videreføre ordningen med helgedagsfredning.

På møtet var det enighet om at ordningen med helgedagsfredning videreføres

Fiskeridirektørens tilråkning

Helgedagsfredningen foreslås videreført.

KOPPI

KOPI

SAK 22/2013**C) REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 2014****1 SAMMENDRAG**

Fiskeridirektøren foreslår at fisket etter reker i underområde 3L reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten.

2 REGULERING OG AVVIKLING AV FISKET I 2012 OG 2013

Fisket etter reker i NAFO-området er i tillegg til fiskedøgn i underområde 3M og kvote i underområde 3L, regulert med påmelding, tekniske reguleringer, rapportering og observatørordning.

På årsmøte i NAFO i 2010 ble det på grunnlag av bestandssituasjonen for reker i 3M vedtatt å forby fiske i 2011. Dette forbudet ble videreført for 2012 og 2013.

Tabellen nedenfor er basert på fartøyrapporter til Fiskeridirektoratet og viser norsk innmeldt fangst og deltakelse i årene 2003-2013

Tabell 1: Fangst og deltakelse i 3M i årene 2003 – 2013

År	Fangst (tonn)	Antall fartøy	Antall fiskedøgn
2003	22 019	11	1 786
2004	10 981	7	984
2005	328	2	23
2006	433	2	32
2007	2 039	2	104
2008	321	1	31
2009	0	0	0
2010	0	0	0
2011	0	0	0
2012	0	0	0
2013	0	0	0

I 2011 ble Norge tildelt en kvote på 214 tonn reker i 3L. Fem fartøy fikk tillatelse til å fiske etter reker i 3L. Ingen av fartøyene fisket i 3L.

I 2012 ble Norge tildelt en kvote på 133 tonn reker i 3L. Tre fartøy meldte seg på til rekefisket. Ingen av de påmeldte fartøyene fisket i 3L.

I 2013 ble Norge tildelt en kvote på 96 tonn reker. Per 17. september har tre fartøy meldt seg på til rekefisket. Ingen av de påmeldte fartøyene har fisket i 3L.

Tabellen nedenfor gir en oversikt over fisket i 3L i 2009-2013.

Tabell 2: Kvote, fangst og deltakelse i 3L i årene 2009-2012

År	Kvote (tonn)	Fangst (tonn)	Antall fartøy	Antall fiskedøgn
2009	668	662	1	30
2010	334	325	1	21
2011	214	-	-	-
2012	133	-	-	-
2013	96	-	-	-

Fartøy som skal delta i fisket i NAFO-området må ha observatør om bord. Fiskeridirektoratet har som tidligere engasjert et kanadisk firma for å stille observatører til disposisjon om bord på norske fartøy. Kostnadene belastes det enkelte fartøy.

Etter tillatelse fra Fiskeridirektoratet kan observatørdekningen reduseres til 25% av tiden fartøyet oppholder seg i området dersom fartøyet sender daglige fangstmeldinger elektronisk i henhold til forskrift av 14. desember 2010 om regulering av fisket i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-området) § 3 bokstav c.

3 REGULERING AV FISKET I 2014

På årsmøte i NAFO ble den norske rekekvoten i 3L fastsatt til 48 tonn. Dette innebærer en halvering av kvoten fra 2013.

Reguleringsopplegget bør være mest mulig fleksibelt for å legge til rette for at de norske kvotene i størst mulig grad kan utnyttes.

Fiskeridirektøren forslår at fisket i 3L reguleres som et fritt fiske innenfor totalkvoten uten å begrense adgangen til å delta i fisket.

Fartøy med reke-tråltillatelse som ønsker å delta i fisket i NAFO-området, må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet.

Fiskeridirektøren gis fullmakt til å endre reguleringsopplegget dersom utviklingen i fisket tilsier det.

NOTAT

Saksnummer: 2013008443

Dato: 20.11.2013

Side 1 av 2

Fra: Maja Kirkegaard Brix

Seksjon: Reguleringsseksjonen

Telefon: 41691457

E-post: maja-
kirkegaard.brix@fiskeridir.no

TIL:

Stein-Åge Johnsen

Kopi til:

Rune Mjørlund

Hanne Østgård

REGULERING AV FISKET ETTER REKER I NAFO-OMRÅDET I 2014 - REFERAT

Behandlingen i Reguleringsmøtet:

Regulering av fisket etter reker i NAFO-området ble behandlet på Reguleringsmøtet 6. november 2013.

Fiskeridirektøren orienterte først om at det på årsmøtet i NAFO i 2010 ble vedtatt å forby fisket av reker i underområdet 3M på grunn av bestandssituasjonen. Dette forbudet ble på NAFO årsmøtet i 2013 besluttet videreført for 2014.

Den norske rekekvoten i 3L for 2014 er fastsatt til 48 tonn. Dette innebærer en halvering av kvoten sammenlignet med kvoten for 2013.

Fiskeridirektøren foreslo at fisket i 3L reguleres som et fritt fiske innenfor den norske totalkvoten.

Fiskeridirektøren foreslo også å videreføre ordningen med at fartøy med reketråltilatelse som ønsker å delta i fisket i NAFO-området, må sende skriftlig melding til Fiskeridirektoratet.

Til slutt ble det foreslått at Fiskeridirektøren skulle gis fullmakt til å endre reguleringsopplegget dersom utviklingen i fisket tilsier det.

Det var ingen merknader til dette.

